



รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน :
ภูเก็ต พังงา และกระบี่

The Sustainable Integrated Management and Administration of Soft Sports
Tourism for the Andaman Triangle Area : Phuket , Phangnga, and Krabi

โดย วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ

เดือน มกราคม พ.ศ. 2550

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน :
ภูเก็ต พังงา และกระบี่

The Sustainable Integrated Management and Administration of Soft Sports
Tourism for the Andaman Triangle Area : Phuket , Phangnga, and Krabi

คณะผู้วิจัย

วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่
ไพโรจน์ สุวรรณ โรงเรียนบ้านหนองหลุมพอ
กฤษณา บัวคลี่ โรงเรียนแอนนาสอนภาษากระบี่

ชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการจัดการการ
ท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนกลุ่มอันดามัน (ภูเก็ต พังงา กระบี่)

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่อันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ฉบับนี้ จัดทำขึ้นตามแผนงานชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน โดยมีเป้าประสงค์ที่สำคัญคือ การศึกษาทิศทางการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวมเข้าสู่มาตรฐานสากลภายใต้หลักการของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ขอขอบคุณ ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง ผู้จัดการการวิจัยการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่เปิดโอกาสให้สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ ได้รับใช้ชุมชนด้านการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาท้องถิ่น ในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่ให้ทุนสนับสนุน ขอขอบคุณอาจารย์สำคัญ เพชรทอง รองอธิการบดีสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์ธนาธิป บุญยรัตน์ Mr.Kelen Hieb และ Mr.Yan Kristensen โรงเรียนแอนนาสอนภาษากระบี่ ที่กรุณาตรวจทานและแปลแบบสอบถามฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และขอขอบคุณนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยทุกท่านที่ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ และเวลาอันมีค่า ในการศึกษาค้นคว้าด้วยความวิริยะอุตสาหะ ทำให้การวิจัยครั้งนี้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งใจไว้ทุกประการ

คณะผู้วิจัย

รายงานวิจัยเรื่อง

การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ม่นอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ตามกระบวนการเดลฟายเทคนิค (Delphi Technique) ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญร่วมโครงการ จำนวน 21 คน

2. ศึกษาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กับผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่น จำนวน 387 คน

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งชาวไทยและต่างประเทศ จำนวน 765 คน

4. ศึกษาความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน

5. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่นที่อยู่ในวงการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 59 คน

สรุปผลการวิจัย

1. ทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาพิจารณาดังนี้

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้เขต 4 เป็นองค์กรประสานงานกลางและมีศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัด และศูนย์พัฒนาการท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

มันเป็นองค์กรเครือข่ายในลักษณะศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop-Service Center) และมีวิสัยทัศน์คือมุ่งมั่นให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลโดยเชิงชุกีฬาทางน้ำ (Aquatic Sport) และกีฬาพื้นเมือง (Local Sport) เป็นภาพลักษณ์และจุดขายผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันดำเนินการสอน ฝึกทักษะ และจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมและกีฬาพื้นเมือง อันได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อและเซปักตะกร้อ ตามลำดับ

1.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมกีฬาในฤดูท่องเที่ยว คือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมของปีถัดไป จัดกิจกรรมบริเวณที่มีปัจจัยดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอันได้แก่ ทะเล แสงแดด และหาดทราย และจัดกิจกรรมในวันเทศกาลประจำปีตามความเหมาะสม

1.4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ และชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและรับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

1.5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันใช้ยุทธศาสตร์หลักในการส่งเสริมการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการสร้างความสำเร็จในด้านความปลอดภัย เสริมจุดแข็งโดยการฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่มีประสิทธิภาพทั้งในและต่างประเทศ

1.6 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบของจักรยานข้ามทุ่ง การเดินป่าปีนผาโรยตัว อันดามันไตรกีฬาผจญภัย มินิมาราธอนเลียบชายหาดตามลำดับ สำหรับการแข่งขันเรลลี่เรือคายัค กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะว่าเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติยาก และจำกัดเฉพาะนักกีฬาที่มีประสบการณ์เท่านั้นไม่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทั่วไป

2. ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาพิจารณาดังนี้

2.1 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นอย่างยั่งยืนด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีอยู่ในระดับมาก

2.2 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นอย่างยั่งยืนด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอัน

ตามัน ได้รับงบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัด (ซีอีโอ) กระทรวงและกรมที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชนในระดับปานกลางตามลำดับ

2.3 ภาคิเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อูร์กษ้อย่างยั่งยืนด้าน โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาด้ำน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน โดยที่จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพสูงกว่า ส่วนศักยภาพของจังหวัดพังงากับจังหวัดกระบี่ไม่แตกต่าง

2.4 ภาคิเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อูร์กษ้อย่างยั่งยืนด้ำนการบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยงที่มีต่อทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อูร์กษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาพิจารณาด้ำนนี้

3.1 นักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อูร์กษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพึงประสงค์ให้จัดการฝึกสอน สาธิตทักษะ และจัดการแข่งขันกีฬาพื้นเมือง และกีฬาอื่นที่ได้รับความนิยมตามความโดดเด่นและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด

3.2 นักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อูร์กษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมกีฬาในช่วงฤดูการท่องเที่ยงและถ้าเป็นไปได้ควรจัดให้ตรงกับเทศกาลประจำปี

3.3 นักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อูร์กษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่านักท่องเที่ยงมีความพึงพอใจกิจกรรมอันดามันจักรยานข้ามทุ่งในระดับมาก รองลงมาคืออันดามันไตรกีฬาผจญภัย อันดามันแรลลี่เรือใบ อันดามันมินิมาราธอนเลียบชายหาด อันดามันเดินป่าปีนผาโรยตัว และอันดามันแรลลี่ค้ำน้ำ ตามลำดับ แต่มีความพึงพอใจระดับปานกลางเท่านั้น

4. ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาพิจารณาดังนี้

4.1 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพึงประสงค์ให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดให้มีการสอน สาธิต แข่งขันกีฬาทางน้ำ กีฬาผจญภัย และกีฬาเพื่อความบันเทิงโดยทั่วไป

4.2 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬาทั้งในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความพึงพอใจให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงฤดูการท่องเที่ยว และถ้าเป็นไปได้ควรจัดให้ตรงกับเทศกาลประจำปี วันนักขัตฤกษ์ หรือวันหยุดสุดสัปดาห์ที่สำคัญ

4.3 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านการบริหารจัดการกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าบ้านต้องการให้กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง ต่อเนื่อง และเชื่อมโยง ระหว่างกันอย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านสถานที่ กิจกรรม และฤดูกาล

4.4 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและรายช้อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความพึงพอใจที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมจักรยานข้ามทุ่ง อันดามันมินิมาราธอน อันดามันแรลลี่เรือใบ อันดามันแรลลี่ดำน้ำ อันดามันไตรกีฬาผจญภัยตามลำดัด ส่วนกิจกรรมอันดามันเดินป่าปีนผาโรยตัวมีความพึงพอใจในระดับปานกลางเท่านั้น

5. แนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันตามทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานประกอบการ มัคคุเทศก์ และบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งมีประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาดังนี้

5.1 กีฬาที่นำมาดำเนินการควรเป็นกีฬานิยมของนักท่องเที่ยว 8 ชนิดกีฬาคือ ดำน้ำ พายเรือแคนูและคายัค ปีนผา กอล์ฟ ตกปลา วอลเลย์บอลชายหาด จักรยาน และกีฬาพื้นเมืองซึ่งประกอบด้วย มวยไทย ชนวัว ชนไก่ และแข่งขันนกเขาชวาเสียง

5.2 ดำเนินการจัดและบริหารกีฬาดังกล่าวโดยอาศัยข้อพิจารณา 7 ด้าน ตามรูปแบบของอันดามัน (Andaman Sports Tourism Management Model-ZEASSPA) คือ ด้านการจัด

ระเบียบแหล่งท่องเที่ยว (Zoning) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อม (Environment) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) ด้านการรักษาความปลอดภัย (Safety) ด้านการจัดบุคลากร (Personnel) และด้านการจัดกิจกรรม (Activity)

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. จัดตั้งองค์กรกลางเพื่อประสานงานการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop-Service Center)
2. เชิดชูกีฬาทางน้ำ (Aquatic Sport) และกีฬาพื้นเมือง (Local Sport) โดยเฉพาะมวยไทยให้เป็นภาพลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
3. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้ครบวงจรคือ สาธิต สอน ฝึก และจัดการแข่งขันกีฬาที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและกีฬาพื้นบ้าน โดยเฉพาะมวยไทย ที่สำคัญคือต้องพัฒนาศักยภาพของแหล่งกีฬาให้สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวไปเข้าร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด
4. จัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงฤดูท่องเที่ยวและควรให้ตรงกับเทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
5. ดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนภัยธรรมชาติ โรคติดต่อ และการก่อการร้ายสากล
6. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สะดวกและง่ายต่อการเข้าร่วม เช่น จักรยานข้ามทุ่ง และการวิ่งเลียบชายหาด เป็นต้น
7. พัฒนาความสามารถของบุคลากรทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับการนำเที่ยว การรักษาความปลอดภัย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางน้ำ การสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
8. จัดสรรงบประมาณในการฟื้นฟูและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะที่เสียหายเนื่องจากธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ
9. จัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ สภาพแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตดั้งเดิม ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว
10. ส่งเสริมการจัดและบริหารการท่องเที่ยวภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐ เอกชน และชุมชน เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ได้รับผลประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

รหัสโครงการ : RDG48O0045

ชื่อโครงการ : การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยม
อันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่

ชื่อนักวิจัย : ดร.วรวิทย์ สุวัฒน์ ณ เชมรัฐ, ไพโรจน์ สุวรรณ, กฤษณา บัวคลี่
สถาบันการศึกษา วิทยาเขตกระบี่

E-mail Address : worawin89@yahoo.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 กันยายน 2548 – 31 สิงหาคม 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งประกอบไปด้วยการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญโดยกระบวนการเดลฟายเทคนิค ได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 84 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
2. ศึกษาศักยภาพของภาคีเป้าหมายโดยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 88.96 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเอฟ
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 76.50 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเอฟ
4. ศึกษาความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 85.11 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าเอฟ
5. ศึกษาแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมตามทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 59 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับอนุรักษ์ ยกเว้นกิจกรรมเสนอแนะเกี่ยวกับการแข่งขันแรลลี่เรือคายัค กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับน้อย

2. ภาวการณ์เป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ยกเว้นศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาด้าน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพสูงกว่าจังหวัดพังงาและจังหวัดกระบี่

3. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนในภาพรวมในระดับมาก และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า นักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีความพึงพอใจทิศทางการจัดและบริหารกีฬาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

4. เจ้าบ้านมีความพึงพอใจทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนในภาพรวมในระดับมาก และจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า นักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีความพึงพอใจทิศทางการจัดและบริหารกีฬาดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

5. ผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวได้ให้แนวคิดในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวว่า ควรเน้นกีฬาที่ได้รับความนิยมในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน 8 ชนิดคือ ดำน้ำ พายเรือแคนูและคายัค ปีนผา กอล์ฟ ตกปลา วอลเลย์บอลชายหาด จักรยาน และกีฬาพื้นเมือง ซึ่งประกอบด้วย มวยไทย ชนวัว ชนไก่ และแข่งขันนกเขาชวาเสียง โดยต้องดำเนินการจัดและบริหารกีฬาดังกล่าว 7 ด้าน ตามรูปแบบของอันดามัน (Andaman Sports Tourism Management Model-ZEASSPA) คือ ด้านการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว (Zoning) ด้านการจัดสิ่งแวดล้อม (Environment) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) ด้านการรักษาความปลอดภัย (Safety) ด้านการจัดบุคลากร (Personnel) และด้านการจัดกิจกรรม (Activity)

คำหลัก : การจัดและบริหารเชิงบูรณาการ, กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว, พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

Project Code : RDG4800045
Project Title : The Sustainable Integrated Management and Administration of Soft Sports Tourism for the Andaman Triangle Area : Phuket, Phangnga and Krabi
Investigators : Suwan Na Kemmarat W. , Suwan P., Buaklee K.
Institute of Physical Education, Krabi Campus
E-mail Address : worawin89@yahoo.com
Project Duration : 1 September 2005 – 31 August 2006

Abstract

The purpose of this research is to study the sustainable integrated management and administration of soft sports tourism for the Andaman Triangle Area : Phuket, Phangnga, and Krabi. There are 5 steps for determining the management and administration of soft sports tourism :

1) Determining direction of the sustainable integrated management and administration of soft sports tourism for the Andaman Triangle Area utilizing Delphi Technique Process. Eighty four percent (84 percent) of questionnaires were returned. The obtained data were analyzed in term of median and inter-quartile rang scores were applied to determine the experts agreement.

2) Assessing the sports tourism management carrying potentiality of the target associate members utilizing rating scores questionnaire. Eighty eight point nine six percent (88.96 percent) of questionnaires were returned. The obtained data were then analyzed in term of percentage distribution, mean an σ tandard deviation, and one – way analysis of variance (ANOVA) were applied to determine the significant differences of the potential mean scores.

3) Evaluating the sports tourism management direction satisfaction of the tourists utilizing rating scores questionnaire. Seventy six point five zero percent (76.50 percents) of questionnaires were returned. The obtained data were analyzed in term of percentage distribution, mean and standard deviation, and one – way analysis of variance (ANOVA) were applied to determine the significant differences of the satisfaction mean scores.

4. Estimating sports tourism management direction satisfaction of the hosts utilizing rating scores questionnaire. Eighty five point eleven percent (85.11 percent) of questionnaires were returned. The obtained data were analyzed in term of percentage distribution, mean and standard deviation, and one – way analysis of variance (ANOVA) were applied to determine the significant differences of the satisfaction mean scores.

5) Appraising direction of the sustainable integrated management and administration of soft sports tourism for the Andaman Triangle Area utilizing 59 sports tourism business specialists depth interviews.

There are 5 findings of this study :

1) Most of the sustainable integrated management and administration of soft sports tourism aspects for the Andaman Triangle Area are importantly agreed upon by the experts. The rally canoeing competition is less agreed upon by the experts.

2) All of the Andaman Triangle Area target associate members had a moderate potential level in carrying the sustainable integrated management and administration of soft sports tourism. However, an analysis of the variance of the potential scores had shown significant difference in the basic structure potential level among the Andaman Triangle Area Provincial Group at .05 level, and Phuket Province had higher mean scores than Phangnga and Krabi Province.

3) The sports tourism management direction satisfaction of the tourists had a high level within all of the Andaman Triangle Area Provincial Group. An analysis of variance of the satisfaction scores showed that there were no significant difference in the satisfaction level among the Andaman Triangle Area Provincial Group.

4) The sports tourism management direction satisfaction of the hosts had a high level within all of the Andaman Triangle Area Provincial Group. And, an analysis of variance of the satisfaction scores showed that there was no significant difference in the satisfaction level among the Andaman Triangle Area Provincial Group.

5) The sports tourism business specialists suggested that the eight sport tourism activities, namely, diving, canoeing, rock climbing, golf, fishing, beach volleyball, cycling, and local sports (Thai boxing, bull fighting, cock fighting, and dove-cooing contests) should be developmentally concentrated by the Andaman Triangle Area. More specifically, the sport activities as mentioned above should be managed utilizing the Andaman Sports Tourism Management Model-ZEASSPA consisted of seven aspects, such as tourist resource zoning, tourist resource environment controlling, tourist amenity managing, tourist resource accessing, safety regulating, personnel developing, and sport tourism activity originating.

Keyword : Integrated Management and Administration, Soft Sports Tourism, Andaman Triangle Area

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ	๓
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 คำถามหลักของการวิจัย	5
1.4 สมมุติฐานของการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	5
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	7
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	8
2.1.1 บริบทของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์	8
2.1.2 การดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์	10
2.1.3 การจัดการด้านการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์	13
2.1.4 รูปแบบการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์	16
2.1.5 ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยม อินดามัน	21
2.2 รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39

	หน้า
3. วิธีดำเนินการวิจัย	45
3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากร	45
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	56
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	137
5.1 สรุปผลการวิจัย	139
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	145
5.3 ข้อเสนอแนะ	173
- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน	173
- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวที่องท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน	177
- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากีฬารเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน	178
- ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	187
บรรณานุกรม	189
ภาคผนวก	197
ภาคผนวก ก บทความเรื่องกีฬามวยไทยเพื่อการท่องเที่ยว (Thai Boxing Tourism)	198
ภาคผนวก ข กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลจากโครงการไปใช้ประโยชน์	205
ภาคผนวก ค สรุปประเด็นจากการสัมมนาเรื่อง เส้นทางสายกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน	207
ภาคผนวก ซ สรุปประเด็นจากเวทีชุมชนเรื่องทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	214

	หน้า	
ภาคผนวก ง	สรุปประเด็นการสัมภาษณ์ชุมชนภาคีเป้าหมายในโครงการ วิจัยเชิงปฏิบัติการนอกสถานที่เพื่อพบปะภาคีเป้าหมาย	217
ภาคผนวก จ	สรุปประเด็นจากที่สัมมนากลุ่มย่อยเรื่องการสร้างสรรค์อันดามัน ให้เป็นสวรรค์ของนักกีฬา	221
ภาคผนวก ฉ	ผลการดำเนินงานตามแผนการทำวิจัย	223
ภาคผนวก ช	รายงานการเงิน	227

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1.1	แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมกระบวนการเดลฟายเทคนิค	45
3.1.2	แสดงจำนวนบุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพภาคีเป้าหมาย	46
3.1.3	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	46
3.3.2	แสดงพื้นที่เป้าหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูล	52
3.3.3	แสดงพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว	53
4.4.1	คำร้อยละของผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมในกระบวนการเดลฟายเทคนิค จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และหน้าที่การงาน	58
4.1.2.1	ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวถ่วงอูร์กษีในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านองค์การ วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย	61
4.1.2.2	ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวถ่วงอูร์กษีในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเภท ของกิจกรรมกีฬา	64
4.1.2.3	ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวถ่วงอูร์กษีในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลา และฤดูกาลจัดกิจกรรมกีฬา	66
4.1.2.4	ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวถ่วงอูร์กษีในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านบริหาร และจัดการกีฬา	67
4.1.2.5	ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวถ่วงอูร์กษีในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกลยุทธ์ หลักในการส่งเสริมการตลาด	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.1.2.6 ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกึ่งฟ้าเสนอแนะ	72
4.2.1.1 ค่าร้อยละของบุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และแหล่งกึ่งฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อยู่ในภูมิภาค	80
4.2.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากร	82
4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากร	84
4.2.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณ	85
4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณ	87
4.2.2.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	88
4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.2.2.7 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟของศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก	93
4.2.2.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการ	94
4.2.2.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการ	97
4.3.1.1 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ อายุ ประเภทกีฬา และเชื้อชาติ	98
4.3.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา	100
4.3.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา	102
4.3.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา	103
4.3.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา	105
4.3.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.3.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ	109
4.4.1.1 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา	110
4.4.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา	111
4.4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา	112
4.4.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา	114
4.4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา	116
4.4.2.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการ	117
4.4.2.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการ	120
4.4.2.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้าน	121

ที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ...เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.4.2.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้าน	
124	
ที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.3.1 แสดงกรอบงานโครงการวิจัย	54

บทที่ 1

บทนำ

ในการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาดังนี้

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 คำถามหลักของการวิจัย
- 1.4 สมมุติฐานการวิจัย
- 1.5 ขอบเขตของการวิจัย
- 1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย
- 1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนในการสนับสนุนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสร้างภูมิคุ้มกันและวางรากฐานระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะยาว (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2546 : 60) นอกจากนี้จะสร้างรายได้ให้กับประเทศต่อปีกว่า 3,000,000 ล้านบาท และคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศแล้ว อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวยังกระตุ้นให้เกิดการผลิต และนำทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ที่สำคัญคือก่อให้เกิดการจ้างงานและกระจายรายได้และเกิดธุรกิจต่อเนื่องอีกเป็นจำนวนมาก ความสำคัญของการท่องเที่ยวเริ่มปรากฏชัดในช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศ ดังนั้นจึงสามารถใช้วิกฤตมาเป็นโอกาส โดยใช้การได้เปรียบในเรื่องค่าเงินมาเป็นจุดดึงดูดที่สำคัญ ประกอบกับการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทย “อเมซิ่งไทยแลนด์ 1998-1999” ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ เช่นความไม่สงบในบ้านเมืองของประเทศคู่แข่ง การเพิ่มเที่ยวบินและขยายเส้นทางการบิน ตลอดจนความโดดเด่นทางด้านตัวสินค้าทางการท่องเที่ยวของไทย ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ของไทยยังคงเติบโตสวนทางกับภาคธุรกิจอื่น ๆ โดยจำนวนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศในรูปเงินตราต่างประเทศหลายร้อยล้านบาทต่อปี (จริยา เปรมศิลป์, 2543 : 1)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะองค์กรของรัฐซึ่งมีหน้าที่พัฒนาและกำกับดูแลนโยบายด้านการท่องเที่ยวของประเทศ ได้ตระหนักในความสำคัญของการดังกล่าว และได้พยายามกำหนดและแสวงหามาตรการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการบริหารและการจัดการการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ดังจะเห็นได้จากการทำแผนแม่บทพัฒนาการท่องเที่ยวไทย การจัดทำแผนฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว และการจัดทำคู่มือพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ เป็นอาทิ มาตรการที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษและกำลังพยายามให้เกิดผลเชิงปฏิบัติก็คือ การส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กล่าวคือเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่อยู่บนพื้นฐานของความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความสถียรของวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็เช่นได้แก่ การปีนหน้าผา การพายเรือแคนู การดำน้ำ การขี่จักรยาน ตลอดจนกีฬาประยุกต์อื่น ๆ เช่น วอลเลย์บอลชายหาด สามารถตอบสนองมาตรการดังกล่าวได้ (มนัส สุวรรณ และคณะ, 2545 : 1-2)

เนื่องจากกีฬาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมวลมนุษยชาติ (Bucher and Wuest, 1997 : 9) ที่ประกอบไปด้วยประโยชน์และคุณค่าต่อการดำรงชีวิตอย่างมากมายมหาศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกิจกรรมที่ทรงอำนาจในการพัฒนาความเป็นมนุษย์ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Evans, 1989 : 189 - 190) ลักษณะโดดเด่นอีกประการหนึ่งของกีฬาก็คือ กีฬาเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังคุณลักษณะของความเป็นมนุษย์ อันได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น การแสวงหาคำตอบของสิ่งที่ท้าทาย การทดสอบและประลองความสามารถ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า กีฬาเป็นวัฒนธรรมสากลที่มนุษย์ประสงค์เข้าร่วมด้วยสัญชาตญาณของความเป็นมนุษย์โดยไม่จำกัดอายุ เพศ วัย และสถานที่ (Swedlburng and Lzso, 1994 : 48)

ดังที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ต้นแล้วว่ากีฬาเป็นวัฒนธรรมของมวลมนุษยชาติ จะแทรกซึมอยู่ตามกิจกรรมต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนทุกสังคม ประหนึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งของชีวิตมนุษย์ก็ว่าได้ (Kirk and Coquhoun, 1989 : 417) อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็ง่อนูรักษ์ (Soft Sport Tourism) แล้ว จะเห็นว่ากีฬามีบทบาทเพิ่มจากเดิมอีก 2 ประการ

กล่าวคือนอกจากจะเป็นวัฒนธรรมและเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์แล้ว ก็กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็ยังมีบทบาทในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่พื้นที่และใช้ชีวิตในพื้นที่ยาวนานขึ้น ผลที่ตามมาก็คือเกิดกระแสเงินทุนอยู่ในพื้นที่มากขึ้น นั่นก็หมายความว่าเกิดการกระจายรายในหมู่ประชาชนโดยถ้วนหน้าประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็ยังมีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมให้อยู่คู่ฟ้าเมืองไทยตราบนานเท่านาน จึงนับว่ากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็ยังมีบทบาทที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวไทยในภาพรวม อีกทั้งสร้างความมั่นคงและมั่นคงให้กับประเทศ สามารถนำพาชาติบ้านเมืองไปสู่ความสำเร็จบนเวทีโลกอย่างงดงาม

พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันประกอบไปด้วยจังหวัดซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ติดอันดับโลก ถึง 3 จังหวัด อันได้แก่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นพื้นที่ที่ประกอบไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามอุดมสมบูรณ์ไปด้วยปัจจัยของการท่องเที่ยว ชายทะเลอันได้แก่ ทะเล หาดทราย และแสงอาทิตย์ สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเข้ามาสู่พื้นที่ไม่ขาดสาย และที่ได้ชื่อว่าสามเหลี่ยมอันดามันก็เพราะว่า ทั้ง 3 จังหวัดมีพื้นที่ติดต่อกัน เป็นรูปสามเหลี่ยมสวยงาม เอื้อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่พึงมีพึงเป็นสำหรับมวลมนุษยชาติร่วมกัน อย่างไรก็ตามกิจกรรมหนึ่งที่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว แต่ยังไม่ได้ประสานและดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมอย่างครอบคลุมและจริงจังคือการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดูเหมือนว่าจะอยู่ในข่ายของกิจกรรมที่ถูกมองข้ามไป ทั้ง ๆ ที่เป็นกิจกรรมที่ทำรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างมหาศาล ดึงดูดใจ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เข้ามาใช้ชีวิตในพื้นที่ปีหนึ่งหลายล้านคน กล่าวคือ ส่วนหนึ่งยังคงเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ต่างก็ขายผลิตภัณฑ์ที่ตนมีอยู่ตามที่เคยเป็นมาในอดีตและจัดส่วนประสมทางการตลาดตามอัตรากำลังที่มีอยู่ ดังนั้นจึงทำให้วิวัฒนาการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบนพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันเป็นไปอย่างช้ากว่าที่ควรจะเป็น ถึงแม้จะเป็น อุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นอันดับหนึ่งก็ตาม

เมื่อพูดถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเฉพาะกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็ยังมีอยู่แล้วพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีข้อได้เปรียบหลายประการ กล่าวคือนอกจากจะมีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามเอื้อต่อการท่องเที่ยวอย่างลงตัวแล้ว พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันยังประกอบไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยและเว้าอ่าวที่สวยงามเป็นที่ก่อเกิดของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นจำนวนมากและหลากหลายชนิดแตกต่างกันไปตามลักษณะภูมิประเทศ กล่าวคือจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่

ประกอบไปด้วยธรรมชาติที่สวยงามโดดเด่นเฉพาะตัว มีโครงสร้างพื้นฐานที่มั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีสนามบินนานาชาติ จึงเป็นที่ชุมนุมของนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก ส่งผลให้กีฬา กอล์ฟ ดำน้ำ และวอลเลย์บอลชายหาดได้รับการกล่าวขานและโดดเด่นในพื้นที่นี้ จังหวัด พังงาเป็นจังหวัดที่ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่ บางเกาะก็ประกอบไปด้วยโพรงถ้ำที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีปะการังทั้งน้ำตื้นและน้ำลึกที่สมบูรณ์ จึงเหมาะสำหรับการดำน้ำและล่องเรือ แคนูเพื่อชมธรรมชาติ ส่วนจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปคล้ายกับจังหวัดพังงา แต่ที่แตกต่างไปก็คือจังหวัดกระบี่มีภูเขาหินปูนที่แข็งแกร่งกระจายกระจายทั่วบริเวณ บางแห่งเป็นโพรง ถ้ำคล้ายห้องโถงแสงอาทิตย์ส่องถึง ที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือมีภาพเขียนสีซึ่งเป็นแหล่งอารย ธรรมของโลกอยู่ด้วย จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวที่มุ่งมั่นเดินทางมาเพื่อทำทหายความสามารถใน การปีนหน้าผา พายเรือแคนู และดำน้ำ (วรรณ วรษาณิษ, 2539 : 189)

ดังนั้นเพื่อให้จังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเต็มศักยภาพที่มีอยู่ ตลอดจนให้เกิดการ พัฒนาที่เป็นไปตามหลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของ พื้นที่และสามารถตอบสนองของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จึงเห็นสมควรหยิบยก ความโดดเด่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละจังหวัดมาบูรณาการใช้ร่วมกัน ก่อให้เกิด ประโยชน์โดยรวมอย่างสูงสุด จึงได้จัดทำโครงวิจัยการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการ ท่องเที่ยวกีฬานักกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐาน ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้สูงขึ้นและเจริญรุ่งเรืองยิ่งสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกีฬานักกีฬาใน พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
- 1.2.2 เพื่อศึกษาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวกีฬานักกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกีฬานักกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
- 1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวกีฬานักกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
- 1.2.5 เพื่อศึกษาแนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่นด้านธุรกิจในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกีฬานักกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

1.3 คำถามการวิจัย

- 1.3.1 ทิศทางของการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนเป็นอย่างไร
- 1.3.2 ศักยภาพของภาคีในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนมีหรือไม่ อย่างไร
- 1.3.3 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนหรือไม่ อย่างไร
- 1.3.4 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนหรือไม่ อย่างไร
- 1.3.5 แนวคิดของผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่นด้านธุรกิจในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนเป็นอย่างไร

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

- 1.4.1 ภาคีของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์อย่างยั่งยืนไม่แตกต่างกัน
- 1.4.2 นักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีความพึงพอใจต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์อย่างยั่งยืนไม่แตกต่างกัน
- 1.4.3 เจ้าบ้านของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีความพึงพอใจต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์อย่างยั่งยืนไม่แตกต่างกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.5.1 การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วยประเด็นในการศึกษา 7 ประเด็น ได้แก่ การจัดระเบียบแหล่งกึ่งไฟฟ้า การจัดสภาพแวดล้อม การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก การรักษาความปลอดภัย บุคลากร และกิจกรรม เท่านั้น
- 1.5.2 การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกึ่งไฟฟ้าเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 8 ประเภทที่พำอันได้แก่ กึ่งไฟดำน้ำ กึ่งไฟพายเรือแคนูและคายัค กึ่งไฟปั่นผา กึ่งไฟ

กอล์ฟ กีฬาตกปลา กีฬาจักรยาน กีฬาชายหาด เช่นกีฬาวอลเลย์บอลชายหาด กีฬาฟุตบอลชายหาด และกีฬาพื้นเมืองเท่านั้น

- 1.5.3 การวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เท่านั้น

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน หมายถึง จังหวัดที่ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลอันดามัน 3 จังหวัด คือ จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

ศักยภาพ หมายถึง ความสามารถ ความสมบูรณ์ และความพร้อม ของบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เอื้ออำนวยให้การดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอย่างมีคุณภาพ

ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งที่ก่อเกิดขึ้นเองและด้วยฝีมือมนุษย์ ซึ่งได้รับการส่งเสริมและนำมาใช้ประโยชน์ในกิจการท่องเที่ยว

กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ หมายถึง กีฬาที่จัดทั่วไปในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว จำนวน 8 ประเภทกีฬาอันได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาพายเรือแคนู และคายัค กีฬาปีนผา กีฬากอล์ฟ กีฬาตกปลา กีฬาจักรยาน กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด และกีฬาพื้นเมือง ซึ่งมีคุณลักษณะของกิจกรรมที่เอื้อต่อการอนุรักษ์และทำนุบำรุงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง แหล่งธรรมชาติอันได้แก่ ภูเขา ทะเล หาดทราย อ่าว เกาะ และอื่น ๆ ที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการ เล่น ฝึกซ้อม ประลองฝีมือ และแข่งขันกีฬา สำหรับบริการแก่นักท่องเที่ยว

การจัดและบริหารเชิงบูรณาการ หมายถึง การจัดและบริหารการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งด้านสถานที่ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ อย่างประสมประสานและเกื้อกูลซึ่งกันและกันตามกำลังความสามารถที่มีอยู่ก่อให้เกิดความสำเร็จอย่างสูงสุด

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หมายถึง การจัดและบริหารการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมให้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ อย่างประหยัดและคุ้มค่า ตลอดจนมีส่วนร่วมในการปลูกจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง และหวงแหนสิ่งที่มีค่าดังกล่าวจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

ภาคี หมายถึง พื้นที่เป้าหมายตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและเวทีชุมชน ประกอบด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว สภาพแวดล้อม องค์กร อันได้แก่หน่วยงาน สถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนบริษัทห้างร้านต่าง ๆ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว

ศักยภาพของภาคี หมายถึง ความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และความพร้อมขององค์กรในพื้นที่เป้าหมายซึ่งเป็นภาคีในการศึกษาคั้งนี้ ในการที่จะรองรับการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การจัดการท่องเที่ยวที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและได้ประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าว

ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่มีประสบการณ์ส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอันได้แก่ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ นักกีฬาสมัครเล่น พนักงานขับเรือ เป็นต้น

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่ผ่านกระบวนการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังได้นำความรู้และประสบการณ์ดังกล่าวมาใช้กับงานอย่างต่อเนื่องจนชำนาญ เช่นนักพลศึกษา และนักจิตวิทยา การกีฬา เป็นต้น

การจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง การจัดระเบียบการใช้พื้นที่ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และการประกอบอาชีพในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 กลุ่มจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันได้ทิศทางในการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรม
- 1.7.2 กลุ่มจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันได้ยกระดับมาตรฐานการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น
- 1.7.3 กลุ่มจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันได้แนวทางในการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาร่วมกันอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด
- 1.7.4 สถาบันหรือหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้แนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยในภาพรวม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประกอบไปด้วย

2.1.1 บริบทของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์

2.1.2 การดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์

2.1.3 การจัดการด้านตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์

2.1.4 รูปแบบการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์

2.1.5 ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

2.2 รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2.1.1 บริบทของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์

ปัจจุบันกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว หรือที่เรียกกันติดปากว่าการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งที่จัดในรูปแบบของการแข่งขันและนันทนาการกำลังเป็นที่นิยมของประชาชนชาวโลกทั้งในฐานะผู้เล่นและผู้ชมอย่างกว้างขวาง (Haruo Nogawa et al., 2000 : 69) กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวได้รับการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาพร้อม ๆ กับกระแสของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ซึ่งเป็นกระบวนการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง พัฒนา ตลอดจนหาวิธีการในการจัดและบริหารทรัพยากรการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์และคงศักยภาพเชิงการท่องเที่ยวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือให้ประเทศสามารถดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและก้าวหน้าต่อไปไม่หยุดยั้ง แต่ทั้งนี้ต้องไม่มีผลกระทบ หรือมีผลกระทบน้อยที่สุดต่อสิ่งแวดล้อม สภาพความเป็นอยู่ และเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่ รูปแบบการท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาขึ้นมาใหม่ตามความต้องการของตลาดดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปีนหน้าผา และการพายเรือแคนู ได้รับการพัฒนาให้เป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และภูเก็ต โดยนักธุรกิจชาวยุโรปและอเมริกัน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 และ พ.ศ.2532 ตามลำดับ (สกายบุคส์, 2543) และมีการขยายกิจการทั้งในแง่ของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และการบริหารจัดการจนก้าวหน้าถึงทุกวันนี้

กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Soft Sports Tourism) เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่มุ่งให้เกิดการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติพร้อม ๆ กับเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ประกอบกิจกรรมกีฬาที่ชื่นชอบและท้าทายความสามารถ อันได้แก่การพายเรือแคนูและคายัค การล่องแก่ง การปีนเขา การปีนหน้าผา การดำน้ำ การเดินป่า การขี่จักรยาน การตกปลา การเล่นเรือใบ การเล่นกีฬาชายหาด ตลอดจนกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ ทั้งที่เป็นกิจกรรมสากล และกิจกรรมพื้นบ้านเป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่มนุษย์ถือปฏิบัติต่อ ๆ กันมาตั้งแต่โบราณกาล จะแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ของกิจกรรม กล่าวคือในช่วงแรก ๆ ของการสร้างสังคม มนุษย์จะปฏิบัติกิจกรรมดังกล่าวเพื่อแสวงหาปัจจัย 4 สำหรับการดำเนินชีวิต แต่ปัจจุบันสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้พัฒนาเป็นกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียด ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นกิจกรรมกีฬาที่ประกอบไปด้วยความท้าทายและเสี่ยงภัย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความสนุกสนานพร้อม ๆ กับการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายและสุขภาพ นอกจากนี้กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ใช้ทรัพยากรเชิงท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกิจกรรมที่ปลูกจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม และสร้างงานให้กับท้องถิ่นในฐานะที่เป็นผู้ดูแลพื้นที่อีกด้วย (Boo, 1991 : 4 – 8)

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญ 4 ประการคือ ประการที่ 1 เป็นการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กล่าวคือเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลีกเลี่ยงการทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ขณะเดียวกันเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและให้ยั่งยืนที่สุด ประการที่ 2 เป็นกิจกรรมที่ปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กล่าวคือเป็นการให้ความรู้ความเข้าใจ และสร้างจิตสำนึกแก่ชุมชน ท้องถิ่น ผู้ประกอบการ มัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยว ให้เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่กระทำการใด ๆ อันมีผลทำให้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเสื่อมโทรมหมดศักยภาพของทรัพยากรเชิงท่องเที่ยว ประการที่ 3 เป็นกิจกรรม

ที่สร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว กล่าวคือจัดกิจกรรมกีฬาให้ท้าทายและสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นกิจกรรมที่ทรงคุณค่าและมีประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยว ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และประการที่ 4 เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วม กล่าวคือส่งเสริมให้ชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญ

ของการท่องเที่ยว โดยการเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจการและรับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง ผลที่ตามมาคือเกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนในภาพรวม (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2542 : 14 – 15)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความเข้าใจและให้สามารถมองภาพของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวได้ชัดเจน ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการบริหารจัดการกีฬาดังกล่าวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันต่อไปนั้น จึงขอกล่าวถึงประเด็นสำคัญโดยย่อเพื่อส่งท้ายในส่วนนี้ว่า กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งอาจจะเข้าร่วมโดยบังเอิญหรือตั้งใจก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่มีเรื่องธุรกิจและการค้าเข้ามาเกี่ยวข้อง และจะต้องเป็นการเดินทางจากบ้านหรือที่ทำงานไปเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว (Standeven and De Knop, 1999 : 2) ส่วนกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวนั้นแบ่งออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน เช่น ฮอลล์ (Hall, 1992a) กล่าวว่า กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวประกอบไปด้วยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งประกอบไปด้วยกีฬาประเภทบุคคล กีฬาประเภทคู่ กีฬาประเภททีม และกีฬาแบบประสมประสานอันมีไตรกีฬา (Triathlon) ซึ่งประกอบด้วยกรีฑา จักรยาน และว่ายน้ำเป็นอาทิ ส่วนสแตนดีเวน และ ดีนอพ (Standeven and De Knop, 1999) ได้ให้ข้อคิดว่า กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว แบ่งเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาทั้งโดยตรงและโดยอ้อมในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และช่วงวันทำการโดยทั่วไป ทั้งในรูปแบบของกิจกรรมกีฬาตามฤดูกาล กิจกรรมกีฬาในวันสุดสัปดาห์ และสัปดาห์กิจกรรมกีฬา ซึ่งประกอบไปด้วยกีฬาประเภทเดี่ยวและทีม นอกจากนี้ วีด (Weed, 2001a) ยังได้เสนอแนะว่า กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่ทันสมัยประกอบไปด้วย การท่องเที่ยวเพื่อเนื้อหาสาระทางการกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อฝึกฝนกีฬา การท่องเที่ยวเพื่อแข่งขันกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความเพลิดเพลิน

2.1.2 การดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์

กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมใหม่สำหรับคนไทย ซึ่งได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวจริง ๆ เมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา และเนื่องจากเป็นกิจกรรมใหม่ที่ต่างไปจากการท่องเที่ยวแบบเดิม ซึ่งมีลักษณะการท่องเที่ยวแบบมวลชน ดังนั้นการดำเนินธุรกิจดังกล่าวในช่วงต้น ๆ จึงเป็นแบบลองผิดลองถูก จนกระทั่งปัจจุบันกิจกรรมกีฬาบางประเภทเริ่มได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมากขึ้น เช่นกิจกรรมการท่องเที่ยวพายเรือแคนู กิจกรรมการท่องเที่ยวปีนหน้าผา กิจกรรมการท่องเที่ยวดำน้ำ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามปัจจุบันหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยกำลังให้ความสนใจและตระหนักในคุณค่าของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ ประการที่ 1 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับกีฬามีส่วนทำให้ประเทศมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงขึ้น และประการที่ 2 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับกีฬามีผลกระทบโดยตรงต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหากไม่มีมาตรการควบคุมที่ดีอาจจะทำให้ศักยภาพของทรัพยากรเชิงท่องเที่ยวเสื่อมค่าลง

กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับกีฬามีเป็นกิจกรรมค่อนข้างใหม่ยังไม่เป็นที่รู้จักอย่าง

กว้างขวางในหมู่นักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามเนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวมีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัว ประกอบกับข้อได้เปรียบหลายประการเมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทอื่น จึงทำให้กิจกรรมประเภทนี้ยังคงครองตลาดการท่องเที่ยวอยู่ได้ และมีแนวโน้มว่าจะเป็นธุรกิจที่น่ารายได้เข้าสู่ประเทศมหาศาล กล่าวคือเป็นกิจกรรมที่มีความแปลกใหม่ ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะตอบสนองของความพึงพอใจตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบกิจกรรมที่ใช้พลังกำลัง เสี่ยง และท้าทายความสามารถ และเมื่อพูดถึงเครือข่ายทางธุรกิจกิจกรรมประเภทนี้มีเครือข่ายอยู่ทั่วโลก ทั้งนี้เพราะว่าผู้บุกเบิกเป็นชาวยุโรปแทบทั้งสิ้น และเมื่อดำเนินธุรกิจและพัฒนากิจกรรมได้ระดับหนึ่งแล้ว ผู้บุกเบิกเหล่านี้ก็กลับไปสร้างเครือข่ายในประเทศของตน ข้อได้เปรียบอีกประการหนึ่งก็คือ กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับกีฬาได้รับการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ในฐานะสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือวารสารต่าง ๆ จะลงตีพิมพ์เรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นการโฆษณากิจกรรมดังกล่าวไปในตัวโดยไม่ต้องลงทุนแต่อย่างใด นอกจากนี้ค่าบริการในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวยังอยู่ในอัตราที่ชนชั้นกลางสามารถรับได้ ไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร ที่พัก ค่าเดินทาง และค่าบริการในการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นจึงทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาร่วมกิจกรรมและพักอยู่นาน และสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้ธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับกีฬายังคงดำเนินอยู่ได้ก็คือความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก เช่นหาดไร่เลย์จังหวัดกระบี่ได้รับการกล่าวขวัญจากนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการปีนหน้าผาว่าเป็นหาดที่มีหน้าผาสวยงามที่สุดในโลก ในขณะที่เกาะพังก จังหวัดพังงาเป็นแหล่งพายเรือแคนูและคายัคที่ทำหายแห่งหนึ่งของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งทดสอบมาตรฐานความสามารถในกิจกรรมดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการดำเนินธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะมีข้อได้เปรียบหลายประการเมื่อเทียบกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ก็มีข้อสังเกตบางประการที่ผู้ประกอบการด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึง ประการแรกก็คืออุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ต้องได้มาตรฐานซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถผลิตในประเทศได้ ผลที่ตามมาก็คือต้อง

ลงทุนสูงและมีความเสี่ยงในการลงทุนมาก ประการที่สองคือเกิดภาวะในการแข่งขันเชิงธุรกิจ เพราะเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างใหม่และได้รับความสนใจจากนักท่งเที่ยวสูง ผลที่ตามมาคือความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการ ซึ่งอาจจะมีผลต่อการดำเนินธุรกิจโดยรวม ประการที่สามคือขาดบุคลากรผู้ชำนาญการเฉพาะที่มีความรู้ความเข้าใจบริบทพื้นฐานของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวทั้งในแง่ของจำนวนและคุณภาพ ประการที่สี่คือปัจจุบันยังไม่มีกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบ ว่าด้วยเรื่องการดำเนินธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยตรง และที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะขอจดทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวโดยทั่วไปแต่ก็เสี่ยงมาดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ผลที่ตามมาคือไม่สามารถควบคุมคุณภาพของการดำเนินธุรกิจด้านนี้ได้ที่สำคัญคือเกิดอุบัติเหตุและอุบัติเหตุบ่อยครั้งด้วยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และขาดความรู้ ประการที่ห้าคือขาดการประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ การแบ่งปันลูกค้า การกู้ภัย การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีผลต่อความเข้มแข็งขององค์กร ประการที่หกคือขาดศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและนักท่งเที่ยวในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การเตรียมตัวก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นประโยชน์ในการติดตามกรณีที่มีการสูญหายหรือประสบอุบัติเหตุ และประการสุดท้ายก็คือกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวบางประเภทจะถูกจำกัดด้วยฤดูกาล และข้อจำกัดนี้ไม่ได้มีผลกระทบเฉพาะผู้ประกอบการโดยตรงเท่านั้น แต่ยังมีผลกระทบไปถึงรายได้ที่พึงได้รับของชุมชนอีกด้วย

นอกจากสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาและข้างต้น สิ่งหนึ่งที่ผู้ประกอบการด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณาก็คือสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจชุมชน และบริการส่งเสริมการขายจากภาครัฐและเอกชน เพราะธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็องธุรกิจจะดำเนินอยู่ได้ต้องอาศัยสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและชุมชนเป็นสิ่งค้ำจุน อย่างไรก็ตามเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการดำเนินการบางอย่างซึ่งอาจจะเป็นไปโดยไม่ตั้งใจได้กลายเป็นข้อจำกัดในการดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว อันได้แก่การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่ไม่เป็นระเบียบ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ไม่เป็นระบบ การทำลายทรัพยากรและองค์ประกอบทางกายภาพของพื้นที่ที่นักท่งเที่ยวเข้าไปโดยไม่ตั้งใจ เช่นการเก็บสิ่งของจากแหล่งท่องเที่ยวเป็นของที่ระลึก เป็นต้น

ในส่วนของเศรษฐกิจชุมชนนั้นนับว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงอาชีพและรายได้ของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนในการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนจากอาชีพเกษตรกรรมเพียงอย่างเดียวเป็นผู้มีรายได้ตลอดทั้งปีจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่าที่ใดก็ตามที่มีการพัฒนาเข้าไปถึงการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชุมชนย่อมเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ

ความผูกพันทางสังคมและวัฒนธรรมเริ่มจางลง บางครั้งถึงกับเปลี่ยนแปลงและถูกกลืนด้วย วัฒนธรรมตะวันตกเนื่องมาจากการปรับตัวให้เข้ากับนักท่องเที่ยวซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ และเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจนั่นเอง ผลที่ตามมาอีกประการหนึ่งก็คือค่าครองชีพในชุมชนเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ระบบสินเชื่อเริ่มเข้ามามีบทบาท ทำให้ชีวิตเรียบง่ายแบบพอมือพอกินหมดไป ที่สำคัญคือเกิดข้อขัดแย้งอันเนื่องมาจากผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งจะต้องแก่งแย่งชิงดีกัน ที่เห็นได้ชัดเจนคือเกิดการตัดราคาสินค้าเพื่อล่อใจนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการของตน สิ่งที่มาคือเกิดความเสื่อม 3 ประการคือคุณภาพของการบริการต่ำเพื่อลดต้นทุน รายได้ของผู้ประกอบการ และผู้ใช้แรงงานในธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวลดลงและไม่คุ้มทุน ประการที่สำคัญก็คือเกิดความขัดแย้งในชุมชน

สำหรับบริการส่งเสริมการขายจากภาครัฐและเอกชนเป็นการดำเนินกิจการโดยภาครัฐ หรือการดำเนินธุรกิจโดยภาคเอกชน ทั้งนี้เพื่อเกื้อกูลการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้ สมบูรณ์แบบและครบวงจร กล่าวคือภาครัฐควรจะสนับสนุนให้เกิดองค์กรทางด้านกรกีฬาเพื่อ การท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เกิดการรวมตัวในการจัดตั้งองค์กรดังกล่าวในลักษณะของ ชมรม สโมสร ยกตัวอย่างเช่น ชมรมเรือยอชต์ คันทรี่คลับ และ โขเฑาะว์คลับ เป็นต้น ซึ่ง องค์กรต่าง ๆ เหล่านี้จะสรรหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้บริการสมาชิกอย่างครบถ้วนและ ครบวงจร นอกจากนี้ควรจะเปิดโอกาสให้ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามาดำเนินกิจการที่เกื้อหนุน การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว อันได้แก่ ศูนย์กีฬา นันทนาการ และกิจกรรมพื้นฐาน ที่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น ฟุตบอล บาสเก็ตบอล วอลเลย์บอล กอล์ฟ เทนนิส แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส วายน้ำ สควอช การฝึกด้วยน้ำหนัก ศูนย์สอนและฝึกฝนทักษะกีฬา ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมและพิพิธภัณฑ์ ศูนย์ธรรมชาติศึกษา ศูนย์สื่อสารและโทรคมนาคม ศูนย์ แลกเปลี่ยนเงินตราและธนาคาร ศูนย์ขาย ให้เช่า และซ่อมอุปกรณ์กีฬา ศูนย์ขาย ให้เช่า และ ซ่อมพาหนะเดินทางต่าง ๆ ศูนย์หนังสือ ศูนย์การแพทย์ ศูนย์พัฒนาสุขภาพซึ่งประกอบด้วย การ ออกกำลังกายในร่มประเภทต่าง ๆ ตลอดจนการนวดแผนไทยและสปา ศูนย์อาหารและที่พัก ศูนย์ แสดงและจำหน่ายสินค้า ศูนย์เด็กเล็ก คนชรา และบุคคลพิเศษ ศูนย์บันเทิงเช่น คลับและบาร์ ศูนย์รวมคาสีโน เป็นต้น และการที่จะกำหนดให้มีบริการสนับสนุนดังกล่าวอย่างไรนั้นให้ขึ้นอยู่กับ ความเหมาะสม และความกลมกลืนกับธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น ๆ

2.1.3 การจัดการด้านการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

อย่างไรก็ตามเมื่อพูดถึงการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในเชิงธุรกิจแล้ว ผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องจะต้องร่วมมือกันในการวางแผนงานเพื่อการดังกล่าวอย่างครบวงจร โดยนำทฤษฎีและ

หลักการทั้งในส่วนของการจัดการและการจัดการ การบริหารธุรกิจ การจัดการกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมาใช้อย่างประสมประสานเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่เพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้ประสบความสำเร็จ โดยเริ่มจากการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร ศึกษาธรรมชาติของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว แหล่งและศักยภาพของทรัพยากรกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว การวิจัยตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยแยกตามกลุ่มผู้บริโภค การศึกษาผลิตภัณฑ์กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว การส่งเสริมการขายและยุทธศาสตร์ด้านราคา สื่อและการประชาสัมพันธ์ การประสานและควบคุมส่วนประสมทางการตลาด ตลอดจนกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Mullin et.al., 2000) สำหรับในส่วนนี้จะขอกล่าวถึงเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินธุรกิจกีฬาและเป็นประเด็นที่สำคัญเพื่อเป็นพื้นฐานการคิดดังต่อไปนี้

เมื่อพูดถึงลักษณะธรรมชาติของผู้บริโภคกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแล้วจากการศึกษาพบว่า ผู้บริโภคกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการพักผ่อน ออกกำลังกาย สังสรรค์ สماعคม และการทัศนศึกษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มากกว่าการเข้าร่วมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง และการเข้าร่วมนั้นอาจจะออกมาในรูปของการเข้าร่วมแข่งขันในฐานะที่เป็นนักกีฬา (Reeves, 2000 : 1-3) เข้าร่วมเล่นกีฬากลางแจ้ง กีฬาผจญภัย หรือทั้ง 2 อย่างในฐานะผู้ที่ชื่นชอบการออกกำลังกาย (Bartram, 2001 : 4-11) และเข้าร่วมชมกีฬาระดับนานาชาติและชิงแชมป์โลกในฐานะผู้ที่ชื่นชอบกีฬาประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือผู้เล่นคนเดียวคนหนึ่งเป็นการเฉพาะ (Gratton et.al., 2000 : 17) อย่างไรก็ตามสำหรับประเทศไทยแล้วสิ่งที่ควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่งก็คือกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของไทยมีข้อจำกัดในเรื่องการตลาด เนื่องจากประเทศไทยในสายตาของชาวโลกไม่ใช่ตลาดของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว แต่เป็นเพียงกิจกรรมกลางแจ้งเท่านั้น ดังนั้นนักท่องเที่ยวผู้บริโภคกีฬาซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรปที่เข้ามาในประเทศไทยจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลางแจ้งมากกว่าการดูกีฬา และจะเดินทางมาเฉพาะช่วงเวลาและภูมิอากาศที่เหมาะสมเท่านั้น กล่าวคือในช่วงเดือนธันวาคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ เพราะเป็นช่วงที่ประเทศต่าง ๆ ในยุโรปมีอากาศหนาว ส่วนจะมาหรือไม่และเป็นเมื่อไหร่ขึ้นอยู่กับศักยภาพ ซึ่งหมายถึงความสวยงามและความสมบูรณ์ของแหล่งกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวก และความโดดเด่นของกีฬาที่อาศัยทรัพยากรธรรมชาติ เช่นทะเล หาดทราย ภูเขา และป่าไม้ ซึ่งเป็นกีฬาหลักของประเทศด้วย นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาที่เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นไทยที่คลละเคล้าวัฒนธรรมและประเพณี

ตลอดจนวิถีชีวิตแห่งความเป็นไทยไว้อย่างชัดเจน อันได้แก่กีฬามวยไทยและกีฬาตะกร้อเป็นต้น ที่สำคัญคือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่าเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศสวยงามควรจัดให้มีการแข่งขันกีฬานัดสำคัญของโลกทั้งมวยไทย ฟุตบอล เทนนิส และกีฬาอื่น ๆ โดยเชิญทีมหรือนักกีฬาที่มีชื่อเสียงมาร่วมแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวให้เข้ามาในประเทศไทยเพื่อดูกีฬาดังกล่าว ข้อค้นพบอีกประการหนึ่งก็คือภาคใต้เป็นภาคที่ผู้ประกอบการประสงค์เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงไปคือภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามลำดับ และสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาประเทศไทยมากที่สุดคือการบอกปากต่อปาก อย่างไรก็ตามแม้ว่าประเทศไทยจะได้เปรียบทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในแง่ของการดำเนินธุรกิจหลายประการ แต่ก็ยังมีประเด็นที่น่าสนใจและจะต้องเร่งแก้ไขโดยด่วนก็คือ ความเข้าใจผิดและความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ว่า กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทยไม่น่าสนใจและมีน้อยประเภท จึงทำให้นักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งไม่ต้องการกลับมาเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่ประเทศไทยอีก (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2537 : 7-15)

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงปัจจัยแวดล้อมตลอดจนขั้นตอนต่าง ๆ ในการวางแผนธุรกิจ เริ่มจากการวิเคราะห์ห้วงค์กรโดยใช้ สวีท อนาคต (SWOT Analysis) ซึ่งกล่าวถึงจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร โอกาสและภาวะคุกคามจากภายนอก (Bridges and Roquemore, 2000 : 152) หลังจากนั้นให้ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้อย่างเป็นระบบโดยใช้ มีส (Management Information System : MIS) ซึ่งเป็นเครือข่ายฐานข้อมูลที่สามารถในการเลือก เก็บ ดำเนินการ และการถ่ายโอนข้อมูล ทั้งนี้เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินกิจการขององค์กร (Robert, 1993 : 495) ขั้นตอนต่อไปก็คือการกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และจุดมุ่งหมายขององค์กร โดยคำนึงถึงการจัดการที่สมบูรณ์และมีคุณภาพ (Total Quality Management :TQM) ซึ่งประกอบด้วยขบวนการต่าง ๆ ได้แก่ การวิเคราะห์งาน จัดการกับสิ่งที่ทำให้งานไม่เดิน สรรหาและพัฒนาผู้ที่มีความชำนาญในงาน และขจัดสิ่งที่ยับยั้งความคิดในการทำงานออกไป (Susan, 1992 : 1) ถัดไปก็เป็นการวางแผนการตลาด โดยทฤษฎี 5 พี ของส่วนผสมการตลาดทางการกีฬา (The Five Ps in The sport Marketing Mix) ซึ่งประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์การกีฬา (Product) การกำหนดราคา (Price) ช่องทางการตลาด (Place) การส่งเสริมการขาย (Promotion) และการประชาสัมพันธ์ (Public Relation) เมื่อวางแผนการตลาด

เรียบง่ายแล้วก็มาถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มและการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของผู้บริโภค ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมีอยู่ 4 กลุ่มด้วยกัน คือกลุ่มลูกค้าตามปกติซึ่งขึ้นอยู่กับ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอื่น ๆ กลุ่มชื่นชอบกีฬาซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้สึกและทัศนคติที่ดีต่อกีฬาซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชมกีฬา กลุ่มที่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา อันได้แก่อุปกรณ์กีฬา ตลอดจนเสื้อผ้า รองเท้า และเครื่องใช้อื่น ๆ และกลุ่มที่ใช้ประโยชน์จากกีฬาโดยตรง เช่นเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพ รางวัล ชื่อเสียง และความภาคภูมิใจ เป็นต้น สำหรับการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมกีฬานั้นแบ่งออกเป็นขั้นตอนตามลำดับโดยเริ่มจากการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬา การเสาะแสวงหาความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับกีฬา (Smith and Theberge, 1987 : 111-118) การประเมินและเลือกสรร (Kotler, 1989 : 464) การตัดสินใจซื้อและการคาดหวัง การประเมินประสบการณ์ และความพึงพอใจซึ่งจะขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่จะได้รับและราคา และสุดท้ายก็คือพฤติกรรมหลังการประเมิน ซึ่งจะมีทางเลือก 3 ทางคือ ถ้าพึงพอใจก็จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นอีกอาจถึงขั้นมีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นกับกีฬานั้น ๆ (Walczak and Forest, 1997 : 86-90) ถ้าไม่พอใจก็จะละทิ้งกิจกรรมและถ้าหากก้าวกระหว่างพอใจกับไม่พอใจก็จะเกิดการประเมินข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นั้นซ้ำ ผลจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยอันได้แก่ครอบครัว ชน ชนิต และตราสัญลักษณ์ของผลิตภัณฑ์

2.1.4 รูปแบบการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างใหม่สำหรับประเทศไทย แต่เนื่องจากความเป็นเลิศทางด้านทรัพยากรธรรมชาติเชิงท่องเที่ยวของพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน จึงทำให้กิจการดังกล่าวขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งในแง่ของผู้ประกอบการและจำนวนนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามจากข้อสังเกตในการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่ามีองค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ได้ดำเนินกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยยึดหลักการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยทั่วไปตามที่เคยถือปฏิบัติกันมา ผลที่ตามมาคือความสำเร็จของการจัดและบริหารงานซึ่งประเมินจากรายได้ที่เกิดขึ้นกับความเสี่ยงและการลงทุนที่ผ่านมายังคงประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างของกิจกรรม แหล่งท่องเที่ยว และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนในการบริหารจัดการกิจกรรมดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จเต็มศักยภาพที่มีอยู่ ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งมีแนวโน้มว่าจะได้รับนิยามจากนักท่องเที่ยวมากขึ้นในอนาคต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสาะแสวงหาวิธีการจัดและบริหารงานที่เหมาะสมและ

สอดคล้องกับธรรมชาติของกิจกรรม ซึ่งในที่นี้ขอเสนอรูปแบบการจัดและบริหารกิจกรรมดังกล่าว โดยอาศัยหลักการ แนวคิด และทฤษฎี เป็นหลักในการศึกษาดังนี้

2.1.4.1 การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่ง คือให้มีการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กล่าวคือการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเกี่ยวกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่สภาพแวดล้อมของทรัพยากรเชิงท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและคุ้มค่ามากที่สุด ในที่นี้ขอกล่าวถึงตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกับอนุรักษ์กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน 4 ประการคือ ประการที่ 1 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องกระตุ้นและส่งเสริมให้ชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ทรัพยากรและสภาพแวดล้อมธรรมชาติมีความสมบูรณ์ทุกด้านและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อาจทำได้โดยการอนุรักษ์ต้นไม้ ลำธาร นก ปลา ตลอดจนกล้วยไม้ ปรง และเฟิร์น ประการที่ 2 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกับอนุรักษ์จะต้องสร้างอาชีพและรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องให้เกิดความเป็นธรรมในการกระจายรายได้แก่มวลสมาชิกของชุมชนอย่างทั่วถึง ประการที่ 3 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกับอนุรักษ์จะต้องมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้เกิดโครงการพัฒนาชุมชนเพื่อเป็นการช่วยเหลือสมาชิกของชุมชนอยู่ดีมีความสุขถ้วนหน้า ประการที่ 4 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกับอนุรักษ์ต้องส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตทุกด้านโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ถูกต้องทั้งในแง่ของขนบธรรมเนียมประเพณี ประสบการณ์ที่เป็นเครื่องมือของการดำเนินชีวิต เช่นแนวทางในการจัดและบริหารการเงินและบัญชี การอบรมด้านภาษา การพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนการพัฒนาบุคลิกภาพของคนในชุมชนให้สามารถรองรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้สามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชนให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นไปตามหลักการของการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงควรคำนึงถึงปัจจัยซึ่งเป็นหลักของการจัดการท่องเที่ยว ดังกล่าว 6 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยว หมายความว่า แหล่งท่องเที่ยวต้องมีศักยภาพที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าไปร่วมกิจกรรมกีฬาทั้งในแง่ของสภาพและการแข่งขัน ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยด้านตลาดการท่องเที่ยว หมายความว่า ทรัพยากรเชิงท่องเที่ยวต้องมีความสำคัญและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยด้านธุรกิจการท่องเที่ยว หมายความว่า ผู้

ประกอบธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวต้องมีผลิตภัณฑ์หลากหลายทั้งในแง่จำนวนและประเภทไว้บริการและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เลือกกิจกรรมด้วยความสมัครใจ ปัจจัยที่ 4 ปัจจัยด้านจิตสำนึกด้านการท่องเที่ยว หมายความว่า นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวต้องมีความเข้าใจเหตุผลและความจำเป็นในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติและพร้อมที่จะปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างดีที่สุด ปัจจัยที่ 5 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน หมายความว่า ชุมชนต้องมีโอกาสในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่พึงเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อลดความขัดแย้งและผลกระทบอันจะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ประการที่ 6 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว หมายความว่า นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวต้องตระหนักและคำนึงถึงประโยชน์ ตลอดจนข้อเสียของการจัดการท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน

2.1.4.2 การจัดการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม

การจัดและบริหารการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม เป็นรูปแบบการจัดและบริหารงานที่เกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมีหลักการที่สำคัญ 2 ประการคือ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และการประสานประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรเชิงท่องเที่ยวในพื้นที่ร่วมกัน สำหรับการบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวนั้น ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมดำเนินการ ตั้งแต่เริ่มต้น กล่าวคือเริ่มตั้งแต่การศึกษาปัญหา การวางแผนและโครงการในการแก้ปัญหาและพัฒนา การปฏิบัติงานตามแผน และการติดตามประเมินผลโครงการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เขาเหล่านั้นได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าบ้านในการต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยน้ำใจไมตรี อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลาที่พำนักอยู่ในพื้นที่ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือคอยควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในการขายสินค้าและบริการต่าง ๆ นอกจากนี้ชุมชนจะต้องมีส่วนในการดูแลรักษาและทำนุบำรุงสภาพแวดล้อมให้คงความเป็นธรรมชาติ ป้องกันไม่ให้เกิดมลภาวะในพื้นที่ จัดระเบียบและดูแลความเรียบร้อยของโครงสร้างพื้นฐานอันได้แก่ที่พัก ร้านอาหาร ที่จอดรถ และห้องสุขาเป็นต้น และที่จะละเว้นเสียไม่ได้ก็คือการดูแลความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ให้คงอยู่กับชุมชนอย่างเต็มศักยภาพต่อไป

สำหรับการประสานประโยชน์ที่พึงมีพึงเป็นร่วมกัน นับว่าเป็นหลักการสำคัญที่ทุกฝ่ายจะต้องตระหนักและปฏิบัติอย่างเป็นมรรคเป็นผลและถูกต้องยุติธรรม อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรจะกระตุ้นให้ชุมชนได้ดำเนินกิจกรรมและได้รับประโยชน์ในฐานะเจ้าบ้านที่เกิดมาเพื่อพัฒนาถิ่นที่อยู่ของตนอย่างแท้จริง ซึ่งพอจะสรุปได้ 7

ประการคือ ประการที่ 1 ส่งเสริมให้ชุมชนรวมตัวประกอบธุรกิจนำเที่ยวในรูปของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย ประการที่ 2 สนับสนุนให้ชุมชนนำผลิตภัณฑ์และหัตถกรรมของท้องถิ่นมาวางขายในรูปของศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์พื้นบ้านและของที่ระลึก ประการที่ 3 กระตุ้นให้ชุมชนลงทุนทำธุรกิจร้านอาหารที่มีคุณภาพ โดยเน้นความสะอาดและหลักอนามัย ประการที่ 4 ส่งเสริมให้ชุมชนดำเนินธุรกิจร้านอาหาร เช่า และซ่อมอุปกรณ์กีฬาและอื่น ๆ เช่น จักรยาน และมอเตอร์ไซค์ ประการที่ 5 สนับสนุนให้ชุมชนเป็นผู้นำเที่ยวท้องถิ่น (Local Guide) ในฐานะที่เป็นผู้คุ้นเคยและชำนาญพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นผู้ที่รักและหวงแหนทรัพยากรท้องถิ่นในฐานะที่เป็นเจ้าบ้านผู้รับประโยชน์โดยตรง แต่ทั้งนี้ต้องเปิดโอกาสให้เขาเหล่านั้นได้เรียนรู้และก่อให้เกิดประสบการณ์จนได้รับใบอนุญาตให้ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ตามกฎหมาย ประการที่ 6 เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ดำเนินธุรกิจด้านศูนย์สาธิตและสอนทักษะกีฬาเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยวผู้สนใจ ประการที่ 7 สนับสนุนให้คนในชุมชนได้ทำงานในฐานะแรงงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ตัวอย่างเช่น พนักงานร้านอาหาร พนักงานโรงแรม และพนักงานของบริษัทนำเที่ยว เป็นต้น

2.1.4.3 การจัดการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

รูปแบบของการบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดความสำเร็จอย่างสูงสุดวิธีหนึ่งก็คือ การบริหารจัดการแบบการบูรณาการ กล่าวคือเป็นการนำทรัพยากรทั้งทางด้านอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่มีอยู่ของแต่ละองค์กรมาใช้อย่างประสมประสานและรับประโยชน์ร่วมกัน ในส่วนของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็เช่นเดียวกันควรจะจัดและบริหารโดยการร่วมแรงร่วมใจ ขององค์กรที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว 5 องค์กร คือ องค์กรส่วนท้องถิ่น ชุมชน ผู้ประกอบการ และมีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยศูนย์การท่องเที่ยวจังหวัดทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานและประโยชน์ที่พึงเกิดขึ้น อันได้แก่ ประการที่ 1 ผลักดันให้ออกกฎระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ตลอดจนบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน ประการที่ 2 ทำการจดทะเบียนผู้ประกอบการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ประการที่ 3 ประสานกับองค์กรท้องถิ่นที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานอุปกรณ์และเครื่องมือเกี่ยวกับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว อันมีสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานอุตสาหกรรมเป็นอาทิ ประการที่ 4 จัดตั้งองค์กรเพื่อพิจารณามาตรฐานการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว อุปกรณ์และเครื่องมือ การบริการ ความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อม ประการที่ 5 สนับสนุนให้ผู้ประกอบการจัดตั้งกลุ่มความสนใจในรูปของสมาคมหรือชมรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดอำนาจในการต่อรองและลดข้อขัดแย้ง

ประการที่ 6 เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นกระบวนการปะทะสัมพันธ์โดยตรงระหว่างผู้นำเที่ยวกับนักท่องเที่ยว และจากการศึกษาพบว่าผู้นำเที่ยวจะมีอิทธิพลต่ออารมณ์ ความรู้สึก และที่สำคัญคือความสัมพันธ์อันดีของทั้ง 2 ฝ่ายจะเป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว (Cavallo & Brienza, 2003) ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียนอาชีพมัคคุเทศก์ โดยเพิ่มเติมบริบทของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และโอกาสของชุมชนในการประกอบอาชีพนี้ ประการที่ 7 จัดอบรมให้ความรู้ด้านกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ประการที่ 8 จัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาทักษะกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ประการที่ 9 ประสานงานและทำความเข้าใจความตกลงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว อันได้แก่ ป่าไม้จังหวัด ประมงจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ และขนส่งจังหวัด เป็นต้น

ประการที่ 10 เนื่องจากกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มีปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรม 2 ประการ คือ สิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมขณะปฏิบัติกิจกรรมกีฬา และความเหมาะสมระหว่างกิจกรรมกีฬาและสถานที่ที่เป็นแหล่งกีฬาหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกิดขึ้นเนื่องจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยว กิจกรรม และสถานที่ (Ryan, 1991) ดังนั้นเพื่อให้การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวสอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของกิจกรรมและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี จึงเป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องหาแนวทางในการจัดและบริหารที่เหมาะสมมาใช้อย่างกลมกลืนวิธีการหนึ่งที่ใช้ได้ผลดีก็คือ การดำเนินการเกี่ยวกับตัวปฏิบัติการร่วมทางการตลาด (Co-operative Marketing) ซึ่งไบรกกซ์ (Briggs, 2001) กล่าวว่า การจัดและบริหารตัวปฏิบัติการร่วมทางการตลาดที่เหมาะสม ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยเกื้อหนุนซึ่งกันและกันที่สำคัญ 2 ประการ อันได้แก่ กิจกรรมและอุปกรณ์กีฬา ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ส่งเสริมให้การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวหลาย ๆ พื้นที่ และหลาย ๆ ชนิดกีฬาประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นที่เมืองแมนเชสเตอร์ และเมืองเซฟฟิลด์ ประเทศอังกฤษ เมืองเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ตลอดจนการจัดการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เมืองเวลลิงตัน ประเทศนิวซีแลนด์ก็ตาม ล้วนแล้วแต่เป็นตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป้าหมายที่สำคัญของโลก ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้นำการจัดและบริหารเชิงการตลาดแบบร่วมมือมาใช้อย่างลงตัว (D'Abaco, 1991 ; Doorne, 1998)

อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและประสบความสำเร็จในเชิงบูรณาการจึงขอเสนอกลยุทธ์เพื่อการดังกล่าว คือ ประการที่ 1 กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างชัดเจน ประการที่ 2 จัดทำ

แผนแม่บทตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงการติดตามประเมินผล ประการที่ 3 กระตุ้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกขั้นตอน ประการที่ 4 ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กร อันได้แก่ ชมรมและสมาคม ต่าง ๆ เพื่อเป็นเครือข่ายและมีอำนาจในการต่อรอง ประการที่ 5 กำหนดมาตรฐานราคาของผลิตภัณฑ์กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมและแน่นอน ประการที่ 6 ส่งเสริมการขายแบบลด แลก แจก แถม ตามฤดูกาลและสถานการณ์ ประการที่ 7 โฆษณาและประชาสัมพันธ์โดยใช้ช่องทางการตลาดโดยผ่านสื่อที่เหมาะสมและทันสมัย ประการที่ 8 จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ประการที่ 9 อนุรักษ์และทำนุบำรุงทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนจัดมลพิษต่าง ๆ อย่างมีมาตรฐานและคุณภาพ ประการที่ 10 จัดระเบียบชุมชนให้มีมาตรฐานในด้านความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน ประการที่ 11 ยกย่องมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนพัฒนาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ประการที่ 12 นำแนวคิดส่วนผสมการตลาดทางการกีฬา (Marketing Mix : Five Ps) อันได้แก่ราคา ผลิตภัณฑ์ ช่องทางการตลาด การส่งเสริมการขาย และการโฆษณาประชาสัมพันธ์มาใช้อย่างเหมาะสม ประการที่ 12 นำแนวคิดเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงการตลาดแบบร่วมมือมาใช้อย่างเหมาะสมตามประเภทของกีฬา และประการที่ 13 นำแนวคิดเกี่ยวกับความสะดวกในการใช้ผลิตภัณฑ์กีฬา (Three As) อันได้แก่ การเข้าถึง สิ่งดึงดูดใจ และสิ่งอำนวยความสะดวก มาใช้อย่างประสมประสานและเกิดคุณค่า (Levine, 1977 : 1)

2.1.5 ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวทั้งของชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือพัฒนาจากการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมทัศนียภาพทั้งที่เป็นธรรมชาติและที่สร้างขึ้นเพื่อเลียนแบบ หรือเพิ่มพูนทรัพยากรที่มีอยู่ให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ต่อการท่องเที่ยว มาเป็นการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบอันได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาวิจัย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นต้น ส่วนพื้นที่ใดจะเป็นการท่องเที่ยวแบบใดจะขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่น

ในส่วนของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ประกอบไปด้วยสภาพภูมิประเทศแบบชายฝั่งทะเลและภูเขาสลับซับซ้อนเรียงรายทอดยาวไปตามชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย ตอนชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ตอยู่บริเวณอ่าวภูเก็ต นอกจากนี้ยังมีเกาะน้อยใหญ่ ทั้งที่มี และไม่มีประชากรอาศัยอยู่ตลอดชายฝั่ง ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเลือกสถานที่ท่องเที่ยว

และชมทัศนียภาพได้ตามต้องการ และที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งของภูมิภาคแถบนี้ก็คือมีทะเลที่ใสสะอาด ภูเขาหินที่สวยงาม ตลอดจนเกาะแก่งที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นอย่างมาก เช่นกระดานโต้คลื่น ตกปลา และดำน้ำ (วรรณ วรชวณิช, 2539 : 189) นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมออกกำลังกายด้วยการปีนหน้าผาล่องเรือคายัคและแคนู ขี่ม้าเลียบชายหาด เล่นวอลเลย์บอลชายหาด และการขี่จักรยานเสือภูเขาอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬา 5 ประเภท อันได้แก่ การปีนหน้าผา พายเรือคายัคและแคนู ดำน้ำ ตกปลา และขี่จักรยานเป็นกิจกรรมกีฬาที่จูงใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เดินทางมาประเทศไทย และถือว่าเป็นกิจกรรมหลักที่ส่งเสริมรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของภูมิภาคแถบนี้

กีฬาปีนผาเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นนักสำรวจค้นหาทำให้มนุษย์เดินทางดั้นด้นแสวงหาไปทุกที่ ไม่ว่าจะบนบนผืนแผ่นดิน ใต้ทะเล หรือแม้แต่ยอดเขาสูงในยุคแรก ๆ อาจมีวัตถุประสงค์เพื่อการดำรงชีพ ศาสนา ความเชื่อ และพิธีกรรม หรือเพื่อประกาศครอบครองดินแดน กระทั่งภายหลังได้เปลี่ยนมาเป็นปีนเขาเพื่อสำรวจและกีฬา ซึ่งในช่วงต้น ๆ เป็นกีฬาที่นิยมในหมู่ผู้ที่มีฐานะทางการเงินดีในแถบยุโรปและอเมริกา สำหรับการปีนเขาในประเทศไทยเริ่มจากการปีนหน้าผาโดยใช้เครื่องมือตามภูมิปัญญา เช่นการสร้างสำนักสงฆ์บนภูเขาหินปูนที่สูงชัน และการเก็บรังนกในบริเวณถ้ำ สำหรับการปีนเขาหรือหน้าผาโดยใช้อุปกรณ์ยุคใหม่นั้นได้เริ่มเข้ามาสู่ประเทศไทยราวปี พ.ศ. 2523 โดยนักปีนเขาชาวยุโรป และได้เริ่มสำรวจเส้นทางปีนเขาที่สูงชันและงดงามของหมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่ เป็นแห่งแรก จนกระทั่ง พ.ศ. 2532 นักปีนเขาชาวต่างประเทศได้สำรวจพบว่าหน้าผาบริเวณหาดไร่เลย์และอ่าวพระนาง จังหวัดกระบี่ เป็นทำเลที่เหมาะสมแก่การปีนหน้าผา และได้เริ่มสำรวจเส้นทางปีนหน้าผาอีกหลายเส้นทาง ซึ่งในช่วงนั้นเริ่มมีกลุ่มคนไทยให้ความสนใจบุกเบิกสำรวจเส้นทางมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และเทคนิคการปีนผาอย่างจริงจัง (วินิจ รังผึ้ง, 2545 : 45)

ปัจจุบันกีฬาปีนหน้าผากลายเป็นกีฬานิยมของนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านอกจากจะเป็นการออกกำลังกายแล้ว กีฬาปีนหน้าผายังเป็นกิจกรรมที่พิสูจน์ความแข็งแกร่งของร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคข้างหน้า ความเด็ดเดี่ยวในการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาปีนหน้าผาเป็นกีฬาที่ส่งเสริมคนให้ค้นพบตัวเอง และสร้างความภาคภูมิใจให้กับมนุษย์ (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 90) นอกจากนี้กีฬาปีนผายังเป็นกีฬาที่สนุกตื่นเต้นเร้าใจ และท้าทายความสามารถของมนุษย์ทั้งด้านกำลังใจ กำลังกายและความคิด ตลอดจนเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักปีนหน้าผาได้ชมความงามของธรรมชาติ เช่น นก และ

กล้วยไม้อีกด้วย (ปิยะฤทัย ปิโยพีระพงศ์, 2543 : 83) แหล่งป็นหน้าผาที่น่าสนใจและมีชื่อเสียงไปทั่วโลก เป็นที่นิยมในระดับนานาชาติ อยู่ที่บริเวณอ่าวไร่เลย์จังหวัดกระบี่ (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 104) ทั้งนี้เพราะว่ามีปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวหลายประการ ได้แก่ การเดินทางสะดวก ทิวทัศน์สวยงาม เป็นแหล่งธรรมชาติศึกษา เส้นทางปีนทำหายความสามารถ คือไม่เป็นอุปสรรคและง่ายจนเกินไปที่จะปีน (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 49-50) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความปลอดภัยทั้งในแง่ของการเดินทางและขณะร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพราะมีองค์ประกอบคือชมรมปีนหน้าผาและสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวดูแล

อย่างไรก็ตามเพื่อให้ธุรกิจการท่องเที่ยวด้านการปีนผาประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการที่ส่งเสริมให้กิจกรรมดังกล่าวเป็นที่ชื่นชอบและต้องการของนักท่องเที่ยว อันได้แก่การกำหนดแหล่งการท่องเที่ยวกีฬาปีนผาที่ชัดเจนในลักษณะของการโยกย้ายผู้ประกอบการที่แน่นแฟ้น นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกว่าการปีนผาอยู่ใกล้กันและอยู่ในบริเวณเดียวกัน มีการประสานงานกันเกี่ยวกับพาหนะและวิธีการเดินทางจากแหล่งหนึ่งไปแหล่งหนึ่ง มีการปรับภูมิทัศน์รอบ ๆ บริเวณแหล่งปีนผาให้ดูสวยงามและเป็นธรรมชาติ ตลอดจนจัดการเรื่องระบบความปลอดภัยต่าง ๆ ตั้งแต่การเดินทาง การใช้ชีวิตอยู่ในแหล่งกีฬา การกำกับดูแลเส้นทางปีนผาและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยและบุคลากรผู้ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวขณะร่วมกิจกรรม ต้องมีความพร้อมเสมอ นอกจากนี้ควรมีการจัดการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เช่น ที่พัก สถานพยาบาล ร้านค้าสะดวกซื้อ ศูนย์การสื่อสารและคมนาคม เป็นต้น (Suebhait, 2004 : 21-33) ที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการจัดการทางด้านการตลาดที่เป็นการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในกลุ่มผู้ประกอบการทั้งทางด้านสินค้าหรือบริการ ราคาในการให้บริการ การลดแลกแจกแถม ช่องทางในการจำหน่ายผลผลิตและบริการ ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ ร่วมกัน (Wright, 2000 : 88-89)

การล่องคายัคและแคนูเป็นกีฬาใหม่ที่น่าสนใจอยู่ที่ต้องใช้ทักษะสูง ตัดสินใจฉับไว มองไกล และเร็วกว่าสายน้ำนั่นคือสามารถฝ่าฟันกระแสที่เชี่ยวกรากได้ตามสถานการณ์ (อดิเรก ตันติยะวงศ์, 2545 : 38) คายัคเป็นเรือของชาวแอสกีโมใช้เป็นพาหนะในการล่าสัตว์ โครงเรือทำด้วยกระดุกปลาวาฬ ด้านบนหุ้มด้วยขนสัตว์ส่วนใหญ่จะเป็นขนเม่นน้ำทั้งนี้เพื่อป้องกันความเหน็บหนาว รูปร่างปราดเปรียวและคล่องแคล่ว ปัจจุบันนักท่องเที่ยวนิยมใช้ในการล่องแก่งสนุกสนาน ผจญภัย และชมธรรมชาติ ที่เป็นเวียงน้ำ ไตรกผา โพรงถ้ำ โดยทั่วไปคายัคแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ซิทออนท็อป เหมาะสำหรับกิจกรรมทางน้ำ ปีนขึ้นลงได้ง่ายเวลานั่งจะเหยียดขาออกเข้าเล็กน้อย วางเท้ากับพื้นที่พักซึ่งสามารถปรับได้ตามสรีระ อีกประเภทคือ ซิทอินไซด์ เหมาะกับการ

เดินทางไกล ส่วนคนคล้ายกัน แตกต่างกันที่โครงสร้างและประโยชน์ในการใช้งาน กล่าวคือเป็นพาหนะของชาวอินเดียแดงใช้ประโยชน์ในการเดินทาง โครงสร้างค่อนข้างโปร่งจึงบรรทุกของได้มาก ด้านบนของตัวเรือเปิดโล่ง หัวและท้ายงอนขึ้นเล็กน้อยสามารถแหวกคลื่นได้ดีทำให้น้ำเข้าเรือน้อย (กุลธิดา สืบหล้า, 2545 : 71)

การท่องเที่ยวโดยคายัคและแคนูมักจะเป็นกลุ่มทัวร์มาจากภูเก็ต คือนักท่องเที่ยวจะมาด้วยเรือใหญ่จากภูเก็ต แล้วลงเรือแคนูในพื้นที่ต่าง ๆ เช่นที่จังหวัดพังงาจะลงที่เกาะพังก ซึ่งเป็นเกาะขนาดใหญ่ตั้งอยู่ใจกลางอ่าวพังงา (สุรจิต จามรมาน, 2000 : 68-69) ที่จังหวัดกระบี่จะลงเรือที่บริเวณเขื่อนหน้าเมือง และล่องไปตามป่าชายเลนบริเวณเขาขนานน้ำซึ่งเป็นเขาหินปูนภายในเขาขนานน้ำยังมีช่องเขาที่น้ำทะเลไหลออกสู่ทะเลยามน้ำลงเรียกกันว่าแคนยอน หรือที่ชาวบ้านเรียกกันว่าโจรสลัด (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 50) นอกจากนี้ยังมีการเล่นคายัคและแคนูบริเวณทะเลตำบลอ่าวนาง อำเภ่อ่าวลึก เกาะลันตา และพีพี แต่ที่เป็นที่นิยมของทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติขณะนี้คือที่อ่าวท่าเลน อำเภอเมือง และบ้านบ่อท้อบริเวณถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอด อำเภออ่าวลึก ทั้งนี้เพราะเป็นสถานที่ที่เอื้อต่อการพายเรือแคนูและคายัค คือการเดินทางไปมาสะดวกปลอดภัย มีแนวเทือกเขาหินปูนที่สวยงาม มีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อาศัยของสัตว์มากมายในระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นนกนานาชนิด ลิงแสม หรือแม้แต่ค้างแวน นักท่องเที่ยวสามารถพายเรือลัดเลาะไปตามป่าโกงกาง เพื่อชมความงามของธรรมชาติบริเวณดังกล่าวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ดังกล่าวยังอยู่ในความควบคุมดูแลของอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงได้รับข้อมูลข่าวสาร ความสะดวก และบริการที่ประทับใจจากเจ้าหน้าที่ของอุทยาน เป็นที่กล่าวขวัญปากต่อปากจนถึงทุกวันนี้ (จังหวัดกระบี่, 2547 : 88,97)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารธุรกิจนำเที่ยวประเภทเรือแคนูและคายัคประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ควรพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมวิถีการดำเนินชีวิตดั้งเดิมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวโดยความร่วมมือของหลาย ๆ ฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้ควรมีการสร้างท่าเรือขึ้นลงเพื่อลำเลียงเรือแคนูและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐาน จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและหน่วยกู้ภัยในแหล่งท่องเที่ยว ทำป้ายบอกทางทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดทางเดิน ถนน ทางลาด บันได และสะพาน ในการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับขนาดของยานพาหนะและถ้าเป็นไปได้ควรมีการออกแบบพิเศษสำหรับผู้พิการด้วย สำหรับอุปกรณ์การท่องเที่ยวและอุปกรณ์นิรภัยต้องได้มาตรฐานและมีการซ่อมบำรุงพร้อมใช้งานเสมอ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือควรมีการจัดภูมิสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ ประหยัดพลังงาน ส่งเสริมลักษณะของสุนทรียภาพที่ดี และเพื่อเป็น

การอำนวยความสะดวกและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวควรจัดระบบความปลอดภัยในการใช้พื้นที่ให้เหมาะสม จัดบุคลากรผู้ฝึกกีฬาและนำเที่ยวที่มีคุณภาพ และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ที่จอดรถและเรือ ห้องน้ำสาธารณะ ตลอดจนร้านค้าสะดวกซื้อ ร้านบริการซ่อมรถยนต์ จักรยานยนต์ และอุปกรณ์กีฬา เป็นต้น (มนัส สุวรรณ และคณะ, 2545 : 168-178).

ในบรรดาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหลาย ๆ ประเภท การดำน้ำลึกหรือสคูบาไดวิง (scuba diving) จะเป็นการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวมีการเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งฐานะผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวมากที่สุด คนหลายคนมุ่งที่จะเป็นนักดำน้ำยิ่งมีนักดำน้ำเพิ่มมากขึ้นเท่าไรก็มีโอกาสที่จะอนุรักษ์ทะเลมากขึ้นเท่านั้น กล่าวคือมีคนเฝ้าดูแลไทยมากขึ้นนั่นเอง การดำน้ำลึกเป็นกิจกรรม การท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานและรับผิดชอบ ประการแรกคือรับผิดชอบต่อท้องทะเลที่เป็นต้นทุนของการท่องเที่ยว ประการที่สองคือรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง (อภิรักษ์ บัวหมักดี, 2546 : 124) นอกจากนี้การดำน้ำยังเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้เดินทางไปทั่วท้องทะเล (จักริน กิตติสาร, 2545 : 38) ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ช่วยทำให้นักดำน้ำได้สัมผัสกับธรรมชาติได้ท้องทะเล นอกจากนี้การดำน้ำยังทำให้คนกล้าคิดกล้าทำ ความขาดกลัวลดลง คือมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้นนั่นเอง ที่สำคัญคือยังมีส่วนทำให้กล้ามเนื้อของร่างกายได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนทำให้การทำงานของระบบหายใจมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าปอดได้ทำงานมากกว่าการหายใจปกติ (ศิริ สุวรรณพานิช, 2544 : 5)

ส่วนสาเหตุที่ทำให้มนุษย์คิดค้นวิธีการดำน้ำและมีวิวัฒนาการจนถึงปัจจุบัน คือเริ่มจากการก่อสร้างไดน้ำ การสำรวจโลกใต้น้ำเพื่อที่จะนำเอาทรัพยากรใต้ทะเลมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เช่นการจับปลา เก็บสาหร่าย หอยมุก และฟองน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังดำน้ำเพื่อนำทรัพยากรอันมีค่าที่จมอยู่ใต้ทะเล เนื่องมาจากเรืออัปปาง และการทำสงคราม (ศรีพิจิตร เลิศชัยเจริญศักดิ์, ม.ป.ป : 3) แต่ปัจจุบันการดำน้ำได้เข้ามามีบทบาทต่อวงการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากเพราะกลายเป็นกีฬาหลักอย่างหนึ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้เข้ามาสู่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ตลอดทั้งปี ยังผลให้เศรษฐกิจของภูมิภาคแถบนี้และของประเทศในภาพรวมดีขึ้น

การดำน้ำเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอันดับแรก ดังนั้นการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้านอกจากจะเป็นการเพิ่มความปลอดภัยแล้วยังช่วยลดปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้การดำน้ำราบรื่น เพลิดเพลิน และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ (ศิริ, 2539 : 121-125) อย่างไรก็ตามการที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาร่วมกิจกรรมดำน้ำ นอกจากจะ

คำนึงถึงความปลอดภัยแล้วยังต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมที่อาจจะเป็นอันตรายต่อการดำน้ำ เช่นอุณหภูมิของน้ำต้องมีความพอเหมาะพอดี คือประมาณ - 2 องศาเซลเซียส บริเวณขั้วโลก และประมาณ 20 องศาเซลเซียส ในโซนเขตร้อน และในแต่ละแห่งอาจจะปรับเปลี่ยนได้ถึง 10 องศาเซลเซียส (พูนศักดิ์ ปรัทญารักษ์, ม.ป.ป. : 27-29) นอกจากนี้ทัศนวิสัยจะต้องดี กล่าวคือน้ำต้องใสและนิ่ง ตะกอนที่พื้นต้องไม่ถูกกวนขึ้นมา และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กเช่น แพลงตอน และอื่น ๆ จะต้องไม่แขวนลอยขึ้นมา อีกประการหนึ่งต้องศึกษาเกี่ยวกับน้ำขึ้นน้ำลงเพราะจะมีผลต่อการไหลของน้ำ ซึ่งจะทำให้ฝุ่นและสิ่งแขวนลอยถูกกวนจนขุ่น (ศรีพิจิตต์ เลิศชัยเจริญศักดิ์, ม.ป.ป : 76)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การดำน้ำในเชิงธุรกิจประสบความสำเร็จนั้นจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยหลายประการอันได้แก่ การกำหนดเขตดำน้ำให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีแผนที่ดำน้ำเพื่อบอกนักท่องเที่ยวว่าแหล่งใดสามารถดำน้ำลึกหรือดำน้ำตื้นได้และแหล่งใดเป็นอันตรายไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมดำน้ำได้ (PADI, 1993) นอกจากนี้ควรมีการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวด้านที่พัก การเดินทางขึ้นรถลงเรือ ร้านอาหาร ร้านซ่อมและบริการยืมอุปกรณ์ และอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจัดเตรียมเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้รัดกุมเป็นที่มั่นใจของนักท่องเที่ยวทั้งในขณะที่เดินทางไปกลับจากแหล่งดำน้ำและขณะปฏิบัติกิจกรรมดำน้ำ และเนื่องจากอุปนิสัยของนักท่องเที่ยวที่นิยมกีฬาดำน้ำเป็นผู้ที่ชอบผจญภัยและอยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประกอบวิชาชีพเกี่ยวกับกีฬาดำน้ำ ในการดำเนินการสำรวจแหล่งดำน้ำใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการและธรรมชาติของผู้ที่นิยมกีฬาดำน้ำ (walker & Stotlar, 1997)

การตกปลาไม่ได้เป็นเรื่องลึกลับหรือยุ่งยาก เพราะเป็นอาชีพที่คนไทยทุกคนคุ้นเคยดีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าปัจจุบันได้มีการปรับเปลี่ยนมาใช้เครื่องมือที่ทันสมัยเท่านั้น ดังนั้นเรื่องราวของการตกปลาจึงค่อนข้างแคบและอยู่ในวงจำกัดกีฬาตกปลาเริ่มแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในประเทศไทยภายหลังมหกรรมการแข่งขันกีฬาตกปลาอาเซียน ครั้งที่ 8 ที่จังหวัดภูเก็ต (วันชัย แจ่มอำพร, ม.ป.ป. :1)

ปัจจุบันการตกปลากลายเป็นกีฬาสากล ซึ่งสมาคมกีฬาตกปลานานาชาติ (International Game Fishes Association) ได้แบ่งกลุ่มปลาทะเลเพื่อการกีฬาไว้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มปลาเกม เป็นกลุ่มปลาที่นักตกปลาทั่วโลกต่างยอมรับกันว่าเป็นปลาที่ควรคู่กับเกมของการตกปลา ซึ่งมีเกือบ 100 ชนิด แต่ในประเทศไทยมีไม่ถึง 30 ชนิด เช่นปลากระโทงแทง ปลากระโทงร่ม ปลาสาก และปลาอินทรี เป็นต้น กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มปลากิน ส่วนใหญ่นำมาเป็นอาหารเพราะเนื้อปลารสหวานอร่อย

มีขนาดย่อมกว่าปลาเกม และกลุ่มที่ 3 คือปลาเหยื่อ มีขนาดเล็กใช้เป็นเหยื่อในการตกปลา (วันชัย แจ็งอัมพร, ม.ป.ป. :13)

จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต นิยมกีฬาตกปลาทั้งปลาน้ำจืด และปลาทะเล สำหรับการตกปลาน้ำจืดส่วนใหญ่จะเป็นการตกปลาชายฝั่ง บริเวณ ทำน้า สะพาน ส่วนการตกปลาทะเล ส่วนใหญ่จะเป็นการตกปลาโดยใช้เรือเป็นพาหนะใกล้ชายฝั่ง ทั้งนี้เนื่องจากชายฝั่งทะเลอันดามันเป็นเขตที่มีปลาชุกชุมสามารถตกปลาได้ทั่วบริเวณ เช่น ปลายแหลมพรหมเทพ สะพานสารสิน บริเวณช่วงปากพระ รอบเกาะกะทะ เกาะราชาน้อย และเกาะราชาใหญ่ จังหวัดภูเก็ต (กุศล เอี่ยมอรุณ และ จตุพร มีสกุล, 2545 : 38) รอบเกาะปอดะ และเกาะห้อง จังหวัดกระบี่เป็นต้น (จังหวัดกระบี่, 2546 : 18)

แหล่งตกปลาที่ตื่นอกจากจะปลอดภัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมแล้ว ยังต้องเป็นแหล่งปลาที่นักตกปลาทั่วโลกยอมรับกันว่า เป็นปลาที่คู่ควรกับเกมของการตกปลามากที่สุด ซึ่งสมาคมตกปลานานาชาติ ได้กำหนดไว้เป็นแนวทางว่ากลุ่มปลาเกมทางทะเลมีเกือบ 100 ชนิดด้วยกัน แต่สำหรับในประเทศไทยมีไม่ถึง 30 ชนิด ส่วนใหญ่เป็นปลาหายาก อันได้แก่ปลา กะโทงแทง ปลากระโทงลม ปลาสาก ปลาอินทรี ปลาช่อนทะเล ปลาลูกเงินกล้วย ปลาอีโป้ ปลาตาบลาว ปลานวลจันทร์ทะเล ปลาน้ำดอกไม้ ปลาอีโต้มอญ ปลาดอกไม้ ปลาเลดีฟิช ปลากระพงขาว ปลาหางแข็งและปลาทุ เป็นต้น (วันชัย แจ็งอัมพร, 2544 : 10-17)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารธุรกิจเกี่ยวกับกีฬาตกปลาประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ ที่สำคัญที่สุดก็คือแหล่งตกปลาต้องชัดเจนสามารถให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวได้ว่าสถานที่ตกปลาอยู่ที่ไหน ใช้เวลาเดินทางเท่าไร ปลอดภัยหรือไม่ และปลาที่ตกได้เป็นปลาชนิดใด นอกจากนี้อุปกรณ์ในการตกปลาต้องเตรียมให้พร้อมทั้งอุปกรณ์นอกกล่องและในกล่อง และที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือชูชีพ ยาสามัญประจำบ้าน เครื่องนำวิถี เครื่องหาแหล่งปลา และเหยื่อปลา ส่วนการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่นเรือ ที่พัก อาหาร เครื่องดื่ม ต้องมีคุณภาพและปลอดภัย ที่สำคัญที่สุดก็คือ ผู้นำเที่ยวต้องมีความรู้ดีทั้งด้านปลา แหล่งตกปลา การใช้อุปกรณ์ตกปลา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทางน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ต้องเป็นผู้ที่มีอัธยาศัยไมตรีดี มีน้ำใจ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างแคล่วคล่องว่องไวและสำเร็จ (<http://www.fishingthailand.com> และ <http://simefishing.com>) สำหรับปัจจัยเกื้อหนุนอื่น ๆ ซึ่งมีส่วนในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมตกปลา เช่นสุนทรียภาพ และสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งตกปลาทั้งชายฝั่งและน้ำลึกก็ต้องได้รับการอนุรักษ์ให้คงสภาพความเป็นธรรมชาติไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ อีกประการหนึ่งก็คือจะต้องกำหนดแหล่งตกปลาที่ทำ

ทายความสามารถ และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละครั้ง (สุมิตร และคณะ, 2549)

กีฬาจักรยานเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่มีบทบาทต่อวงการท่องเที่ยวมานาน ตั้งแต่ทศวรรษที่ 70 โดย โจ บริส และพรรคพวกชาวอเมริกา ต่อจากนั้นเขาเหล่านี้ได้พัฒนาการขี่จักรยานท่องเที่ยวแบบเป็นหมู่คณะโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้จักรยานท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักและแพร่ขยายไปทั่วโลก (สาโรจน์ มีวงษ์สม, 2541 : 9) จักรยานบางประเภทถูกออกแบบให้เดินทางบุกบันไปได้ในเส้นทางที่ยากลำบาก เช่นพื้นที่เป็นหลุม ที่สูงชัน ที่เป็นโคลน และทรายเป็นต้น นอกจากนี้จักรยานยังสามารถเดินทางไปตามทางที่ต่างระดับกันได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ต้องใช้พลังกำลัง ทักษะ และมีมือจึงจะผ่านไป (อภิรักษ์ บัวหนักดี, 2538 : 110) และที่จักรยานเป็นกิจกรรมยอดนิยมของนักท่องเที่ยวก็เพราะว่าประเทศไทยมีสภาพภูมิอากาศที่เอื้อประโยชน์ให้ขี่จักรยานได้ตลอดทั้งปี นอกจากนี้คนที่มีความรู้พื้นฐานการวิ่งเพื่อสุขภาพอยู่แล้วสามารถขี่จักรยานได้โดยไม่ยากลำบาก และที่สำคัญที่สุดจักรยานมีเสน่ห์ในตัวคือไม่เกิดความเบื่อหน่ายเพราะได้ชมธรรมชาติ และรู้สึกเบาเมื่อเปรียบเทียบกับกรวิ่ง แต่ก็เกิดประโยชน์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและสุขภาพเท่ากัน (กฤษดา ชื่นบาน, 2533 : 5) ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การขี่จักรยานสามารถเดินทางไปได้ตามที่ใจต้องการได้สูดอากาศบริสุทธิ์ไร้มลพิษ มีโอกาสได้ฝึกร่างกายและจิตใจให้แข็งแรง เนื่องจากการขี่จักรยานไปในที่สูงชัน ขรุขระ ลำบาก นักกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสมาธิที่แน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขี่จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวจะมีส่วนในการปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมให้กับนักกีฬา คือกล่อมเกล่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเอื้ออาทรช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (ทรงชัย ลังกาทิพย์, 2545 : 40) สำหรับนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มักจะขี่จักรยานบริเวณชายหาด ถนนในเมืองสายที่การจราจรไม่พลุกพล่าน และถนนสายนอกเมืองโดยเฉพาะถนนเชื่อมต่อกับถนนใหญ่ไปแหล่งท่องเที่ยว เช่นถนนไปหาดป่าตอง และหาดในยาง จังหวัดภูเก็ต ถนนไปหาดอ่าวนาง หาดคลองม่วง ถนนรอบเกาะลันตา และเกาะพีพี จังหวัดกระบี่ ส่วนที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงาถือว่าเป็นสถานที่ขี่จักรยานชมธรรมชาติที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเป็นต้น

เนื่องจากการขี่จักรยานเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายประเภทบุคคลเช่นเดียวกับการวิ่ง บางครั้งจึงเกิดความเบื่อและท้อถอย ดังนั้นเราอาจจะแก้ไขข้อจำกัดนี้ได้โดยการขี่กลุ่ม นั่นก็หมายความว่าให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยจักรยานขี่จักรยานไปพร้อมกัน บางครั้งอาจจะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นผู้ที่นำคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้อาจจะใช้เส้นทางที่มีธรรมชาติข้างทางสวยงาม เช่นมีน้ำตก ภูเขา ลำธาร และอาจจะมีการผจญภัยบ้าง

เพื่อความตื่นตัวและเข้าใจ เช่นที่จักรยานขึ้นเนิน ที่จักรยานบนหาดทราย ที่จักรยานไปตามทางเดินเท้า ซึ่งสอดคล้องกับ กฎหมาย ขึ้นบาน (2538 : 6) ที่กล่าวว่า เพื่อให้การออกกำลังกายด้วยการที่จักรยานมีชีวิตชีวา สนุกสนาน และเพลิดเพลิน อาจจะจักรยานเลียนชายหาด ที่จักรยานบนถนนผ่านชุมชนที่ไม่มีรถยนต์และยานพาหนะอื่น ๆ สัญจรไปมาจนเกินไป เพราะอาจจะไม่ปลอดภัยและเกิดอุบัติเหตุได้

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การดำเนินธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในส่วนของจักรยานประสบความสำเร็จนั้นมีประเด็นในการพิจารณามากมายหลายประการ และเนื่องจากกีฬาจักรยานเป็นหนึ่งในกีฬาที่มีคุณสมบัติพิเศษเมื่อเทียบกับกีฬาประเภทอื่น คือบรรยากาศในการเข้าร่วมกิจกรรมสบาย ๆ ตื่นตาตื่นใจและเพลิดเพลินไปกับสุนทรียภาพที่รื่นรมย์สองข้างทาง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว (Mintel, 1998) ดังนั้นการเลือกเส้นทางในการจัดกิจกรรมประเภทจักรยานต้องพิถีพิถัน กล่าวคือต้องร่มรื่นทำท่ายแต่ก็ต้องไม่เกินขอบเขตความสามารถของนักท่องเที่ยวที่จะทำได้ และเนื่องจากกีฬาจักรยานเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยทักษะเฉพาะตัวในการขับขี่ และอุปกรณ์คือจักรยานที่มีคุณภาพและมีความพร้อมที่จะใช้งานอยู่เสมอ (Bull et al., 2003) ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการก็คือเรื่องอาหาร ที่พัก กระจเป้ายา บุคลากรผู้ดำเนินกิจกรรม ระบบรักษาความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวจะต้องมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที (Elson et al., 1995)

กีฬาออลด์ฟิเกิดขึ้นที่ใดไม่มีหลักฐานปรากฏชัดเจน (วัลลี วัชรกร, 2542 : 1 -3) จนกระทั่งในศตวรรษที่ 15 กีฬานี้ได้รับความนิยมแพร่หลายในหมู่ชาวสก็อต และในปี ค.ศ. 1894 ได้ก่อตั้ง สมาคมกีฬาออลด์ฟิแห่งประเทศไทยขึ้น สำหรับประวัติกีฬาออลด์ฟิในประเทศไทยนั้น เชื่อว่าคนไทยรู้จักกีฬาออลด์ฟิราวปีคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยนักกอล์ฟชาวต่างชาติในประเทศไทย และสนามกอล์ฟแห่งประเทศไทยได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2473 ได้ประเดิมสนามโดยการแข่งขันกอล์ฟไทยแลนด์โอเพ่น ขึ้นเป็นครั้งแรก ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 สมาคมกอล์ฟแห่งประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าร่วมแข่งขันกีฬาดังกล่าว ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาคมกอล์ฟแห่งเอเชีย (สุทิน ศรีบุญแก้ว, 2543 : 4-5) กีฬาออลด์ฟิเป็นกีฬาที่มีประโยชน์สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬานี้ทำให้ผู้เล่นมีกล้ามเนื้อแข็งแรง การทรงตัวดี รูปร่างดี และลดการเสื่อมถอยของอวัยวะ (ดำรง กิจกุลศล, 2531 : 13-18) ด้วยเหตุนี้กีฬาออลด์ฟิจึงเป็นที่นิยมทั้งในหมู่ชาวไทยและชาวต่างประเทศ และเมื่อพูดถึงสนามกีฬาออลด์ฟิในเมืองไทยก็มีบรรยากาศไม่แพ้ต่างประเทศ ดังนั้นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยทั่วทุกภาคจึงนิยมใช้เวลาว่างจากการท่องเที่ยวเล่นกอล์ฟเป็นการผ่อนคลาย สำหรับภาคใต้จังหวัดภูเก็ต

เป็นจังหวัดที่มีสนามกีฬาอล์ฟมากมายหลายแห่งเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีภูมิประเทศที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการเล่นกอล์ฟ กล่าวคือเป็นพื้นราบและเนินดินที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้จังหวัดภูเก็ตยังมีโรงเรียนสอนกอล์ฟ เป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศโดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนสอนกอล์ฟแห่งบลูแคนยอน (Golf School at Blue Canyon) อีกด้วย ([http://www.golfasian.com/golftours/golf at blue canyon.htm](http://www.golfasian.com/golftours/golf%20at%20blue%20canyon.htm) : 1)

การเล่นกอล์ฟจะสนุกสนานได้ประโยชน์นั้นจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ อย่างหนึ่งก็คือสภาพสนาม กล่าวคือสนามกอล์ฟต้องเป็นสนามมาตรฐานคือมี 18 หลุม การเล่นหนึ่งหลุมนับตั้งแต่ตีลูกจากเขตที่ตั้งของหลุมนั้นต่อเนื่องไปจนกระทั่งลูกลงหลุมเรียกว่าเล่นจบไปแล้วหนึ่งหลุม ในแต่ละหลุมจะมีความยากง่ายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบมาให้เล่น นอกจากนั้นยังมีส่วนประกอบอื่นๆ มากมาย เช่นระยะความยาวและความสั้นของแต่ละหลุม อุปสรรคน้ำ บ่อบังเกอร์ทราย เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้การเล่นท้าทายขึ้น สำหรับสนามมาตรฐานจะมีจำนวนหลุม 18 หลุมหรือมากกว่านั้นอาจจะมีจำนวนถึง 36 หลุม (เท่ากับ 4 รอบ ๆ ละ 9 หลุม) โดยใช้จำนวน 9 หลุมของแต่ละรอบมารวมกันให้ครบในการแข่งขันต่อรอบที่กำหนดเท่ากับ 18 หลุม (http://www.siamsport.co.th/sportdata_golf_suggest.html)

การเดินทางไปมาสะดวก กรีนเขียวชะอุ่มสวยงามหลายลักษณะ เช่น กรีนเรียบ เป็นคลื่น เป็นเนินสูงบ้างต่ำบ้าง แฟร์เวย์ถูกจัดอย่างฉลาดและมีระเบียบ รัฟบาง สภาพแวดล้อมดีมีต้นไม้ทะเลสาบ และธรรมชาติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบ (<http://www.navy.mi.th/nc/golf/allcourse.htm>) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนามกอล์ฟต้องมีคุณภาพไม่ทำให้เกิดการเสียเปรียบได้เปรียบ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้การเล่นกอล์ฟหมดสนุก (กอบประเสริฐ ถนัดคานนท์, 2542 : 20)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารสนามกอล์ฟประสบความสำเร็จสามาถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมมีหลายประการ ที่สำคัญที่สุดก็คือทำเลที่ตั้งและภูมิทัศน์ของสนามกอล์ฟ ถือว่าเป็นปัจจัยแรกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้ไปใช้บริการ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้จัดการที่จะต้องวางแผนพัฒนาบริเวณสนามกอล์ฟและวางแผนผังสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ให้สวยงามและเป็นธรรมชาติ (Mintel, 2003 : 93) นอกจากนี้สนามกอล์ฟต้องได้มาตรฐาน อยู่ใกล้ศูนย์กลางการคมนาคมและถ้าเป็นเมืองท่องเที่ยวสนามควรอยู่ใกล้สนามบินเดินทางไปมาสะดวก แต่ต้องเงียบสงบเป็นสัดส่วน และที่สำคัญคือต้องเป็นสนามที่ไม่มีสนามกีฬาประเภทอื่นอยู่ในพื้นที่เดียวกัน อาคารและโรงเรือนต่าง ๆ ก็มีเท่าที่จำเป็น พื้นที่ของสนามต้องท้าทายความสามารถประกอบไปด้วย ที่ราบ เนินดินที่ไม่แข็งจนเกินไป หลุมทราย แอ่งน้ำ และต้นไม้ เป็นต้น ส่วนปัจจัยประกอบอื่น ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่สมาชิกอันได้แก่ ห้องอาหาร ร้านค้าสะดวกซื้อ ศูนย์การสื่อสาร ที่จอดรถ

รถ ระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพก็ต้องมีอย่างพร้อมมูล (Puhalla et al., 1999 : 112) และเนื่องจากกีฬาอล์ฟเป็นกีฬาที่มีลักษณะพิเศษคือเป็นกีฬาครอบครัว ดังนั้นคลับเฮ้าส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ครบวงจรที่แฝงอยู่กับธรรมชาติอย่างลงตัวและกลมกลืนจึงจำเป็นสำหรับครอบครัวนักกอล์ฟ (Weed, 2003).

วอลเลย์บอลชายหาดซึ่งประกอบด้วยผู้เล่น 6 คน เกิดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1920 บนชายหาดในฮาวาย แต่ไม่มีการยืนยันที่แน่นอน ซึ่งในเวลานั้นกีฬาประเภทนี้มีจุดกำเนิดหรือเป็นสิ่งที่น่าสนใจของคนส่วนใหญ่อยู่ที่ซานตา มอนิกา รัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา มีลักษณะเหมือนวอลเลย์บอลในร่ม คือเล่นกันฝ่ายละ 6 คน (6 ต่อ 6) ในปี ค.ศ. 1927 ฝรั่งเศสเป็นประเทศแรกในยุโรปที่เริ่มเล่นวอลเลย์บอลชายหาด และในปี ค.ศ. 1930 กีฬาประเภทนี้ได้แพร่หลายไปในหลาย ๆ ประเทศในยุโรปปีเดียวกันนี้เองทางสหรัฐอเมริกาได้เริ่มเล่นเป็นระบบฝ่ายละ 4 คน (4 ต่อ 4) และระบบฝ่ายละ 3 (3 ต่อ 3) การเล่นวอลเลย์บอลชายหาดในครั้งนั้น ยังได้มีการกำหนดกติกาสำหรับการตบ การสกัดกั้น และการรับลูกที่แน่นอนต่อมาในปี ค.ศ. 1947 ได้มีการจัดการแข่งขันแบบทีมละ 2 คน ขึ้นอย่างเป็นทางการ (เป็นจุดเริ่มต้นของระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน) ณ ชายหาดสเตท รัฐแคลิฟอร์เนีย ในทศวรรษที่ 50 ได้จัดระบบการแข่งขันแบบเซอร์กิตครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา และประเทศบราซิลได้จัดการแข่งขันแบบทัวร์นาเมนต์ครั้งแรกขึ้น และในทศวรรษที่ 60 ได้มีการกำหนดกติกาเกี่ยวกับเรื่องการตบและการสกัดกั้น และยังได้มีการเสนอกติกาเกี่ยวกับการรับลูกบอลในกรณีต่างๆ แต่ยังไม่มีการประกาศใช้ ในปี ค.ศ. 1976 การแข่งขันชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) ได้เกิดขึ้นที่ชายหาดสเตท และแบซิฟิก พาริชาเดส ซึ่งเป็นการแข่งขันระดับมืออาชีพ มีเงินรางวัล 5,000 เหรียญสหรัฐ

ในปี ค.ศ. 1982 วอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่นิยมกันมากที่สุดในกีฬาที่เล่นกันบริเวณชายหาด โดยเฉพาะที่โคปาคาบานา และอิปานีมา ในเมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล และในปี ค.ศ. 1986 ได้มีการสาธิตการเล่นในระดับนานาชาติครั้งแรกขึ้นที่เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล มีผู้ชมการแข่งขันประมาณ 5,000 คน ในปี ค.ศ. 1987 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาด ชิงแชมป์โลกประเภททีมขึ้นที่เมือง อิปานีมา คาดว่าจะเป็นการแข่งขันครั้งแรกที่สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติเข้ามาจัดแข่งขัน ต่อจากนั้นอีก 3 ปี ในปี ค.ศ. 1989 และ ค.ศ. 1990 ได้มีการแข่งขันประเภททีมชายที่ชื่อว่า ฟิฟ เวิร์ล ซีรีส์ ซึ่งมีการจัดขึ้นหลายประเทศได้แก่ บราซิล, อิตาลี, ญี่ปุ่น ในแต่ละประเทศมีเงินรางวัล 50,000 เหรียญสหรัฐ

ในปี ค.ศ. 1992 วอลเลย์บอลชายหาดจัดว่าเป็นกีฬาอาชีพที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลก คณะกรรมการโอลิมปิกสากลได้ให้ความสนใจกีฬาประเภทนี้เป็นอย่างมากและได้บรรจุกีฬา

วอลเลย์บอลชายหาดเข้าเป็นกีฬาสาธิตในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่กรุงบาร์เซโลนา (Barcelona) ประเทศสเปน และหลังจากนั้น 1 ปี ใน ค.ศ. 1993 ได้มีการจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลก ประเภททีมหญิงครั้งแรกขึ้น โดยใช้ชื่อว่า วูเมน เวย์นชิฟ ซีรี่ หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1994-1995 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้จัดการแข่งขันประเภท 6 คน ทั้งประเภททีมชาย และประเภททีมหญิงในรายการ เวย์น ชิฟ ซีรี่ โดยมีเงินรางวัล 100,000 เหรียญสหรัฐ ในประเภททีมชาย และ 50,000 เหรียญสหรัฐ ในประเภททีมหญิง

ที่สุดในปี ค.ศ. 1995-1996 กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นที่รู้จักแพร่หลายและตื่นตัวไปทั่วโลก สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติได้เพิ่มจำนวนรายการขึ้นถึง 29 รายการ ใน 5 ทวีป มีผู้เข้าชมมากกว่า 80,000 คน และผู้เข้าชมทางโทรทัศน์ทั่วโลกมากกว่า 50 ล้านคน และผลจากการแข่งขันแต่ละทีมจะมีคะแนนสะสมเพื่อเข้าร่วมแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก ดังนั้นในปี ค.ศ. 1996 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ได้จัดการประชุมแบ่งการแข่งขัน เวย์น ชิฟ ซีรี่ เป็น 3 ระดับคือ 1. แกรนด์ สแลม 2. เวย์น ชิฟ ซีรี่ และ 3. ซาล์เลนเจอร์ ทุกประเทศสามารถจัดการแข่งขัน และเปิดรับสมัครทั่วไป และในปีนี้ออลเลย์บอลชายหาดได้เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งในการแข่งขันโอลิมปิก ที่แอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา และในปี ค.ศ. 1997 สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ เปลี่ยนชื่อการแข่งขันจาก เวย์น ชิฟ ซีรี่ เป็น บีช วอลเลย์บอล เวย์น ชิฟ ซีรี่ (http://www.siamsport.co.th/sportdata_beachvolleyball.data.thml)

ปัจจุบันกีฬาชายหาดเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมไปทั่วโลกทั้งนี้เพราะเป็นกีฬาที่เล่นง่าย สนุกสนาน แวดล้อมไปด้วยธรรมชาติสวยงาม พร้อมด้วยปัจจัยนิยมของนักท่องเที่ยว อันได้แก่ หาดทราย สายลม และแสงแดด ดังจะเห็นได้จากการที่บริษัทมิตซูบิชิได้จัดการแข่งขันวอลเลย์บอลชายหาดภายใต้ชื่อศึก "วอลเลย์บอลชายหาด" หรือ 2003 บีช วอลเลย์บอล เวย์น ชิฟ ซีรี่ ยู -18 ซึ่งจัดขึ้นทุกปี และปีที่ผ่านมาได้เลือกชายหาดพัทยาเป็นพื้นที่จัดงาน ปรากฏว่า มีนักกีฬาจากหลายสิบประเทศเดินทางมาแข่งขัน และมีผู้ชมจากทั่วทุกมุมโลกเข้ามาร่วมการแข่งขันดังกล่าว (<http://rotbam.com/autonews2/question.asp?QID=204>)

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การเล่นกีฬาชายหาดเกิดความสนุกสนานและปลอดภัย ผู้จัดการแข่งขันจะต้องพิถีพิถันในการเลือกสนาม กล่าวคือจะต้องเป็นหาดทรายที่โล่งกว้างและเรียบ ปราศจากเปลือกหอย ทรายขาวกลมละเอียดไม่อัดแน่น แต่ก็ไม่ใช่ละเอียดจนเป็นฝุ่น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2547 : 119-120) ที่สำคัญคือต้องไม่มีสิ่งกีดขวางเช่น เสาไฟฟ้า ต้นไม้ และสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ จนเป็นอุปสรรคในการเล่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นหาดที่กระแสมค่อนข้างสงบ ทิวทัศน์สวยงาม และเดินทางไปมาสะดวก

จากการศึกษาค่านิยมของคนยุโรปและอเมริกาพบว่า เมื่อถึงเทศกาลหรือวันหยุด นักท่องเที่ยวและครอบครัวเดินจะทางไปพักผ่อนหย่อนใจและร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ซึ่งหมายรวมถึงกีฬาชายหาดด้วย ทั้งนี้เนื่องจากชายหาดซึ่งโดยธรรมชาติแล้วจะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทุกเพศทุกวัยหรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือชายหาดเป็นสวรรค์ของครอบครัวทุกครอบครัว และจากการศึกษาพบว่ามีนักท่องเที่ยวถึงร้อยละ 73 ที่ประสงค์จะพาครอบครัว โดยเฉพาะเด็กเล็ก เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชายหาด นอกจากนี้ยังพบว่ามีนักท่องเที่ยวถึงร้อยละ 85 ที่นิยมเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาชายหาดและหวนกลับไปเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว 3 ปีติดต่อกัน (McKoy, 1991 : Reeves, 2000). ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาทำเลสำหรับกิจกรรมชายหาดให้เหมาะสม กล่าวคือเป็นหาดที่กว้างรองรับคนได้จำนวนมาก ทراساتสะอาดสวยงาม ร่มรื่นด้วยแมกไม้ นานาพันธุ์แต่ต้องไม่กีดขวางการเข้าร่วมกิจกรรม การเดินทางไปมาสะดวก ไม่ไกลจากที่พักของนักท่องเที่ยวคือสามารถเดินทางกลับไปพักผ่อนและกลับมาเข้าร่วมกิจกรรมใหม่ได้อย่างสะดวก และถ้าเป็นไปได้ควรจัดชายหาดเพื่อกิจกรรมดังกล่าวให้อยู่ในพื้นที่เดียวกัน หรือในละแวกเดียวกันให้เป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวว่าเป็นแหล่งกีฬาชายหาด นอกจากนี้บริเวณดังกล่าวจะต้องประกอบไปด้วยโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น อันได้แก่ ร้านอาหาร ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสารและวัสดุอุปกรณ์ ร้านค้าสะดวกซื้อ ส่วนของการรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว สถานพยาบาล และอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับครอบครัวและเด็กอย่างครบวงจร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นปัจจัยเกื้อหนุนทางด้านส่วนประสมการตลาดได้เป็นอย่างดี (Keynote, 2001).

ในฐานะที่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันประกอบไปด้วยเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกถึง 3 จังหวัด ได้แก่จังหวัดภูเก็ต พังงา และ กระบี่ และแต่ละจังหวัดก็ล้วนแล้วแต่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน สังคมศิลปวัฒนธรรม และประเพณีไว้อย่างเต็มสมบูรณ์ ที่สำคัญก็คือมีอารยธรรมและวิถีในการดำเนินชีวิตที่โดดเด่นและมีลักษณะเฉพาะของตนเอง สิ่งเหล่านี้ถือเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่วิเศษสามารถนำเสนอต่อสายตาชาวโลกได้ และถ้าพูดถึงวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านซึ่งหมายรวมถึงกีฬาพื้นเมืองที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศมีอยู่ 4 ชนิด คือ กีฬามวยไทย กีฬาชนวัว กีฬาชนไก่ และการแข่งขันนกเขาชวาเสียง (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2537) โดยเฉพาะกีฬามวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติของไทยซึ่งได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายทั้งในหมู่ชาวไทยและชาวต่างประเทศ (<http://www.plawan.com>)

มวยไทยเป็นการละเล่นพื้นบ้านและศิลปปะป้องกันตัวประเภทหนึ่งโดยใช้อวัยวะส่วนที่สามารถใช้ทำอันตรายคู่ต่อสู้ได้มาใช้กันอย่างชาญฉลาด และมีศิลปะอย่างสูง เช่น หมัด ศอก

แขน เท้า แข็ง และเข่า เป็นต้น มวยไทยถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างจริงจังในหมู่ทหาร เพราะในประวัติศาสตร์ชาติไทยที่ต้องเผชิญกับศึกสงครามมาโดยตลอด จึงต้องฝึกฝนไว้ให้เชี่ยวชาญเพื่อใช้ในการต่อสู้ มีการจัดตั้งสำนักมวยขึ้นฝึกสอนกันโดยทั่วไป ในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีผู้ที่ชื่อเสียงโด่งดังในเชิงมวยไทย จนเป็นที่เลื่องลือมาจนถึงปัจจุบัน คือนายขนมต้มที่สามารถใช้วิชามวยไทยเอาชนะศัตรูได้เป็นจำนวนมาก แม้แต่พระมหากษัตริย์ของไทยบางพระองค์ในสมัยอยุธยา ก็ทรงโปรดปราน และมีความสามารถในวิชามวยไทย เช่น พระเจ้าเสือ หรือ ขุนหลวงสรศักดิ์ เป็นต้น ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงส่งเสริมวิชามวยไทยให้แพร่หลายยิ่งขึ้น โดยได้ทรงจัดให้มีการแข่งขันชกมวยไทยการกุศล เพื่อเก็บรายได้ไปบำรุงกองเสือป่าขึ้นที่เวทีมวยโรงเรียนสวนกุหลาบ เมื่อ พ.ศ. 2463 การชกมวยไทยเป็นการชกด้วยหมัดเปล่าๆ ต่อมาเมื่อมีการแข่งขันก็ได้มีการคาดเชือกที่มือ และในระยะต่อมาจึงใช้สวมนวมแทนแบบมวยสากล (<http://www.tv5.co.th/scmce/mod/heritage/nation/boxing/boxing/htm>)

ปัจจุบันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬาอาชีพโดยสิ้นเชิงเฉพาะในกรุงเทพฯ มีการแข่งขันเป็นประจำเกือบทุกวันๆ ละ 2 รอบก็มี สำหรับการควบคุม มวยอาชีพขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยที่มีไซ่อาชีพก็มีเพียงการฝึกสอนในสถาบันการพลศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้ศิลปะมวยไทยสูญหายไปและเพื่อรักษาไว้ซึ่งการกีฬาประจำชาติ และเป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยมักจะหาโอกาสไปชมการแข่งขันมวยไทย ทั้งนี้เพราะมวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์มีแบบแผนในการชกที่สง่างาม แต่ก็แฝงไว้ด้วยความแข็งแกร่งและพิษสงรอบด้านด้วยเหตุนี้จึงมีนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งยุโรปและอเมริกาจำนวนหนึ่งสนใจเรียนมวยไทยกันมาก ในขณะเดียวกันก็มีคนไทยจำนวนหนึ่งได้เปิดสอนกีฬามวยไทยในประเทศที่ตนเองไปอาศัยอยู่นั้น นอกจากนี้ยังมีการจัดการแข่งขันมวยไทยโดยคนไทยในต่างประเทศ เช่นที่ประเทศอังกฤษ อเมริกา แคนาดา เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นดัชนีชี้ให้เห็นว่ากีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่อยู่ในความสนใจของชาวโลกมาโดยตลอด (<http://www.bloggang.com>)

กีฬาพื้นบ้านอีก 3 ประเภทที่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เช่นกัน อันได้แก่ กีฬาชนวัว กีฬาชนไก่ และการแข่งขันนกกเขาชวาเสียง สำหรับกีฬาชนวัวถือเป็นกีฬาพื้นเมืองประเภทหนึ่งของไทย การชนวัวมีทั้งผิดและชอบด้วยกฎหมาย ถ้าปฏิบัติถูกต้องก็เป็นการชอบด้วยกฎหมายเหมือนกับกีฬาอื่น ๆ เช่นกีฬาชนไก่ และกัฒปลาอันเป็นกีฬาที่มีความนิยมรองลงมา ประวัติความเป็นมาของกีฬาชนวัวไม่ปรากฏแน่ชัด ว่าเริ่มมีในสมัยใดมีความเป็นมาอย่างไร แต่นักปราชญ์บางท่านให้ความเห็นว่าการชนวัวน่าจะได้รับอิทธิพลมาจากชาติโปรตุเกส คราวที่พระเจ้าเอมมานูเอลแห่งโปรตุเกส ได้ส่งทูตเข้ามาเจริญพระราชไมตรีกับไทยใน

ปี พ.ศ. 2061 ซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระรามาธิบดีที่ 2 แห่งกรุงศรีอยุธยา และพัฒนามาเป็นกีฬา
 วัวชนจนตราบเท่าทุกวันนี้ และจากการสำรวจพบว่า กีฬาชนวัวนิยมกันมากในภาคใต้ โดยเฉพาะที่นครศรีธรรมราช และแหล่งวัวชนดีมีอยู่หลายแห่ง เช่น อำเภอเมือง อำเภอท่าศาลา อำเภอหัว
 ไทร อำเภอทุ่งสง อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอฉวาง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
 นอกจากนี้ยังมีที่อำเภอเมือง อำเภอกวนขนุน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง อำเภอเมือง อำเภอ
 ย่านตาขาว อำเภอห้วยยอด ตำบลนาวง ตำบลนาโยง จังหวัดตรัง อำเภอสทิงพระ ตำบลม่วงงาม
 ตำบลหนองหอย ตำบลป่าขาด อำเภอนาทวี อำเภอหาดใหญ่ และอำเภออื่น ๆ จังหวัดสงขลา
 เป็นต้น (<http://www.tungsong.com>) อย่างไรก็ตามในแง่ของการท่องเที่ยวก็มีนักท่องเที่ยวทั้ง
 ชาวไทยและชาวต่างประเทศอยู่ไม่น้อยที่นิยมชมกีฬาชนวัว ซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องพิจารณา
 วางแผนและสนับสนุนให้การชนวัวเป็นกีฬาพื้นเมืองที่สามารถนำสู่สายตาชาวโลกได้

การชนไก่ก็เป็นกีฬาพื้นเมืองอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมในหมู่คนไทย เชื่อกันว่า
 การชนไก่มีมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช (356 – 323 ปี ก่อนคริสตกาล) ซึ่งได้
 กรีธาทัพเพื่อพิชิตขยายอาณาจักรเข้ามายังประเทศอินเดีย และได้้นำการละเล่นชนไก่จากอินเดีย
 ไปเผยแพร่ยังอเล็กซานเดรียซึ่งอยู่ริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน หลังจากนั้นได้นำไก่ไปฝึกให้มีชั้น
 เชิงการต่อสู้ และนำไปสู่การแข่งขันที่สนามโคลีเซียมในที่สุด ([http://www.lib.ru.ac.th/
 journal/cock.html](http://www.lib.ru.ac.th/journal/cock.html)) เมื่ออังกฤษเข้าไปปกครองอินเดียก็ได้นำกีฬาชนไก่จากอินเดียเข้าไปเผยแพร่
 ในอังกฤษและกีฬาชนไก่ได้กลายเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากบุคคลชั้นสูงเช่นเดียวกับการแข่ง
 ม้าและฟันดาบ นอกจากนี้กีฬาชนไก่ยังได้เผยแพร่เข้าไปในประเทศสหรัฐอเมริกาอีกด้วย สำหรับ
 ทวีปเอเชียกีฬาชนไก่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น
 ไทย พม่า ลาว เขมร มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผูกพันระหว่างคน
 ไทยกับไก่มีมานานจนไม่อาจประมาณเวลาได้ ในสมัยอดีตตามชนบทแทบทุกหมู่บ้านนิยมเลี้ยงไก่
 ไว้สำหรับเป็นสัตว์เลี้ยงประจำบ้าน เพื่อไว้ดูเล่น เป็นอาหารหลักและอาหารเสริม หรือเลี้ยงไว้เพื่อ
 ใช้ในการชนแข่งขัน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าไก่มีความเกี่ยวพันกับสภาพแวดล้อมและความ
 เป็นอยู่ของสังคมไทยมาโดยตลอดจนปัจจุบัน (<http://www.baanjomyut.com>)

กีฬาพื้นเมืองประเภทสุดท้ายที่จะกล่าวถึงก็คือการแข่งนกเขาชวาเสียง การแข่งขันดังกล่าว
 เป็นการประกวดเสียงขันของนกเขาชวา โดยตัดสินจากความกังวานของเสียง ความสม่ำเสมอ จังหวะ
 ขันทน กรรมการมักจะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการฟังเสียงนก การแข่งนกเขาชวาเสียง เป็นกิจกรรมหนึ่ง
 ของชุมชนที่เกิดขึ้นจากความต้องการพักผ่อนหย่อนใจและการหาโอกาสพบปะสังสรรค์ เพื่อ
 สร้างความสามัคคีขึ้นในกลุ่ม จึงนับได้ว่าการแข่งนกเขาชวาเสียงเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้าง

สังคมให้มีระบบระเบียบ ทั้งนี้เพราะการกีฬาเป็นการละเล่นเพื่อประลองความสามารถพิสูจน์ผล เป็นแพ้นะ เสมอกันจึงเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬา (<http://www.intranet.m-culture.go.th/songkhla/local.html>) จากการศึกษาของผู้รับงานพบว่า การแข่งขันกีฬาเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอินโดนีเซีย โดยราชา พรานูปาวิจายา และการแข่งขันนกอเขาเสียงได้รับความนิยมสูงสุดในรัชสมัยของ ราชาอังกัง สีนูวัน ศรีสุลต่าน ฮาเม็งกู บูวูนู ที่ 7 ต่อมาราวปีพุทธศักราช 2468-2482 ซึ่งตรงกับรัชสมัยของราชาศรีสุลต่าน ฮาเม็งกู บูวูนู ที่ 8 ได้มีการแข่งขันนกอเขาชวาเสียง ที่เป็นรูปแบบและมีการบันทึกกติกาการแข่งขันไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้ชื่องานว่า ลูรูกัน เบ็กซี เบอรุกุดุด (Lurugan Beksi Berkutut) ซึ่งเป็นรากฐานของการแข่งขันนกอเขาชวาเสียงในสมัยปัจจุบัน การแข่งขันนกอเขาชวาเสียงจะแข่งขันในสนามที่มีบริเวณกว้าง โดยใช้รอกดึงกรงนกอเขาขึ้นแขวนบนยอดเสา เพื่อให้คนเขามีใจอีกเหมือนเหมือนกับที่ได้ดูตามธรรมชาติ คือช่วงเช้าของทุกวันนกอเขาตัวผู้จะออกมาเกาะกิ่งไม้และจะเลือกกิ่งที่สูงที่สุดเพื่อประกาศอาณาเขต ดังนั้นการแข่งขันจะต้องเริ่มเวลาตั้งแต่ 9.00 น. ซึ่งเป็นเวลาที่นกอเขาร้องบ่อยที่สุดด้วยเสียงอันไพเราะและเต็มเสียง (<http://www.nokkhao.com>) การแข่งขันนกอเขาชวาเสียงเป็นที่นิยมของคนไทยทุกภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ก็เพราะว่าการแข่งขันดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานเปรียบพร้อมไปด้วยสุนทรียภาพที่สามารถสัมผัสได้ทางหูประหนึ่งอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารกีฬาพื้นเมืองในฐานะที่เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ อันได้แก่ ทำเลของสนามแข่งขันซึ่งสามารถเลือกได้ 2 ทางคือ ทางเลือกที่ 1 นำผลิตภัณฑ์ไปเสนอนักท่องเที่ยวในที่ ๆ เขาพึงปรารถนาจะใช้ชีวิต เช่นบริเวณชายหาดเป็นต้น ส่วนทางเลือกที่ 2 นำนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งกีฬาในชุมชน เพื่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชนตามวิถีทางของนักท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่สมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นการจัดและบริหารเชิงบูรณาการที่เกิดจากการเกื้อกูลกันระหว่างวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง (จตุพงษ์ ดันอุ้ย และคณะ, 2549) นอกจากนี้จะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณแห่งกีฬา อันได้แก่ที่นั่งชมการแข่งขัน ร้านอาหารและเครื่องดื่มตลอดจนของใช้ที่จำเป็นอื่น ๆ นอกจากนี้จะต้องปรับถนนหนทางให้สะดวกแก่การเดินทางสัญจรไปมา ที่สำคัญคือต้องจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้เข้มแข็งและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว จัดและตกแต่งบริเวณสนามแข่งขันให้ร่มรื่นสวยงาม

ตลอดจนจัดหาบุคลากรหรือผู้นำเที่ยวที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านพื้นที่และวัฒนธรรมเป็นอย่างดี (ธีรภูฏ กักใหญ่ และคณะ, 2549)

เนื่องจากจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต เป็นพื้นที่ที่ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นแหล่งที่มีปะการังที่สวยงามทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก และส่วนใหญ่เป็นปะการังแข็งเหมาะที่จะดำน้ำเพื่อศึกษาและชมธรรมชาติ แหล่งดำน้ำที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงไปทั่วโลกจะกระจัดกระจายอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดดังกล่าว ในจังหวัดภูเก็ตมีหลายแห่งอันได้แก่ เกาะเฮ ซึ่งห้อมล้อมไปด้วยปะการังเขากวางที่สวยงาม ปลาเล็กนานาชนิด เกาะราชาใหญ่ หินหมูสัง หรือชาร์คพอยท์ แหล่งดำน้ำเรือจม (<http://www.divethaiplus.com/divesite.html> : 1) ส่วนแหล่งดำน้ำในจังหวัดกระบี่ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของภาคใต้ก็มีความหลากหลายแห่ง อันได้แก่บริเวณหมู่เกาะพีพีดอนและพีพีเล กลุ่มหินตะเภา เกาะยุงซึ่งอยู่เหนือเกาะพีพีดอน เกาะตะเล็งเบ็ง หมู่เกาะห้า หมู่เกาะรอก และบริเวณหินม่วงหินแดง ในท้องที่อำเภอเกาะลันตาซึ่งเป็นจุดดำน้ำที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของภาคใต้ (<http://www.whalesharkthai.com/divinginthai/krabi/krabi.html> : 1) สำหรับแหล่งดำน้ำในจังหวัดพังงาก็มีหลายแห่งเมื่อเทียบจำนวนแล้วก็ไม่แพ้จังหวัดภูเก็ตและกระบี่ และที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้แก่ แหล่งดำน้ำบริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งประกอบไปด้วยเกาะสุรินทร์เหนือ เกาะสุรินทร์ใต้ เกาะไขหรือเกาะคอระอันลา เกาะกลางหรือเกาะบาจุมบา แหลมอ่าวฝักกาด บริเวณเกาะตาชัย ซึ่งมีกองหินสวยงามและซุกซุ่มไปด้วยฝูงปลาค้างคาวหูช้าง อีกแห่งหนึ่งก็คือบริเวณหินวีริช ซึ่งเป็นที่อาศัยของปลาฉลามวาฬแห่งหนึ่งของโลก นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมไปดำน้ำบริเวณหมู่เกาะสมิหลัน ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย 9 เกาะ อันได้แก่ เกาะบางู หมู่เกาะสมิหลัน หินหัวกะโหลก เกาะบายู เกาะเมียง เกาะห้าหก เกาะปาหมัน เกาะปายัง และเกาะหุยง (<http://www.whalesharkthia.com/divingthai/phangga/pangga.html> : 1)

กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ถ้ามถึง คือการล่องคายัค และแคนู แหล่งการเล่นกีฬาประเภทนี้อยู่กระจัดกระจายทั่วชายฝั่งทะเลอันดามัน อันได้แก่บริเวณหมู่เกาะอ่างทอง อ่าวพังงา โดยเฉพาะบริเวณแหลมพันวาถือว่าเป็นแหล่งล่องคายัคและแคนูที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก แม้แต่นักท่องเที่ยวที่พำนักอยู่ในจังหวัดภูเก็ตต่างก็มีความประสงค์ที่จะเดินทางไปเล่นพายเรือคายัคและแคนูที่อ่าวพังงา (<http://www.siamturkij.com/440/tr440a.html> :1) ส่วนแหล่งล่องเรือคายัคและแคนูในจังหวัดกระบี่ก็มีอยู่หลายแห่ง อันได้แก่บริเวณอ่าวท่าเลน เกาะปอดะ เกาะไก่หรือเกาะหัวขวาน ถ้ำพระนาง (<http://www.kangwal.com/tour/detail.htm> :1) ในท้องที่อำเภอเมือง

นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมไปเล่นกีฬาตกปลาที่อำเภอเกาะลันตา ในพื้นที่จังหวัดกระบี่โดยจะล่องจากท่าเรือหัวหินไปเกาะร่าปู เกาะพัง เกาะราปูเลลิด ตามลำดับ (<http://www.seabornventures.com> : 1)

ส่วนกีฬาปีนหน้าผาซึ่งก็เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต อย่างไรก็ตามเนื่องจากจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่เป็นจุดเริ่มต้นของการปีนหน้าผา ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงพยายามเดินทางสู่จังหวัดกระบี่ โดยเฉพาะบริเวณอ่าวไร่เลย์ อ่าวพระนาง หมู่เกาะพีพี อ่าวปิละ และอ่าวตันไทร นอกจากนี้นักท่องเที่ยวบางส่วนยังเดินทางไปปีนหน้าผาบริเวณใกล้เคียงเช่นบริเวณอ่าวพังงา ในท้องที่จังหวัดพังงาเป็นต้น (<http://www.com/TypePlaceAct.asp?itype=19> : 1)

สำหรับกีฬาอล์ฟก็เป็นกีฬายอดนิยมอีกประเภทหนึ่งทั้งในหมู่คนไทยและชาวต่างประเทศและจังหวัดภูเก็ตถือว่าเป็นศูนย์กลางของกีฬาประเภทนี้ดังจะเห็นได้จากกาที่จังหวัดภูเก็ตมีสนามกอล์ฟเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวมากมายหลายสนาม เช่น บลูแคนยอนคันทรี

คลับภูเก็ต ลากูนาภูเก็ตกอล์ฟคลับ ลอชปาล์มกอล์ฟคลับภูเก็ต และภูเก็ตคันทรีคลับภูเก็ต (http://www.geocities.com/eldrick_tigerwoods/course.html :1) ขณะเดียวกันกีฬาเทนนิสก็ได้รับความนิยมไปทั่วกัน ดังนั้นผู้ประกอบการโรงแรมจึงพยายามจัดหาและสร้างสนามกีฬาเทนนิสและผู้ฝึกสอนที่มีความชำนาญไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว

ชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นบริเวณที่มีสภาพธรรมชาติที่งดงามแห่งหนึ่งของโลก ประกอบไปด้วยขุนเขาที่สลับซับซ้อน หมู่เกาะน้อยใหญ่ หาดทรายขาวน้ำทะเลใส โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ชื่อว่าเป็นบริเวณที่มีปะการังสวยงามที่สุด มีซากฟอสซิลซึ่งทับถมกันเป็นเวลานานหลายล้านปี สิ่งเหล่านี้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของไทยที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้มาเยี่ยมชมตลอดปี

ดังที่กล่าวมาแล้วว่ารูปแบบการท่องเที่ยวทั้งในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือพัฒนาจากการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชมทัศนียภาพมาเป็นการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ อันได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาวิจัย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นต้น และเนื่องจากจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ประกอบไปด้วยสภาพภูมิประเทศแบบชายฝั่งทะเลและภูเขาสลับซับซ้อนเรียงรายทอดยาวไปตามชายฝั่งมหาสมุทรอินเดียตอนชายฝั่งทะเลอันดามัน และที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งของภูมิภาคแถบนี้ก็คือมีทะเลที่ใสสะอาด ภูเขาน้ำที่สวยงาม

ตลอดจนเกาะแก่งที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป็นอย่างมาก เช่นกระดานโต้คลื่น ตกปลา และดำน้ำ (วรรณ วรชวณิช, 2539 : 189) นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังนิยมออกกำลังกายด้วยการปีนหน้าผา ล่องคายัคและแคนู ขี่ม้าเลียบชายหาด เล่นวอลเลย์บอลชายหาด และการขี่จักรยานเสือภูเขาอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬา 5 ประเภท อันได้แก่ การปีนหน้าผา พายเรือคายัคและแคนู ดำน้ำ ตกปลา และขี่จักรยานเสือภูเขา เป็นกิจกรรมกีฬาที่จูงใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทย และถือว่าเป็นกิจกรรมหลักที่ส่งเสริมรายได้ให้กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของภูมิภาคแถบนี้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวม

อย่างไรก็ตามกีฬาที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาสู่จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มี 3 ประเภทอันได้แก่ กีฬาปีนผา กีฬาดำน้ำ และกีฬาพายเรือคายัคและแคนู ซึ่งจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ ได้ศึกษาและกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล โดยได้กำหนดเป็นโครงการพัฒนามาตรฐานกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วย 2 กิจกรรมหลักคือ ผลิตภัณฑ์บริการด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว และจัดตั้งหน่วยฝึกปฏิบัติงานและพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยเน้นกีฬาที่เป็นที่นิยม 3 ประเภท คือ กีฬาปีนผา กีฬาดำน้ำ และกีฬาพายเรือคายัคและแคนู ทั้งนี้เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจด้านกีฬาเข้ามาในจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามันมากขึ้น และเกิดการจ้างงานและกระจายรายได้เพิ่มขึ้น (กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภูเก็ต - พังงา - กระบี่, 2547 : 32) นอกจากนี้กีฬาพื้นเมือง อันได้แก่กีฬามวยไทย กีฬาชนวัว กีฬาชนไก่ และกีฬาแข่งนกเขาชวา เสี่ยงก็เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งสมควรได้รับการสนับสนุนและเชิดชูให้เป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน นอกเหนือกีฬาชนิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน

2.2 รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัฟเพน (Tuppen, 2000 : 327-344) ได้ศึกษาปัญหาของกระบวนการและนโยบายในการบูรณะที่พิศตาทอากาศสำหรับกิจกรรมกีฬาในฤดูหนาวที่เทือกเขาแอลป์ส ประเทศฝรั่งเศส พบว่าในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา เทือกเขาแอลป์สถูกคุกคามจากการพยายามปฏิรูปที่พิศตาทอากาศดังกล่าว สิ่งเหล่านี้ถูกดำเนินการอย่างรวดเร็วและเป็นระยะเวลา ยาวนาน ผลจากการสำรวจทางด้านประชากรและการฟื้นฟูเศรษฐกิจของชุมชนบริเวณเทือกเขาแอลป์ส พบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จและมีอุปสรรคตามมามากมาย การ

ดำเนินการดังกล่าวถูกเผยแพร่ต่อสาธารณชนในช่วงปลายปีคริสต์ทศวรรษ 1980 โดยมีประเด็นที่น่าสนใจว่ากระบวนการบูรณะดังกล่าวมีความซับซ้อนยากลำบาก ขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกับชุมชน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงนโยบาย วิธีการ และระบบบริหารจัดการการบูรณะดังกล่าว โดยเปิดโอกาสให้ฝ่ายต่าง ๆ เข้ามาร่วมดำเนินการอย่างจริงจัง

โจนส์ (Jones, 2001 : 241-251) ได้ศึกษาผลของการแข่งขันรักบี้เวอร์คัพ ในปีคริสต์ทศวรรษ 1993 (RWC 99) ที่มีต่อวอลล์ โดยใช้การสัมภาษณ์ และแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และเจ้าบ้าน ในนามของ วอลล์ ทัวริสท์ บอร์ด (WTB) พบว่านักท่องเที่ยวให้ความสนใจการแข่งขันกีฬารักบี้ระดับโลกและนานาชาติเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังพบว่าการจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าวได้สร้างงานและรายได้ให้กับเจ้าภาพอย่างมากมายมหาศาล โดยเฉพาะเมืองที่เป็นที่ตั้งของสนามแข่งขันและเมืองในบริเวณชวล อย่างไรก็ตามผู้ให้ข้อมูลได้เสนอแนะว่าการดำเนินการจัดและบริหารกิจกรรมดังกล่าวยังขาดการทำงานที่ประสมประสานต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชาสัมพันธ์และการแจ้งข่าวสารยังไม่ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินของนักท่องเที่ยวโดยตรง

เบอร์ดีว และคณะ (Bourdeau et al., 2002 : 22-32) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกีฬากับการท่องเที่ยวในฝรั่งเศสและยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับอุปนิสัยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศช่วงปลายปี 1980 จนกระทั่งต้นปี 1990 จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมการแข่งขันที่จัดขึ้นมีเพิ่มมากขึ้นทุกปีเพื่อเอาใจนักท่องเที่ยว และในทำนองเดียวกันความต้องการในการบริโภคของนักท่องเที่ยวก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว อย่างไรก็ตามการส่งเสริมและการพัฒนากิจการกีฬาก็ยังคงพบอุปสรรคและหยุดชะงักเนื่องจากวัฒนธรรมประเพณี สภาพภูมิประเทศ นโยบายของการพักผ่อนและการเดินทาง นอกจากนี้ยังพบว่ากีฬายามว่างได้รับการยกฐานะและพัฒนาให้เป็นกีฬาเชิงท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง (การปีนผา จักรยานภูเขา การผจญภัยในหุบเขา การกระโดดร่ม และกีฬาที่ใช้ความเร็วบนผิวน้ำ) สามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้เกิดการแสวงหากิจกรรมกีฬาเพื่อรองรับความต้องการซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ทางหนึ่ง อย่างไรก็ตามการจัดการแข่งขันกีฬาใด ๆ นั้นจะต้องคำนึงถึงฤดูกาลและจุดประสงค์ของกิจกรรมด้วย

เซกิลสกี และมุลส์ (Cegielski and Mules, 2002 : 64-70) ได้ศึกษาผลกระทบของการแข่งขันชิงตำแหน่งซีเอมจี 400 ซูเปอร์คาร์ ซึ่งจัดขึ้นในไนเซตปกครองแห่งชาติ เมื่อ

แคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2000 วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ก็เพื่อศึกษา ความเหมาะสมของการแข่งขันกีฬาในเมืองแคนเบอร์ราโดยทั่วไป และบริเวณที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะนอกจากนี้ยังศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการแข่งขันดังกล่าว และจากการศึกษาพบว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในแคนเบอร์ราได้รับผลกระทบเกี่ยวกับการจราจรที่ติดขัดมากที่สุด รองลงมาคือความอึดอัดที่เกิดขึ้นจากยานพาหนะที่สัญจรไปมาและสิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นอย่างมากมายและเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถัดลงมาคือค่าใช้จ่ายทางสังคมอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม การศึกษายังพบอีกว่าชาวเมืองแคนเบอร์รา มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการโดยการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทางโทรศัพท์ ซึ่งเป็นการสำรวจทันทีหลังจากสัปดาห์ของการแข่งขัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าชาวเมืองแคนเบอร์รา มีความรู้สึกเป็นลบกับการแข่งขันครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม เขาก็รับรู้ผลกระทบในทางบวกบางอย่าง เช่น การประชาสัมพันธ์ เมืองหลวงและสังคมอย่างภาคภูมิใจ การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าคนเริ่มให้ความสนใจการแข่งขันกีฬาประเภทเครื่องยนต์ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวต่อไป

คาซิเมติ (Kasimati, 2003 : 433 – 444) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน โดยใช้ เอกซ์-แอนท์ (Ex-Ante) โมเดล และทำนายความเป็นไปได้เชิงเศรษฐกิจด้วยวิธีการที่เรียกว่า เอกซ์ - โพสต์ (Ex-Post Approach) ทั้งนี้เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข่าวสารที่ยิ่งใหญ่ ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองโอลิมปิกที่เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันก็มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่ดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า การจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าวทำให้เกิดการหมุนเวียนของกระแสรายได้เกือบทั่วทุกพื้นที่ของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด การค้นพบดังกล่าวจะเป็นแนวทางและข้อมูลสำหรับผู้ที่รับเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อนในอนาคตต่อไป

ทูเฮและคณะ (Toohey et al., 2003 9-20) ได้ศึกษาคุณภาพของการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกที่เมก้าประเทศออสเตรเลีย ซึ่งจัดขึ้นโดยสมาพันธ์กีฬาฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมุ่งเน้นศึกษาถึงผลกระทบที่จะมีผลต่อการการแข่งขัน สิ่งที่ได้รับตามมาก็คือเป็นทางเลือกทางหนึ่งในการช่วยเหลือสนับสนุนให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนทำความเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย และการตอบรับของกฎหมายว่าด้วยมาตรการรักษาความปลอดภัย การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เข้าชมการแข่งขันฟุตบอลโลก จากการศึกษพบว่าระบบรักษาความปลอดภัยมีผลต่อแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว

ในการเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักท่องเที่ยวมีความประสงค์ให้ผู้เกี่ยวข้องจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้รัดกุม ทั้งนี้เพราะสิ่งดังกล่าวมีผลกระทบต่อระดับความสนุกสนานของนักท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามการศึกษาได้เสนอแนะแนวทางสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลโลกในอนาคตว่าควรมีการคุมสถานการณ์ความปลอดภัยโดยใช้กระบวนการของข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สงครามอิรักในปัจจุบัน การระบาดของโรคซาร์ (SARS) มาเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการแข่งขันกีฬาครั้งต่อไป

ฮอลล์ (Hall, 2004 : 165-176) ได้ศึกษาบทบาทและพัฒนาการของนักท่องเที่ยวของประเทศในยุโรปตะวันตกเฉียงใต้ อันได้แก่โรมาเนีย บัลแกเรีย และยูโกสลาเวีย ซึ่งมีสถานการณ์แวดล้อมภายใต้ศูนย์กลางของการปกครองระบบคอมมิวนิสต์ และจากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงมีมากมายหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีส่วนผลักดันให้กลุ่มประเทศดังกล่าวประสบความสำเร็จทางด้านนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังพบว่าสถานการณ์แวดล้อมดังกล่าวแบบคอมมิวนิสต์มีผลกระทบต่อการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคนั้นอย่างมากในปีคริสต์ศักราช 2004 ทั้งทางด้านการตลาด และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ อย่างไรก็ตามที่สำคัญคือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชนบท ได้รับการตอบรับจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

เคนเนท และคณะ (Kenneth et al., 2504 : 349 – 363) ได้ศึกษาและจำแนก

กรอบงานและวิธีการจัดการปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยอาศัยหลักการสากลที่ว่าสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีอยู่จำกัด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดการทุกสิ่งทุกอย่างให้ก่อเกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องให้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านั้นยังคงอยู่กับท้องถิ่นตราบนานเท่านาน วัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือการเสาะแสวงหาวิธีการในการจัดและบริหารงานเชิงบูรณาการทางด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจัดการกับทรัพยากรธรรมชาติด้วยระบบง่าย ๆ แต่ได้ประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด อย่างไรก็ตามความสำเร็จของการจัดและบริหารงานดังกล่าวจะต้องขึ้นกับปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องระดมสรรพกำลังจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้เป็นผู้รับผิดชอบและแสดงบทบาทให้เด่นชัด ที่สำคัญคือการรวมพลังมุ่งมั่นเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของการจัดการให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

มาร์ค และคณะ (Mark et al., 2004 : 421 – 437) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพความสะอาดและความแออัดของฝูงชนบริเวณลานเล่นสกีฤดูร้อนใน

ประเทศอังกฤษ โคลัมเบีย และแคนาดา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Rating Scales) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แก่นักท่องเที่ยวที่นิยมเล่นสกี ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยบังเอิญ จำนวนทั้งสิ้น 548 คน ผลจากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวประสงค์ที่จะพบปะและเชื่อมความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวด้วยกัน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังรู้สึกว่าตกอยู่ในสภาพที่ต้องทนและประจวบกับสภาพแวดล้อมในบริเวณดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยอมรับว่าความแออัดของฝูงชนเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดสกีฤดูร้อนในครั้งนี้ แต่อาจจะมีผลกระทบต่อสิ่งต่าง ๆ มากมายหลายประการ อย่างหนึ่งที่เราควรจะได้รับพิจารณาก็คือทำอย่างไรจึงจะสามารถจัดและบริหารการท่องเที่ยวในบริเวณดังกล่าวอย่างยั่งยืนท่ามกลางกระแสความนิยมที่ไม่สามารถสกัดกั้นได้

ฮินช์ และฮิงแฮม (Hinch and Hingham, 2004 : 45 – 58) ได้ศึกษากรอบงานของการ

วิจัยที่เพิ่งมีขึ้นเป็นในปัจจุบันและในอนาคตว่าควรจะมีทิศทางที่แน่นอน อย่างไรก็ตามงานวิจัยฉบับนี้ยังค้นพบว่า ความแตกต่างและความหลากหลายของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้หันมาสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากขึ้น ข้อค้นพบอีกประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวก็คือ การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะเป็นหลักการและทฤษฎีที่อยู่ในแวดวงของการศึกษาเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับคำจำกัดความและความคิดรวบยอดตลอดจนบริบทของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในหมู่นักท่องเที่ยวและชุมชนเพื่อความเข้าใจตรงกันอีกครั้งหนึ่ง

จากการศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นพอจะสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันดังต่อไปนี้

1. การบูรณะแหล่งท่องเที่ยวทางกีฬา ตลอดจนองค์ประกอบทางด้านภูมิสถาปัตยกรรมจะต้องได้รับความเห็นชอบและร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องทำความเข้าใจและตกลงกับชุมชนหรือเจ้าบ้านให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรนำหลักการการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมาใช้อย่างประสมประสานและลงตัวกับสภาพพื้นที่ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนในสังคม

2. เนื่องจากปัจจุบันกระแสนิยมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวมีเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัวความเจริญทางด้าน การสื่อสารที่ไร้พรมแดนซึ่งยากที่จะสกัดกั้นได้ และในขณะเดียวกันอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวก็ต้องขยายตัวเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเช่นกัน แต่ทั้งนี้ต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไปและมีแบบแผน ที่สำคัญคือต้องไม่กระทบกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคม

3. ความหลากหลายของกิจกรรมกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมนันทนาการ กลางแจ้งที่ทำหายความสามารถ เช่น การปีนผา จักรยานทางไกล การผจญภัยในหุบเขา ตลอดจนการแข่งขันความเร็วโดยใช้ยานยนต์ ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่พื้นที่ ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามนอกจากนี้ระบบการรักษาความปลอดภัยที่น่าเชื่อถือและมั่นคง ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญอันดับต้น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคนในการเลือกพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยว

4. การเข้าร่วมชมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติหรือระดับชิงแชมป์โลกจะอยู่ในความนิยมของคนตลอดเวลา และผลแห่งความนิยมนี้ทำให้เจ้าภาพในการจัดการแข่งขันได้รับประโยชน์อย่างมากมาย กล่าวคือทำให้เกิดกระแสรายได้หมุนเวียนเกือบทั่วทุกพื้นที่ ผลพลอยได้อีกประการหนึ่งก็คือจะเป็นสนามประชาสัมพันธ์ประเทศให้คนได้รู้จักเป็นอย่างดี แต่ทั้งนี้ต้องได้รับการวางแผนที่เป็นระบบที่แยบยล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนทางด้านภูมิสถาปัตยกรรมศาสตร์และภูมิทัศน์บริเวณพื้นที่ที่จะใช้แข่งขันกีฬาและปริณทณให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม วางแผนประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่ออย่างประสมประสานและต่อเนื่อง วางแผนเกี่ยวกับการคมนาคมและการจราจรบริเวณดังกล่าวให้เหมาะสม กล่าวคือไม่สร้างความอัดอั้นใจและเป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของนักท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้ต้องวางแผนงานเกี่ยวกับการควบคุมค่าครองชีพต่าง ๆ ให้เป็นไปตามปกติเหมือนที่เคยเป็น ไม่ฉวยโอกาสขึ้นราคาสิ่งของเครื่องใช้และบริการต่าง ๆ ตามอำเภอใจ เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นตัวทำลายความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวอย่างรุนแรง

5. นอกจากจะวางแผนการดำเนินงานทางด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว สิ่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวประสงค์ให้เจ้าบ้านดำเนินการก็คือ การเปิดโอกาสให้บรรดานักท่องเที่ยวได้พบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวความคิด ซึ่งกันและกัน ตลอดจนเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่สร้างสรรค์สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านระบบนิเวศร่วมกัน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

- 3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากร
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มตัวอย่างและประชากร

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

3.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ซึ่งจะเข้าร่วมกระบวนการเดลฟายเทคนิค (Delphi technique) จำนวน 21 คน โดยได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ดังตารางที่ 3.1.1

ตารางที่ 3.1.1 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมกระบวนการเดลฟายเทคนิค

ผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน
ด้านจิตวิทยา	2
ด้านการท่องเที่ยวแบบผจญภัยและกีฬาพื้นเมือง	5
ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม	3
ด้านการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว	5
ด้านพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว	6
รวม	21

3.1.2 บุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหาร

เชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน จำนวน 387 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ดังตารางที่ 3.1.2

ตารางที่ 3.1.2 แสดงจำนวนบุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพภาคีเป้าหมาย

บุคลากร	จังหวัด		
	ภูเก็ต	พังงา	กระบี่
ผู้บริหารระดับอำเภอ	5	6	4
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	85	80	84
ครูอาวุโส	10	9	8
ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านกีฬาพื้นเมือง	11	10	11
ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	23	20	21
รวม	134	125	128

3.1.3 นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ในปี พ.ศ. 2548 และเจ้าบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป้าหมาย 3 จังหวัดดังกล่าว ซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยบังเอิญและเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับจำนวนประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 680) ที่ประชากรจำนวนตั้งแต่ 1,000,000 คนขึ้นไปให้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน ดังตารางที่ 3.1.3

ตารางที่ 3.1.3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

จังหวัด	เจ้าบ้าน		นักท่องเที่ยว			
			ชาวไทย		ชาวต่างประเทศ	
	เป้าหมาย	ได้	เป้าหมาย	ได้	เป้าหมาย	ได้
ภูเก็ต	150	123	200	168	200	143
พังงา	150	128	200	134	75	59
กระบี่	150	132	200	156	125	105
รวม	450	383	600	458	400	307
รวมกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 765 คน						

3.1.4 ผู้ทรงคุณวุฒิท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดและบริหารธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอันได้แก่ ผู้บริหารองค์กรธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ นักกีฬาสมัครเล่น พนักงานขับเรือ เป็นต้น รวมจำนวนทั้งสิ้น 59 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการวิจัยดังต่อไปนี้

3.2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน สำหรับผู้เชี่ยวชาญตามกระบวนการเดลฟาย เทคนิคประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert Rating Scales) และแบบปลายเปิด (Open End) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

3.2.1.1 จัดสัมภาษณ์ผู้มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน ภายใต้วหัวข้อเรื่อง “เส้นทางสายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน” เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2548 ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานด้านการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในปัจจุบัน

3.2.1.2 นำผลจากการสัมภาษณ์มาสร้างแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert Rating Scales) แบบสอบถามแต่ละข้อมีระดับให้เลือก 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งคือ 5 หมายความว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด 4 หมายความว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดของผู้เชี่ยวชาญมาก 3 หมายความว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดของผู้เชี่ยวชาญปานกลาง 2 หมายความว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดของผู้เชี่ยวชาญน้อย และ 1 หมายความว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับความคิดของผู้เชี่ยวชาญน้อยที่สุด

3.2.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของจำนวนพฤติกรรมข้อคำถาม (IOC) เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

3.2.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ฯในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert Rating Scales) และแบบปลายเปิด (Open End) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

3.2.2.1 จัดเวทีชุมชนเพื่อนำเสนอและเปิดโอกาสให้วิพากษ์เกี่ยวกับทิศทางของการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ฯ ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของภาคีที่จะรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวดังกล่าว ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ฯในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน” เมื่อวันที่ 13-15 ธันวาคม 2548

3.2.2.2 นำข้อมูลจากเวทีชุมชนมาสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินศักยภาพของภาคีในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ฯในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพของภาคีในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ฯในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert Rating Scale) แบบสอบถามแต่ละข้อมีระดับให้เลือก 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งคือ 5 หมายความว่ามีความเป็นจริงมากที่สุด 4 หมายความว่ามีความเป็นจริงมาก 3 หมายความว่ามีความเป็นจริงปานกลาง 2 หมายความว่ามีความเป็นจริงน้อย และ 1 หมายความว่ามีความเป็นจริงน้อยที่สุด

3.2.2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความ

สอดคล้องของจำนวนพฤติกรรมข้อคำถาม (IOC) เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

3.2.2.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรผู้มีความรู้เกี่ยวกับศักยภาพของภาคีในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .84

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดทำแบบสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ((Unstandardized Interview) สำหรับการสำรวจและทวนสอบข้อมูลศักยภาพของภาคี ตลอดจนศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในขั้นตอนนี้ต่อไปอีกด้วย

3.2.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert Rating Scales) และแบบปลายเปิด (Open End) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

3.2.3.1 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวในการออกปฏิบัติการนอกสถานที่มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ต (Likert Rating Scale) แบบสอบถามแต่ละข้อมีระดับให้เลือก 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งคือ คือ 5 หมายความว่ามีความพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายความว่ามีความพึงพอใจมาก 3 หมายความว่ามีความพึง

พอใจปานกลาง 2 หมายความว่ามีความพึงพอใจน้อย และ 1 หมายความว่ามีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบแก้ไข เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของจำนวนพฤติกรรมข้อคำถาม (IOC) ได้ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

3.2.3.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันซึ่งประสงค์เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม และรับข้อเสนอแนะบางประการมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2.3.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักท่องเที่ยวในท้องที่ ๆ ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .80

3.2.3.5 แปลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนจากฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษโดยหัวหน้าโครงการวิจัย

3.2.3.6 ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษชาวไทย 2 คนพิจารณาเปรียบเทียบความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ

3.2.3.7 ขอความอนุเคราะห์ครูชาวอังกฤษจากโรงเรียนแอนนาสอนภาษากระบี่ 1 คนตรวจสอบแบบสอบถามภาษาอังกฤษ เพื่อพิสูจน์อักษร ไวยากรณ์และวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอีกครั้งหนึ่ง

3.2.3.8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักท่องเที่ยวต่างชาติในท้องที่ ๆ ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามฉบับภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .76

3.2.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ประกอบไปด้วยแบบสอบถามแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

3.2.4.1 นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เจ้าบ้านในการออกปฏิบัติการนอกสถานที่มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อ่าวภูเก็ต ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อ่าวภูเก็ตในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert Rating Scale)

แบบสอบถามแต่ละข้อมีระดับให้เลือก 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบระดับใดระดับหนึ่งคือ 5 หมายความว่ามีความพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายความว่ามีความพึงพอใจมาก 3 หมายความว่ามีความพึงพอใจปานกลาง 2 หมายความว่ามีความพึงพอใจน้อย และ 1 หมายความว่ามีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.4.2 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้งนี้เพื่อสังเกตพฤติกรรมกรรมการตอบคำถาม และรับข้อเสนอแนะบางประการในการปรับปรุงแก้ไข

3.2.4.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาดัชนีความสอดคล้องของจำนวนพฤติกรรมข้อคำถาม (IOC) เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง

3.2.4.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับเจ้าบ้านในพื้นที่ที่ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น .78

3.2.5 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวรวมทั้งกีฬาพื้นบ้านซึ่งเป็นที่นิยมในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน โดยใช้รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอันดามัน (Andaman Sports Tourism Management Model – ZEAASPA) ซึ่ง ดร.วรวินท์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ ได้ศึกษาและสังเคราะห์โดยใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ส่วนผสมการตลาดทางการกีฬา (Five Ps in the Sport Marketing Mix) ตัวปฏิบัติการร่วมทางการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Co-operative in

Sport tourism Marketing) และปัจจัยพื้นฐานกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว (Three As in the Sport Tourism) เป็นพื้นฐานในการคิดประกอบด้วยปัจจัยหลัก 7 ประการคือ ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา (Zoning) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม (Environment) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) ด้านการรักษาความปลอดภัย (safety) ด้านบุคลากร (Personnel) และด้านกิจกรรม (Activity) โดยจะศึกษาครอบคลุมกีฬาที่สอดคล้องกับศักยภาพและเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน 8 ชนิดกีฬา อันได้แก่ ดำน้ำ พายเรือ แคนูและคายัค ปีนผา กอล์ฟ ตกปลา วอลเลย์บอลชายหาด จักรยาน และกีฬาพื้นบ้าน ประกอบด้วยมวยไทย ชนวัว ชนไก่ และแข่งขันนกเขาชวาเสียง ตามข้อเสนอแนะของที่สัมมนา กลุ่มย่อยเรื่อง “การสร้างสวรรค์อันดามันให้เป็นสวรรค์ของนักกีฬา” เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2549

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.3.1 เก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ โดยใช้แบบสอบถาม และได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 21 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84

3.3.2 เก็บข้อมูลจากบุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ภายใต้โครงการ “วิจัยเชิงปฏิบัติการนอกสถานที่เพื่อพบปะภาคีเป้าหมาย” เมื่อวันที่ 9-26 มกราคม 2549 ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 387 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.96 ในการนี้ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามข้อเสนอแนะจากเวทีชุมชนเป็นที่เก็บรวบรวมข้อมูล ดังตารางที่ 3.3.2

ตารางที่ 3.3.2 แสดงพื้นที่เป้าหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จังหวัดภูเก็ต	จังหวัดพังงา	จังหวัดกระบี่
ตำบลราไวย์	ตำบลคลองเคียน	ตำบลอ่าวนาง
ตำบลป่าตอง	ตำบลเกาะพระทอง	ตำบลเขาทอง
ตำบลเชิงทะเล	ตำบลคึกคัก	ตำบลเขาคราม
ตำบลไม้ขาว	ตำบลเกาะยาวน้อย	ตำบลอ่าวลึกใต้
หาดกระตะ		

ที่มา : เวทีชุมชนเรื่อง “ทิศทางและศักยภาพของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน” เมื่อวันที่ 13-15 ธันวาคม 2548

3.3.3 เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 765 ชุด คิดเป็นร้อยละ 76.50 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ที่เป็นศูนย์รวมของนักท่องเที่ยวสำหรับเก็บข้อมูลตามข้อเสนอแนะของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดังตารางที่ 3.3.3.

ตารางที่ 3.3.3 แสดงพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ต	จังหวัดพังงา	จังหวัดกระบี่
1. แหลมพรหมเทพ	1. เกาะปันหยี่	1. อ่าวนาง
2. หาดป่าตอง	2. ถ้ำคูหาสวรรค์	2. สุสานหอย
3. วัดฉลอง	3. อุทยานแห่งชาติหาดท้ายเหมือง	3. หาดนพรัตน์ธารา
4. หาดกะตะ	4. สระนางมโนรา	4. เกาะพีพี
5. หาดกะรน	5. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์	5. เมืองกระบี่
6. เมืองภูเก็ต	6. สวนนก	6. ธารโบกขรณี
7. หาดราไวย์	6. น้ำตกลำปี	7. วัดถ้ำเสือ
8. เขารัง	8. บ่อน้ำพุร้อน	8. อ่าวไร่เลย์
9. ภูเก็ตแฟนตาซี	9. เขาพิงกัน	9. น้ำตกห้วยโต้
10. หาดในยาง	10. อ่าวพังงา	10. น้ำตกร้อน

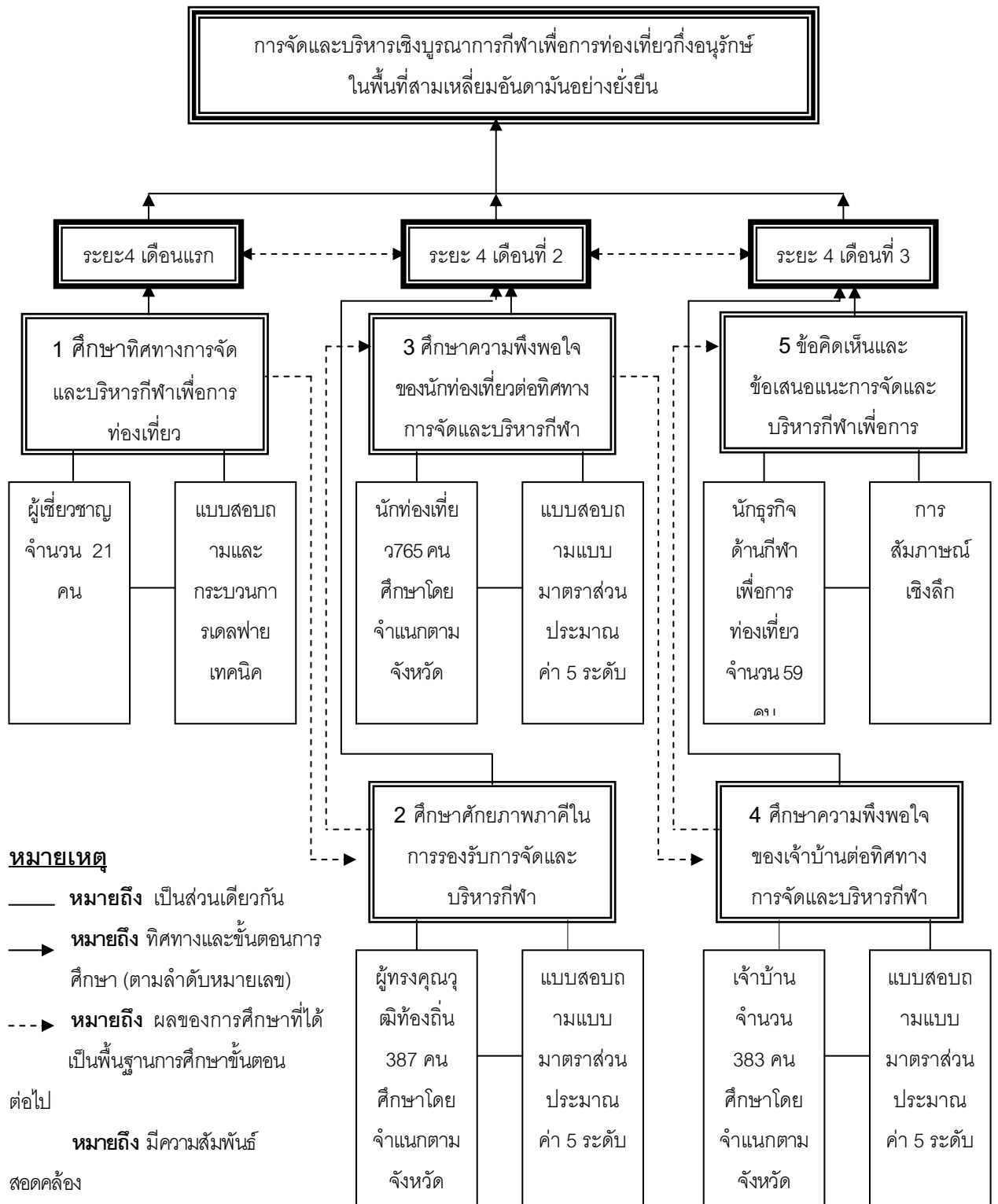
ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2545

3.3.4 เก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าบ้านที่อาศัยอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาเป้าหมาย ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 383 ชุด คิดเป็นร้อยละ 85.11

3.3.5 เก็บรวบรวมข้อมูลจากยุทธศาสตร์ด้านธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวรวมทั้งกีฬาพื้นบ้านถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน รวมทั้งสิ้น 8 ประเภทกีฬาได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาพายเรือแคนูและคายัค

กีฬาเป็นผา กีฬาออล์ฟ กีฬาตกปลา กีฬาจักรยาน กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด และกีฬาพื้นเมือง โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก

อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการศึกษาครั้งนี้จึงขอสรุประเบียบวิธีและขั้นตอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยดังกล่าวบนโครงงานโครงการวิจัย (Research Framework) ตามแผนภูมิที่ 3.3.1 ภาพที่ 3.3.1 แสดงกรอบงานโครงการวิจัย





3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคม เอส พี เอส เอส ฟอว์ วิน (SPSS FOR WIN) ช่วยในการวิจัยดังต่อไปนี้

3.4.1. ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ข้อมูลด้านความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับทิศทางของการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันแบบยั่งยืน ตามกระบวนการเดลฟายเทคนิค วิเคราะห์โดยการหาค่ามัธยฐาน (Median) และอินเตอร์ควอไทล์แรงค์ (Interquartile Range) ซึ่งเมื่อได้ค่ามัธยฐานแล้ว ผู้วิจัยนำมาตีความหมายของคะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Glass and Julian, 1970 : 59-60) ดังต่อไปนี้

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายถึง	ความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อ ความนั้นสอดคล้องกันมากที่สุด
ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายถึง	ความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อ ความนั้นสอดคล้องกันมาก
ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายถึง	ความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อ ความนั้นสอดคล้องกันปานกลาง
ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายถึง	ความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อ ความนั้นสอดคล้องกันน้อย
ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.49 ลงไป	หมายถึง	ความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อ ความนั้นสอดคล้องกันน้อยที่สุด

การหาพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ผู้วิจัยได้คำนวณหาความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 และควอไทล์ที่ 1 แล้วนำมาแปลความหมาย (Garrett and Woodworth, 1966 : 44) ดังต่อไปนี้

ถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 แสดงว่าความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่าความคิดของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

3.4.3 .ข้อมูลด้านศักยภาพของภาคีเป้าหมาย ข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และข้อมูลด้านความพึงพอใจของเจ้าบ้านเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการ

ห้องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งเมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว ผู้วิจัยนำมาตีความหมายของคะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน (Best, 1970 : 179-180) ดังต่อไปนี้แล้วแต่กรณี

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความเป็นจริงหรือมีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความเป็นจริงหรือมีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความเป็นจริงหรือมีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความเป็นจริงหรือมีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 – 1.49 หมายถึง มีความเป็นจริงหรือมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4.4. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยศักยภาพของภาคีเป้าหมาย ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจของเจ้าบ้านเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันแบบยั่งยืนโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

3.4.5 ถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe 's Multiple Comparison on Treatment Means) และการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3.4.6 สังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดและแบบสัมภาษณ์แล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญตามกระบวนการเดลฟายเทคนิค จำนวน 25 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา 21 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84 และส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จำนวน 435 ฉบับ ได้แบบสอบถามคืนมาคิดเป็นร้อยละ 88.96 นอกจากนี้ยังจะส่งแบบสอบถามไปยังนักท่องเที่ยวจำนวน 1,000 ฉบับ และเจ้าบ้านอีก 450 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา คิดเป็นร้อยละ 76.50 และ 85.11 ตามลำดับ และเพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์จึงได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวรวม 59 คน

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำคำตอบด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าร้อยละ และนำคำตอบที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญตามกระบวนการเดลฟายเทคนิค มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) หลังจากนั้นนำคำตอบจากบุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' s Multiple Comparison on Treatment Means)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 ระดับความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

- 4.2 ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกี่ยาเพื่อ
การท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอย่างยั่งยืน
- 4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกี่ยา
เพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอย่างยั่งยืน
- 4.4 ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกี่ยาเพื่อ
การท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอย่างยั่งยืน
- 4.5 แนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกี่ยาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ซึ่งเป็นที่
นิยมในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอย่างยั่งยืนตามทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้าน

ธุรกิจ

กี่ยาเพื่อการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4.1.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 4.1.1.1 ค่าร้อยละของผู้เชี่ยวชาญจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และหน้าที่การงาน

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	15	71.43
	หญิง	6	28.57
อายุ	25 - 30 ปี	1	04.76
	31 - 36 ปี	5	23.81
	37 - 42 ปี	7	33.33
	43 - 48 ปี	6	28.57
	มากกว่า 48 ปี	2	09.53
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	2	04.76
	มัธยมศึกษา	9	42.86
	อุดมศึกษา	10	47.61
หน้าที่การงาน	ด้านจิตวิทยา	1	04.76
	ด้านกีฬาผจญภัย	6	28.57
	ด้านการอนุรักษ์	3	14.29
	ด้านธุรกิจท่องเที่ยว	5	23.81
	ด้านพื้นที่	6	28.57

จากตารางที่ 4.1.1.1 จะเห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 71.43 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 28.57

ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 33.33 มีอายุระหว่าง 37 - 42 ปี รองลงมาร้อยละ 28.57 มีอายุระหว่าง 43-48 ปี และอายุระหว่าง 25 – 30 ปีมีน้อยที่สุดร้อยละ 4.76

ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 47.61 มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา รองลงมาร้อยละ 42.86 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา มีน้อยที่สุดร้อยละ 4.76

ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 28.57 มีหน้าที่ด้านกีฬาผจญภัย รองลงมาร้อยละ 23.81 มีหน้าที่ด้านธุรกิจท่องเที่ยว และด้านจิตวิทยาน้อยที่สุดร้อยละ 4.76

4.1.2 ระดับความสอดคล้องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยในพื้นสามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.1.2.1 มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยในพื้นสามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านองค์กร วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
1.	ให้มีองค์กรประสานงานกลางในลักษณะศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop-Service Center) ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกด้านข่าวสาร และข้อมูลการท่องเที่ยว อันได้แก่แหล่งท่องเที่ยว การเดินทาง ที่พัก อาหาร ภูมิอากาศ การเตือนภัยธรรมชาติคลื่นยักษ์ สีสันมิตลอดจนดำเนินการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตรา ฝากและถอนเงินจากธนาคารต่อวิซ่า และประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังทำหน้าที่หน่วยงานทางการตลาด (Marketing Unit) ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันอีกด้วย (ข้อที่ 1)	3.91	0.64
2.	กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรคือมุ่งมั่นให้กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล โดยเชิดชูกีฬาทางน้ำ (Aquatic Sports) และกีฬาพื้นเมือง (Local Sports) เป็นภาพลักษณ์และจุดขายผลิตภัณฑ์ (ข้อที่ 7)	3.83	0.67
3.	กำหนดเป้าประสงค์คือเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน (ข้อที่ 8)	3.79	0.84

ตารางที่ 4.1.2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
4.	ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ตเป็นองค์กรกลางและมีศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดภูเก็ต ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดพังงา และศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดกระบี่ เป็นองค์กรเครือข่ายในการติดต่อประสานงาน (ข้อที่ 2)	3.79	0.64
5.	ให้มีการบริหารองค์กรในรูปคณะกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ตเป็นประธานคณะกรรมการ ส่วนกรรมการและเลขานุการให้พิจารณาแต่งตั้งจากหัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยว และผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ตามความเหมาะสม (ข้อที่ 3)	3.75	1.00
6.	ให้มีกำหนดตัวบุคลากรผู้ดำเนินกิจกรรม หมายเลข โทรศัพท์ โทรสาร ที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ตลอดจนเว็บไซต์ขององค์กรประสานงานกลางและองค์กรเครือข่ายอย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการประสานงาน (ข้อที่ 4)	3.32	1.02
7.	ให้มีการประชุมคณะผู้บริหาร บุคลากรผู้ดำเนินกิจการในองค์กรกลางและองค์กรเครือข่ายเพื่อรับทราบข้อตกลง บทบาทหน้าที่ ทิศทางการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติกิจกรรมขององค์กร (ข้อที่ 6)	3.20	1.13

ตารางที่ 4.1.2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
8.	ให้มีการลงนามบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding) ระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ตในฐานะองค์กรประสานงานกลาง ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดภูเก็ต ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดพังงาและศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดกระบี่ ในฐานะองค์กรเครือข่าย เพื่อความชัดเจนในการดำเนินงาน (ข้อที่ 5)	3.00	0.56

จากตารางที่ 4.1.2.1 แสดงว่า ทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนด้านองค์กร วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 8 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 5 ข้อ คือ ข้อ 1 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 2 และข้อ 3 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 3 ข้อ คือ ข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ และข้อ 5 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

ตารางที่ 4.1.2.2 มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
1.	ให้จัดการสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาตามความโดดเด่น และศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ จังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน กล่าวคือจัดกีฬาดำน้ำ กอล์ฟ และการเล่นเรือใบที่จังหวัดภูเก็ต จัดกีฬาดำน้ำ พายแคนู และคายัค ที่จังหวัดพังงา และจัดกีฬาดำน้ำ ปีนผา และ พาย เรือ แคนูและคายัคที่จังหวัดกระบี่ (ข้อที่ 7)	3.89	0.27
2.	ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาไทยอันได้แก่กีฬา มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อและเซปักตะกร้อ เป็นต้น (ข้อที่ 2)	3.73	1.00
3.	ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาผจญภัยอันได้แก่การ ปีนผา เดินป่า และจักรยาน เป็นต้น (ข้อที่ 5)	3.67	0.91
4.	ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาทางน้ำอันได้แก่กีฬา ว่ายน้ำ ดำน้ำ สกีน้ำ วินเซิร์ฟ กระดานโต้คลื่น เล่นเรือใบ และพายเรือแคนูและคายัค เป็นต้น (ข้อที่ 1)	3.61	1.30
5.	ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาชายหาดอันได้แก่ กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาดและเซปักตะกร้อ ชายหาด เป็นต้น (ข้อที่ 3)	3.55	0.97
6.	ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาเพื่อความบันเทิง อันได้แก่ กีฬากอล์ฟ และสนุกเกอร์ มอเตอร์โบ๊ท และ รถยนต์ และตกปลา เป็นต้น (ข้อที่ 4)	3.48	0.86
7.	ให้เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติเช่นกีฬา ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์และการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์เอเชีย และชิงแชมป์โลกอื่น ๆ (ข้อที่ 6)	3.43	0.62

จากตารางที่ 4.1.2.2 แสดงว่า ทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 7 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 5 ข้อ คือ ข้อ 7 ข้อ 2 ข้อ 5 ข้อ 1 และข้อ 3 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 4 และข้อ 6 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

ตารางที่ 4.1.2.3 มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
1.	จัดกิจกรรมกีฬาในฤดูกาลท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน คือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป (ข้อที่ 5)	3.97	0.67
2.	จัดกิจกรรมกีฬาในวันเทศกาลประเพณีท้องถิ่น เช่น เทศกาลถือศีลกินผักที่ภูเก็ต เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน และเทศกาลอนุรักษ์เต่าทะเลจังหวัดพังงา (ข้อที่ 4)	3.93	0.69
3.	จัดกิจกรรมการสอนและฝึกกีฬาบริเวณที่มีปัจจัยดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอันได้แก่ทะเล (sea) แสงอาทิตย์ (sun) และหาดทราย (sand) (ข้อที่ 1)	3.90	3.66
4.	จัดกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์เช่น วันเสาร์ และวันอาทิตย์ (ข้อที่ 2)	3.86	0.71
5.	จัดกิจกรรมกีฬาในวันนักชัตฤกษ์เช่นวันสงกรานต์ปีใหม่ และวันขึ้นปีใหม่ วันคริสมาส และวันตรุษจีน (ข้อที่ 3)	3.30	0.59

จากตารางที่ 4.1.2.3 แสดงว่าทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 5 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไปไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 4 ข้อ คือ ข้อ 5 ข้อ 4 ข้อ 1 และข้อ 2 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 1 ข้อ คือข้อ 3 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

ตารางที่ 4.1.2.4 มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เอื้อถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านบริหารและการจัดการกีฬา

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
1.	จัดกิจกรรมกีฬาให้สอดคล้อง ต่อเนื่อง และเชื่อมโยง อย่างเหมาะสมทั้งสถานที่ กิจกรรม และฤดูกาล ทั้งนี้เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ข้อที่ 9)	3.83	0.66
2.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เปิดโอกาส ให้ชุมชน ภาครัฐบาล ภาคธุรกิจเอกชนในลักษณะของ ชมรมหรือสมาคม รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนสถาบันอุดม ศึกษาในท้องถิ่นบริหารจัดการร่วมกัน โดยแบ่งปันความ รับผิดชอบแบบพหุภาคี (Shared Function) ภายใต้การ ประสานงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (ข้อที่ 6)	3.76	0.59
3.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยเปิดโอกาสให้ชุมชน มีส่วนบริหารจัดการตลอดกระบวนการ (ข้อที่ 2)	3.71	0.57
4.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนได้รับผล ประโยชน์ตอบแทนอย่างเป็นธรรม (ข้อที่ 3)	3.69	0.94
5.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียกว่า ธรรมภิบาล (Good Government) โดยให้มีความเห็นพร้อม โปร่งใส ชัดเจน เป็นธรรม ประสิทธิภาพและคุณภาพ ในการ ปฏิบัติงาน (ข้อที่ 7)	3.62	0.97
6.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น (ข้อที่ 1)	3.58	0.49
7.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้ระเบียบและ กฎหมายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติได้ (ข้อที่ 4)	3.54	1.04

ตารางที่ 4.1.2.4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
8.	ให้สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นผลิตบุคลากรทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานแรงงานอุตสาหกรรมบริการเพื่อป้อนให้กับตลาดแรงงาน (ข้อที่ 5)	3.49	0.99
9.	จัดกิจกรรมฟื้นฟูและช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ (ข้อที่ 8)	3.43	0.37

จากตารางที่ 4.1.2.4 แสดงว่า ทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนด้านการบริหารและการจัดการกีฬา ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 9 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 7 ข้อ คือ ข้อ 9 ข้อ 6 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 7 ข้อ 1 และข้อ 4 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 5 และข้อ 8 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

ตารางที่ 4.1.2.5 มัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องูรักษ์ใน พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกลยุทธ์หลักในการส่งเสริมการตลาด

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
1.	สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งในเรือธรรณีพิบัติ โรคติดต่อ และการก่อการร้ายสากล (ข้อที่ 2)	4.10	0.65
2.	ส่งเสริมการตลาดโดยการเสริมจุดแข็งของกลุ่มโดยการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมแลประเพณีท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน (ข้อที่ 8)	4.03	0.67
3.	ส่งเสริมการตลาดโดยการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดโดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการจัดทำโรดโชว์ (road show) กับประเทศกลุ่มเป้าหมายหลัก (ข้อที่ 10)	3.94	1.17
4.	กำหนดราคาค่าบริการด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน (ข้อที่ 4)	3.93	0.72
5.	ส่งเสริมการตลาดโดยการพัฒนาเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มประกอบด้วยถนน ท่าเทียบเรือ สนามบิน ไฟฟ้า และน้ำอุปโภคบริโภค เช่นการสร้างทางหลวง 4 ช่องจราจรพังงา-กระบี่ ปรับปรุงสนามบินนานาชาติภูเก็ต และกระบี่ ตลอดจนท่าเทียบเรือบริเวณยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเช่นท่าเรือท่องเที่ยวอ่าวฉลองและอ่าวปอ จังหวัดภูเก็ต ท่าเรือท่องเที่ยวเกาะยาวน้อยจังหวัดพังงา และท่าเทียบเรืออ่าวท่าเลนจังหวัดกระบี่ (ข้อที่ 9)	3.92	0.83

ตารางที่ 4.1.2.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
6.	สร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันที่ถูกต้องและยอมรับของตลาด โดยนำระบบอินเตอร์เน็ตมาใช้อย่างเหมาะสม (ข้อที่ 3)	3.91	0.59
7.	ส่งเสริมการตลาดโดยการให้ราคา และสิทธิพิเศษซึ่งอาจจะออกมาในรูปของ การสะสมคูปอง การชิงโชค ลุ้นรางวัล การมอบของกำนัล และการประกาศเกียรติคุณลูกค้าที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบจองล่องหน้าเป็นประจำต่อเนื่อง เป็นครอบครัวหรือกลุ่ม เป็นระยะเวลายาวนาน เป็นลูกค้าในช่วงเทศกาลกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและแสดงความสามารถทางกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วแต่กรณี (ข้อที่ 5)	3.91	0.63
8.	ส่งเสริมการตลาดโดยการสร้างความแตกต่างกล่าวคือพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบครบวงจรให้สอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มจังหวัด เช่นกีฬาออลฟ์ และเรือใบที่จังหวัดภูเก็ต กีฬาพายเรือแคนู และดำน้ำที่จังหวัดพังงาและกีฬาปีนผา พายเรือแคนูและคายัคที่จังหวัดกระบี่ เป็นต้น (ข้อที่ 6)	3.90	0.66
9.	ส่งเสริมการตลาดโดยการเสริมจุดแข็งของกลุ่มในการร่วมทุนพัฒนามาตรฐานการบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ข้อที่ 7)	3.86	0.71
10.	ส่งเสริมการตลาดโดยให้ความรู้ด้านภาษา การป้องกันอุบัติเหตุ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ตลอดจนปลูกฝังเจ้าบ้านให้มีจิตสาธารณะช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (ข้อที่ 11)	3.83	0.67

ตารางที่ 4.1.2.5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
11.	ฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา เดิมที่ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิและจัดหา แหล่งใหม่เพื่อทดแทนแหล่งเดิมที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้ ในระยะเวลาจำกัด (ข้อที่ 1)	3.81	0.86

จากตารางที่ 4.1.2.5 แสดงว่า ทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเชิงบูรณาการอย่าง
ยั่งยืนด้านกลยุทธ์หลักในการส่งเสริมการตลาด ที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกัน ซึ่งมี
ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 11 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐาน
ระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49
มี 11 ข้อ คือ ข้อ 2 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 4 ข้อ 9 ข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 11 และข้อ 1 ส่วนความ
สอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดไม่มี

ตารางที่ 4.1.2.6 มัธยมศึกษา พิสัยระหว่างควอไทล์ จากความสอดคล้องของความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ใน พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
1.	อันดามันจักรยานข้ามทุ่ง คือ การแข่งขันจักรยานเป็นทีม ผ่านกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน โดยเริ่มต้นแข่งขันที่บริเวณสะพานหินจังหวัดภูเก็ต พักรวมและประกอบกิจกรรมที่สวนสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ และเข้าเส้นชัยที่บริเวณสวนสาธารณะธาราจังหวัดกระบี่ รวมเวลาเดินทาง 2 วันกับ 1 คืน (ข้อที่ 3)	3.86	0.71
2.	เดินป่า ปีนผา ไรยตัว คือ การแข่งขันเดินป่าตามเป้าหมาย ปีนผา และไรยตัวเข้าเส้นชัย ระหว่างแข่งขันกำหนดให้มีการประกอบกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (ข้อที่ 4)	3.83	0.69
3.	อันดามันไตรกีฬาผจญภัย คือ การแข่งขันกีฬาประเภททีมแบบประสมและต่อเนื่อง โดยเริ่มแข่งขันวิ่งระยะทาง 10 กิโลเมตรที่จังหวัดภูเก็ต หลังจากนั้นเล่นเรือไปไปแข่งขันจักรยาน หรือแข่งขันตกปลา พักรวมและประกอบกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงา 1 คืน รุ่งขึ้นเล่นเรือไปไปแข่งขันปีนผาไรยตัวเข้าเส้นชัยที่หาดไร่เลย์จังหวัดกระบี่ รวมเวลาเดินทาง 2 วันกับ 1 คืน (ข้อที่ 7)	3.80	1.01
4.	อันดามันมินิมาราธอนเลียบชายหาด คือ การวิ่งบนหาดทรายรวม 10 กิโลเมตร (ข้อที่ 2)	3.68	1.08
5.	อันดามันเรลลี่ดำน้ำ คือ การแข่งขันดำน้ำเป็นทีม และเก็บขยะใต้ทะเลตามที่หมาย ตัดสินผลการแข่งขันโดยใช้น้ำหนักของขยะและเวลาที่ทำได้ (ข้อที่ 1)	3.40	1.12

ตารางที่ 4.1.2.6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	Mdn.	IQR
6.	อันตรายแลวลีเรือใบ คือ การแข่งขันเรือใบข้ามเกาะ โดยเริ่มต้นแข่งขันที่จังหวัดภูเก็ต พักค้างคืนบนเรือ และประกอบกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงา และเข้าเส้นชัยที่หาดอ่าวนางจังหวัดกระบี่รวม เวลา เดินทาง 2 วันกับ 1 คืน (ข้อที่ 5)	3.31	1.08
7.	อันตรายแลวลีเรือคายัค คือ การแข่งขันเรือคายัคข้ามเกาะ โดยเริ่มต้นแข่งขันที่จังหวัดภูเก็ตพักค้างคืน และประกอบกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงา และเข้าเส้นชัยที่อ่าวนางจังหวัดกระบี่ รวมเวลา เดินทาง 2 วันกับ 1 คืน (ข้อที่ 6)	2.43	1.31

จากตารางที่ 4.1.2.6 แสดงว่า ทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเชิงบูรณาการอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกัน ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 7 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 4 ข้อ คือข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 7 และข้อ 2 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 1 และข้อ 5 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อย ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50 – 2.49 มี 1 ข้อ คือข้อ 6 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยที่สุดไม่มี

สำหรับข้อที่ 6 ได้ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ 2 รอบ และผู้เชี่ยวชาญ 11 ท่าน ที่ให้คำตอบว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องกับความคิดน้อยและน้อยที่สุด (ตอบว่าสอดคล้องน้อยมี 8 ท่าน และตอบว่าสอดคล้องน้อยที่สุดมี 3 ท่าน) ยังคงยืนยันคำตอบเดิมโดยให้เหตุผลว่าเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติยากและจำกัดเฉพาะนักกีฬาที่มีประสบการณ์เท่านั้นไม่เหมาะกับนักท่องเที่ยวทั่วไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดกิจกรรมนี้ออกโดยไม่นำไปบรรจุไว้ในแบบสอบถามสำหรับศึกษาศักยภาพของภาคี และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

แบบสอบถามปลายเปิดเป็นส่วนที่ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่วังกังอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยแยกออกเป็น 6 ด้านดังต่อไปนี้

- 4.1.3.1 วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ขององค์กรกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- 4.1.3.2 ประเภทของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- 4.1.3.3 สถานที่ ระยะเวลา และฤดูในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- 4.1.3.4 การบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- 4.1.3.5 กลยุทธ์หลักด้านการส่งเสริมการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- 4.1.3.6 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเสนอแนะสำหรับกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

ทั้ง 6 ด้านนี้ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามไว้ 4 ประเด็นว่าการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันในแต่ละด้านควรจัดเพิ่มในเรื่องใด ควรคงไว้ในเรื่องใด ควรลดลงในเรื่องใด และควรพัฒนาในเรื่องใด

จากจำนวนผู้เชี่ยวชาญ 21 คนนั้น ผู้เชี่ยวชาญ 14 คนแสดงความคิดเห็น อีก 7 คนไม่แสดงความคิดเห็น ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 14 คน ที่มีต่อการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันแต่ละด้านมีดังนี้

4.1.3.1 วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ขององค์กรกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ควรจัดเพิ่มขึ้นในเรื่องใด

- เป้าหมายคือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- จัดหาเจ้าภาพในการบริหารจัดการแต่ละงานให้ชัดเจน

ควรคงไว้ในเรื่องใด (ไม่มี)

ควรลดลงในเรื่องใด (ไม่มี)

ควรพัฒนาในเรื่องใด

- ควรให้ผู้ที่มีความผูกพันและมีจิตวิญญาณของการท่องเที่ยวเป็นผู้บริหารองค์กรโดยเลือกจากบุคคลในท้องถิ่นซึ่งเป็นที่ยอมรับของชุมชน

4.1.3.2 ประเภทของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ควรจัดเพิ่มขึ้นในเรื่องใด

- การสอนและฝึกเด็กและเยาวชน
- จัดการสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาที่เป็นสากล
- จัดการแข่งขันกับขยะบริเวณชายหาดตัดสินใจใช้เวลาและน้ำหนักของขยะ
- จัดการสาธิตกีฬาพื้นบ้าน คือ ชนไก่ ชนวัว ชนกว่าง ตลอดจนแข่งนกเขา ชวาเสียง มวยทะเล ชักกะเย่อ ปีนต้นมะพร้าว
- จัดกิจกรรมกีฬาให้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยว เช่น จัดกิจกรรมเดินป่า ตกปลา และอื่น ๆ ในการนำนักท่องเที่ยวชมธรรมชาติตามหมู่เกาะต่าง ๆ

ควรคงไว้ในเรื่องใด

- การแข่งขันกีฬานานาชาติเพื่อประชาสัมพันธ์ประเทศโดยเน้นกีฬาทางน้ำ เช่นการตกปลา และเรือใบ เป็นต้น

ควรลดลงในเรื่องใด

- การแข่งรถยนต์และมอเตอร์ไบค์เพราะอันตรายและเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่เยาวชน

ควรพัฒนาในเรื่องใด

- กีฬาทางน้ำในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันเพราะสภาพภูมิประเทศอำนวย
- จัดการและบริหารกีฬาเครือข่ายในช่วงเดียวกันหมด
- พัฒนาระดับมาตรฐานกีฬาควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

4.1.3.3 สถานที่ ระยะเวลา และฤดูในกาลจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด สามเหลี่ยมอันดามัน

ควรจัดเพิ่มขึ้นในเรื่องใด

- เพิ่มประเภทกิจกรรมกีฬาในช่วงก่อนฤดูการท่องเที่ยว
- จัดกิจกรรมกีฬานอกฤดูการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันตลอดทั้งปี
- จัดกิจกรรมกีฬาทั้งก่อนและในฤดูการท่องเที่ยวอย่างหลากหลายและเหมาะสม เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

- จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงฤดูร้อนเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาสภาพภูมิอากาศ
- จัดแข่งขันกีฬาเป็นกิจกรรมประจำปีในช่วงฤดูก่อนการแข่งขัน

ควรคงไว้ในเรื่องใด

- จัดกิจกรรมกีฬาในฤดูกาลท่องเที่ยวเพราะสภาพภูมิอากาศเหมาะสมต่อการเล่นกีฬา
- จัดกีฬาในวันสำคัญและงานประเพณีต่าง ๆ เช่นการวิ่งสมาธิในวันมาฆบูชา
- จัดกิจกรรมกีฬานชายหาด หรือบริเวณใกล้ชายหาด

ควรลดลงในเรื่องใด (ไม่มี)

ควรพัฒนาในเรื่องใด

- จัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทุกปีจนกลายเป็นวัฒนธรรมที่ชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวเอเชียยอมรับ

4.1.3.4 การบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ควรจัดเพิ่มขึ้นในเรื่องใด

- การส่งเสริมเยาวชนให้มีส่วนในการบริหารจัดการ
- จัดหาเจ้าภาพรับผิดชอบอย่างชัดเจนในแต่ละเรื่อง
- ปลูกฝังความเจตคติที่ดีด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้กับเยาวชนในโรงเรียน

ทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งอาจจะออกมาในรูปแบบของการฝึกอบรมพิเศษช่วงปิดภาคเรียน

ควรคงไว้ในเรื่องใด

- การร่วมมือการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน
- ให้ภาครัฐและเอกชนตลอดจนองค์กรอื่น ๆ จัดกิจกรรมกีฬาร่วมกับชุมชน
- ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวทุกชั้นตอนเน้นการสร้างงานและรายได้ให้กับชุมชนโดยเฉพาะในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ

ควรลดลงในเรื่องใด (ไม่มี)

ควรพัฒนาในเรื่องใด

- ส่งเสริมให้เอกชนมาร่วมลงทุนในฐานะผู้สนับสนุน (Sponsor)

- เปิดโอกาสให้เอกชนร่วมลงทุนภายใต้กฎหมายและการกำกับดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
- เปิดโอกาสให้ชมรมและสมาคมทางด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีส่วนบริหารจัดการ
- จัดตั้งสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ให้สมาคมกีฬาจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการฝึกและแข่งขันกีฬา

4.1,3.5 กลยุทธ์หลักด้านการส่งเสริมการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

ควรจัดเพิ่มขึ้นในเรื่องใด

- วารสารการท่องเที่ยวโดยให้ข้อมูลที่ถูกต้อง
- ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของภาคใต้ทั้งหมดในลักษณะของการพึ่งพาไม่ควรดำเนินการเฉพาะกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันเท่านั้น
- ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวด้านกีฬาทุกแห่ง
- รณรงค์เปลี่ยนทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยว่าเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัย

คลื่นสึนามิเป็นเรื่องของธรรมชาติแต่ก็ไซ้จะเกิดขึ้นบ่อยนักและถ้าเรามีระบบเตือนที่ดีก็สามารถหลีกเลี่ยงได้เช่นกัน

- เพิ่มท่าเรือท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวเข้าไปร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในชุมชนอย่างทั่วถึง

ควรคงไว้ในเรื่องใด

- ฟื้นฟูและจัดหาแหล่งกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันโดยกระจายไปตามอำเภอและตำบลต่าง ๆ

ควรลดลงในเรื่องใด (ไม่มี)

ควรพัฒนาในเรื่องใด

- พัฒนากิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการพัฒนาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่นท่าเรือท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและรู้สึกปลอดภัย
- พัฒนาศูนย์เตือนภัยสึนามิให้ได้ระดับมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของ

นักท่องเที่ยวยุคใหม่ชาวไทยและชาวต่างประเทศ

- กำหนดภาพลักษณ์ของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันให้ชัดเจนและแตกต่างกันไปตามศักยภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น พังงาเน้นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบเรียบ ๆ เช่น การเดินป่า กระบี่ เน้นการท่องเที่ยวแบบผจญภัย เช่น การปีนผา และการพายเรือแคนู ส่วนภูเก็ตเน้นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบเมือง เช่น กอล์ฟ และ วอลเลย์บอลชายหาด เป็นต้น
- โฆษณาและประชาสัมพันธ์กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงคลุมทุกพื้นที่ไม่ควรเลือกปฏิบัติเฉพาะบางแห่งและบางจังหวัดเท่านั้น
- ระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้เป็นที่น่าเชื่อถือและมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว
- รณรงค์ให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาในกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับชาวต่างชาติ
- กำหนดค่าที่พัก อาหาร และบริการอื่น ๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและถ้าเป็นไปได้ควรกำหนดราคาระหว่างนักท่องเที่ยวยุคใหม่ชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างเหมาะสม

4.1.3.6 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเสนอแนะสำหรับกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ควรจัดเพิ่มขึ้นในเรื่องใด

- การแข่งขันกีฬาทางน้ำพื้นเมืองเช่น แข่งเรือหางยาว เรือหัวโทง และมวยทะเล เป็นต้น
- การแข่งขันกีฬาประเภททีม เช่น ฟุตบอล บาสเก็ตบอล และวอลเลย์บอล เป็นต้น
- การแข่งขันกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน

ควรคงไว้ในเรื่องใด (ไม่มี)

ควรลดลงในเรื่องใด

- การแข่งขันกีฬาที่ไม่เป็นที่นิยม เช่น แรลลี่เรือใบและแรลลี่ดำน้ำ
- การแข่งรถยนต์และมอเตอร์ไบค์เพราะอันตรายและเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่เยาวชน
- การแข่งขันอันดามันแรลลี่เรือคายัคเพราะอันตรายและยากแก่การ

ปฏิบัติ ต้องวางแผนและเตรียมการอย่างดี ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะต้องมีทักษะดีจึงเหมาะกับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม

ควรพัฒนาในเรื่องใด

- เริ่มต้นแข่งขันกีฬาที่จังหวัดกระบี่และเข้าเส้นชัยที่จังหวัดภูเก็ต
- การแข่งขันกีฬาที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความประทับใจและกลับมาใช้บริการอีก
- จัดการแข่งขันกีฬาประสมประสานเช่นไตรกีฬาให้ได้ระดับมาตรฐานสากล
- จัดกิจกรรมรณรงค์ให้ชาวโลกห่างไกลจากยาเสพติดควบคู่กับการเล่นกีฬา
- จัดกิจกรรมกีฬาที่ท้าทายความสามารถซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ที่ชอบแสวงหาสิ่งแปลกใหม่และท้าทายให้ชีวิตเสมอ
- พัฒนากีฬาปีนผาที่จังหวัดกระบี่และพายเรือแคนูที่จังหวัดพังงา

4.2 ศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืน

4.2.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของบุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมาย

ตารางที่ 4.2.1.1 ค่าร้อยละของบุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และหน้าที่การงาน

	รายการ	จำนวน			ร้อยละ		
		ภูเก็ต	พังงา	กระบี่	ภูเก็ต	พังงา	กระบี่
เพศ	ชาย	113	111	112	84.33	88.80	81.13
	หญิง	21	14	16	15.67	11.20	18.87
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	4	5	2	02.99	04.00	01.56
	26-30 ปี	11	10	17	08.21	08.00	13.28
	31-35 ปี	25	18	19	18.66	14.40	14.85
	36-40 ปี	28	29	32	20.89	23.20	25.78
	41-45 ปี	35	26	24	26.12	29.60	18.75
	มากกว่า 45 ปี	31	37	34	23.13	20.80	25.78
การศึกษา	ประถมศึกษา	8	6	7	05.97	04.80	05.47
	มัธยมศึกษา	39	42	46	29.10	33.60	35.94
	อุดมศึกษาและศึกษาต่อ	87	77	75	64.92	61.60	58.59
หน้าที่การงาน	ผู้บริหาร	5	6	4	03.73	04.80	03.13
	สมาชิก อบต.	85	80	84	63.43	64.00	65.62
	ครูอาวูโส	10	9	8	07.47	07.20	06.25
	กีฬาพื้นเมือง	11	10	11	08.21	08.00	08.59
	ธุรกิจท่องเที่ยว	23	20	21	17.16	16.00	16.41

จากตารางที่ 4.2.1.1 จะเห็นว่า บุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 84.33 88.80 และ 81.13 เป็นเพศชายตามลำดับ

บุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดภูเก็ต และพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.21 และ 29.60 มีอายุระหว่าง 41 ปี ถึงอายุ 45 ปี ตามลำดับ ส่วนจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.56 มีอายุ 45 ปีขึ้นไป

บุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.92 61.60 และ 58.59 มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาและกำลังศึกษาต่อตามลำดับ

บุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.43 64.00 และ 65.62 มีหน้าที่การงานเป็นสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลตามลำดับ

4.2.2 ระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.2.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากร

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	3.99	0.30	3.71	0.35	3.83	0.45	3.84	0.32
2.	จำนวนบุคลากรด้านการกีฬา	3.24	0.38	3.31	0.39	3.36	0.43	3.30	0.41
3.	จำนวนบุคลากรด้านการบริหารจัดการ	3.60	0.42	3.44	0.56	3.42	0.35	3.49	0.37
4.	ความรู้และประสบการณ์ด้านกีฬา ท่องเที่ยวและการจัดการ	3.25	0.44	3.19	0.47	3.22	0.34	3.22	0.40
5.	ความกระตือรือร้นด้านการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว	3.02	0.40	3.11	0.39	3.07	0.37	3.07	0.38
6.	ผ่านกระบวนการให้ความรู้ด้านมัคคุเทศ	2.74	0.31	2.53	0.26	2.62	0.43	2.63	0.30
7.	ผ่านกระบวนการให้ความรู้ด้านการเป็นเจ้าของภาพที่ดี	3.30	0.40	2.97	0.28	3.08	0.33	3.12	0.33
8.	ผ่านกระบวนการฝึกและพัฒนาทักษะด้านกีฬา	2.88	0.29	2.76	0.36	2.93	0.25	2.86	0.29

เพื่อการท่องเที่ยว
ตารางที่ 4.2.2.1 (ต่อ)

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
9.	ความสามารถใช้ภาษา ต่างประเทศในการติดต่อ สื่อสาร	2.84	0.23	2.66	0.32	2.80	0.39	2.77	0.31
10.	ความสามารถด้านการ ช่วยชีวิตและการรักษา ความปลอดภัยทางน้ำ	2.67	0.20	2.72	0.38	3.02	0.22	2.80	0.27
11.	ผ่านกระบวนการให้ความ รู้และฝึกซ้อมการหนีภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ	2.63	0.32	2.58	0.23	2.41	0.51	2.54	0.29
	รวม	3.11	0.39	3.00	0.41	3.07	0.39	3.09	0.38

จากตารางที่ 4.2.2.1 ปรากฏว่า ภาคเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน มีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านบุคลากรระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ยกเว้นจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.69	0.34	2.06
ภายในกลุ่ม	385	38.63	0.17	
ทั้งหมด	387	39.32		

$P > .05$ (.95 $F_{2,385} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.2.2.2 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.2.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของ
จังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิง
บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณ

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเกิด		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากกระทรวงและกรมที่เกี่ยวข้อง	2.84	0.31	2.78	0.42	2.88	0.36	2.83	0.31
2.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากภาคเอกชน	2.62	0.40	2.57	0.29	2.60	0.33	2.60	0.37
3.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากรัฐวิสาหกิจ	2.22	0.38	2.26	0.40	2.18	0.29	2.22	0.33
4.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากจังหวัด (ซีอีโอ)	2.78	0.27	2.83	0.31	2.87	0.47	2.83	0.36
5.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	3.53	0.33	3.37	0.36	3.41	0.25	3.37	0.29
6.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากองค์กรในชุมชน เช่น สหกรณ์ ชุมชุม และสมาคม	2.15	0.41	2.23	0.35	2.17	0.28	2.18	0.31
7.	งบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากมูลนิธิหรือองค์กรการกุศล	2.09	0.29	2.12	0.30	2.04	0.42	2.08	0.40

ตารางที่ 4.2.2.3 (ต่อ)

ข้อ	ศัถยภาพ	ฎเกิด		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
8.	งบประมาณสนับสนุนด้าน กีฬาเพื่อท่องเที่ยวจาก องค์กรต่างประเทศ	2.02	0.37	2.11	0.42	2.09	0.33	2.07	0.35
9.	งบประมาณที่จัดสรรสำหรับ พัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะและได้รับ เป็นประจำทุกปี	1.98	0.46	2.01	0.43	1.87	0.32	1.95	0.38
10.	งบประมาณคงคลังสำหรับ พัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยว	1.77	0.34	1.43	0.34	1.81	0.40	1.67	0.30
	รวม	2.40	0.42	2.37	0.34	2.39	0.37	2.38	0.33

จากตารางที่ 4.2.2.3 ปรากฏว่า ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน มีศัถยภาพในการรองรับการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่าง ยั่งยืนด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ได้รับงบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจาก องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัด (ซีอีไอ) กระทรวง และกรมที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชน ในระดับปานกลางตามลำดับ

ตารางที่ 4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.26	0.13	0.44
ภายในกลุ่ม	385	70.38	0.31	
ทั้งหมด	387	70.64		

$P > .05$ (.95 $F_{2,385} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.2.2.4 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.2.2.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของ
จังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิง
บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยอย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐาน
และ
สิ่งอำนวยความสะดวก

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	ความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติด้านการท่องเที่ยว	3.42	0.33	3.57	0.29	3.51	0.31	3.50	0.33
2.	จำนวนที่พักที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.88	0.22	3.41	0.40	3.64	0.32	3.64	0.31
3.	ระบบน้ำดื่มน้ำใช้ที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.49	0.35	3.53	0.30	3.49	0.40	3.50	0.33
4.	ระบบไฟฟ้าที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว	3.57	0.28	3.42	0.34	3.60	0.31	3.53	0.32
5.	ระบบรับส่งจดหมายที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว	3.46	0.23	3.21	0.44	3.30	0.36	3.32	0.39
6.	ระบบโทรศัพท์ที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.54	0.39	3.43	0.32	3.46	0.27	3.48	0.35
7.	ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว	3.71	0.30	3.35	0.38	3.57	0.32	3.54	0.38
8.	ระบบเคเบิลทีวีที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.53	0.40	3.36	0.30	3.44	0.33	3.44	0.32

ตารางที่ 4.2.2.5 (ต่อ)

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
9.	ระบบคมนาคมทางบกที่สะดวกและมีคุณภาพสำหรับสัญจรไปมา	3.58	0.34	3.32	0.30	3.36	0.27	3.42	0.35
10.	ระบบคมนาคมทางน้ำที่สะดวกและมีคุณภาพสำหรับสัญจรไปมา	3.60	0.33	3.44	0.31	3.47	0.28	3.50	0.39
11.	ระบบคมนาคมทางอากาศที่สะดวกและมีคุณภาพสำหรับสัญจรไปมา	3.84	0.41	2.87	0.34	3.41	0.26	3.37	0.38
12.	จำนวนร้านอาหารที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.80	0.43	3.41	0.38	3.52	0.32	3.58	0.39
13.	จำนวนร้านค้าสะดวกซื้อที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.77	0.29	3.43	0.41	3.59	0.28	3.60	0.35
14.	จำนวนห้องน้ำสาธารณะที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.56	0.33	3.50	0.36	3.46	0.31	3.51	0.37
15.	สถานพยาบาลที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว	3.64	0.27	3.18	0.35	3.22	0.29	3.35	0.32
16.	ระบบเตือนและระวังภัยธรรมชาติที่มีคุณภาพ	3.08	0.26	3.00	0.29	2.96	0.34	3.01	0.31
17.	ระบบตรวจการ รักษาความ	3.37	0.22	3.11	0.29	3.09	0.28	3.19	0.25

ปลอดภัยและแจ้งเหตุฉุกเฉิน
ที่มีคุณภาพ

ตารางที่ 4.2.2.5 (ต่อ)

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
18.	จำนวนที่พักริมทางที่มี คุณภาพสำหรับบริการ นักท่องเที่ยว	3.33	0.42	3.04	0.27	3.00	0.36	3.12	0.40
19.	สวนสาธารณะสำหรับ พักผ่อนที่มีคุณภาพเพื่อ บริการนักท่องเที่ยว	3.21	0.32	3.12	0.30	2.95	0.37	3.09	0.41
20.	ระบบบริการข่าวสารที่มี คุณภาพสำหรับบริการ นักท่องเที่ยว	3.54	0.28	2.94	0.31	2.90	0.40	3.12	0.38
21.	จำนวนเครื่องมือและระบบ จัดสิ่งปฏิกูลที่มีคุณภาพ	3.37	0.26	2.76	0.30	2.71	0.33	2.95	0.29
22.	หน่วยงานคุณภาพที่รับ ผิดชอบดูแลทรัพยากรการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.47	0.35	2.99	0.41	2.93	0.30	3.13	0.32
		3.53	0.37	3.26	0.41	3.30	0.37	3.36	0.33

จากตารางที่ 4.2.2.5 ปรากฏว่า ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน มีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้าน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ยกเว้นจำนวน ร้านค้าสะดวกซื้อที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว จำนวนร้านอาหารที่มีคุณภาพสำหรับ

บริการนักท่องเที่ยว ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว ระบบไฟฟ้าที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว จำนวนห้องน้ำสาธารณะสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ระบบน้ำดื่มน้ำใช้ที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว ระบบคมนาคมทางน้ำที่สะดวกและมีคุณภาพสำหรับสัญจรไปมา ความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและจำนวนที่พักที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยวมีศักยภาพในระดับมาก

ตารางที่ 4.2.2.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3.13	2.06	4.05*
ภายในกลุ่ม	385	95.18	0.40	
ทั้งหมด	387	98.31		

*P < .05 (.95 F_{2,385} = 3.00)

จากตารางที่ 4.2.2.6 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.2.2.7 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟของ ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยม อันดามันด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

		ภูเก็ต	พังงา	กระบี่
จังหวัด	ค่าเฉลี่ย	3.53	3.26	3.30
	จำนวน	134	125	128
ภูเก็ต	3.53	-	3.67*	3.70*
พังงา	3.26	-	-	1.81
กระบี่	3.30	-	-	-

*P < .05 (.95 $F_{2,385} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.2.2.7 จะเห็นได้ว่า ผลการทดสอบศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัด ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าจังหวัดภูเก็ตกับ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ตกับจังหวัดกระบี่มีศักยภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งจังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพสูงกว่าอีกสองจังหวัด ส่วนจังหวัดพังงากับจังหวัดกระบี่มี ศักยภาพไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.2.2.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกี่ยาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการ

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	การรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการทางด้านกี่ยาเพื่อการท่องเที่ยว	2.62	0.40	2.56	0.34	2.59	0.31	2.59	0.30
2.	ระบบช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ	2.71	0.33	2.66	0.29	2.63	0.30	2.67	0.35
3.	การเปิดโอกาสให้เยาวชนและประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกี่ยาเพื่อการท่องเที่ยว	2.58	0.39	2.61	0.34	2.55	0.27	2.58	0.31
4.	ระบบการอนุรักษ์และพัฒนาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.82	0.32	2.90	0.29	2.87	0.33	2.86	0.37
5.	ระบบการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น	2.86	0.30	2.77	0.32	2.80	0.25	2.81	0.29
6.	การปฏิบัติตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน	3.10	0.28	2.99	0.35	3.03	0.31	3.04	0.30
7.	การปฏิบัติตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	3.53	0.30	3.57	0.28	3.50	0.33	3.53	0.30

ตารางที่ 4.2.2.8 (ต่อ)

ข้อ	ศักยภาพ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
8.	การเปิดโอกาสให้หน่วยงาน ทั้งภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และ เอกชน ตลอดจนองค์กรท้องถิ่น และชุมชนได้ดำเนินการทาง ด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ร่วมกันตามบทบาทหน้าที่	2.76	0.29	2.69	0.33	2.63	0.25	2.69	0.28
9.	การจัดตั้งองค์กรทางการเงิน เช่น สหกรณ์อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ	2.48	0.34	2.43	0.27	2.51	0.30	2.47	0.29
10.	การจัดให้มีการเลือกตั้งกรรมการ บริหารชุมชนที่มีระบบและ เชื่อถือได้	2.88	0.30	2.75	0.28	2.64	0.41	2.76	0.32
11.	วางแผนและชักชวนความเข้า ใจในการจัดและบริหารกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวเป็นประจำ	3.66	0.25	3.54	0.34	3.59	0.29	3.60	0.30
12.	ระบบการมอบหมายหน้าที่ ให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานใน ฐานะเจ้าบ้านที่ดีเช่น ฝ่ายหอ เดือนภยธรรมชาติ ฝ่ายดูแล สภาพแวดล้อม และฝ่ายประสาน งาน กับองค์กรที่เกี่ยวข้องเป็นต้น	3.60	0.31	3.57	0.37	3.50	0.33	3.56	0.36
	รวม	2.97	0.32	2.91	0.38	2.90	0.40	2.93	0.39

จากตารางที่ 4.2.2.8 ปรากฏว่า ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน มีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านการบริหารจัดการระดับปานกลาง เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นการปฏิบัติตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด การวางแผนและชักจูงม ความเข้าใจในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเป็นประจำ และระบบการมอบหมาย หน้าที่ให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานในฐานะเจ้าบ้านที่ดีเช่น ฝ่ายหอเตือนภัยธรรมชาติ ฝ่ายดูแล สภาพแวดล้อม และฝ่ายประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.2.2.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.03	0.03	0.04
ภายในกลุ่ม	385	98.23	0.27	
ทั้งหมด	387	98.26		

$P > .05$ ($.95 F_{2,385} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.2.2.9 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน

4.3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4.3.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.3.1.1 ค่าร้อยละของนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ อายุ เชื้อชาติ และประเภทกีฬาที่ประสงค์เข้าร่วม

	รายการ	จำนวน			ร้อยละ		
		ภูเก็ต	พังงา	กระบี่	ภูเก็ต	พังงา	กระบี่
เพศ	ชาย	187	126	153	58.62	63.96	61.45
	หญิง	132	71	96	41.38	33.04	38.55
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	53	29	33	16.61	14.72	13.25
	26-30 ปี	48	27	35	15.05	13.71	14.06
	31-35 ปี	66	49	66	20.69	24.87	26.51
	36-40 ปี	85	52	53	26.65	26.39	21.29
	41-45 ปี	36	23	35	11.29	11.68	14.05
	มากกว่า 45 ปี	31	17	27	09.71	08.63	10.84
เชื้อชาติ	ชาวไทย	168	134	156	54.01	69.43	59.77
	ชาวต่างประเทศ	143	59	105	45.99	30.57	40.23
ประเภทกีฬาที่ประสงค์เข้าร่วม	ดำน้ำ	99	68	72	31.03	34.52	28.92
	แคนูและคายัค	36	39	64	11.29	19.80	25.70
เข้าร่วม	ปีนหน้าผา	26	25	41	08.15	12.69	16.47
	กีฬาชายหาด	91	37	47	28.53	18.78	18.88
	กอล์ฟ	67	28	25	21.00	14.21	10.03

จากตารางที่ 4.3.1.1 จะเห็นว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.62 63.96 และ 61.45 เป็นเพศชายตามลำดับ

นักท่องเที่ยเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต และพังงา ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.65 และ 26.39มีอายุระหว่าง 36 ปี ถึงอายุ 40 ปี ตามลำดับ ส่วนจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.51 มีอายุ 31-35 ปี

นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.01
69.43 และ 59.77 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย

นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.03
34.52 และ 28.92 ประสงค์เข้าร่วมกีฬาดำน้ำ

4.3.2 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนรุกขชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.3.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนรุกขชาติในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	จัดแข่ง สราจิต สอน และฝึก กีฬาตามความโดดเด่น และศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน กล่าวคือจัดกีฬาดำน้ำ กอล์ฟ และการเล่นเรือใบที่จังหวัด ภูเก็ตจัดกีฬาดำน้ำ พายแคนู และคายัคที่จังหวัดพังงา และจัดกีฬาดำน้ำ ปีนผา และพายเรือแคนูและคายัคที่จังหวัด กระบี่	3.63	0.44	3.74	0.39	3.59	0.33	3.65	0.41
2.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน และสราจิตกีฬาไทยอันได้แก่กีฬา มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ และเซปักตะกร้อ ไก่ชน วัวชน กวางชน และแข่งนกเขาชวาเสียง เป็นต้น	3.71	0.51	3.55	0.34	3.64	0.39	3.63	0.43
3.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน กีฬาผจญภัยอันได้แก่การปีนผา	3.54	0.40	3.60	0.37	3.72	0.28	3.62	0.39

เดินป่า และจักรยาน เป็นต้น
ตารางที่ 4.3.2.1 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
4.	จัดศูนย์การสนน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาทางน้ำอันได้แก่ กีฬาวายน้ำดำน้ำสกีน้ำวินเซิร์ฟ กระดานโต้คลื่น แล่นเรือใบ และ พายเรือแคนูและคายัค เป็นต้น	3.61	0.35	3.56	0.50	3.54	0.38	3.57	0.36
5.	จัดศูนย์การสนน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาชายหาดอันได้ แก่กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาดและเซปัก ตะกร้อชายหาด เป็นต้น	3.59	0.49	3.52	0.35	3.60	0.53	3.57	0.41
6.	จัดศูนย์การสนน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาเพื่อความบันเทิง อันได้แก่ กีฬากอล์ฟ และกีฬา สุนุกเกอร์ เป็นต้น	3.56	0.40	3.48	0.36	3.50	0.59	3.51	0.45
7.	ให้เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน กีฬาระดับนานาชาติเช่นกีฬา ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์และการ แข่งขันกีฬาชิงแชมป์เอเชีย และชิงแชมป์โลกอื่น ๆ	3.62	0.39	3.53	0.61	3.55	.34	3.56	.43
	รวม	3.60	0.34	3.56	0.41	3.59	0.48	3.58	0.40

จากตารางที่ 4.3.2.1 ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหาร เชนจ์บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้าน ประเภทของกิจกรรมกีฬาทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.3.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.22	0.97	0.49
ภายในกลุ่ม	763	54.81	0.26	
ทั้งหมด	765	55.03		

$P > .05$ (.95 $F_{2,763} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.3.2.2 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวขององค์กรในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	จัดกิจกรรมกีฬาในฤดูกาลท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน คือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป	3.42	0.35	3.36	0.37	3.38	0.50	3.39	0.42
2.	จัดกิจกรรมกีฬาในวันเทศกาลประเพณีท้องถิ่น เช่น เทศกาลถือศีลกินผักที่ภูเก็ต เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน และเทศกาลอนุรักษ์เต่าทะเลจังหวัดพังงา	3.37	0.31	3.40	0.56	3.51	0.32	3.45	0.48
3.	จัดกิจกรรมกีฬาในวันนักชดถุขษ์ 0.44 เช่น วันส่งท้ายปีเก่าและวันขึ้นปีใหม่ วันคริสมาส และวันตรุษจีน		3.39	0.37	3.41	0.33	3.50	0.43	3.43
4.	จัดกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เช่น วันเสาร์ และวันอาทิตย์	3.29	0.30	3.31	0.28	3.22	0.40	3.27	0.37

ตารางที่ 4.3.2.3 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม		
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD	
5.	จัดแข่ง สาคิต สอน และฝึกกีฬา 0.46 บริเวณที่มีปัจจัยดึงดูดใจนักท่องเที่ยว เที่ยวอันได้แก่ทะเล (sea) แสง อาทิตย์ (sun) และหาดทราย (sand)		3.58	0.40	3.53	0.33	3.60	0.29	3.57	
6.	จัดแข่ง สาคิต สอน และฝึกกีฬา ในแหล่งต้นกำเนิด เช่น เวทีมวย และลานแข่งขันนกเขาในชุมชน	3.44	0.41	3.55	0.49	3.51	0.33	3.49	0.44	
	รวม		3.41	0.39	3.42	0.44	3.45	.41	3.43	0.46

จากตารางที่ 4.3.2.3 ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องค์กรอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬาทั้งในภาพรวมและรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.3.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.87	0.58	1.23
ภายในกลุ่ม	763	74.31	0.45	
ทั้งหมด	765	75.18		

$P > .05$ (.95 $F_{2,763} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.3.2.4 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.3.2.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	กิจกรรมอันดามันจักรยาน ข้ามทุ่งคือการแข่งขันจักรยาน เป็นทีมผ่านกลุ่มจังหวัดสาม เหลี่ยมอันดามันโดยเริ่มต้น แข่งขันที่บริเวณสวนสาธารณะ ธาวาจังหวัดกระบี่ พักแรม และประกอบกิจกรรมที่สวน สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ และ เข้าสู่เส้นทางที่บริเวณสะพานหิน จังหวัดภูเก็ต รวมเวลาเดิน ทาง 2 วันกับ 1 คืน	3.57	0.43	3.51	0.39	3.53	0.55	3.54	0.52
2.	กิจกรรมเดินป่า ปีนผาโรยตัว คือการแข่งขันเดินป่าตามที หมาย ปีนผา และโรยตัวเข้า เส้นทาง ระหว่างแข่งขันกำหนด ให้มีการประกอบกิจกรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.34	0.51	3.42	0.38	3.49	0.30	3.41	0.39
3.	กิจกรรมอันดามันไตรกีฬาผจญ ภัยคือการแข่งขันกีฬาประเภท ทีมแบบประสมและต่อเนื่อง โดยเริ่มแข่งขันวิ่งระยะทาง 10 กิโลเมตร ที่จังหวัดภูเก็ต หลังจากนั้นเล่นเรือใบไปปั่น	3.46	0.51	3.38	0.37	3.41	0.37	3.42	0.34

ตารางที่ 4.3.2.5 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
	จักรยาน พักแรมและประกอบ กิจกรรมที่เกาะยาวน้อยจังหวัด พังงา 1 คืน รุ่งขึ้นเล่นเรือใบไป ป็นผาโรยตัวเข้าเส้นชัยที่หาด ไร่เลย์จังหวัดกระบี่ รวมเวลาเดิน ทาง 2 วัน กับ 1 คืน								
4.	กิจกรรมอันดามันมินิมาราธอน เลียบชายหาด คือการวิ่งเลียบ หาดทรายรวม 10 กิโลเมตร	3.41	0.52	3.37	0.38	3.44	0.50	3.41	0.52
5.	กิจกรรมอันดามันแรลลี่ดำน้ำ คือการแข่งขันดำน้ำเป็นทีม และเก็บขยะใต้ทะเลตาม ที่หมาย ตัดสินผลการแข่งขัน โดยใช้น้ำหนักของขยะและ เวลาที่ทำได้	3.32	0.33	3.40	0.60	3.36	0.39	3.36	0.42
6.	กิจกรรมอันดามันแรลลี่เรือใบ คือการแข่งขันเรือใบข้ามเกาะ โดยเริ่มต้นแข่งขันที่จังหวัด กระบี่ พักค้างคืนบนเรือและ ประกอบกิจกรรมที่เกาะยาว น้อยจังหวัดพังงา และเข้า เส้นชัยที่จังหวัดภูเก็ตรวม	3.45	0.47	3.41	0.36	3.37	0.60	3.41	0.55

ตารางที่ 4.3.2.5 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
	เวลาเดินทาง 2 วันกับ 1 คืน								
	รวม	3.43	0.42	3.42	0.34	3.43	0.50	3.43	0.45

จากตารางที่ 4.3.2.5 ปรากฏว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อ่าวรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวของทั้ง 3 จังหวัดมีความพึงพอใจกิจกรรมอันดามันจักรยานข้ามทุ่งในระดับมาก

ตารางที่ 4.3.2.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอนะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.08	0.49	2.47
ภายในกลุ่ม	763	49.73	0.12	
ทั้งหมด	765	50.81		

$P > .05$ ($.95 F_{2,763} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.3.2.6 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอนะไม่แตกต่างกัน

4.4 ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อ การท่องเที่ยวถ่วงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4.4.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของเจ้าบ้าน

ตารางที่ 4.4.1.1 ค่าร้อยละของเจ้าบ้านจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา

	รายการ	จำนวน			ร้อยละ		
		ภูเก็ต	พังงา	กระบี่	ภูเก็ต	พังงา	กระบี่
เพศ	ชาย	77	74	82	62.60	57.81	62.12
	หญิง	46	54	50	37.40	42.19	37.88
อายุ	ต่ำกว่า 26 ปี	9	15	19	07.31	11.72	14.39
	26-30 ปี	20	11	27	16.25	08.59	20.45
	31-36 ปี	26	28	17	21.18	21.87	12.89
	36-40 ปี	18	37	33	14.62	28.91	25.00
	41-45 ปี	35	24	15	28.45	18.75	11.36
	มากกว่า 45 ปี	15	13	21	12.19	10.16	15.91
	ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	39	36	48	31.71	28.13
มัธยมศึกษา		34	41	38	27.64	32.03	28.79
อนุปริญญา		19	23	18	15.45	17.97	13.64
ปริญญาตรี		21	17	19	17.08	13.28	14.39
สูงกว่าปริญญาตรี		10	11	9	08.12	08.59	06.82

จากตารางที่ 4.4.1.1 จะเห็นว่า เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.60 57.81 และ 62.12 เป็นเพศชายตามลำดับ

เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ร้อยละ 28.45 มีอายุระหว่าง 41 ปี ถึงอายุ 45 ปี ส่วนเจ้าบ้านในจังหวัดพังงา และกระบี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.91 และ 25.00 มีอายุ 36-40 ปี ตามลำดับ

เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.71 และ 36.36 มีระดับการศึกษาประถมศึกษาตามลำดับ ส่วนเจ้าบ้านในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่ร้อยละ 32.03 มี การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

4.4.2 ระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.4.2.1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	จัดแข่ง สาสิต สอน และฝึกกีฬาตามความโดดเด่นและศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน กล่าวคือจัดกีฬาดำน้ำ กอล์ฟ และการเล่นเรือใบที่จังหวัดภูเก็ตจัดกีฬาดำน้ำ พายแคนู และคายัคที่จังหวัดพังงา และจัดกีฬาดำน้ำ ปีนผา และพายเรือแคนูและคายัคที่จังหวัดกระบี่	3.58	0.30	3.49	0.52	3.61	0.37	3.56	0.44
2.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาไทยอันได้แก่กีฬามวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ และเซปักตะกร้อ ไก่ชน วัวชน กว้างชน และแข่งนกเขาชาวเสียมเป็นต้น	3.56	0.34	3.68	0.35	3.60	0.40	3.61	0.48
3.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน กีฬาผจญภัยอันได้แก่การปีนผา เดินป่า และจักรยาน เป็นต้น	3.51	0.62	3.57	0.39	3.62	0.44	3.56	0.56

ตารางที่ 4.4.2.1 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
4.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาทางน้ำอันได้แก่ กีฬาวัยน้ำดำน้ำสกีน้าวินสตรีฟ กระดานโต้คลื่น แล่นเรือใบ และ พายเรือแคนูและคายัค เป็นต้น	3.62	0.33	3.53	0.37	3.57	0.28	3.57	0.35
5.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาชายหาดอันได้ แก่กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาดและเซปัก ตะกร้อชายหาด เป็นต้น	3.57	0.41	3.50	0.35	3.55	0.49	3.54	0.43
6.	จัดศูนย์การสอน ฝึก แข่งขัน และสาธิตกีฬาเพื่อความบันเทิงอันได้แก่ กีฬาอล์ฟ และ กีฬาสนุกเกอร์ เป็นต้น	3.61	0.52	3.50	0.46	3.52	0.47	3.54	0.49
7.	ให้เป็นสถานที่จัดการแข่งขัน กีฬาระดับนานาชาติเช่นกีฬา ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์และการ แข่งขันกีฬาชิงแชมป์เอเชีย และชิงแชมป์โลกอื่น ๆ	3.65	0.29	3.54	0.38	3.51	0.30	3.56	0.38
	รวม	3.58	0.32	3.54	0.41	3.56	0.48	3.58	0.39

จากตารางที่ 4.4.2.1 ปรากฏว่า เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิง บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้าน ประเภทของกิจกรรมกีฬาทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านประเพณีของกิจกรรมกีฬา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.37	0.80	0.53
ภายในกลุ่ม	261	46.77	0.31	
ทั้งหมด	263	47.14		

$P > .05$ ($.95 F_{2,261} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.4.2.2 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเพณีของกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.2.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวของอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	จัดกิจกรรมกีฬาในฤดูกาลท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน คือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป	3.57	0.44	3.49	0.32	3.54	0.29	3.53	0.36
2.	จัดกิจกรรมกีฬาในวันเทศกาลประเพณีท้องถิ่น เช่น เทศกาลถือศีลกินผักที่ภูเก็ต เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน และเทศกาลอนุรักษ์เต่าทะเลจังหวัดพังงา	3.54	0.40	3.51	0.38	3.48	.34	3.51	0.39
3.	จัดกิจกรรมกีฬาในวันนักชดถุศษ์ 0.45 เช่นวันสงท่ายปีเก่าและวันขึ้นปีใหม่ วันคริสมาส และวันตรุษจีน		3.50	0.47	3.55	0.40	3.52	0.39	3.52
4.	จัดกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เช่น วันเสาร์ และวันอาทิตย์	3.49	0.35	3.52	0.36	3.49	0.30	3.50	0.33

ตารางที่ 4.4.2.3 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม		
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD	
5.	จัดกิจกรรมการสอนและฝึกกีฬา 0.36 บริเวณที่มีป้ายจัดตั้งคู่มือนักท่องเที่ยว ที่วิวอันได้แก่ทะเล (sea) แสง อาทิตย์ (sun) และหาดทราย (sand)		3.50	0.27	3.54	0.31	3.51	0.35	3.51	
6.	จัดแข่ง สาสิต สอน และฝึกกีฬา ในแหล่งต้นกำเนิด เช่น เวทีมวย และลานแข่งขันนกเขาขาวเสียง ในชุมชน	3.54	0.38	3.62	0.31	3.57	0.42	3.58	0.40	
	รวม		3.52	0.36	3.53	0.43	3.51	0.40	3.52	0.40

จากตารางที่ 4.4.2.3 ปรากฏว่า เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิง
บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลา
และฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬาทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.41	0.32	0.77
ภายในกลุ่ม	261	63.58	0.49	
ทั้งหมด	263	63.99		

$P > .05$ (.95 $F_{2,261} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.4.2.4 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬารเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.2.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการกีฬา

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
1.	จัดกิจกรรมกีฬาให้สอดคล้องต่อเนื่อง และเชื่อมโยง อย่างเหมาะสมทั้งสถานที่ กิจกรรม และฤดูกาล ทั้งนี้เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาในกลุ่ม จังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน มากที่สุดเท่าที่จะทำได้	3.56	0.40	3.52	0.46	3.55	0.39	3.54	0.42
2.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เปิดโอกาส ให้ชุมชนภาครัฐบาล ภาคธุรกิจ เอกชนในลักษณะของชมรม หรือสมาคม รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนสถาบันอุดมศึกษา ในท้องถิ่นบริหารจัดการร่วมกัน โดยแบ่งปันความรับผิดชอบ ภายใต้การประสานงานของ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	3.52	0.45	3.50	0.34	3.48	0.59	3.50	0.44
3.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยเปิดโอกาสให้ชุมชน มีส่วนบริหารจัดการตลอด กระบวนการ	3.65	0.30	3.62	0.44	3.59	0.55	3.62	0.49

ตารางที่ 4.4.2.5 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
4.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเป็นธรรม	3.65	0.39	3.63	0.31	3.67	0.43	3.65	0.39
5.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียกว่า ธรรมชาติ โดยให้มีความเห็นพร้อม โปร่งใส ชัดตรง เป็นธรรม มีประสิทธิภาพและคุณภาพในการปฏิบัติงาน	3.70	0.36	3.68	0.29	3.74	0.50	3.70	0.43
6.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.69	0.66	3.71	0.54	3.69	0.44	3.69	0.48
7.	จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้ระเบียบและกฎหมายที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติได้	3.55	0.42	3.54	0.36	3.50	.0.53	3.53	0.49
8.	จัดกิจกรรมฟื้นฟูและช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาซึ่งได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ	3.66	0.35	3.73	0.41	3.69	0.39	3.69	0.43
	รวม	3.62	0.46	3.61	0.40	3.61	0.42	3.61	0.45

จากตารางที่ 4.4.2.5 ปรากฏว่า เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิง
บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านการบริหาร
จัดการกีฬาทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4.2.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการกีฬา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.59	0.36	2.22
ภายในกลุ่ม	261	42.31	0.19	
ทั้งหมด	263	42.90		

$P > .05$ (.95 $F_{2,261} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.4.2.6 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านบริหารจัดการกีฬาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.4.2.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม		
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD	
1.	กิจกรรมอันดามันจักรยาน ข้ามทุ่งคือการแข่งขันจักรยาน เป็นทีมผ่านกลุ่มจังหวัดสาม เหลี่ยมอันดามันโดยเริ่มต้น แข่งขันที่จังหวัดกระบี่ พักแรม และประกอบกิจกรรมที่จังหวัด พังงาและเข้าเส้นชัยที่จังหวัด ภูเก็ต รวมเวลาเดินทาง 2 วัน กับ 1 คืน	3.55	0.33	3.59	0.29	3.52	0.40	3.51	0.38	
2.	กิจกรรมเดินป่า ปีนผาโรยตัว คือการแข่งขันเดินป่าตามที่ หมาย ปีนผา และโรยตัวเข้า เส้นชัย ระหว่างแข่งขันกำหนด ให้มีการประกอบกิจกรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.48	0.30	3.53	0.46	3.57	0.33	3.52	0.39	
3.	กิจกรรมอันดามันไตรกีฬาผจญ ภัยคือการแข่งขันกีฬาประเภท ทีมแบบประสมและต่อเนื่อง โดยเริ่มแข่งขันวิ่งระยะทาง 10 กิโลเมตร ที่จังหวัดภูเก็ต หลังจากนั้นเล่นเรือใบหรือพาย เรือคายัคไปปั่นจักรยานพักแรม		0.31	3.51	0.25	3.54	0.31	3.49	0.28	3.55

และประกอบกิจกรรมที่จังหวัด
ตารางที่ 4.4.2.7 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
	จังหวัดพังงา 1 คืน รุ่งขึ้นแล่นเรือ ใบหรือพายเรือคายัคไปปีนผา รอยตัวเข้าน้ำที่หาดไร่เลย์ จังหวัดกระบี่ รวมเวลาเดินทาง 2 วันกับ 1 คืน								
4.	กิจกรรมอันดามันมินิมาราธอน 0.40 เลียบชายหาด คือการวิ่งเลียบ หาดทรายรวม 10 กิโลเมตร		3.53	0.31	3.48	0.44	3.50	0.38	3.50
5.	กิจกรรมอันดามันแรลลี่ดำน้ำ คือการแข่งขันดำน้ำเป็นทีม และเก็บขยะใต้ทะเลตาม ที่หมาย ตัดสินผลการแข่งขัน โดยใช้น้ำหนักของขยะและ เวลาที่ทำได้	3.52	0.29	3.54	0.30	3.49	0.36	3.51	0.34
6.	กิจกรรมอันดามันแรลลี่เรือใบ คือการแข่งขันเรือใบข้ามเกาะ โดยเริ่มต้นแข่งขันที่จังหวัด กระบี่ พักค้างคืนบนเรือและ ประกอบกิจกรรมจังหวัดพังงา และเข้าน้ำที่จังหวัดภูเก็ต	3.52	0.33	3.55	0.29	3.50	0.32	3.52	0.32

ตารางที่ 4.4.2.7 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ภูเก็ต		พังงา		กระบี่		รวม	
		X	SD	X	SD	X	SD	X	SD
รวมเวลาเดิน ทาง 2 วันกับ 1 คืน									
	รวม	3.51	.41	3.53	.37	3.51	.34	3.51	.38

จากตารางที่ 4.4.2.3 ปรากฏว่า เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องเทียวกีฬารักบี้ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าบ้านในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันส่วนใหญ่มีความพึงพอใจให้จัดกิจกรรมอันดามันไตรกีฬาผจญภัย กิจกรรมเดินป่าปีนผาโรยตัว กิจกรรมอันดามันแรลลี่เรือใบ กิจกรรมอันดามันจักรยานข้ามทุ่ง กิจกรรมแรลลี่ดำน้ำ และกิจกรรมอันดามันมินิมาราธอนเลียบชายหาดตามลำดับ

ตารางที่ 4.4.2.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.64	0.29	2.01
ภายในกลุ่ม	261	37.56	0.11	
ทั้งหมด	263	38.20		

$P > .05$ ($.95 F_{2,261} = 3.00$)

จากตารางที่ 4.4.2.8 ปรากฏว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะไม่แตกต่างกัน

4.5. แนวทางและข้อเสนอแนะในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ตามทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

4.5.1 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การสัมภาษณ์เชิงลึก

การสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว 8 ชนิดกีฬาด้วยกันอันได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาพายเรือแคนูและคายัค กีฬาปีนผา กีฬาออล์ฟ กีฬาตกปลา กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด กีฬาจักรยาน และกีฬาพื้นเมืองซึ่งประกอบด้วย มวยไทย ชนไก่ ชนวัว และแข่งนกเขาชวาเสียง รวมผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ จำนวน 59 คน

4.5.2 แนวทางและข้อเสนอแนะในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันโดยใช้ ZEAASP ซึ่งสรุปจากแบบสัมภาษณ์ดังนี้

1.กีฬาดำน้ำ

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา

- จัดทำแผนที่แหล่งกีฬาดำน้ำให้ชัดเจน
- สำรวจแหล่งดำน้ำใหม่และขึ้นทะเบียนให้เป็นปัจจุบัน
- ประกาศแหล่งดำน้ำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ประกาศงดใช้ประโยชน์จากแหล่งดำน้ำบางจุดเพื่อฟื้นฟูและพัฒนา

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- อนุรักษ์ปะการังตลอดจนพืชและสัตว์บริเวณแหล่งดำน้ำ
- รักษาสภาพแวดล้อมของแหล่งอารยธรรมใต้ทะเลบริเวณจุดดำน้ำ

ด้านการเข้าถึงแหล่งกีฬา

- พาหนะเดินทางคือเรือต้องได้มาตรฐาน
- มีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำเที่ยว
- ค่าธรรมเนียมการเข้าชมอุทยานหรือที่เรียกกันทั่วไปว่าค่าเหยียบเกาะต้องอยู่ในระดับที่นักท่องเที่ยวรับได้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดบริการเช่า แลกเปลี่ยน และซ่อม อุปกรณ์ดำน้ำที่ชำรุด
- บริการอัดก๊าซออกซิเจนด้วยกระบวนการที่สะอาดและปลอดภัย
- อาหารและเครื่องดื่มต้องสะอาดถูกหลักอนามัย

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- ทำประกันชีวิตและประกันอุบัติเหตุให้นักท่องเที่ยวและคณะทำงาน
- ประชุมนิเทศนักท่องเที่ยวก่อนเข้าร่วมกิจกรรมดำน้ำ
- เตรียมการเกี่ยวกับเสื้อชูชีพและห่วงยางนิรภัย
- เตรียมการเกี่ยวกับแพทย์ พยาบาล และเวชภัณฑ์
- เตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์ให้แสงสว่าง

ด้านบุคลากร

- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องผ่านการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรจากองค์กรวิชาชีพดำน้ำที่เป็นสากลและเป็นที่ยอมรับของสังคม
- มัคคุเทศก์ต้องมีความชำนาญพื้นที่ เส้นทางในการดำน้ำ และพิษของสัตว์และพืชทะเลชนิดต่าง ๆ
- มัคคุเทศก์ต้องมีทักษะในการดำน้ำและการใช้เครื่องมือตลอดจนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางน้ำ

ด้านกิจกรรม

- การดำน้ำชมธรรมชาติและถ่ายภาพใต้น้ำ
- การแข่งขันดำน้ำลึก
- การดำน้ำเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลใต้ทะเล
- การดำน้ำชมแหล่งอารยธรรมและซากเรือจมใต้ทะเล
- การดำน้ำในถ้ำใต้ทะเล
- การดำน้ำกลางคืน
- การดำน้ำที่มีอุณหภูมิเย็นจัด

2. กีฬาพายเรือแคนูและคายัค

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา

- ประกาศเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ประกาศให้พืชและสัตว์ที่หายากและมีเฉพาะพื้นที่เป็นพืชและสัตว์สงวน
- อนุรักษ์และขยายพันธุ์พืชและสัตว์บางชนิดให้เป็นสัญลักษณ์ประจำถิ่นเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว เช่น นกแก้วแร้วทองดำ เป็นต้น
- กรณีที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีร่องรอยอารยธรรม เช่น ภาพเขียนสีให้ประกาศเป็นแหล่งสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- กำกับดูแลการก่อสร้างอาคารให้กลมกลืนกับธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
- กำกับดูแลความสูงของอาคารไม่ให้บดบังและมีผลกระทบต่อทัศนียภาพที่งดงามของแหล่งท่องเที่ยว

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- ปรับปรุงถนนที่เข้าไปแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
- จัดทำป้ายบอกทางไปแหล่งท่องเที่ยวให้ชัดเจนและมีผลในเชิงปฏิบัติ
- ปรับปรุงท่าเรือให้ได้มาตรฐาน แข็งแรง และรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้
- เรือที่บรรทุกสัมภาระต่าง ๆ และนักท่องเที่ยวจากท่าไปยังจุดหมายเรือต้องได้มาตรฐานและปลอดภัย

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดที่พักให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยว
- จัดร้านอาหารที่มีคุณภาพบริการแก่นักท่องเที่ยว
- จัดให้มีร้านค้าสะดวกซื้อที่มีสินค้าหลากหลายและเพียงพอับความต้องการ
- จัดห้องน้ำสาธารณะที่มีคุณภาพบริเวณท่าเรือให้เพียงพอับความต้องการ
- จัดศาลาพักร้อนสำหรับนักท่องเที่ยวขณะที่รอลงเรือ
- จัดศูนย์สื่อสารและบริการอินเทอร์เน็ต
- เตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับคนพิการหรือคนพิการเช่น เครื่องอำนวยความสะดวกขณะลงเรือจากท่าไปยังจุดหมายเรือเป็นต้น

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและกู้ภัย
- มาตรการต้องมีเพียงพอกับจำนวนของนักท่องเที่ยว
- ประเมินเทศเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายเครื่องใช้ที่จำเป็นเช่นครีมกันแดด วิธีการใช้อุปกรณ์ สัญญาณเตือนภัยต่าง ๆ ตลอดจนการประพฤติปฏิบัติตนขณะร่วมกิจกรรมการพายเรือแคนูและคายัค
- เตรียมการเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล เช่น หมวกกันน็อคและเสื้อชูชีพเป็นต้น
- จัดเรือให้เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม
- จัดนักท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมไม่มากจนเกิดความแออัดและขาดระเบียบ

ด้านบุคลากร

- มัคคุเทศก์ต้องผ่านการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรด้านกีฬาเรือแคนูและคายัค
- มัคคุเทศก์ต้องผ่านการอบรมและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์
- มัคคุเทศก์ต้องชำนาญในพื้นที่และเส้นทางพายเรือ
- มัคคุเทศก์ต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ ตลอดจน ศิลปวัฒนธรรมของพื้นที่ที่สามารถบรรยายและตอบคำถามนักท่องเที่ยวได้
- มัคคุเทศก์ต้องมีความสามารถสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- มัคคุเทศก์ต้องมีความสามารถอ่านระดับน้ำและกระแสน้ำซึ่งจะเป็นตัวกำหนดความยากง่ายของกิจกรรมได้
- มัคคุเทศก์ต้องมีความรู้ด้านการปฐมพยาบาลและการป้องกันอุบัติเหตุทางน้ำ

ด้านกิจกรรม

- พายเรือแคนูชมธรรมชาติและร่องรอยอารยธรรม
- พายเรือแบบผจญภัยตามเกาะแก่งต่าง ๆ
- การแข่งขันพายเรือคายัคทางไกลจากจุดหมายหนึ่งไปยังจุดหมายหนึ่ง
- การแข่งขันพายเรือคายัคเก็บรอบตามระยะทางที่กำหนด
- แข่งขันพายเรือคายัคสลาลอม (Kayak Salalom)
- แข่งขันทวิกีฬาพายเรือคายัคแล้ววิ่งเหยียบชายหาดเข้าเส้นชัย

3. กีฬาปีนผา

ด้านการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว

- ซ่อมบำรุงเส้นทางปีนผาให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างปลอดภัย
- กำกับดูแลเกี่ยวกับผังซอกที่แปดเปื้อนบริเวณหน้าผา
- ลดปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
- กำกับดูแลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย
- จัดการเกี่ยวกับมลภาวะทางเสียงที่รบกวนสมาธิของนักปีนผา

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติบริเวณแหล่งกีฬา
- กำกับดูแลสิ่งปลูกสร้างที่รुक้าเข้าไปในเขตวนอุทยาน
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการทำลายพืชแลสัตว์ทะเลเพื่อทำเส้นทางพายเรือ

- ดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างที่กีดขวางทางสัญจรไปมาและบดบังทัศนียภาพของแหล่งกีฬา

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- ปรับปรุงถนนเส้นทางไปท่าเรืออ่าวน้ำเมาจังหวัดกระบี่ให้สะดวกแก่การเดินทาง
- ปรับสภาพแวดล้อมของท่าเรือให้สวยงามและสะดวกแก่การใช้ เช่น บริเวณที่จอดรถเป็นต้น
- จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ตารางการเดินทางเรือให้ชัดเจนทั้งขาไปและกลับ
- ปรับปรุง ถนน บันได และสะพาน ในแหล่งกีฬาปีนผาให้ได้มาตรฐาน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- กำกับดูแลเกี่ยวกับมาตรฐานอุปกรณ์ปีนผาของสถานประกอบการต่าง ๆ
- กำกับดูแลเกี่ยวกับระบบสาธารณูปโภคและสุขาภิบาล
- กำกับดูแลเกี่ยวกับมาตรฐานของที่พักโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เลือกขนาดและลักษณะของห้องพักตามความต้องการและจำเป็น
- จัดบริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยว
- จัดศูนย์บริการอินเทอร์เน็ต

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- ดำเนินการเกี่ยวกับหน่วยรักษาความปลอดภัยในแหล่งกีฬา
- จัดทำป้ายบอกทิศทางที่ชัดเจนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- กำกับดูแลเกี่ยวกับระบบการให้แสงสว่างตลอดพื้นที่
- ดำเนินการเกี่ยวกับระบบป้องกันอัคคีภัย
- เตรียมการเกี่ยวกับระบบการส่งตัวผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในกรณีที่เป็น

ด้านบุคลากร

- ผู้ฝึกสอนปีนผาต้องผ่านการฝึกอบรมและได้รับประกาศนียบัตรจากองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการรับรอง
- มัคคุเทศก์ต้องผ่านการฝึกอบรมและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพนำเที่ยว
- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องมีสุขภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ
- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณของวิชาชีพบริการ

- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องผ่านการฝึกอบรมด้านจิตวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องสามารถจูงใจและเสริมแรงให้นักกีฬาเป็นผามีโอกาสประสบความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมตามกำลังความสามารถ
- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องมีความสามารถในการสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้และทักษะในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- มัคคุเทศก์และผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงและการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะเข้าร่วมกิจกรรมปีนผา
- มัคคุเทศก์ต้องมีเพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยวสำหรับการออกปีนผาในแต่ละครั้ง

ด้านกิจกรรม

- สอนการปีนผาแก่นักท่องเที่ยวและผู้สนใจ
- ปีนผาเพื่อทดสอบความสามารถและชมธรรมชาติ
- การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ ปีนผา และโรยตัว
- ส่งเสริมกิจกรรมปีนผาหารักโดยปรับปรุงรูปแบบของพิธีการ เครื่องแต่งกาย และอื่น ๆ ให้แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น

4. กีฬากอล์ฟ

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา

- สนามกอล์ฟต้องอยู่เป็นสัดส่วน สงบและอยู่ไกลจากชุมชน
- สนามกอล์ฟไม่ควรอยู่ในบริเวณเดียวกับกีฬาประเภทอื่น เช่น สนามกีฬายิงปืน
- สนามกอล์ฟต้องอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่ร่มรื่นมีทัศนียภาพที่หลากหลาย เช่น เนินเขา แม่น้ำ หาดทราย ป่าไม้ เป็นต้น

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- วางแผนและผังการปลูกสร้างอาคารและโรงเรือนต่าง ๆ ตามความจำเป็นและประโยชน์ใช้สอย
- สิ่งปลูกสร้างบริเวณสนามกอล์ฟต้องกลมกลืนกับธรรมชาติ
- สนามกอล์ฟต้องปรับแต่งให้แลดูเขียวสบายตาตลอดเวลา
- สนามกอล์ฟต้องประกอบด้วยดินที่นุ่มและไม่แข็งจนเกินไป

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- สนามกอล์ฟต้องอยู่ใกล้เส้นทางผ่านไปกลับสนามบิน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่ประสงค์จะมาเล่นกอล์ฟโดยเฉพาะ
- ปรับปรุงถนนที่เชื่อมต่อเส้นทางหลวงเพื่อเข้าไปสนามกอล์ฟให้ได้มาตรฐาน ซึ่งอาจจะเป็นถนนคอนกรีตหรือถนนลาดยางก็ได้ มีความกว้างพอที่รถจะวิ่งสวนกันได้ ที่สำคัญคือสองข้างทางต้องร่มรื่นด้วยต้นไม้และธรรมชาติ
- กรณีที่สนามกอล์ฟอยู่ไกลจากเส้นทางหลวงควรมีศาลาพักร้อนสำหรับ

นักท่องเที่ยว

พักผ่อนอริยาบทและชมธรรมชาติข้างทาง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดให้มีสนามโดรท์กอล์ฟเพื่ออบอุ่นร่างกายระหว่างรอการเล่น
- จัดที่นั่งสำหรับผู้ชมการแข่งขันที่กลมกลืนกับสภาพสนาม
- จัดระบบไฟฟ้าแสงสว่างตลอดพื้นที่สามารถเล่นได้ทั้งกลางวันและกลางคืน
- จัดบริการสั่งจองสนามด้วยอินเทอร์เน็ต
- จัดบริการรับส่งสัมภาระตลอดจนอุปกรณ์การเล่นกอล์ฟของนักท่องเที่ยว
- จัดร้านอาหารที่มีคุณภาพสำหรับคนจำนวนมาก
- จัดให้มีร้านค้าสะดวกซื้อ 24 ชั่วโมง
- จัดให้มีศูนย์การติดต่อสื่อสารและอินเทอร์เน็ต
- จัดให้มีร้านจำหน่ายอุปกรณ์กีฬาอล์ฟ
- จัดให้มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้เพียงพอ
- จัดให้มีคลับเฮาส์ที่มีรูปแบบที่กลมกลืนกับธรรมชาติและประกอบไปด้วยบริการต่าง ๆ เช่น ร้านซักอบรีด ร้านเสริมความงาม ร้านผ้า เฮลท์คลับ การนวดและสปา

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- จัดหน่วยรักษาการณ์และเวรยามตลอดพื้นที่
- มีมาตรการเกี่ยวกับการตรวจคนเข้าออกและอาวุธ

ด้านบุคลากร

- พนักงานและแคดดี้ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ดี อุดหนุน ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรับผิดชอบอย่างมีความสุข
- พนักงานและแคดดี้ต้องเป็นคนในพื้นที่และสามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

ด้านกิจกรรม

- บริการเล่นกอล์ฟเพื่อออกกำลังกายโดยทั่วไป
- จัดแข่งขันระดับนานาชาติและชิงแชมป์โลก

5. กีฬาตกปลา

ด้านการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว

- ประกาศให้จุดตกปลาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- สำรวจแหล่งตกปลาแล้วขึ้นทะเบียนให้เป็นปัจจุบัน
- สำรวจพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ ในแหล่งตกปลาเพื่อเป็นข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม
- ประกาศให้พันธุ์ปลาหายากและปลาที่กำลังจะสูญพันธุ์เป็นสัตว์สงวน

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- กำกับดูแลสภาพแวดล้อมรอบ ๆ แหล่งตกปลา เช่น ชายหาดและเกาะแก่งต่าง ๆ ให้คงความเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์
- กำกับดูแลเกี่ยวกับการทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลอันเนื่องมาจากการหุงหาอาหาร บริเวณที่พักและที่จอดเรือชั่วคราวซึ่งอยู่รอบ ๆ แหล่งตกปลา

ด้านการเข้าถึงแหล่งกีฬา

- กำกับดูแลเกี่ยวกับมาตรฐานของเรือที่นำนักท่องเที่ยวและสัมภาระต่าง ๆ ไปยังจุดตกปลาให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในเรือท่องเที่ยวตกปลาให้พร้อมเพรียง อันได้แก่อุปกรณ์ตกปลาทั้งในและนอกกล่อง เหยื่อปลา เครื่องนอน อาหาร เครื่องดื่ม เวชภัณฑ์ อุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาล และระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุสื่อสารเคลื่อนที่ เป็นต้น

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- เตรียมเรือเร็วและถ้าเป็นไปได้ให้เตรียมเฮลิคอปเตอร์สำหรับกรณีฉุกเฉิน เช่น การนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล
- เตรียมเสื้อชูชีพและถุงเชือกช่วยชีวิต (Throw Bag)
- เตรียมระบบไฟฟ้าที่มีคุณภาพ

- ออกระเบียบเกี่ยวกับการนำนักท่องเที่ยวออกตกปลา เช่นการทำประกันชีวิต และอุบัติเหตุ การแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสะดวกแก่การติดตามช่วยเหลือ

ด้านบุคลากร

- มัคคุเทศก์ต้องมีคุณลักษณะของผู้ให้บริการที่ดีคือ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นผู้นำกล้าคิดกล้าตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุและผล และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบและแคล่วคล่องว่องไว
- มัคคุเทศก์ต้องมีความรอบรู้และชำนาญพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งตกปลาที่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว
- มัคคุเทศก์ต้องสามารถสื่อสาร บรรยาย และตอบคำถามนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ด้านกิจกรรม

- จัดแข่งขันตกปลาในเทศกาลประจำปีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
- จัดเทศกาลแข่งขันตกปลาของพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันโดยเฉพาะคือจัดปีละ 1 ครั้ง

6. กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา

- จัดส่วนใดส่วนหนึ่งของหาดให้เป็นโซนของกีฬาชายหาดทุกประเภท
- ทำสนามแข่งขันให้ถาวรและมีอัฒจันทร์สำหรับนั่งชมกีฬาอบสนามทั้ง 4 ด้าน และควรเป็นแบบที่รื้อถอนและติดตั้งได้ง่าย
- อยู่ในทำเลที่เป็นหาดทรายโล่งแจ้ง ชาวสะอาด ลมสงบ และน้ำทะเลหนุนไม่ถึง
- กำหนดการแข่งขันเป็นรอบและจำกัดจำนวนผู้เข้าชมให้เหมาะสมกับสภาพสนามและความสามารถในการรองรับ

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- สนามวอลเลย์บอลชายหาดต้องเป็นที่โล่งแจ้งไม่มีสิ่งกีดขวางที่เป็นอุปสรรคในการเล่นและแข่งขัน
- อนุรักษ์ต้นไม้ที่อยู่บริเวณชายหาด เช่น ต้นมะพร้าวให้เป็นร่มเงาของสนาม
- รอบ ๆ สนามแข่งขันต้องปราศจากขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดซื้ออาหาร เครื่องดื่ม และเครื่องดื่มที่จำเป็นเช่นครีมกันแดด เป็นต้น สำหรับเจ้าหน้าที่นักท่องเที่ยว
- จัดสถานที่สำหรับการปฐมพยาบาลนักท่องเที่ยวและนักกีฬาที่ป่วยและได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน
- จัดเต็นท์หรือร่มชายหาดสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนริยابท

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- อัฒจันทร์นั่งชมกีฬาต้องแข็งแรงสามารถรองรับน้ำหนักของผู้ชมได้
- จัดแพทย์และเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามตลอดการแข่งขัน

7. กีฬาจักรยาน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดมีคูปองเติมน้ำมันที่เป็นการชื้อจักรยานเพื่อชมธรรมชาติ
- จัดจุดให้น้ำและอาหารตลอดระยะทางในกรณีที่เป็นการแข่งขันกีฬาจักรยานทุกประเภท
- จัดรถติดตามนักกีฬาเพื่อให้ความช่วยเหลือในคราวจำเป็น

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาจักรยาน เช่น ประสานกับตำรวจท่องเที่ยวเพื่อขอรถนำขบวนนักกีฬา ประสานกับตำรวจจราจรในกรณีที่ต้องปิดถนนชั่วคราว ประสานกับโรงพยาบาลเพื่อขอแพทย์และเจ้าหน้าที่ ประสานกับสวนอุทยานในกรณีที่ต้องใช้สถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรม ที่สำคัญคือต้องประสานกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติกิจกรรม
- จัดรถติดตามนักกีฬาซึ่งประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และพนักงานซ่อมรถจักรยาน ทั้งนี้เพื่อให้ความช่วยเหลือในคราวจำเป็น เช่น นักกีฬาประสบอุบัติเหตุ จักรยานขัดข้อง และเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ เป็นต้น

8. กีฬาพื้นเมือง

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา

- เปลี่ยนแนวคิดในการดำเนินธุรกิจจากวัฒนธรรมรับใช้การท่องเที่ยวเป็นการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

- แบ่งพื้นที่หรือแบ่งโซนกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแต่ละประเภทให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวประจำถิ่น
- จัดให้การดำเนินธุรกิจกีฬาพื้นเมืองเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องด้วยกฎหมาย
- ออกระเบียบเกี่ยวกับขอบเขตการนำเสนอกีฬาพื้นเมืองเพื่อการท่องเที่ยว
- จัดโปรแกรมนำเที่ยวกีฬาพื้นเมืองให้เป็นระบบ

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม

- จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวกีฬาพื้นเมืองให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีแห่งการดำเนินชีวิตในชุมชน

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

- จัดทำป้ายบอกทางไปแหล่งท่องเที่ยวกีฬาพื้นเมืองให้ชัดเจนและง่ายแก่การปฏิบัติ
- ปรับปรุงถนนที่เชื่อมต่อกับเส้นทางหลวงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย
- ผู้ประกอบธุรกิจจัดบริการรถรับส่งนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งกีฬาพื้นเมือง
- จัดบริการรถประจำทางที่มีกำหนดการเดินรถที่ชัดเจน แน่นนอน และตรงเวลา
- จัดมอเตอร์ไซค์ให้เช่าสำหรับนักท่องเที่ยวที่นิยมการเดินทางผจญภัยไปยังแหล่งท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

- จัดอัมฟิเธียเตอร์สำหรับนั่งชมกีฬารอบ ๆ สนามแข่งขัน
- จัดบริการจำหน่ายอาหารที่มีคุณภาพและสะอาด
- จัดบริการร้านค้าสะดวกซื้อและของที่ระลึกพื้นเมือง
- จัดสถานที่ซึ่งอาจจะเป็นซุ้มดอกเห็ดรอบ ๆ สนามแข่งขันเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนตามอัธยาศัย

ด้านการรักษาความปลอดภัย

- เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ มีรายได้กระจายตลอดพื้นที่ มีความห่วงแหนและเฝ้าระวัง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะก่อให้เกิดระบบการรักษาความปลอดภัยที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
- จัดหน่วยรักษาการณ์ในแหล่งท่องเที่ยวกีฬาพื้นเมือง
- จัดอาสาสมัครสาธารณสุขประจำสนามแข่งขันกีฬาพื้นเมือง

- ปิดกั้นสนามแข่งขันให้แข็งแรงเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ที่กำลังต่อสู้กันก่อเกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยว
- กำกับดูแลเกี่ยวกับสัตว์มีพิษและแมลงต่าง ๆ เข้าไปทำอันตรายและก่อความรำคาญแก่นักท่องเที่ยวได้ ทั้งนี้ต้องเป็นการดำเนินการที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ

ด้านบุคลากร

- จัดและบริหารสนามกีฬาพื้นเมืองโดยมีอาสาสมัคร
- ผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬาพื้นเมืองต้องผ่านการฝึกฝน มีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ และถ้าเป็นไปได้ควรเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรจากองค์กรวิชาชีพกีฬาพื้นเมืองประเภทนั้น ๆ
- ผู้ดำเนินรายการแข่งขันต้องเป็นผู้ที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับกีฬาพื้นเมือง ตลอดจนสามารถสื่อสาร บรรยาย และตอบคำถามนักท่องเที่ยวได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ด้านกิจกรรม

- สาธิตการฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬามวยไทยแบบโบราณดั้งเดิม
- แสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยตลอดจนศิลปะการแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมประจำถิ่นอื่น ๆ
- สาธิตกรรมวิธีการเลี้ยง ฝึกทักษะ และการสร้างความสมบูรณ์ทางกายแก่วัวชน ไก่ชน และนกเขาชวาเสียง

จากข้อมูลข้อ 4.5.2 สามารถสรุปในภาพรวมได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการธุรกิจได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันไว้ 7 ประการอันได้แก่ ประการที่ 1 จะต้องจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวโดยการออกข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวให้ชัดเจนโดยเน้นโอกาส ความเสมอภาค และการร่วมแรงร่วมใจกันประกอบธุรกิจ ประการที่ 2 จะต้องจัดสภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้อนุรักษัวัฒนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน ประการที่ 3 จะต้องจัดการเกี่ยวกับพาหนะและเส้นทางในการนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งกีฬาโดยเน้นความปลอดภัย สะดวก ง่าย แนนอน และมีระบบ ประการที่ 4 จะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านอาหาร ที่พัก และอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ประการที่ 5 จะต้องจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว ประการที่ 6 จะต้องเพิ่มความสามารถ

ของบุคลากรโดยเฉพาะภาคเทคโนโลยีให้เป็นผู้ที่มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านการกู้ภัย การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ได้รับอุบัติเหตุทางน้ำ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการใช้ยา ตลอดจนเป็นผู้ที่รอบรู้พื้นที่และมารีนิวทิก้า ที่สำคัญคือเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและศรัทธาในวิชาชีพบริการ และประการที่ 7 จะต้องสร้างสรรค์กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้หลากหลาย สนุกสนาน ประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องพัฒนาผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งประกอบไปด้วย การสัมมนาเพื่อให้ได้แนวคิดพื้นฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย การศึกษา ทิศทางการจัดและบริหารกีฬาทั่วไปโดยใช้กระบวนการเดลฟายเทคนิค การศึกษาศักยภาพของ ภาควิชาเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารกีฬา การศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางในการจัดและบริหารกีฬา การศึกษาความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางในการ จัดและบริหารกีฬา และการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาที่ ได้รับความนิยมน้อยกว่าหลายจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เข้ามาในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามัน 8 ชนิดกีฬาอันได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาพายเรือแคนูและคายัค กีฬาปีนผา กีฬาอวกาศ กีฬาตกปลา กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด กีฬาจักรยาน และกีฬาพื้นเมือง ซึ่ง ประกอบด้วย มวยไทย ชนไก่ ชนวัว และแข่งขันนกเขาชวาเสียง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับ กระบวนการเดลฟายเทคนิค จำนวน 21 คน บุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพของภาควิชาเป้าหมาย ในการรองรับการจัดและบริหารกีฬา จำนวน 387 คน นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว ต่างประเทศที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ปี พ.ศ. 2548 จำนวน 765 คน เจ้าบ้านที่ อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 383 คน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้บริหาร องค์การธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ นักกีฬา สมัครเล่น พนักงานขับเรือ และอื่น ๆ สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 59 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม จำนวน 4 ชุด และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 1 ชุด รวมเป็น 5 ชุด ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวทั่วไปจำนวน 6 ด้าน
2. แบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพของภาควิชาเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหาร กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 4 ด้าน
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางในการจัดและ บริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 3 ด้าน

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหาร กีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 4 ด้าน

5. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวซึ่ง เป็นที่นิยมในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน จำนวน 7 ประเด็นคำถาม

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอสพีเอสเอส ฟอรวิน (SPSS For Win) เพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage Distribution) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (Independent t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ จะเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดย วิธีการของเซฟเฟ (Scheffe 's Multiple Comparison on Treatment Means) ในการวิจัย ครั้งนี้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สำหรับบทนี้ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1 การสรุปผลการวิจัย ซึ่งได้แยกประเด็นในการศึกษาเป็น 5 ประเด็นคือ

1. ทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

2. ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณา การกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4. ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

5. แนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ ซึ่งเป็นที่นิยมในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่ง อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการ จัด

และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

5. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

1.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 71.43 เป็นเพศชาย และเป็นเพศหญิงร้อยละ 28.57 และเมื่อพิจารณาระดับอายุของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ร้อยละ 33.33 มีอายุระหว่าง 37 - 42 ปี รองลงมาร้อยละ 28.57 มีอายุระหว่าง 43-48 ปี และอายุระหว่าง 25 - 30 ปีมีน้อยที่สุดร้อยละ 4.76 สำหรับระดับการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 47.61 มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา รองลงมาร้อยละ 42.86 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษา มีน้อยที่สุดร้อยละ 4.76 นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ร้อยละ 28.57 มีหน้าที่ด้านกีฬาจรรยา รองลงมาร้อยละ 23.81 มีหน้าที่ด้านธุรกิจท่องเที่ยว และด้านจิตวิทยาน้อยที่สุดร้อยละ 4.76

1.2 ทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

1.2.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาอย่างยั่งยืนด้านองค์กร วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 8 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 - 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 - 4.49 มี 5 ข้อ คือ ข้อ 1 ข้อ 7 ข้อ 8 ข้อ 2 และข้อ 3 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 - 3.49 มี 3 ข้อ คือ ข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ และข้อ 5 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

1.2.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาอย่างยั่งยืนด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 7 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 - 5.00 ไม่มี ความ

สอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 5 ข้อ คือ ข้อ 7 ข้อ 2 ข้อ 5 ข้อ 1 และข้อ 3 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 4 และข้อ 6 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

1.2.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาอย่างยั่งยืนด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่าง

ควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 5 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไปไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 4 ข้อ คือ ข้อ 5 ข้อ 4 ข้อ 1 และข้อ 2 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 1 ข้อ คือข้อ 3 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

1.2.4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาอย่างยั่งยืนด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 9 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 7 ข้อ คือ ข้อ 9 ข้อ 6 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 7 ข้อ 1 และข้อ 4 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 5 และข้อ 8 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยและน้อยที่สุดไม่มี

1.2.5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาอย่างยั่งยืนด้านกลยุทธ์หลักในการส่งเสริมการตลาด ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 11 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 11 ข้อ คือ ข้อ 2 ข้อ 8 ข้อ 10 ข้อ 4 ข้อ 9 ข้อ 3 ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ข้อ 11 และข้อ 1 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดไม่มี

1.2.6 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเกี่ยวกับทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาอย่างยั่งยืนด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะ ซึ่งมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 มี 7 ข้อ ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มากที่สุด ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50 – 5.00 ไม่มี ความสอดคล้องที่เป็นไปได้มาก ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50 – 4.49 มี 4 ข้อ คือข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 7 และข้อ 2 ความสอดคล้องที่เป็นไปได้ปานกลาง ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50 – 3.49 มี 2 ข้อ คือ ข้อ 1 และข้อ 5

ความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อย ซึ่งมีค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50 – 2.49 มี 1 ข้อ คือข้อ 6 ส่วนความสอดคล้องที่เป็นไปได้น้อยที่สุดไม่มี

2. ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

2.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของบุคลากรผู้ร่วมพิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมาย

บุคลากรผู้พิจารณาศักยภาพของภาคีเป้าหมายของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 84.33 88.80 และ 81.13 เป็นเพศชายตามลำดับ และเมื่อพิจารณาระดับอายุ บุคลากรของจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงาพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.21 และ 29.60 มีอายุระหว่าง 41 ปี ถึงอายุ 45 ปี ส่วนจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.56 มีอายุ 45 ปีขึ้นไป สำหรับระดับการศึกษาของบุคลากรส่วนใหญ่ร้อยละ 64.92 61.60 และ 58.59 มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาและกำลังศึกษาต่อ นอกจากนี้ยังพบว่าบุคลากรส่วนใหญ่ร้อยละ 63.43 64.00 และ 65.62 มีหน้าที่การงานเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลตามลำดับ

2.2 ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

2.2.1 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.09 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านบุคลากรระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ยกเว้นจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬา ด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวถึงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.38 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ได้รับงบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัด (ซีอีไอ) กระทรวงและกรมที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชนในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 2.83 และ 2.83 ตามลำดับ และเมื่อ

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาด้านงบประมาณไม่แตกต่างกัน

2.2.3 ภาคี่เป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจอย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่อันหนึ่ง ยกเว้นจำนวนที่พักที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว จำนวนร้านค้าสะดวกซื้อที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว จำนวนร้านอาหารที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ระบบอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว ระบบไฟฟ้าที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยวมีจำนวนห้องน้ำสาธารณะสำหรับบริการนักท่องเที่ยว ระบบน้ำดื่มน้ำใช้ที่มีคุณภาพสำหรับบริการห้างร้านและนักท่องเที่ยว ระบบคมนาคมทางน้ำที่สะดวกและมีคุณภาพสำหรับสัญจรไปมา และความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ จำนวนที่พักที่มีคุณภาพสำหรับบริการนักท่องเที่ยว มีศักยภาพในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ย 3.64 3.60 3.58 3.54 3.53 3.51 3.50 3.50 และ 3.50 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพสูงกว่า ส่วนศักยภาพของจังหวัดพังงากับจังหวัดกระบี่ไม่แตกต่างกัน

2.2.4 ภาคี่เป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจอย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.93 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านการบริหารจัดการระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่อันหนึ่ง ยกเว้นการวางแผนและชักจูงความเข้าใจในการจัดและบริหารกีฬาท่องเที่ยวเป็นประจำ ระบบการมอบหมายหน้าที่ให้สมาชิกได้ปฏิบัติงานในฐานะเจ้าบ้านที่ดีเช่น ฝ่ายหอเตือนภัยธรรมชาติ ฝ่ายดูแลสภาพแวดล้อม และฝ่ายประสานงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง และการปฏิบัติตามนโยบายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดมีศักยภาพอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ย 3.60 3.56 และ 3.53 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาด้านการบริหารจัดการไม่แตกต่างกัน

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน

3.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.62 63.96 และ 61.45 เป็นเพศชายตามลำดับ และเมื่อพิจารณาระดับอายุพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงาส่วนใหญ่ร้อยละ 26.65 และ 26.39 มีอายุระหว่าง 36 ปี ถึงอายุ 40 ปี ส่วนจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.51 มีอายุ 31-35 ปี สำหรับสัดส่วนนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.01 69.43 และ 59.77 เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เข้ามาในจังหวัดภูเก็ต พังงา และ กระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.03 34.52 และ 28.92 ประสงค์เข้าร่วมกีฬาดำน้ำ

3.2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน

3.2.1 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58

3.2.2 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน ด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายชื่อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43

3.2.3 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวของทั้ง 3 จังหวัดมีความพึงพอใจกิจกรรมมั่นคงอมตะจักรยานข้ามทุ่งในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54

4. ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สวนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน

4.1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของเจ้าบ้าน

เจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ส่วนใหญ่ร้อยละ 62.60 57.81 และ 62.12 เป็นเพศชายตามลำดับ และเมื่อพิจารณาระดับอายุของเจ้าบ้านในจังหวัดภูเก็ตพบว่าส่วนใหญ่

ร้อยละ 28.45 มีอายุระหว่าง 41 ปี ถึงอายุ 45 ปี ส่วนเจ้าบ้านในจังหวัดพังงา และกระบี่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 28.91 และ 25.00 มีอายุ 36-40 ปี ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าเจ้าบ้านในจังหวัด ภูเก็ตและจังหวัดกระบี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 31.71 และ 36.36 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ตามลำดับ ส่วนเจ้าบ้านในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่ร้อยละ 32.03 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

4.2 ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ กิจาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

4.2.1 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกิจาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58

4.2.2 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกิจาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52

4.2.3 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกิจาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านการบริหารจัดการกีฬา ทั้งในภาพรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61

4.2.4 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกิจาเพื่อการท่องเที่ยวกิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและ รายข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51

5. แนวทางการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ตามทัศนะของผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย ผู้บริหารสถานประกอบการ ภาครัฐ และบุคคล ผู้เกี่ยวข้อง สรุปในภาพรวมได้ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 59 คน ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวตามรูปแบบของอันดามัน (ZEAASPA) ไว้ 7 ประการอันได้แก่ ประการที่ 1 จะต้องจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวโดยการออกข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวให้ชัดเจนโดยให้ความสำคัญกับโอกาส ความเสมอภาค และการร่วมแรงร่วมใจกันประกอบธุรกิจ ประการที่ 2 จะต้องจัดสภาพสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้อนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน ประการที่ 3 จะต้องจัดการเกี่ยวกับพาหนะและเส้นทางในการนำนักท่องเที่ยวเข้าสู่แหล่งกีฬาโดยเน้นความปลอดภัย สะดวก ง่าย แนนอน และมีระบบ ประการที่ 4 จะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก เช่น ร้านอาหาร ที่พัก และอื่น ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ประการที่ 5 จะต้องจัดการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว ประการที่ 6 จะต้องเพิ่มความสามารถของบุคลากรโดยเฉพาะมัคคุเทศก์ให้เป็นผู้ที่มีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านการกู้ภัย การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวที่ได้รับอุบัติเหตุทางน้ำ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการใช้ยา ตลอดจนเป็นผู้ที่รอบรู้พื้นที่และมารีทวิทยา ที่สำคัญคือเป็นผู้ที่มีคุณธรรมและรักวิชาชีพบริการ และประการที่ 7 จะต้องสร้างสรรคกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวให้หลากหลาย สนุกสนาน ประทับใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องพัฒนาผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกด้าน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

1. ทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีองค์การประสานงานกลางในลักษณะศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One-Stop-Service Center) และมีวิสัยทัศน์คือมุ่งมั่นให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลโดยเชิดชูกีฬาทางน้ำ (Aquatic Sport) และกีฬาพื้นเมือง (Local Sport) เป็นภาพลักษณ์และจุดขายผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทุกคนตระหนักอยู่ในสำนึกว่าองค์กร วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย มีความสำคัญต่อความสำเร็จของงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสมยศ นาวิกาน (2539 : 42) ที่ว่าองค์กรให้อิทธิพลบุคคลตอบสนองทางสังคม เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม ยอมรับความสามารถ เห็นอกเห็นใจ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้องค์การยังสนับสนุนให้เป้าหมายที่ตั้งไว้บรรลุความสำเร็จอย่างดี

1.2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันดำเนินการสอนและฝึกทักษะกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะกีฬาพื้นเมือง อันได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อและเซปักตะกร้อ กีฬาทางน้ำ อันได้แก่ การดำน้ำ และพายเรือแคนูและคายัค กีฬาผจญภัย อันได้แก่ การปีนผา และปั่นจักรยาน กีฬาชายหาด อันได้แก่ วอลเลย์บอลชายหาด และกีฬาเพื่อความบันเทิง อันได้แก่ กีฬากอล์ฟ และตกปลา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากีฬาดังกล่าวเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2537 : 36-39) ที่สำคัญคือพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพของ

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถรองรับการดำเนินการสอน สาธิต และฝึกทักษะกีฬาดังกล่าวข้างต้นได้ (สำนักงานสนับสนุนการวิจัย, 2548 : 89-91)

1.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมกีฬาในฤดูท่องเที่ยว คือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป และให้จัดในวันเทศกาลประจำปีที่เหมาะสม และถ้าเป็นไปได้ควรจัดกิจกรรมกีฬาในบริเวณที่มีปัจจัยดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอันได้แก่ ทะเล แสงแดด และหาดทราย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเข้ามาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันเป็นจำนวนมากซึ่งถือว่าเป็นช่วงที่เหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ (นิคม จารุมณี, 2536 : 206) ที่สำคัญก็คือพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันยังรายล้อมไปด้วยภูเขา เกาะแก่งต่าง ๆ และหาดทรายที่สวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทะเลอันดามันเป็นทะเลที่สวยงามเอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการและกีฬาอย่างหลากหลาย สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นทัศนียภาพที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่พื้นที่ทั้งสิ้น (สมบัติ กาญจนกิจ, 2544, 95)

1.4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ และชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบและรับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นำเอาหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มาใช้อย่างประสมประสานภายใต้ระเบียบกฎหมายที่ชัดเจน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการของการจัดและบริหารการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งได้รับยกย่องว่าเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการจัดและบริหารการท่องเที่ยวท่ามกลางความผันผวนของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของยศ สันตสมบัติ (2544 : 205) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่ารูปแบบของการจัดและบริหารงานที่สร้างโอกาสให้กับชุมชนในการมีส่วนร่วมถือว่าเป็นกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งเพื่อความยั่งยืนของชุมชน ของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ คือ ความสมบูรณ์ของธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การกระจายรายได้ โครงการพัฒนา และกระบวนการเรียนรู้

1.5 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันใช้ยุทธศาสตร์หลักในการส่งเสริมการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัย เสริมจุดแข็งโดยการฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่มีประสิทธิภาพทั้งในและต่างประเทศ กำหนดราคาค่าบริการให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ สร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวให้ชัดเจน

สร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ ร่วมทุนพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมบุคลากรให้มีทักษะและความสามารถในการประกอบวิชาชีพ ปลุกฝังเจ้าบ้านให้มีจิตสำนึกและพื้นที่ฟูและพัฒนาแหล่งกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติคลื่นสึนามิ ตลอดจนจัดหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อทดแทนแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้ในระยะเวลาอันจำกัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการส่งเสริมการตลาดมีส่วนส่งเสริมให้การดำเนินธุรกิจมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการตลาดจะเป็นช่องทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การส่งเสริมการตลาดยังเป็นการสร้างโอกาสและช่องทางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไปสู่ผู้บริโภคได้รวดเร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เสรี วงษ์มณฑา (2540 : 233-238) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการขายซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการตลาดจะกระตุ้นการตอบสนองของผู้บริโภคได้เร็วขึ้นและเข้มข้นขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้สินค้าเกิดความคล่องตัวมากขึ้น กล่าวคือผู้ผลิตยินดีขาย ร้านค้าก็ยินดีที่จะรับสินค้า และผู้บริโภคก็ยินดีที่จะซื้อ นอกจากนี้การส่งเสริมการตลาดยังเป็นการเพิ่มลูกค้าใหม่ รักษาลูกค้าเก่า และส่งเสริมลูกค้าปัจจุบันให้ใช้ผลิตภัณฑ์เร็วขึ้นและเพิ่มขึ้น

1.6 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับมากที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบของจักรยานข้ามทุ่ง การเดินป่าปีนผาโรยตัว อันดามันไตรกีฬาผจญภัย มินิมาร์ธอนเลียบชายหาด ยกเว้นการแข่งขันแรลลี่เรือคายัค กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดสอดคล้องกันเป็นไปได้ในระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติยากและจำกัดเฉพาะนักกีฬาที่มีประสบการณ์เท่านั้นไม่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวทั่วไป

2. ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

2.1 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านบุคลากรระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ยกเว้นจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน และมีข้อตกลงบางประการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ต้องส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่ง

กันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ร่วมแรงร่วมใจกันในการจัดและบริหารอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันให้เป็นระบบแบบแผนเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากการที่ทั้ง 3 จังหวัดได้ร่วมกันจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และเห็นพร้อมตอกันว่าให้สถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่นอันได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่เป็นต้น เป็นผู้ผลิตบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวให้เพียงพอกับความต้องการของท้องถิ่น

2.2 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ได้รับงบประมาณสนับสนุนด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัด (ซีอีโอ) กระทรวงและกรมที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชนในระดับปานกลางตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาที่ด้านงบประมาณไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเกิดความผันผวนทาง เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในปัจจุบัน นอกจากนี้ในรอบปีที่ผ่านมาประเทศไทยต้องรับภาระเกี่ยวกับความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ธรณีพิบัติคลื่นสึนามิ และอุทกภัยอยู่เนื่อง ๆ จึงต้องใช้งบประมาณมหาศาลในการบูรณะ พื้นฟู และพัฒนาชีวิตและทรัพย์สินต่าง ๆ ที่สูญเสียไปจึงทำให้งบประมาณด้านอื่น ๆ ลดน้อยลงไป และที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันสามารถสนับสนุนด้านงบประมาณค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณที่ได้จากหน่วยงานอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีรายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่ซึ่งสามารถเลี้ยงตัวได้

2.3 ภาคีเป้าหมายของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในรอบ 2-3 ปีที่ผ่านมาพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันต้องเผชิญกับเหตุการณ์ธรณีพิบัติคลื่นสึนามิ ตลอดจนอุทกภัยอันเนื่องมาจากลมมรสุมที่พัดผ่านบริเวณพื้นที่อยู่เนื่อง ๆ มีผลทำให้โครงสร้างพื้นฐานส่วนหนึ่งถูกทำลายเสียหาย ซึ่งต้องใช้งบประมาณมหาศาลและเวลาพอสมควรจึงจะสามารถบูรณะให้กลับมาใช้ประโยชน์

ดังเดิมได้ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาต้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกัน โดยที่จังหวัดภูเก็ตมีศักยภาพสูงกว่า ส่วนศักยภาพของจังหวัดพังงากับจังหวัดกระบี่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ได้รับพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมาเป็นเวลานาน เมื่อเทียบกับจังหวัดพังงาและกระบี่ ดังนั้นงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงทุ่มเทลงไปเพื่อพัฒนาจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบเป็นจำนวนมากทุกปี จึงทำให้เกิดการก่อสร้างและปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ มากมายเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วจึงมีผลทำให้จังหวัดภูเก็ตกลายเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคตราบเท่าทุกวันนี้

2.4 ภาควิชาของจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพด้านการบริหารจัดการระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วพบว่าจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีศักยภาพในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาต้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันใช้แผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันบางส่วนมีสภาพภูมิศาสตร์กายภาพที่มีลักษณะพิเศษคือประกอบไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อย บางเกาะมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นเช่น เกาะภูเก็ต และเกาะลันตาจังหวัดกระบี่ เป็นต้น ดังนั้นบางครั้งจึงเป็นการยากที่จะจัดและบริหารบางเรื่องให้ประสบความสำเร็จในระยะเวลานับรวดเร็วได้ อีกทั้งพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันเพิ่งได้รับผลกระทบจากกรณีธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ และลมมรสุมอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างรวมทั้งศักยภาพของการบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวด้วยต้องตั้งต้นใหม่และดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปไม่มากนักน้อยคือกลาง ๆ นั่นเอง

3. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

3.1 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬาทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากีฬาที่นำเสนอไม่ว่าจะเป็นกีฬา

ทางน้ำ กีฬาผจญภัย กีฬาเพื่อความบันเทิงและนันทนาการ และกีฬาพื้นเมืองอันมีมวยไทย เป็นอาทิ เป็นกีฬาที่อยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2537 : 40) อีกทั้งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ก็เอื้ออำนวยให้การจัดกิจกรรมกีฬาดังกล่าวประสบความสำเร็จตามประสงค์ ยกตัวอย่าง เช่นหาดไร่เลย์ จังหวัดกระบี่ได้รับยกย่องว่าเป็นแหล่งปีนผาที่สวยงามที่สุดในโลก (มนัส สุวรรณ และคณะ, 2545 : 184) ในขณะเดียวกันหมู่เกาะสิมิลัน และหมู่เกาะสุรินทร์ จังหวัดพังงา ก็เป็นแหล่งดำน้ำที่มีชื่อเสียงในระดับโลกเช่นกัน นอกจากนี้รูปแบบของกิจกรรมที่นำเสนอไม่ว่าจะเป็นการ สอนทักษะกีฬา การสาธิตศิลปะทางด้านกีฬา และการจัดการแข่งขันกีฬา ล้วนแล้วแต่เป็น กิจกรรมที่พึงประสงค์ของนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น ดังที่ กลิฟทีส (Glyptis, 1982) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวมีมากมายหลายประเภท แต่กิจกรรมที่ควรนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวควรประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาในฐานะผู้ชม การเข้ารับการศึกษาทักษะกีฬา และการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา เป็นต้น

3.2 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้อส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมกีฬาในช่วงฤดูการท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในช่วงเวลาดังกล่าว คือตั้งแต่ประมาณเดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป เป็นช่วงที่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมีสภาพดินฟ้าอากาศที่ปลอดโปร่งปราศจากเมฆหมอกและทัศนวิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางท่องเที่ยวและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวรรณ วาณิช (2539 : 189) ที่ได้แสดงความคิดเห็นว่า การท่องเที่ยวทะเลอันดามันควรอยู่ในช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนจนกระทั่งถึงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นระยะที่ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านทะเลด้านอ่าวไทย กล่าวคือเป็นช่วงฤดูฝนของอ่าวไทย มีคลื่นลมแรงไม่เหมาะแก่การท่องเที่ยว นอกจากนี้ในช่วงเวลาดังกล่าวจะตรงกับการจัดงานเทศกาลประจำปีของพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน เช่น เทศกาลเปิดฤดูการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน และเทศกาลปีนผาหรรษาของจังหวัดกระบี่ ตลอดจนเทศกาลอนุรักษ์เต่าทะเลของจังหวัดพังงา เป็นต้น เทศกาลต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นแรงดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกหลั่งไหลเข้ามาสู่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันปีหนึ่ง ๆ หลายล้านคน

3.3 นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งใน

ภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้ว พบว่านักท่องเที่ยวของทั้ง 3 จังหวัดมีความพึงพอใจกิจกรรมอันดามันจักรยานข้ามทุ่งในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่ากีฬาจักรยานเป็นกีฬาผจญภัยที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้สืบเสาะแสวงหาข้อค้นพบต่าง ๆ ตามความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้อย่างรวดเร็วและทันใจ นอกจากนี้กีฬาจักรยานยังเป็นกิจกรรมออกกำลังกายที่สนุกสนานไม่จำกัด จำนวน เพศ และอายุ และสมาชิกของครอบครัวสามารถเข้าร่วมได้ทุกคน ที่สำคัญคือกีฬาจักรยานเป็นกีฬาที่มีลักษณะพิเศษคือนอกจากจะเป็นกิจกรรมที่มีคุณลักษณะดังกล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักกีฬาได้พัฒนาจิตใจสามารถชมความงามของธรรมชาติสองข้างทางได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กฤษฎา ชื่นบาน (2544 : 5) ที่ได้กล่าวไว้ว่ากีฬาจักรยานมีเสน่ห์ในตัวของมันเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจักรยานเป็นกีฬาที่ให้ความรู้สึกเบาสบาย และสามารถขับเคลื่อนไปในสภาพแวดล้อมที่สวยงาม จึงเป็นการเพิ่มรสชาติของการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาจักรยานมากขึ้นเป็นหลายเท่าทวีคูณ

4. ความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ซึ่งมีผลการวิจัยที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

4.1 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพึงประสงค์ให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดให้มีการสอน สาธิต แข่งขันกีฬาทางน้ำ กีฬาผจญภัย และกีฬาเพื่อความบันเทิงโดยทั่วไปตามความโดดเด่นและศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้จังหวัดภูเก็ต พังงา และ กระบี่ จะตั้งอยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันด้วยกัน แต่ก็มีความโดดเด่นในลักษณะของภูมิประเทศที่ต่างกันออกไป กล่าวคือภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ประกอบไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจังหวัดที่มีสนามกอล์ฟที่มีชื่อเสียงในระดับโลก นอกจากนี้ยังมีสนามกีฬาโบว์ลิ่งและสนามกีฬาเทนนิสที่ทันสมัยอีกด้วย ส่วนจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่งดงามจึงเป็นแหล่งของกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบผจญภัย อันได้แก่การพายเรือแคนูและคายัค และการดำน้ำซึ่งมีชื่อเสียงไปทั่วโลกสำหรับจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศคล้ายคลึงกับจังหวัดพังงา แต่ที่แตกต่างออกไปก็คือจังหวัดกระบี่จะรายล้อมไปด้วยเทือกเขาหินปูนที่แข็งแกร่ง จึงเป็นแหล่งกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวประเภทปีนผาซึ่งมีชื่อเสียงในระดับโลกเช่นกัน ดังนั้นถ้านำความต่างดังกล่าวมา

เป็นจุดแข็งและใช้กลวิธีที่เหมาะสมนำเสนอสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สู่สายตาของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการสอน สาธิต และจัดการแข่งขันกีฬา เชื่อว่าพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันยังคงสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในประเทศไทยอีกนานเท่านาน

4.2 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว กิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านระยะเวลาและฤดูกาลในการจัดกิจกรรมกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความพึงพอใจให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงฤดูการท่องเที่ยว และถ้าเป็นไปได้ควรจัดให้ตรงกับเทศกาลประจำปี วันนักชดถุภษ หรือวันหยุดสุดสัปดาห์ที่สำคัญ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกหลังไหลเข้ามายังพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยว อีกทั้งในช่วงเวลาดังกล่าว ยังประกอบไปด้วยเทศกาลประจำปีต่าง ๆ เช่นเทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวที่จังหวัดภูเก็ต เทศกาลปล่อยเต่าทะเลที่จังหวัดพังงา และเทศกาลเบิกฟ้าอันดามันที่จังหวัดกระบี่ เป็นต้น ซึ่งเทศกาลต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นเทศกาลที่อยู่ในความรอคอยของนักท่องเที่ยวแทบทั้งสิ้น นอกจากนี้เจ้าบ้านยังพึงพอใจให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การสอน สาธิต และจัดการแข่งขันกีฬาในบริเวณที่มีปัจจัยดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อันได้แก่ ทะเล หาดทราย และแสงอาทิตย์ ทั้งนี้เพราะว่าสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นภาพลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันซึ่งอยู่ในความทรงจำและความประทับใจของนักท่องเที่ยวตลอดมา ข้อค้นพบอีกประการหนึ่งก็คือเจ้าบ้านยังพึงประสงค์ให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันนำเสนอกีฬาพื้นเมือง เช่น กีฬามวยไทย การแข่งนกเขาชวาเสียงแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ แต่ทั้งนี้ต้องให้นักท่องเที่ยวเข้าไปยังแหล่งกีฬาคือสนามแข่งขันในท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นวิธีการจัดการท่องเที่ยวที่สนับสนุนให้วัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวได้ค้ำจุนเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งถือว่าการจัดการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนวิธีหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนมีรายได้ ก่อเกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป นอกจากนี้การนำเสนอกีฬาพื้นเมืองในรูปแบบที่เหมาะสมจะเป็นผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีพลังสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกในพื้นที่ไม่แพ้การท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของ ยุวดี เสตสุวรรณ (2544 : 364) ที่ว่าประเพณีและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสู่ท้องถิ่นได้อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด และ จรรยา แก่นวงษ์คำ (2546 : 6) ยังได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับกีฬามวยไทยในฐานะที่

เป็นที่ฟ้าพื้นเมืองว่า มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ประจำชาติไทยที่ชาวต่างประเทศให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการที่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทยก็จะไม่ยอมพลาดโอกาสที่จะไปชมการแข่งขันมวยไทย ทั้งนี้เพราะมวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่แปลกที่สุดในโลก และยิ่งไปกว่านั้นนักมวยไทยยังได้เคยเดินทางไปแสดงศิลปะมวยไทยในต่างประเทศหลายครั้งจนเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายทั่วไป ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ากีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่ทรงคุณค่าควรแก่การนำเสนอต่อสายตาชาวโลกโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยปีหนึ่งหลายล้านคน

4.3 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว กิ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านการบริหารจัดการกีฬา ทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าบ้านต้องการให้กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมให้ สอดรับ ต่อเนื่อง และเชื่อมโยง ระหว่างกันอย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านสถานที่ กิจกรรม และฤดูกาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจ้าบ้านต้องการให้นักท่องเที่ยวใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันให้ยาวนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะนั่นหมายถึงเม็ดเงินจำนวนมหาศาลที่จะเกิดขึ้นจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ผลที่ตามมาคือเกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับ จริยา เปรมศิลป์ (2543 : 1) ที่ได้กล่าวไว้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความโดดเด่นทางด้านตัวสินค้าทางการท่องเที่ยวของไทยประกอบกับการบริหารจัดการที่เกิดจากความร่วมมือของฝ่ายต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยยังคงเติบโตอย่างไม่หยุดยั้ง โดยจำนวนของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สามารถสร้างรายได้เข้าสู่พื้นที่ในรูปเงินตราต่างประเทศหลายร้อยล้านบาทต่อปี นอกจากนี้เจ้าบ้านยังพึงพอใจที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันเปิดโอกาสให้ชุมชน ภาครัฐบาล และภาคธุรกิจเอกชน จัดและบริหารงานท่องเที่ยวร่วมกัน ในลักษณะขององค์กรทางธุรกิจซึ่งอาจจะออกมาในรูปของชมรมหรือสมาคมตามความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เกิดการแบ่งปันความรับผิดชอบและได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรม ภายใต้การประสานงานและกำกับดูแลขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการดำเนินการดังกล่าวเป็นการจัดและบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งการทำงานแบบร่วมแรงร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวกันจะเป็นการสร้างโอกาสให้องค์กรประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539 : 73) ที่ว่าองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นควรมีส่วนในการจัดและบริหารการ

ท่องเที่ยวโดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์กับคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

4.4 เจ้าบ้านมีความพึงพอใจต่อการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน ด้านกิจกรรมกีฬาเสนอแนะทั้งในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความพึงพอใจที่จะให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดกิจกรรมไตรกีฬาผจญภัย จักรยานข้ามทุ่ง โดยให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสปั่นจักรยานผ่านกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันอย่างทั่วถึง ผลที่ตามมาก็คือเกิดการกระจายรายได้ตลอดพื้นที่ เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือการจัดการแข่งขันกีฬาจักรยานไม่ยุ่งยากซับซ้อนเมื่อเปรียบเทียบกับกีฬาประเภทอื่น ทั้งในแง่ของผู้จัดและนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซาโรจน์ มีวงษ์สม (2543 : 16) ที่ว่า นักท่องเที่ยวที่เข้าร่วมแข่งขันจักรยานถึงแม้จะไม่ใช่นักกีฬาก็สามารถแข่งขันได้ แต่ทั้งนี้ต้องเลือกใช้จักรยานให้เหมาะสมกล่าวคือเป็นจักรยานลูกผสมระหว่างจักรยานแข่งขันกับจักรยานท่องเที่ยวซึ่งใช้ง่ายและสะดวกกว่า นอกจากนี้เจ้าบ้านยังพึงพอใจให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันจัดการแข่งขันมินิมาราธอนเลียบชายหาดระยะทางแล้วแต่ความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติที่งดงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีหาดทรายขาวที่ทอดยาวไปตามชายฝั่งทะเลซึ่งบางแห่งมีชื่อเสียงในระดับโลก เช่น หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต หาดท้ายเหมืองจังหวัดพังงา และหาดอ่าวนางจังหวัดกระบี่ เป็นต้น ดังนั้นจึงสมควรใช้ประโยชน์จากทรัพยากรการท่องเที่ยวดังกล่าวอย่างคุ้มค่า ข้อได้เปรียบของการแข่งขันเลียบชายหาดอีกประการหนึ่งก็คือการวิ่งเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติของมนุษย์จึงง่ายต่อการปฏิบัติ (กฤษฎา ชื่นบาน, 2544 : 1) ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการวิ่งเลียบชายหาดจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการที่เอื้อประโยชน์ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการวิ่งเลียบชายหาดถือว่าเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประเภทหนึ่ง ดังที่ อุดม เขยกิจวงษ์ และคณะ (2548 : 83,107) ได้กล่าวไว้ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยววัฒนธรรม และการท่องเที่ยวนันทนาการ ซึ่งหมายรวมถึง การเดิน การวิ่ง การพายเรือ การดำน้ำ การปีนผา การขี่จักรยานตามเส้นทางธรรมชาติ เป็นต้น

5. แนวทางการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย ผู้บริหารสถานประกอบการ มัคคุเทศก์ และบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ได้อภิปรายสรุปไว้ดังนี้

5.1 กีฬาดำน้ำ

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา การจัดระเบียบแหล่งกีฬาดำน้ำสามารถทำได้ในขอบเขตที่จำกัด ทั้งนี้เพราะว่าแหล่งกีฬาดำน้ำที่มีศักยภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการที่สำคัญคือขึ้นอยู่กับธรรมชาติซึ่งมีอยู่ค่อนข้างจำกัด อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบควรมีการสำรวจแหล่งดำน้ำในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างจริงจัง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานว่าแหล่งใดที่ยังมีศักยภาพและแหล่งใดควรจะดีใช้ประโยชน์ชั่วคราวเพื่อปรับปรุงและพัฒนา หลังจากนั้นให้ประกาศเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยระบุให้ชัดเจนว่าเป็นแหล่งดำน้ำตื้นหรือดำน้ำลึก มีอะไรโดดเด่น และนักท่องเที่ยวผู้สนใจควรมีประสบการณ์และความสามารถดำน้ำในระดับใดจึงจะดำน้ำท่องเที่ยวบริเวณนั้นได้ ที่สำคัญคือต้องจัดทำแผนที่แหล่งท่องเที่ยวกีฬาดำน้ำในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันให้ชัดเจนและถ้าเป็นไปได้ควรกำหนดและขึ้นทะเบียนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ขณะเดียวกันควรมีการสำรวจแหล่งดำน้ำใหม่หรือประดิษฐ์โลกใต้บาดาลเพื่อประกาศและบรรจุลงในแผนที่ดำน้ำให้เรียบร้อยทันเวลา ทั้งนี้เพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นข้อมูลปัจจุบันสำหรับนักท่องเที่ยวได้เลือกและตัดสินใจ นอกจากนี้ควรมีการกำกับดูแลเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการเข้าชมวนอุทยานแห่งชาติหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าค่าเหยียบเกาะควรอยู่ในอัตราที่เหมาะสมกับกำลังจ่ายของนักท่องเที่ยว

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สำหรับกีฬาดำน้ำแล้วภูมิทัศน์ทั้งบนบกและใต้ทะเลล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าไปสู่แหล่งกีฬา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องอนุรักษ์ทุกสิ่งอย่างในบริเวณแหล่งดำน้ำให้คงอยู่นานเท่านาน กล่าวคือธรรมชาติ อนุรักษ์ และป้องกันแหล่งปะการัง และพืชทะเลไม่ให้ถูกทำลาย นอกจากนี้ยังต้องควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมและเอกลักษณ์ของจุดดำน้ำ เช่น ซากเรือโบราณที่จมอยู่ใต้ทะเลไม่ให้ถูกทำลายจากนักท่องเที่ยวที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ นอกจากนี้ยังส่งวนพันธุ์ปลาและสัตว์ทะเลอื่น ๆ ที่อาศัยอยู่ในแหล่งดำน้ำ ที่สำคัญคือต้องไม่ใช้ประโยชน์แหล่งกีฬาอย่างเกินพอดีจนกระทั่งมีผลทำให้สัตว์ทะเลที่อยู่ในบริเวณดังกล่าวย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยซึ่งจะทำให้ทุกสิ่งด้อยค่าลง อีกส่วนหนึ่งควรมีการกำหนดระเบียบการใช้พื้นที่ เช่น เกาะแก่งต่าง ๆ ที่อยู่ในบริเวณใกล้จุดดำน้ำให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบและบทลงโทษเกี่ยวกับการทำลายสิ่งแวดล้อมหรือการกระทำอื่นใดก็ตามที่ก่อให้เกิดปัญหาและมลภาวะในบริเวณดังกล่าว และถ้าหากจำเป็นต้องก่อสร้างอาคารหรือโรงเรือน เช่น ศาลาพักร้อนสำหรับนักท่องเที่ยว และห้องน้ำสาธารณะ เป็นต้น ก็ต้องผ่านการศึกษาผลได้ผลเสียและเห็นชอบจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ที่สำคัญคือรูปลักษณะของสิ่งก่อสร้างต้องไม่บดบังทัศนียภาพและเป็นอุปสรรคในการใช้พื้นที่ดังกล่าว

ด้านการเข้าถึงแหล่งกีฬา เนื่องจากจุดดำนํ้าบริเวณพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันส่วนใหญ่อยู่ตามเกาะแก่งต่าง ๆ ดังนั้นการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวจึงต้องใช้ทั้งทางรถและทางเรือ ดังนั้นพาหนะเดินทางโดยเฉพาะเรือต้องมีความแข็งแรงและปลอดภัยต่อทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว จึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันมีศูนย์พัฒนาการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเป็นต้น ที่จะต้องกำกับดูแลและออกระเบียบว่าด้วยเรื่องมาตรฐาน ขนาดของเรือซึ่งจะต้องเหมาะสมกับจำนวนของนักท่องเที่ยว ตลอดจนวิธีการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ ที่ผ่านมามีการประกอบธุรกิจกีฬาดำน้ำมักจะดำเนินการทุกอย่างแบบเบ็ดเสร็จโดยผู้ประกอบการ กล่าวคือมีเรือ มีคูเทศก์หรือที่เรียกกันติดปากว่าบัดดี้ และอื่น ๆ เป็นของตัวเองทั้งนี้เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น บางครั้งทำให้มีปัญหาที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้นตามมาเกินกว่าที่จะแก้ไข ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรจะมีการพูดคุยเพื่อหาแนวทางในการประกอบธุรกิจกีฬาดำน้ำและกีฬาอื่น ๆ ที่ใช้เรือเป็นพาหนะเดินทางอย่างเก็ถูกุล กล่าวคือสนับสนุนและเปิดโอกาสให้องค์กรอาชีพต่าง ๆ เช่นชมรมเรือหางยาว ชมรมเรือเร็วหรือเรียกกันโดยทั่วไปว่าสปีดโบท ตลอดจนชมรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเล มามีส่วนร่วมในธุรกิจ โดยกำหนดมาตรฐานด้านขนาด การบริการและเวลารับส่งผู้โดยสารให้ชัดเจน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นอกจากจะได้กลายเป็นมิตรทางวิชาชีพแล้วยังเป็นการตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดอันดามันอีกด้วย

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กีฬาดำน้ำเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกับการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ดังนั้นกระบวนการในการดำเนินธุรกิจจึงเป็นไปอย่างราบรื่นในระดับหนึ่ง กล่าวคือมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมสรรพ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนสอนดำน้ำ บริษัทนำเที่ยว มีคูเทศก์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดมาตรฐานแห่งวิชาชีพควรมีการอำนวยความสะดวกเรื่องที่พักที่สะอาดปลอดภัยในกรณีที่ต้องพักค้างคืน แหล่งเช่า ซ่อม และแลกเปลี่ยนอุปกรณ์ที่ชำรุด และกรณีที่ผู้ประกอบการให้บริการอุปกรณ์ดำน้ำก็ต้องตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เสมอ สำหรับการอัดก๊าซออกซิเจนก็ต้องผ่านกรรมวิธีที่แน่ใจว่าถูกต้อง สะอาด และบริสุทธิ์ ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะต้องกำหนดและตรวจสอบให้เป็นไปตามหลักวิชาการ นอกจากนี้ควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับร้านอาหารที่มีคุณภาพและในกรณีที่ต้องจัดอาหารกล่องไปพร้อมกับเรือต้องแน่ใจว่าไม่เกิดการบูดเสียระหว่างการเดินทางที่สำคัญคือต้องมีคุณภาพทั้งปริมาณและคุณค่า นอกจากนี้ควรมีการบริการของกิจกรรมการท่องเที่ยวทางนํ้าทางอินเตอร์เน็ตในราคายุติธรรม

ด้านการรักษาความปลอดภัย กีฬาดำน้ำเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงสุดจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่เข้ามาสู่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน แต่สิ่งหนึ่งที่นักท่องเที่ยวจะกังวลและซักถามเสมอคือระบบการรักษาความปลอดภัย ทั้งขณะที่ใช้ชีวิต ในการเดินทาง และเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาดำน้ำ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะต้องหาวิธีการในการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้มีคุณภาพ โดยเริ่มจากการทำประกันชีวิตผู้โดยสารและบุคลากร การให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่นักท่องเที่ยวในการปฏิบัติตัวขณะเดินทางและเข้าร่วมกิจกรรมดำน้ำ ตลอดจนสัญญาอนุญาตอื่น ๆ ซึ่งอาจจะบรรยายหรือแจกเอกสารเพื่ออ่านทำความเข้าใจได้ พาหนะเดินทางคือเรือต้องได้มาตรฐานตามข้อกำหนดของทางการ ที่สำคัญคือให้นักท่องเที่ยวต้องสวมเสื้อชูชีพขณะเดินทางทุกคนทุกครั้ง และถ้าเป็นเรือขนาดใหญ่ควรมีอุปกรณ์ดับเพลิงติดไปด้วย นอกจากนี้ควรมีการเตรียมการเรือยาสามีประจำบ้านและเตือนนักท่องเที่ยวให้เตรียมยาประจำตัวให้พร้อม และในกรณีที่เป็นกิจกรรมสะสมประสบการณ์ดำน้ำตามหลักสูตรโดยเฉพาะภาคกลางคืน ต้องเตรียมการเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยอย่างเข้มแข็ง เช่น เตรียมการเรืออุปกรณ์ให้แสงสว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีภาคีที่มีประสบการณ์และความชำนาญการทั้งทางด้านการดำน้ำ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และชำนาญพื้นที่

ด้านบุคลากร การดำน้ำเป็นกิจกรรมนันทนาการที่เป็นทั้งศิลปะและศาสตร์ ซึ่งนักท่องเที่ยวต้องเรียนรู้ ฝึกฝน ผ่านการทดสอบ และสั่งสมประสบการณ์มาเป็นอย่างดี ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผู้ประกอบการต้องตระหนักถึงลักษณะเฉพาะของกิจกรรมดังกล่าว ที่สำคัญที่สุดก็คือจะต้องมีระบบการคัดเลือก และบางครั้งต้องสอบคัดเลือกบุคลากร อันได้แก่ผู้ฝึกสอน มัคคุเทศก์ ตลอดจนบุคลากรอื่น ๆ ให้ได้คุณภาพ กล่าวคือผู้นำเที่ยวและผู้ฝึกสอนดำน้ำแบบใช้เครื่องช่วยหายใจต้องมีความชำนาญและรอบรู้เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของแหล่งดำน้ำเป็นอย่างดี ต้องผ่านการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยสมาคมวิชาชีพดำน้ำที่ได้รับการยอมรับ ไม่ว่าจะเป็นสมาคมวิชาชีพผู้ฝึกสอนดำน้ำ(PADI) หรือ สมาคมผู้ฝึกสอนดำน้ำนานาชาติ (NAUI) และอื่น ๆ แล้วแต่กรณี นอกจากนี้ผู้นำเที่ยวและผู้ฝึกสอนดำน้ำควรผ่านการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพมัคคุเทศก์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอีกด้วย ในทำนองเดียวกันผู้นำเที่ยวดำน้ำคูประจักษ์ก็ต้องผ่านการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพมัคคุเทศก์เช่นกัน

ด้านกิจกรรม กีฬาดำน้ำมีลักษณะเด่นเฉพาะตัว กล่าวคือผู้เข้าร่วมกิจกรรมต้องได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี ทั้งนี้ก็เพราะว่าการใช้ชีวิตใต้น้ำจะแตกต่างจากการใช้ชีวิตปกติโดยสิ้นเชิง นอกจากนี้การใช้เครื่องช่วยหายใจก็ต้องใช้หลักการและวิธีที่ถูกต้อง ดังนั้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ

กีฬาดำน้ำจึงมีมากมายอันได้แก่ การเปิดโรงเรียนสอนดำน้ำโดยได้รับอนุญาตจาก กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การเปิดธุรกิจนำเที่ยวทางการดำน้ำ โดยได้รับ อนุญาตจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งสามารถจัดรายการนำเที่ยวคือ การดำน้ำศึกษา ธรรมชาติบริเวณผิวนทะเลโดยใช้หน้ากาก การดำน้ำลึกดูปะการังและระบบนิเวศใต้ทะเล การดำ น้ำเพื่อสำรวจและศึกษาร่องรอยทางประวัติศาสตร์ เช่น สำรวจเส้นทางเดินเรือและซากเรือโบราณ ใต้ท้องทะเล การเก็บขยะและสิ่งปฏิกูลใต้ทะเลเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การแข่งขันดำน้ำลึก การ แข่งขันดำน้ำหาที่หมาย นอกจากนี้อาจจะมีการแข่งขันดำน้ำแบบประสมประสานเช่นแรลลี่ดำ น้ำเก็บขยะตัดสินผลโดยใช้เวลาและน้ำหนักของขยะที่เก็บได้ และการแข่งขันทักษะต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำน้ำตามสถานการณ์สมมติ เช่น การช่วยเหลือเพื่อนและนักท่องเที่ยวขณะประสบ ปัญหาเครื่องช่วยหายใจขัดข้องขณะอยู่ใต้ทะเล ซึ่งสามารถเข้าร่วมแข่งขันได้ทั้งในฐานะ นักท่องเที่ยวและเจ้าบ้าน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นอกจากจะเป็นกิจกรรมเพื่อนันทนาการแล้วยังเป็น การชักจูงเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัย และประโยชน์หนึ่งที่จะได้รับตามมาคือ ได้ ประชาสัมพันธ์และสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ประสงค์ จะเข้ามาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอีกด้วย

5.2 กีฬาพายเรือแคนูและคายัค

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา การจัดระเบียบแหล่งพายเรือแคนูและคายัคสามารถ ทำได้ในระดับหนึ่งทั้งนี้ก็เพราะว่าแหล่งพายเรือแคนูและคายัคจะต้องใช้ธรรมชาติที่มีลักษณะ เฉพาะที่เอื้อต่อการประกอบกิจกรรมซึ่งก็มีอยู่จำกัด อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบ และเป็นการยกระดับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพการท่องเที่ยวโดยเรือแคนูและคายัคในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามัน ควรดำเนินการเกี่ยวกับการจัดระเบียบแหล่งการท่องเที่ยวดังกล่าวดังต่อไปนี้ เริ่มต้นด้วยการประกาศให้แหล่งกีฬาพายเรือแคนูและคายัคซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความ งดงามของธรรมชาติเป็นตัวหนุนเสริมให้ป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างจริงจัง กล่าวคือมี การกำหนดผู้กำกับดูแล กระบวนการในการตรวจสอบ และระบุบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนให้ชัดเจนโดย จังหวัดหรือองค์การส่วนท้องถิ่นใดแล้วแต่กรณี นอกจากนี้อาจจะมีการประกาศให้สัตว์และพืช หายากหรือมีที่อาศัยเฉพาะถิ่นนั้น ๆ ให้เป็นพืชและสัตว์สงวน ตลอดจนหาวิธีการอนุรักษ์และ ขยายพันธุ์เพื่อเพิ่มจำนวนจนเกิดเป็นภาพลักษณ์ประจำถิ่นสามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้า ไปสู่แหล่งท่องเที่ยว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือต้องอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิต ของชนเผ่า ตลอดจนสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในแหล่งท่องเที่ยวกีฬาพายเรือแคนูและคายัค และ นำเสนอให้นักท่องเที่ยวด้วยวิธีการที่แบบยลและเป็นเสน่ห์แก่แหล่งท่องเที่ยวตลอดไป

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม การดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาพายเรือแคนูและคายัคจะประสบความสำเร็จได้จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ ที่สำคัญก็คือการท่องเที่ยวโดยเรือแคนูและคายัคจะต้องอาศัยทรัพยากร ธรรมชาติที่เหมาะสม ตลอดจนสภาพภูมิทัศน์ที่งดงามและประสมประสานกันอย่างลงตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเป็นความงามที่แฝงไว้ด้วยความหลากหลายทางธรรมชาติและระบบนิเวศ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเป็นความงามที่อนุรักษ์และดำเนินการใด ๆ ให้ได้มาซึ่งสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ข้อที่ควรคำนึงประการหนึ่งก็คือจะต้องกำกับดูแลการก่อสร้างอาคาร โรงเรือน ร้านค้าต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่สำคัญคือต้องกลมกลืนกับธรรมชาติและไม้ประดับทัศนียภาพที่งดงามหรือมีผลกระทบอื่นใดต่อแหล่งท่องเที่ยวและถ้าหากเป็นไปได้ให้ใช้สัญญาณชุมชนที่สอดคล้องกับหลักวิชาการและเป็นที่ยอมรับเป็นเครื่องมือในการดำเนินการควบคุมการก่อสร้างหรือใช้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งจากแหล่งท่องเที่ยว

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวกีฬาพายเรือแคนูและคายัคอยู่ไกลจากที่พักของนักท่องเที่ยว และต้องใช้การเดินทางทั้งทางรถยนต์และทางเรือ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงถนนเส้นทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานอย่างน้อยที่สุดให้เป็นถนนลาดยางสามารถสัญจรไปมาสะดวก ส่วนที่เป็นหลุมเป็นบ่อและบางช่วงที่เป็นถนนคอนกรีตที่สร้างขึ้นเพื่อเข้าหมู่บ้านก่อนที่จะพัฒนาบริเวณนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งบัดนี้ได้ชำรุดทรุดโทรมเนื่องจากการใช้งานก็ให้เร่งแก้ไขเพื่อยืดระยะเวลาการใช้งาน อีกอย่างหนึ่งที่ต้องคำนึงก็คือป้ายบอกทางไปแหล่งกีฬาต้องชัดเจนและบอกเป็นระยะ ๆ จนกว่าจะถึงจุดหมาย นอกจากนี้ท่าเรือชั่วคราวบางแห่งที่ใช้ประโยชน์ในการขนถ่ายนักท่องเที่ยว และเรือแคนูตลอดจนสัมภาระอื่น ๆ ไปยังจุดปล่อยเรือ อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมซึ่งมีผลต่อความเชื่อถือของนักท่องเที่ยวก็ต้องเร่งปรับปรุง และถ้าเป็นไปได้ควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ให้ทราบทั่วกันว่าท่าเรือซึ่งส่วนหนึ่งเป็นสะพานไม้ยื่นไปในทะเลนั้นมีอายุใช้งานมากปีและควรจะระบุจำนวนผู้ใช้ให้ชัดเจน ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือเรือที่จะบรรทุกนักท่องเที่ยว เรือแคนูและสัมภาระอื่น ๆ จากท่าไปยังจุดพายเรือจะต้องเป็นเรือโดยสารที่ได้มาตรฐาน ซึ่งอาจจะเป็น 2 ชั้น ชั้นล่างสำหรับเก็บเรือและสัมภาระ ส่วนชั้นบนสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นต้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กีฬาพายเรือแคนูและคายัคเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสนใจและความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ และจากการศึกษาพบว่าสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะเป็นแรงจูงใจและรักษาระดับความนิยมในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงจำเป็นต้องวางแผนและเตรียมการเกี่ยวกับสิ่ง

อำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวันในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้ครบวงจร กล่าวคือ ต้องมีที่พักในกรณีที่ต้องการพักค้างคืน ร้านค้าสะดวกซื้อ ห้างน้ำสาธารณะ ศาลาพักผ่อน ศูนย์บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารและอินเทอร์เน็ต สถานพยาบาล นอกจากนี้ควรจะมีการเตรียมการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบุคคลพิเศษและคนพิการ เช่น ทางเดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการลงเรือเป็นต้น

ด้านการรักษาความปลอดภัย กีฬาพายเรือแคนูและคายัคเป็นกีฬาผจญภัยที่โลดโผน และทำหายความสามารถซึ่งมักจะเกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้นจึงจำเป็นต้อง กำกับดูแลและกำหนดข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องมีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือและกู้ภัยที่อาจเกิดขึ้น มีมัคคุเทศก์ผู้ที่มีความชำนาญเส้นทางพายเรือเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมและมีจำนวนเหมาะสมกับจำนวน นักท่องเที่ยว เครื่องแต่งกายต้องเหมาะสม กล่าวคือเป็นชุดที่กระชับไม่รุ่มร่าม ซับเหงื่อ และสามารถป้องกันผิวหนังไม่ให้ระคายเคืองหรือเผาไหม้จากแสงแดด ลม และน้ำได้ และที่ขาดเสียไม่ได้ ก็คือหมวกกันน็อกกับเสื้อชูชีพต้องสวมตลอดเวลาขณะปฏิบัติกิจกรรม นอกจากนี้เรือต้องได้ มาตรฐานและมีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องใช้ให้สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวและ กิจกรรมเช่น พายกีกอน ต้องใช้เรือแคนูหรือคายัคเพราะมีลักษณะและคุณสมบัติในการใช้ ประโยชน์ต่างกัน นอกจากนี้ต้องเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับอุปกรณ์ปฐมพยาบาล อุปกรณ์กู้ภัย ให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้เสมอ อีกประการหนึ่งควรมีการดำเนินการเกี่ยวกับความ ปลอดภัยในพื้นที่ เช่น มีอาสาสมัครประจำหมู่บ้านคอยช่วยเหลือและคุ้มครองนักท่องเที่ยว มีระบบ ไฟฟ้าที่สามารถให้ความสว่างเพียงพอตลอดพื้นที่ และเพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการรักษา ความปลอดภัยประสบความสำเร็จต้องมีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการในกรณี ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากและหลายกลุ่มแสดงความจำนงเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาพายเรือแคนูและ คายัคในขณะที่แหล่งท่องเที่ยวมีจำกัด ซึ่งความแออัดและขาดระเบียบอาจจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ขณะเข้าร่วมกิจกรรมได้

ด้านบุคลากร เนื่องจากกีฬาพายเรือแคนูและคายัคเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้บุคลากร ผู้ชำนาญการเฉพาะด้านเป็นผู้ดำเนินการ และถ้าเป็นไปได้ควรเป็นบุคลากรในพื้นที่ที่ผ่านการ ฝึกอบรมการเป็นผู้สอนและมัคคุเทศก์นำเที่ยวทางเรือแคนูมาเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ต้องเป็นผู้ที่มีจรรยาบรรณของนักบริการและสามารถสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษได้ ที่สำคัญคือเป็นผู้ที่มีความชำนาญเส้นทาง มีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศตาม

คำพยากรณ์ของทางการที่เป็นปัจจุบัน สามารถอ่านระดับน้ำและกระแสน้ำได้อย่างเชี่ยวชาญเพราะกระแสน้ำนอกจากจะบอกระดับความยากง่ายในการพายเรือแล้วยังบอกประเภทและชนิดของเรือที่ใช้อีกด้วย นอกจากนี้ยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การช่วยคนจมน้ำ การป้องกันอุบัติเหตุและการกู้ภัยทางน้ำอีกด้วย

ด้านกิจกรรม กีฬาพายเรือแคนูนอกจากจะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและท้าทายแล้วยังเป็นกิจกรรมที่มีส่วนในการเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความอดทนของกล้ามเนื้อตลอดจนระบบการไหลเวียนโลหิตได้เป็นอย่างดี ดังนั้นกิจกรรมที่จัดจึงสามารถดำเนินการได้ใน 2 ลักษณะคือ ประเภทแรกเป็นกิจกรรมนันทนาการทั่วไป เช่นการพายเรือแคนูเพื่อศึกษาธรรมชาติบริเวณป่าชายเลน การพายเรือแคนูเข้าไปตามโพรงถ้ำเพื่อศึกษาร่องรอยต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์อันมีภาพเขียนสีเป็นอาทิ ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็นประเภทโลดโผนผจญภัย เช่น การพายเรือคายัคครอบเกาะแก่งต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้พลังกำลังฝ่าฟันกับกระแสน้ำ การแข่งขันพายเรือคายัคตามเส้นทางที่กำหนดบริเวณชายหาดโดยนับเป็นรอบเช่นเดียวกับการแข่งขันกรีฑาในลู่วิ่ง การแข่งขันแบบประสมโดยใช้ทักษะทางกายหลายอย่างเช่น การแข่งทวิกีฬาเป็นการพายเรือคายัคตามระยะทางที่กำหนดแล้ววิ่งเลียบชายหาดเข้าสู่เส้นชัยซึ่งอาจจะจัดแข่งเป็นทีมหรือบุคคลก็ได้ และการแข่งขันพายเรือคายัคระยะทางไกลแบบเป็นทีมจากที่หมายหนึ่งไปยังที่หมายหนึ่ง เช่นการพายเรือคายัคข้ามเกาะ ซึ่งต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญทางทะเลและเป็นกลุ่มที่มีรสนิยมเฉพาะการผจญภัยจริง ๆ นอกจากนี้อาจจะจัดการแข่งขันเรือคายัคสลาลม (Slalom) คือเป็นการแข่งขันพายเรือคายัคซิกแซกไปตามช่องทางระหว่างหลักที่กำหนดไว้ซึ่งจะมีระดับความยากง่ายต่างกัน กล่าวคือบางหลักก็พายผ่านไปโดยไม่ต้องทำกิจกรรมใด ๆ แต่บางหลักอาจจะต้องพายวนหลัก 1 รอบแล้วจึงผ่านไปก็ได้

5.3 กีฬาปีนผา

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา การจัดระเบียบแหล่งกีฬาปีนผาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันให้อยู่ในบริเวณเดียวกันค่อนข้างจะลงตัว เนื่องจากแหล่งกีฬาดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ของจังหวัดกระบี่โดยเฉพาะตำบลอ่าวนางบริเวณอ่าวไร่เลย์ และตำบลเกาะพีพีบริเวณอ่าวตันไทร ซึ่งอยู่ห่างกันใช้เวลาเดินทางโดยทางเรือเพียงชั่วโมงกว่า ๆ เท่านั้น นอกจากนี้แหล่งกีฬาปีนผายังอยู่ในพื้นที่จังหวัดพังงาบริเวณเกาะปันหยี่ อ่าวพังงาอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การจัดและบริหารแหล่งกีฬาปีนผาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพควรมีการจัดระเบียบในการใช้ประโยชน์จากแหล่งกีฬาดังกล่าวให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาครัฐ ชุมชน และผู้ประกอบการจะต้องร่วมแรงร่วมใจกันซ่อมบำรุงเส้นทางปีนผาให้อยู่ในสภาพที่

ใช้งานได้อย่างปลอดภัยและมั่นใจ อนุรักษ์ธรรมชาติและควมงามของน้ำผาที่ลดลงเนื่องจาก ผงซอล์ก การลดปริมาณขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ การบำบัดน้ำเสียที่เป็นระบบทั้งนี้เพื่อ ป้องกันไม่ให้เกิดมลภาวะบริเวณชายฝั่งทะเล การปรับมาตรฐานในการให้บริการ ตลอดจน กำกับดูแลมลภาวะทางเสียงที่เกิดจากสถานบันเทิงทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ให้รบกวน สมานิชของนักกีฬาปีนผาทั้งขณะปฏิบัติกิจกรรมและพักผ่อน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่มีผลกระทบ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่สามเหลี่ยมอินดามัน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม กีฬาปีนผาเป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเที่ยวอีกประเภท หนึ่งที่ต้องใช้แรงบันดาลใจหลายประการในการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และหนึ่งในนั้นก็คือ ทัศนียภาพอันงดงามของแหล่งปีนและบริเวณใกล้เคียง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนด มาตรการในการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนความงามและคุณค่าของทรัพยากรใน แหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ยาวนานเท่านานโดยการกำกับดูแลอย่างจริงจังในเชิงปฏิบัติ ตลอดจนออก ระเบียบและบทลงโทษเกี่ยวกับการปลูกสร้างถาวรวัตถุที่รुकล้ำเข้าไปในเขตวนอุทยานแห่งชาติ และ การขุดทำลายพืชและสัตว์ทะเลเพื่อทำเส้นทางเดินเรือ นอกจากนี้ควรมีการวางแผนในการใช้พื้นที่ ตลอดจนออกข้อกำหนดเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างที่กีดขวางทางสัญจรและบดบังทัศนียภาพที่งดงามของ แหล่งท่องเที่ยว

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นที่ทราบกันดีว่าการเดินทางไปแหล่งกีฬาปีนผา ทั้งในจังหวัดกระบี่และพังงาสามารถเลือกวิธีการเดินทางได้ 2 วิธี คือใช้บริการรถประจำทาง แล้วลงเรือเพื่อเดินทางต่อ หรือเดินทางโดยเรือตลอดจนถึงที่หมาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องที่จะต้องปรับปรุงถนนที่เชื่อมจากถนนสายหลักเข้าสู่ท่าเรือให้สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกและ ปลอดภัย นอกจากนี้ต้องปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณท่าเรือให้ได้มาตรฐานทั้งด้านความสะดวกในการใช้ งานและความงาม ตลอดจนจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เพื่อแจ้งกำหนดการเดินทางไปกลับทั้ง ทางรถและทางเรือให้ชัดเจน ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือต้องปรับปรุงถนน บันได และ สะพานในบริเวณแหล่งกีฬาปีนผาให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวและขนาดของยานพาหนะได้

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กีฬาปีนผาเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ต้องใช้อุปกรณ์ สนับสนุนในขณะปฏิบัติกิจกรรมเป็นจำนวนมาก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือความสำเร็จของ การเข้าร่วมกิจกรรมปีนผาครั้งหนึ่งนั้นมาจากคุณภาพของอุปกรณ์ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของ ผู้เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการในการกำกับดูแลเกี่ยวกับมาตรฐานของอุปกรณ์การปีนผาและ อุปกรณ์นิรภัยที่จำเป็น ที่สำคัญคือต้องมีการซ่อมบำรุงและพร้อมใช้งานเสมอ นอกจากนี้

จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับระบบสาธารณสุขูปโภคและสุขาภิบาล กล่าวคือมีระบบผลิตกระแสไฟฟ้าที่มีคุณภาพและพร้อมใช้งาน มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอกับจำนวนนักท่องเที่ยวและที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือจะต้องมีที่พักที่มีคุณภาพรายล้อมไปด้วยทัศนียภาพและธรรมชาติที่งดงาม ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถเลือกขนาดและชนิดของห้องพักได้ตามความต้องการและจำเป็น และเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความมั่นใจควรมีบริการให้ข้อมูลข่าวสารความรู้และทักษะในการดำเนินชีวิตขณะอยู่ในแหล่งกีฬา

ด้านการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากแหล่งกีฬาเป็นผาส่วนใหญ่ออยู่ห่างไกลจากตัวเมืองและมีข้อจำกัดเกี่ยวกับพายุและความสะดวกในการเดินทาง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยวตลอดจนบุคลากรอื่น ๆ ที่สำคัญคือต้องมีการจัดตั้งหน่วยรักษาการณ์ จัดทำป้ายบอกทิศทางในพื้นที่ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อป้องกันการพลัดหลงของนักท่องเที่ยว กำกับดูแลเกี่ยวกับการให้แสงสว่างในพื้นที่เพื่อลดอัตราการเกิดอาชญากรรมตลอดจนการดำเนินการเกี่ยวกับระบบดับเพลิงเพื่อป้องกันอัคคีภัยที่จะเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ควรมีการเตรียมการและซักซ้อมเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลและการส่งต่อคนไข้คือนักท่องเที่ยวไปยังโรงพยาบาลศูนย์ในกรณีฉุกเฉินและจำเป็น

ด้านบุคลากร กีฬาเป็นผาเป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่นอกจะอาศัยอุปกรณ์ที่มีคุณภาพทักษะการปีนที่ถูกต้อง และสภาพจิตใจที่กล้าหาญและเข้มแข็งแล้ว ยังต้องอาศัยมัคคุเทศก์ (Instructor-guide) ผู้ชำนาญเส้นทางที่คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลืออีกด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคัดเลือกผู้ที่จะต้องคัดสรรบุคลากรดังกล่าวให้เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ ที่สำคัญคือจะต้องเป็นผู้ผ่านการฝึกฝนและได้รับประกาศนียบัตรทางการปีนผาจากสถาบันที่ได้รับการรับรอง เป็นผู้ที่มีความสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีคุณธรรมและจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพมัคคุเทศก์ มีจิตวิทยาของความเป็นครูโดยเฉพาะในส่วนของการเสริมแรงและสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวได้แสดงความสามารถและประสบความสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดจนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการป้องกันการบาดเจ็บและการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และที่สำคัญที่สุดก็คือจำนวนของมัคคุเทศก์จะต้องเหมาะสมกับจำนวนของนักท่องเที่ยวสำหรับการออกปีนหน้าผาในแต่ละครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักท่องเที่ยว ลักษณะและระดับความยากง่ายของกิจกรรม ตัวอย่างเช่น ถ้าเป็นการฝึกปีนผาระดับเบื้องต้นสำหรับผู้ที่ไม่มีความชำนาญควรใช้ผู้สอน 1 คน ต่อผู้รับการ

ฝึกไม่เกิน 2 คน และถ้าเป็นการนำเป็นผาสำหรับผู้มีประสบการณ์ควรใช้มัดคุเทศก์ 1 คน ต่อ นักท่องเที่ยวไม่เกิน 4 คน และถ้าเป็นไปได้ควรมีบุคลากรอื่น ๆ ปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วย รักษาการณ์ ตลอดจนอำนวยความสะดวกและแก้ปัญหาแก่ผู้ฝึกสอนและมัดคุเทศก์ขณะ ปฏิบัติหน้าที่

ด้านกิจกรรม กีฬาปีนผาเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย อย่างไม่รู้จบเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานของกีฬาปีนผาเพื่อการท่องเที่ยวบริเวณจังหวัด กระบี่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันและเป็นแหล่งปีนผาที่สวยงามและดีที่สุดใน โลกประสบความสำเร็จสูงสุดควรมีการดำเนินการในส่วนของกิจกรรมคือ ส่งเสริมให้จัดการ เรียนการสอนปีนผาที่มีคุณภาพภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือควรมีการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพเพื่อเป็นศูนย์กลาง ของความร่วมมือในการบริหารจัดการกีฬาดังกล่าวซึ่งหมายถึงรวมถึงการจัดทำหลักสูตรการฝึก ปีนผาให้เป็นระบบระเบียบเดียวกันและสอดคล้องกับหลักวิชาการทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ และสังคม นอกจากนี้ควรมีการจัดโปรแกรมการปีนผาเพื่อการท่องเที่ยวที่ผสมผสานระหว่าง การปีนผา การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีประชาแบบดั้งเดิม เช่นกิจกรรมเดินป่าปีนผา ไรยตัว และกิจกรรมปีนผาหารักเป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมประเภทหลังนี้ได้รับความนิยม จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นอย่างมากและเพื่อให้กิจกรรมดังกล่าวเป็นที่ ประทับใจและยั่งยืนจึงเห็นสมควรปรับบรรยากาศของกิจกรรมให้มีกลิ่นอายของการดำเนิน ชีวิตตามรูปแบบดั้งเดิมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ พิธีกร กิจกรรม วัสดุ ดอกไม้ และพืชพรรณที่ใช้ในการประดับตกแต่ง ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องแฝงไว้ด้วยความ สง่างาม ความตรงตาตรงใจ และเป็นชีวานุสรณ์แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตราบนานเท่านาน

5.4 กีฬาพาล์ฟ

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา กีฬาพาล์ฟเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่นักกีฬาต้องใช้ สมาธิในการเล่นค่อนข้างสูง ดังนั้นสนามกีฬาพาล์ฟต้องอยู่ในบริเวณที่เป็นสัดส่วน บรรยากาศดี ไกลจากแหล่งชุมชน ไม่ควรอยู่ใกล้ถนนสายหลักที่มีรถยนต์ยานพาหนะเดินทางสัญจรไปมาเป็น จำนวนมาก สงบเงียบ และไม่ควรอยู่ในบริเวณเดียวกับสนามกีฬาอื่น เช่นสนามกีฬายิงปืน เพราะจะทำให้คนพลุกพล่านและเสียงดัง นอกจากนี้สนามกีฬาดังกล่าวต้องเป็นสนามที่ได้ มาตรฐานคือมีพื้นที่สนามกว้างขวาง มีหลุมสีต่าง ๆ เพื่อกำหนดประเภทและความสามารถ ของผู้เล่นครบ 5 สี มีหลุม 18 หลุม สนามต้องได้รับการตัดแต่งอย่างสวยงามและทำทายคือ ประกอบไปด้วยพื้นราบ เนิน หลุมทราย แหล่งน้ำ และต้นไม้ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยาก

ง่ายในการเล่นที่แตกต่างกันออกไป ที่สำคัญคือสนามกอล์ฟต้องอยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม ขณะเดียวกันก็ต้องมีการทำนุบำรุงและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศของสนามตลอดจนพื้นที่ใกล้เคียงอีกด้วย

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สนามกอล์ฟก็เหมือนกับกีฬาโดยทั่วไปคือการก่อสร้างอาคารและโรงเรือนต่าง ๆ ภายในสนามต้องได้รับการวางแผนมาอย่างดีมีประโยชน์ใช้สอยตามความจำเป็น ที่สำคัญคือสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ต้องมีรูปลักษณะที่กลมกลืนกับธรรมชาติของสภาพสนามตลอดจนศิลปวัฒนธรรมของชุมชนที่เป็นที่ตั้งของสนามอีกด้วย นอกจากนี้สนามกอล์ฟต้องมีทัศนียภาพที่สวยงาม กล่าวคือสนามต้องได้รับการปรับแต่งแลดูเขียวสบายตา ต้นไม้ได้รับการบำรุงรักษาพร้อมอยู่ตลอดเวลาที่สำคัญคือดินต้องนิ่มไม่แข็งจนเกินไป

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้วยธรรมชาติของสนามกอล์ฟที่ต้องการความสงบจึงอยู่ห่างไกลจากชุมชน ดังนั้นการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจึงต้องได้รับการวางแผนและตกลงระหว่างผู้ประกอบการนำเที่ยวและเจ้าของสนามเป็นอย่างดีว่าส่วนใดจะเป็นผู้ดำเนินการอย่างไรก็ตามเป็นหน้าที่ของเจ้าของสนามที่ต้องปรับปรุงถนนที่เชื่อมต่อจากถนนสายหลักเข้าไปยังสนามให้ได้มาตรฐาน คือเป็นถนนลาดยางหรือเป็นถนนคอนกรีตแล้วแต่ความเหมาะสม มีความกว้างพอเพียงที่รถวิ่งสวนกันได้ สองข้างทางพร้อมด้วยต้นไม้และธรรมชาติที่สวยงาม และถ้าเป็นไปได้ควรมีสโมสรพักร้อนสำหรับนักท่องเที่ยวพักผ่อนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและชมธรรมชาติ และในฐานะที่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ดังนั้นสนามกอล์ฟควรจะอยู่ในทำเลที่เป็นทางผ่านไปกลับและไม่ไกลจากสนามบินมากนัก ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลกที่เดินทางมาท่องเที่ยวและเล่นกอล์ฟโดยเฉพาะ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กอล์ฟเป็นกีฬาที่ต้องใช้สมาธิและเวลาการเล่นที่ยาวนาน นักท่องเที่ยวและครอบครัวจึงต้องใช้ชีวิตอยู่ในสนามกอล์ฟเป็นระยะเวลาสั้น ๆ ดังนั้นเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวเจ้าของสนามที่ได้มาตรฐานจึงต้องจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว อันได้แก่ร้านอาหารที่ผู้คนได้มากและมีคุณภาพ ร้านค้าสะดวกซื้อที่เปิดบริการ 24 ชั่วโมง ศูนย์บริการติดต่อสื่อสาร ร้านซักอบรีด ร้านเสริมสวย ร้านขายอุปกรณ์กอล์ฟ สถานที่เปลี่ยนเสื้อผ้า สถานพยาบาล และถ้าเป็นไปได้ควรมีสโมสรกีฬาเพื่ออบอุ่นร่างกายระหว่างรอการเล่น และเนื่องจากกอล์ฟเป็นกีฬาครอบครัว กล่าวคือนักกีฬามักจะนำครอบครัวติดตามไปเพื่อพักผ่อน

หย่อนใจและพักผ่อนอยู่นาน ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมการเกี่ยวกับคลับเฮาส์ที่มีคุณภาพ และมีรูปลักษณะที่กลมกลืนกับธรรมชาติและภูมิทัศน์ของสนามไว้เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและครอบครัวที่ประสงค์จะพักค้างคืนที่สนามอีกด้วย

ด้านการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากสนามกอล์ฟส่วนใหญ่อยู่ไกลจากชุมชน และมีเนื้อที่กว้างขวาง ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในสนามและเดินทางไปกลับอย่างเข้มแข็ง กล่าวคือต้องจัดเวรยามเพื่อรักษาความปลอดภัยตั้งแต่ทางแยกจากถนนสายหลักเข้าสู่สนามทั้งกลางวันและกลางคืน และถ้าหากเป็นไปได้ควรประสานงานกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อช่วยสอดส่องดูแลและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในคราวจำเป็น ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือควรมีมาตรการเกี่ยวกับการตรวจเช็คคนเข้าออกจากสนามกอล์ฟตลอดจนตรวจอาวุธเพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ด้านบุคลากร กีฬาอล์ฟเป็นกีฬาที่ต้องอาศัยบุคลากรหลายประเภทในการสนับสนุน การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาอล์ฟให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมเช่น ถ้าเป็นการเรียนรู้ทักษะกีฬาที่ต้องใช้คู่มือ ถ้าเป็นการเล่นกอล์ฟโดยทั่ว ๆ ไปก็ต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่เราเรียกกันติดปากว่าแคดดี้คอยอำนวยความสะดวก และถ้าหากเป็นการแข่งขันก็ต้องใช้กรรมการตัดสินเป็นต้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากกีฬาอล์ฟเป็นกีฬาที่สุภาพและต้องใช้สมาธิเป็นอย่างมากในการเล่น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว กล่าวคือเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะของพนักงานบริการที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความอดทนอดกลั้น ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีความสุข นอกจากนี้ควรเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นคนในชุมชนมีความชำนาญพื้นที่เป็นอย่างดีซึ่งผลประโยชน์โดยอ้อมที่ได้จากบุคลากรซึ่งเป็นคนในพื้นที่ก็คือเป็นการเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและของสนามกอล์ฟ ที่สำคัญก็คือเป็นวิธีการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย

ด้านกิจกรรม เมื่อพูดถึงสนามกีฬาอล์ฟในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันส่วนมากเป็นสนามที่ได้มาตรฐานและบรรยากาศดี คือนอกจากจะเป็นสนามที่ใช้ออกกำลังกายโดยทั่วไปแล้วยังสามารถจัดการแข่งขันกีฬาอล์ฟในระดับชิงแชมป์โลกได้ เพียงแต่ปรับเปลี่ยนบางสิ่งบางอย่างเช่นที่นั่งของผู้ชมที่กลมกลืนกับสภาพของสนาม นอกจากนี้อาจจะปรับรูปแบบของสนามให้มีระดับความยากง่ายที่หลากหลาย สวยงาม และท้าทายความสามารถของนักกีฬา

5.5 กีฬาตกปลา

ด้านการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว กีฬาทกปลาเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไป ดังนั้นเพื่อให้การจัดและบริหารแหล่งท่องเที่ยวด้านการ ตกปลาประสบความสำเร็จ กล่าวคือสามารถจูงใจนักท่องเที่ยวให้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดทั้งปี จึงควรดำเนินการกำหนดระเบียบว่าด้วยการใช้ประโยชน์จากแหล่งตกปลาโดยเน้น การพัฒนาที่ยั่งยืน เช่นมีการสำรวจแหล่งตกปลาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันแล้วประกาศเป็น แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ควรขอความร่วมมือจากกรมประมงหรือหน่วยงานอื่นที่ เกี่ยวข้องในการสำรวจพันธุ์ปลาในแต่ละแหล่งทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวในการตัดสินใจ เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และในกรณีที่พบพันธุ์ปลาหายากหรือเป็นปลาที่กำลังจะสูญพันธุ์ก็ ให้ประกาศเป็นสัตว์สงวนเป็นกรณีไป นั้นหมายถึงว่านักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปชมและศึกษาได้แต่ ไม่อนุญาตให้จับ และถ้าเป็นไปได้ควรจะใช้ประโยชน์จากแหล่งตกปลาบางแหล่งใน ฤดูวางไข่เป็นการชั่วคราวเป็นต้น

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาทกปลานอกจาก จะต้องเป็นแหล่งที่มีปลาชุกชุมแล้วยังต้องมีปัจจัยอื่นประกอบอีกด้วย สิ่งหนึ่งก็คือสภาพภูมิทัศน์ รอบ ๆ บริเวณแหล่งตกปลา ซึ่งอาจจะเป็นหาดทราย เวียงอ่าว และเกาะแก่งต่าง ๆ ควรได้รับการ กำกับดูแลให้คงสภาพความเป็นธรรมชาติที่มีทัศนียภาพงดงามให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่เป็นที่พักของนักท่องเที่ยวและที่จอดเรือชั่วคราวควรมีการออก ระเบียบเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเช่นเรื่องการจัดขยะและสิ่งปฏิกูล การหุงหาอาหาร ตลอดจนการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อสร้างเป็นที่พักรชั่วคราวเป็นต้น เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ เป็นสาเหตุแห่งความเสื่อมถอยของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งสิ้น

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการกำกับดูแลเกี่ยวกับเรือที่นำนักท่องเที่ยว และสัมภาระต่าง ๆ เข้าสู่แหล่งตกปลาให้เป็นเรือที่ได้ขนาดมาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้อง สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้ สามารถเดินทางไปและกลับได้อย่างปลอดภัยตาม เวลาที่กำหนด

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กีฬาทกปลาเป็นกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวประเภทหนึ่ง ที่ ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมค่อนข้างมาก และในกรณีที่เป็นการตกปลาน้ำลึกก็ต้องลอยเรือ อยู่ในทะเลเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน และบางครั้งต้องพักค้างคืนในเรือ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมเพียง อันได้แก่ อุปกรณ์ตกปลาทั้งในและ นอกกล่อง เสื้อโปลา เครื่องนอน เครื่องใช้จำเป็นในยามฉุกเฉิน อาหาร เครื่องดื่ม ยาสามัญ

ประจำบ้าน วัสดุอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล และที่จะขาดเสียไม่ได้ก็คือระบบการสื่อสารที่ดี เช่น วิทยุสื่อสารเคลื่อนที่ที่มีประสิทธิภาพเป็นต้น

ด้านระบบความปลอดภัย ดังที่กล่าวมาแล้วว่าบางครั้งนักกีฬาตกปลาต้องใช้ชีวิตอยู่ในทะเลที่ห่างไกลเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นระบบการรักษาความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและบุคลากรอื่น ๆ ต้องได้รับการพิจารณาในการวางแผนและเตรียมการอย่างดีมาเป็นอันดับหนึ่ง โดยเริ่มจากเรือที่นำนักท่องเที่ยวและสัมภาระต่าง ๆ ไปยังแหล่งตกปลาต้องเป็นเรือที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ที่สำคัญคือต้องเหมาะสมกับจำนวนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางในแต่ละครั้ง และถ้าเป็นไปได้ควรจัดเตรียมเรือเร็วไว้อีกอย่างน้อย 1 ลำ และในกรณีที่น่าจะเป็นอาจจะต้องเตรียมเฮลิคอปเตอร์สำหรับใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น การนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลเป็นต้น นอกจากนี้ต้องเตรียมเสื้อชูชีพ ถุงเชือกช่วยชีวิต (Throw Bag) ระบบการติดต่อสื่อสารกับฝั่ง ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ระบบการป้องกันอัคคีภัย อุปกรณ์และเครื่องมือการปฐมพยาบาล ที่สำคัญคือควรมีการตกลงและออกเป็นข้อปฏิบัติร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน เช่น หน่วยกู้ภัยทางทะเล ตำรวจน้ำ และตำรวจท่องเที่ยวเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติงานในการรักษาความปลอดภัยร่วมกันแบบเครือข่าย หมายความว่าในการนำนักท่องเที่ยวออกไปตกปลาในแต่ละครั้งควรมีการแจ้งหน่วยงานดังกล่าวทราบ มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรว่านำนักท่องเที่ยวไปที่ไหน เมื่อไร ใช้ระยะเวลาานานเท่าไร และมีการรายงานเป็นระยะว่าอยู่ตรงจุดไหนอย่างไร ทั้งนี้เพื่อง่ายแก่การติดตามช่วยเหลือในกรณีที่มีเหตุการณ์อันไม่คาดฝันเกิดขึ้น และที่สำคัญคือการทำประกันชีวิตและอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นได้

ด้านบุคลากร เนื่องจากกีฬาตกปลาเป็นกีฬาที่ต้องใช้เวลาที่ยาวนานในการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นมัคคุเทศก์และบุคลากรผู้เกี่ยวข้องต้องเป็นคนที่รักงานบริการจริง ๆ มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความอดทนสูง มีลักษณะผู้นำ กล้าคิดกล้าตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุและผล ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบอย่างแล้วคล่องว่องไว นอกจากนี้ควรเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ในพื้นที่โดยเฉพาะแหล่งตกปลาที่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยว ตลอดจนมีทักษะในการสื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่สำคัญที่สุดก็คือต้องทำงานร่วมกันเป็นทีม

ด้านกิจกรรม กีฬาตกปลาเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากคนทุกเพศทุกวัยทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ดังนั้นนอกจากจะเป็นการตกปลาด้วยความเพลิดเพลินแล้ว ควรมีการจัดการแข่งขันตกปลาซึ่งอาจจะแฝงไปกับการจัดเทศกาลประจำปี เช่น เทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต เทศกาลเบ็ดฟ้าอันดามันของจังหวัดกระบี่ เป็นต้น หรืออาจจะจัดเป็นเทศกาลแข่งขันตกปลาของอันดามันโดยเฉพาะคือจัดปีละ 1 ครั้ง มีสถานที่

ระยะเวลา และวันเดือนในการจัดงานที่แน่นอน ที่สำคัญที่สุดก็คือกิจกรรมต้องทำท่ายและรางวัลก็ต้องสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวนั้น ซึ่งอาจจะไม่ใช่เงินแต่วัสดุสิ่งของที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของงาน แต่สร้างความประทับใจ ความภาคภูมิใจ และเกียรติประวัติให้กับนักท่องเที่ยวนั้น

5.6 กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬายอดนิยมประเภทหนึ่งของนักท่องเที่ยวนั้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวนั้นมาจากแถบยุโรปและอเมริกา ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกีฬาที่เล่นและแข่งขันภายใต้บรรยากาศที่พึงปรารถนาของนักท่องเที่ยวนั้น คือ ทะเล หาดทราย และแสงแดด กล่าวคือนอกจะเพลิดเพลินกับเกมการเล่นแล้วยังมีโอกาสได้อาบแดดและเพลิดเพลินใจไปกับทัศนียภาพของหาดทรายและทะเลที่สวยงามไปพร้อม ๆ กันอีกด้วย อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารกีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวนั้นควรคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องคือ ทำเลของสนามต้องเป็นสนามที่ค่อนข้างถาวรและตั้งอยู่บนหาดทรายที่โล่งกว้างทรายขาวสะอาด ลมสงบ น้ำทะเลหนุนไม่ถึง และในกรณีที่ไม่มีหาดทรายที่มีคุณสมบัติดังกล่าวอาจจะทำสนามกีฬาวอลเลย์บอลจำลองขึ้นแต่ทั้งนี้ต้องไม่อยู่ไกลจากหาดทรายและทะเลจนขาดกลิ่นอายของกีฬาชายหาด ที่สำคัญก็คือรอบ ๆ สนามทั้ง 4 ด้าน ควรจัดเป็นอัมฟิเธียเตอร์แบบรูปวงกลมและติดตั้งได้สำหรับผู้ชมนั่งดูกีฬา นอกจากนี้กีฬาวอลเลย์บอลแล้วอาจจะจัดกิจกรรมกีฬาชายหาดประเภทอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล และเซปักตะกร้อ เป็นต้น และควรที่จะอยู่ในบริเวณเดียวกันคือจัดให้เป็นโซนของกีฬาชายหาด ซึ่งนอกจากจะทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมสนุกสนานแล้วยังจูงใจให้นักท่องเที่ยวหันมาสนใจกีฬาชายหาดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ถึงแม้ว่ากีฬาวอลเลย์บอลชายหาดจะต้องการพื้นที่หาดทรายที่โล่งแจ้งไม่มีสิ่งกีดขวางที่เป็นอุปสรรคในการเล่นและแข่งขันกีฬาดังกล่าว แต่ร่มเงาของต้นไม้รอบ ๆ สนามยังมีความจำเป็นอยู่แต่ทั้งนี้ต้องไม่กีดขวางและเป็นอุปสรรคในการเล่นกีฬาดังกล่าว รอบ ๆ บริเวณต้องก็ต้องสะอาดปราศจากขยะและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก กีฬาวอลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่ใช้เวลาการเล่นที่ยาวนานพอสมควร ดังนั้นนอกจากจะจัดที่นั่งดูกีฬาสำหรับผู้ชมแล้วควรมีการจัดชุดอาหารเครื่องดื่ม และของใช้ที่จำเป็นเช่นครีมกันแดด สำหรับจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว ตลอดจนห้องพยาบาลสำหรับนักท่องเที่ยวนั้นและนักกีฬาที่ป่วยและได้รับบาดเจ็บกระแทกนั้น นอกจากนี้ควรมี

การจัดที่พักผ่อนซึ่งอาจจะเป็นเต็นท์หรือร่วมชายหาดสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ ครอบ ๆ สนามแล้วแต่ความเหมาะสม

ด้านการรักษาความปลอดภัย เนื่องจากกีฬาออลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งในแง่ของนักกีฬาและผู้ชม ดังนั้นที่นั้งชมกีฬานอกจากจะได้รับการออกแบบให้หรือถอนและติดตั้งใหม่ได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วแล้ว ยังต้องมีความแข็งแรงสามารถรับน้ำหนักของนักท่องเที่ยวได้จำนวนหนึ่ง ที่สำคัญก็คือผู้ดำเนินการต้องแจ้งให้นักท่องเที่ยวทราบว่าอัมพันนั้นสามารถรับน้ำหนักได้เท่าไร ถ้าเกินจากนั้นขอให้ไปใช้อัมพันอื่น หรือไม่ก็ให้เข้าชมในรอบต่อไป เป็นต้น นอกจากนี้จะต้องมีการเตรียมการเกี่ยวกับห้องพยาบาล เจ้าหน้าที่พยาบาล และแพทย์ สำหรับนักกีฬาผู้ที่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากการแข่งขันและผู้ชมที่ป่วยกระทันหัน เช่น เป็นลมแดด เป็นต้น เพราะกีฬาออลเลย์บอลชายหาดเป็นกีฬาที่แข่งขันกลางแจ้งท่ามกลางแดดที่ร้อนจัด

5.7 กีฬาจักรยาน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากกิจกรรมกีฬาจักรยานส่วนใหญ่เป็นการขี่จักรยานชมธรรมชาติ การแข่งขันจักรยานวิบาก และแข่งขันจักรยานทางไกล ดังนั้นผู้จัดต้องดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น กล่าวคือกรณีที่เป็นการขี่จักรยานชมธรรมชาติตามเส้นทางที่กำหนดต้องจัดมัดคุเทศก์นำเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดการพลัดหลง และในกรณีที่เป็นการแข่งขันจักรยานต้องจัดจุดบริการน้ำดื่มตลอดเส้นทางที่ใช้ในการแข่งขัน นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมจักรยานทุกประเภทต้องจัดรถยนต์สำหรับติดตามนักกีฬาเพื่อให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเมื่อคราวจำเป็น

ด้านการรักษาความปลอดภัย กีฬาจักรยานเป็นกีฬาประเภทแข่งขันความเร็วที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต้องใช้ชีวิตอยู่บนถนนครั้งหนึ่ง ๆ เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นเรื่องการเตรียมการเกี่ยวกับความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญที่สุด และเพื่อให้การจัดและบริหารกิจกรรมดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นการขี่จักรยานชมธรรมชาติ การแข่งขันจักรยานวิบาก และแข่งขันจักรยานทางไกลประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ควรวางแผนในส่วนขอระบบความปลอดภัยดังนี้ เริ่มจากการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ประสานตำรวจท่องเที่ยวเพื่อขอรถนำขบวนนักกีฬา ประสานตำรวจจราจรเพื่อขอความสะดวกเกี่ยวกับการใช้เส้นทางแข่งขัน ประสานโรงพยาบาลเพื่อขอเจ้าหน้าที่พยาบาลและแพทย์ ประสานองค์กรส่วนท้องถิ่นเพื่อขอใช้พื้นที่และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขณะปฏิบัติกิจกรรม ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่จำเป็นอันมีวนอุทยานแห่งชาติ เป็นต้น หลังจากนั้นก็เป็นการจัดเตรียมการด้านเจ้าหน้าที่และ

พาหนะสำหรับสำหรับติดตามนักกีฬาซึ่งอาจจะต้องมีหลายชุดขึ้นอยู่กับกลุ่มของนักกีฬา โดยในแต่ละชุดจะต้องประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ พร้อมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็น อันมี เครื่องมือแพทย์ เครื่องมือซ่อมจักรยาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในคราวจำเป็น

5.8 กีฬาพื้นเมือง

ด้านการจัดระเบียบแหล่งกีฬา กีฬาพื้นเมืองถือว่าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่ก่อเกิดมาจากกระบวนการทางปัญญาที่สั่งสมกันมาหลายชั่วอายุคน แต่น่าเสียดายที่ปัจจุบันมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านี้ได้ลดน้อยด้อยค่าลงเนื่องจากเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกีฬาพื้นเมืองกลายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่ได้ทำหน้าที่รับใช้วงการท่องเที่ยว ด้วยดีมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการนำกีฬาพื้นเมือง เช่น มวยไทยไปแสดงโชว์ให้นักท่องเที่ยวชมในโรงแรมและสถานที่ต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามเพื่อให้การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันประสบความสำเร็จอย่างดียิ่งและยั่งยืนต้องคิดใหม่ทำใหม่ไปจากรูปแบบเดิม กล่าวคือให้วัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวค้ำจุนและส่งเสริมซึ่งกันและกัน นั่นก็หมายความว่าต้องให้นักท่องเที่ยวให้เข้าไปสู่ชุมชนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมและชมกีฬาพื้นเมืองให้มากขึ้น หรือจะพูดอีกนัยหนึ่งก็คือถ้านักท่องเที่ยวประสงค์จะดูการชกมวยไทยก็ต้องเดินทางไปค่ายมวย ในทำนองเดียวกันถ้าประสงค์จะดูการชกมวยก็ต้องเดินทางไปสนามชกมวย หรือประสงค์อยากจะได้ดูการแข่งขันนกเขาชวาเสียงก็ต้องไปสนามชกเขาเป็นต้น ส่วนจะเป็นไปได้ขนาดไหนนั้นก็จะต้องขึ้นอยู่กับการวางแผนและลงมือปฏิบัติจริง แต่สิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือจะให้เขาดูอะไร อยู่ในขอบเขตแค่ไหน การพนันซึ่งเป็นของคู่กันกับกีฬานั้นจะทำอย่างไร และถ้าจะถือว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นขณะนั้นเป็นเรื่องของวิถีประชาก็น่าจะนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวได้ในระดับหนึ่ง ตามที่เห็นสมควร

เหนือสิ่งอื่นใดจากทั้งหมดก็คือต้องจัดการให้แหล่งกีฬาพื้นเมืองเหล่านั้นเป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย และถ้าเป็นไปได้อาจจะจัดแบ่งแหล่งกีฬาพื้นเมืองเป็นโซนตามสภาพของชุมชนว่าถ้าจะไปชมการแข่งขันชกมวยไทยที่จังหวัดภูเก็ตต้องไปที่ใด และในทำนองเดียวกันถ้าจะไปชมการแข่งขันชกมวยไทยที่จังหวัดพังงาจะต้องไปที่ใด และเมื่อไปแล้วนักท่องเที่ยวต้องไม่ผิดหวังอย่างน้อยที่สุดต้องมีสนามกีฬานั้น ๆ 4 ถึง 5 สนามให้นักท่องเที่ยวได้ชมและศึกษาอย่างตื่นตาตื่นใจ ที่สำคัญคือให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นถิ่นของกีฬานั้นจริง ๆ และทำที่ดีที่สุดก็จะ

กลายเป็นสัญลักษณ์ประจำชุมชนไปยกตัวอย่างเช่น เมื่อพูดถึงการชนไก่ที่จังหวัดกระบี่ก็ต้องนึกถึงอำเภอเขาพนมเป็นต้น

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ถึงแม้ว่ากีฬาพื้นเมืองจะมีความโดดเด่นและเสน่ห์ดึงดูดใจคนอยู่ในตัวอย่างเต็มเปี่ยมก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือการจัดภูมิทัศน์และภูมิสถาปัตยกรรมภายในและรอบ ๆ แหล่งกีฬาไม่ว่าจะเป็นอัมพันนังซมกีฬา อาคารประกอบต่าง ๆ ตลอดจนต้นไม้และดอกไม้ให้เข้ากับบรรยากาศของ กิจกรรม วัฒนธรรม และวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของชุมชนอย่างลงตัว

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าน่าจะมีการปรับเปลี่ยนวิธีการนำเสนอกีฬาพื้นเมืองให้กับนักท่องเที่ยวโดยการผันนักท่องเที่ยวให้เข้าไปในแหล่งกีฬามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเนื่องจากแหล่งกีฬาดังกล่าวส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนที่อยู่ห่างไกลจากบริเวณที่พักอาศัยของนักท่องเที่ยว ดังนั้นระบบการการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องสำคัญ กล่าวคือต้องสามารถเดินทางไปและกลับได้อย่างสะดวกง่าย และปลอดภัย ซึ่งอาจจะเลือกปฏิบัติได้ 2 ทาง คือให้บริษัทนำเที่ยวจัดรถบริการรับส่งในกรณีที่ต้องการเที่ยวแบบกลุ่ม อีกทางหนึ่งก็คือจัดมอเตอร์ไซค์ให้เช่าและรถประจำทางที่มีกำหนดการออกเดินทางทั้งไปและกลับจากแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนและแน่นอนไว้บริการนักท่องเที่ยวที่ขอขออนุญาตและเดินทางโดยลำพัง ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการจัดทำป้ายบอกทางที่ชัดเจนและปรับปรุงถนนโดยเฉพาะเส้นทางที่แยกจากถนนสายหลักเพื่อเข้าไปสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย ร่มรื่นด้วยธรรมชาติสองข้างทาง นอกจากนี้อาจจะจัดทำศาลาพักร้อนเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนและเปลี่ยนบรรยากาศตลอดจนศึกษาสิ่งที่น่าสนใจก่อนเดินทางไปถึงแหล่งกีฬา

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นอกจากจะอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวแล้วควรมีการดำเนินการด้านอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวคือจัดเตรียมร้านอาหารที่มีคุณภาพ ร้านค้าสะดวกซื้อ ห้องน้ำที่สะอาด ตลอดจนมุมพักผ่อนสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งอาจจะทำเป็นซุ้มดอกเห็ดรอบ ๆ สนามแข่งขันก็ได้

ด้านการรักษาความปลอดภัย จากการศึกษาพบว่าความปลอดภัยเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้าไปยังแหล่งกีฬา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเข้าร่วมแข่งขันและชมกีฬาพื้นเมืองซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนที่ห่างไกลอย่างเข้มแข็ง วิธีการหนึ่งที่ต้องคำนึงคือการนำมาใช้ประโยชน์ก็คือ การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดและบริหารแหล่งท่องเที่ยว กล่าวคือให้มีส่วนร่วมในการคิด การวางแผน

จนกระทั่งการติดตามประเมินผล ที่สำคัญก็คือให้เกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะนำไปสู่ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน เกิดความรักและห่วงแหน สิ่งต่าง ๆ ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจสร้างขึ้นมา

อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพตามหลักการดังกล่าวในเชิงปฏิบัติจะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายในรูปคณะกรรมการ โดยมีองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ประสานความร่วมมือคือ มีการจัดตั้งเวรยามรักษาการณ์ตลอดระยะเวลาที่มีกิจกรรม ขอกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำสนามแข่งขันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ขอความอนุเคราะห์อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านช่วยกำกับดูแลเกี่ยวกับสุขภาพและอาการเจ็บป่วยของนักท่องเที่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ และในกรณีที่แข่งขันกีฬามวยไทยต้องมีแพทย์ประจำสนามตามระเบียบ นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการเกี่ยวกับการปิดกั้นสนามแข่งขันให้แข็งแรงเพื่อป้องกันสัตว์ที่กำลังต่อสู้กันทำอันตรายนักท่องเที่ยงได้ อีกประการหนึ่งที่ต้องกำกับดูแลเป็นพิเศษก็คือการป้องกันสัตว์มีพิษต่าง ๆ เช่น งู ตะขาบ และแมลงปอง เข้าไปในบริเวณสนามแข่งขัน ตลอดจนป้องกันสัตว์ประเภท ยุง รื่น และหมัด ไม่ให้รบกวนและสร้างความรำคาญ แต่ทั้งนี้ต้องเป็นวิธีที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยง

ด้านบุคลากร กีฬาพื้นเมืองเป็นกีฬาที่ก่อเกิดมาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและได้พัฒนาเป็นรูปแบบเป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับหนึ่ง ดังนั้นในการจัดและบริหารกีฬาดังกล่าวต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เฉพาะหรือที่เราเรียกว่ามืออาชีพเป็นผู้ดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดต้องมีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป และถ้าเป็นไปได้ควรเป็นคนในพื้นที่ที่ผ่านการอบรมและได้รับประกาศนียบัตรจากองค์การวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ เช่นผู้ตัดสินกีฬามวยไทยควรได้รับการแต่งตั้งหรืออย่างน้อยผ่านการฝึกฝนจากสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ผู้ตัดสินการแข่งขันนกเขาชวาเสียงต้องผ่านการอบรมของชมรมผู้เลี้ยงนกเขาชวาเป็นต้น นอกจากนี้ควรเตรียมการเกี่ยวกับบุคลากรและผู้ดำเนินรายการที่มีความรอบรู้และเชี่ยวชาญกีฬาประเภทนั้น ๆ ที่สำคัญก็คือสามารถสื่อสารและบรรยายภาคภาษาอังกฤษ ตลอดจนภาษาอื่น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยงได้เข้าใจและติดตามกิจกรรมด้วยความสนุกสนานอย่างต่อเนื่องตลอดรายการ

ด้านกิจกรรม ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่ากีฬาพื้นเมืองก่อเกิดมาจากภูมิปัญญาซึ่งได้รับการพัฒนามาอย่างงดงามและต่อเนื่องจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมท้องถิ่น ดังนั้นเนื้อหาสาระของกีฬาแต่ละประเภทจึงประกอบไปด้วยกรรมวิธี และวิถีแห่งการดำเนินชีวิตที่ครบวงจร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมกีฬาพื้นเมืองเพื่อการท่องเที่ยวอย่างหลากหลาย อันได้แก่

การสาธิตกรรมวิธีการเลี้ยงและการฝึกฝนกีฬาประเภท ชนไก่ ชนวัว และนกเขาชวาเสียง ตลอดจนการจัดการแข่งขันกีฬาดังกล่าวรวมทั้งกีฬามวยไทยซึ่งอาจจะเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศผู้สนใจได้ประลองฝีมือและร่วมแข่งขัน นอกจากนี้ยังสามารถแสดงศิลปะแม่ไม้มวยไทยที่สง่างามให้นักท่องเที่ยวได้ชม ตลอดจนการฝึกสอนกีฬามวยไทยแก่ผู้สนใจทั่วไปอีกด้วย อย่างไรก็ตามเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและรู้สึกคุ้มค่ากับเวลาและการเดินทาง ดังนั้นการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬามวยไทยต้องกระทำอย่างจริงจัง แสดงความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม และวิถีแห่งการดำเนินชีวิตออกมาอย่างเต็มภาคภูมิ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงก็คือกีฬาที่ใช้สัตว์ต่อสู้กันบางครั้งจะได้รับการประเมินคุณค่าโดยใช้หลักของศีลธรรมและมนุษยธรรมมาพิจารณาด้วย ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องที่จะต้องกำหนดขอบเขตในการนำเสนอกีฬาดังกล่าวให้เหมาะสมและเกิดภาพลักษณ์ที่ดีงาม

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

1.1 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจัดตั้งองค์กรเครือข่ายในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการในลักษณะศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One - Stop - Service Center) คือมีรูปแบบการดำเนินงาน ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีคณะกรรมการบริหารงานกำกับดูแลและประสานงานที่มีระเบียบและกฎหมายรองรับอย่างถูกต้องซึ่งอาจจะออกมาในรูปของ ศูนย์ สมาคม หรือ ชมรม ตามความเหมาะสมแล้วแต่จะตกลงกันและเพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติจึงขอเสนอขั้นตอนและแนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ให้จังหวัดภูเก็ตโดยศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดภูเก็ตเป็นเจ้าภาพและผู้ประสานงานดำเนินการการจัดตั้งองค์กรเครือข่ายในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน โดยเริ่มจากการลงนามบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding) เครือข่ายการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ร่วมลงนาม หลังจากนั้นให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวระดับจังหวัด กล่าวคือให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดภูเก็ต ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดพังงา และศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดกระบี่ ดำเนินการประชุมและแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดโดยเชิญผู้ว่าราชการ

จังหวัดเป็นประธาน และมีหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นกรรมการ อัน ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานขนส่งทางน้ำจังหวัด สมาคมผู้ประกอบการท่องเที่ยวและโรงแรม สำนักงานตำรวจท่องเที่ยวจังหวัด ตลอดจนภาคี เป้าหมายซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของแหล่งกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว คือ ตำบลราไวย์ และตำบลกะรน อำเภอเมือง ตำบลปาดอง อำเภอกระบุรี ตำบลเชิงทะเล และตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง ตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า และ ตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ตำบลอ่าวนาง ตำบลเขาทอง และตำบลเขาคราม อำเภอเมือง และตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ทั้งนี้ให้ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและ นันทนาการจังหวัด และศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และ กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ตามลำดับ

เมื่อแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวระดับจังหวัดแล้วเสร็จก็จะเป็น การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเครือข่ายกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวระดับกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดา มั่นโดยการสรรหาหรือเชิญผู้ว่าราชการจังหวัดท่านใดท่านหนึ่งในกลุ่มเป็นประธาน คณะกรรมการ รองประธานคนที่ 1 และรองประธานคนที่ 2 ส่วนการได้มาซึ่งกรรมการนั้นให้อยู่ ในดุลยพินิจของประธานคณะอนุกรรมการ แต่ทั้งนี้ควรให้ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและ นันทนาการจังหวัด และหัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดที่ประธานคณะอนุกรรมการ ดำรงตำแหน่งอยู่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการตามลำดับ และเพื่อให้เกิดประโยชน์ในทาง ปฏิบัติให้จังหวัดภูเก็ตโดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้เขต 4 เป็นสำนักงานและศูนย์ ประสานงานกลางของเครือข่ายการบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอัน ดามัน ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกด้านข่าวสาร และข้อมูลการท่องเที่ยว อันได้แก่ แหล่ง ท่องเที่ยว การเดินทาง ที่พัก อาหาร ภูมิอากาศ การเตือนภัยพิบัติภัยคลื่นสึนามิ ตลอดจน ดำเนินการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตรา ฝากและถอนเงินจากธนาคาร ต่อบริษัท และประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่หน่วยงานหลักทางด้านการตลาด (Main Marketing Unit) ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน โดยมีจังหวัดพังงาโดยศูนย์ประสานงาน การท่องเที่ยวจังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่โดยศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ เป็นศูนย์ ประสานงานเครือข่ายและหน่วยงานเสริมทางด้านการตลาดระดับจังหวัด (Supportive Marketing Unit) อีกด้วย

2. กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรคือมุ่งมั่นให้กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันเป็นศูนย์กลาง ของ

การท่องเที่ยวทางทะเล โดยเซตซูกีฟ้าทางน้ำ (Aquatic Sport) และกีฬาพื้นเมือง (Local Sport) เป็นภาพลักษณ์และจุดขายผลิตภัณฑ์

3. กำหนดเป้าประสงค์ คือเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในกลุ่มจังหวัด

สามเหลี่ยมอันดามัน

1.2 กำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน โดยมีจุดเน้น 2 ประการดังต่อไปนี้

1. การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยอาศัยหลักการเชื่อมโยงทุกองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันเพื่อนำไปสู่เป้าหมายเดียวกัน กล่าวคือคุ้มครองทรัพยากรระยะยาว อนุรักษ์ให้มีการใช้ทรัพยากรโดยไม่ทำให้เสื่อม แก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากร และฟื้นฟูทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอันเนื่องมาจากกรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ

2. การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวตามรูปแบบของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน (Andaman Sports Tourism Management Model) ซึ่งเป็นที่รู้จักในวงการท่องเที่ยวว่า “ZEAASPA” ประกอบไปด้วยการจัดและบริหารปัจจัยต่าง ๆ 7 ด้าน อันได้แก่ การจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว (Zoning) การจัดการสิ่งแวดล้อมบริเวณแหล่งท่องเที่ยว (Environment) การจัดการด้านเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) การจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) การจัดการด้านการรักษาความปลอดภัย (Safety) การจัดการด้านบุคลากร (Personnel) และการจัดการด้านกิจกรรม (Activity)

1.3 ปฏิบัติการเชิงรุก คือการตัดสินใจเพื่อป้องกันภาวะวิกฤต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือเป็นการบริหารจัดการที่ใช้ทั้งวิธีการป้องกันและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของศักยภาพที่มีอยู่ควบคู่กันไป นั่นก็หมายความว่าถึงแม้กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะมีตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดแตกต่างกัน แต่เนื่องจากทั้งสามจังหวัดเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่ตั้งเรียงรายอยู่บนชายฝั่งทะเลอันดามันเป็นรูปสามเหลี่ยมอย่างลงตัว ซึ่งจะมีผลทำให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มไปในทิศทางเดียวกันและพร้อมกันได้อย่างผสมกลมกลืน โดยการนำหลักการจัดและบริหารเชิงบูรณาการมาใช้ที่เหมาะสมดังต่อไปนี้

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลกที่เพียบพร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกและสถานบันเทิงที่ทันสมัยและครบวงจร (World Class Tropical Paradise) ดังนั้นควรจะเน้นการ

จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวระดับนานาชาติและชิงแชมป์โลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจัดแข่งขันกีฬาที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางผ่านหรือสัมผัสกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

2. จังหวัดพังงาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เสียบสงบและมหัศจรรย์ (Premium Exclusive Exotic) ดังนั้นควรจะเน้นการจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3. จังหวัดกระบี่เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบผจญภัยทางทะเลที่เปี่ยมไปด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่อบอุ่นและประทับใจ (Hospitality and Courtesy) ดังนั้นควรจะเน้นการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบผจญภัยที่สนุกสนานเป็นที่ประทับใจและติดตามตรึงใจของนักท่องเที่ยว

1.4 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจัดกิจกรรมกีฬาที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวโดยเน้นกีฬาทางน้ำ กีฬาผจญภัย กีฬาเพื่อความบันเทิง และกีฬาพื้นเมือง ได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาพายเรือแคนูและคายัค กีฬาปีนผา กีฬากอล์ฟ กีฬาตกปลา กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด กีฬาจักรยาน และกีฬาพื้นเมืองคือ กีฬามวยไทย กีฬาชนวัว กีฬาชนไก่ และการแข่งขันนกเขาชวาเสียง

1.5 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจัดกิจกรรมกีฬาในฤดูกาลท่องเที่ยวคือเริ่มจากเดือนตุลาคมจนกระทั่งถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป และถ้าเป็นไปได้ควรจัดกิจกรรมให้ตรงกับเทศกาลประจำปีของกลุ่มจังหวัด โดยอาศัยปัจจัยทรัพยากรการท่องเที่ยวที่โดดเด่น อันได้แก่ ทะเล แสงอาทิตย์ และหาดทรายเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

1.6 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจัดกิจกรรมกีฬาให้สอดคล้อง ต่อเนื่อง และ เชื่อมโยง

อย่างเหมาะสมทั้งสถานที่ กิจกรรม และฤดูกาล ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนในการบริหารจัดการตั้งแต่ต้นและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

1.7 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย บริเวณ

แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งในเรื่องอุบัติเหตุ โรคติดต่อ และการก่อการร้ายสากล นอกจากนี้จะต้องส่งเสริมการตลาดโดยการเสริมจุดแข็งของกลุ่มโดยการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดโดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเป้าหมาย

1.8 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยแยกออกเป็น 2 ประเภทคือ กีฬาเพื่อปวงชน เช่น กีฬาจักรยานและการวิ่งแข่งขัน ส่วนอีกประเภทหนึ่งเป็น

กีฬาสำหรับกลุ่มนิยมเฉพาะ เช่น กีฬาดำน้ำ กีฬาปีนผา และกีฬาพายเรือแคนูและคายัค เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เลือกและตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่มุ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

2.1 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันต้องสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาในท้องถิ่น อันได้แก่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่เป็นต้นผลิตบุคลากรทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีและได้รับเกียรติบัตร ตลอดจนประกาศนียบัตรจากสถาบันหรือองค์กรวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับจากคนทั่วไป ทั้งด้านวิชาชีพ จริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ

2.2 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ในภาพรวมและเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติที่คุ้มทุน ทั้งนี้เพื่อนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรการกุศลต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ อันเนื่องมาจากพิบัติภัยธรรมชาติอันมีเหตุการณ์ธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิเป็นอาทิ

2.3 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องรณรงค์ให้ชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ตลอดจนปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกตลอดจนเกิดความรักและหวงแหน ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมให้คงอยู่กับท้องถิ่นตลอดไป เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งเกื้อกูลให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งสิ้น

2.4 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรผลักดันให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นออกระเบียบสำหรับนักท่องเที่ยวได้ถือปฏิบัติขณะที่ดำเนินชีวิตอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว กล่าวคือกำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อตกลงขณะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา โดยยึดหลักความปลอดภัย การรักษาสภาพแวดล้อมธรรมชาติทั้งบนบกและทะเล การอนุรักษ์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ตลอดจนการดำรงไว้ซึ่งวิถีการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมในแหล่งท่องเที่ยว

2.5 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรส่งเสริมให้เจ้าบ้านเปิดใจรับและให้บริการนักท่องเที่ยวแบบผสมผสานวัฒนธรรมไทยและมาตรฐานสากล ทั้งนี้เพื่อความเข้าใจอันดีระหว่าง

นักท่องเที่ยวกับเจ้าบ้าน ตลอดจนให้เกิดการเอื้ออาทรช่วยเหลือจุนเจือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก่อให้เกิดวัฒนธรรมผสมผสานในการอยู่ร่วมกันระหว่างเชื้อชาติในแหล่งท่องเที่ยว

2.6 กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรจะทำโครงการเชิงรุกในการฟื้นฟู ส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเจ้าบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมกรดำเนินชีวิต พฤติกรรมในการให้บริการและจิตสาธารณะ ในการช่วยเหลือเกื้อกูลนักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหา ขณะดำเนินชีวิตในแหล่งท่องเที่ยว

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

3.1 ศักยภาพของทรัพยากรกับการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันคือ ภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ประกอบไปด้วยจุดแข็ง (Strength) หลายประการ ซึ่งล้วนแล้วแต่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในที่นี่หมายรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วย ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย งดงาม โดดเด่นเฉพาะตัว และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก

2. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการผลิตบุคลากรเฉพาะทาง ตลอดจนส่งเสริมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม

3. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีทรัพยากรบุคคลที่มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาให้รองรับกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง

4. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีฐานเศรษฐกิจที่หลากหลายและมั่นคง

5. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีความได้เปรียบเชิงพื้นที่ทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

6. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนบริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว

7. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันมีวัฒนธรรมประเพณีตลอดจนวิถีการดำเนินชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะตัว

อย่างไรก็ตามเนื่องจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติที่เนิ่นนาน ประกอบกับกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดจนการเปลี่ยนมือในการบริหารจัดการทำให้นโยบายบาง

ประการขาดความนิ่งและความต่อเนื่อง จึงทำให้จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ มีจุดอ่อน (Weakness) หลายประการ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบภัยธรรมชาติอยู่เนือง ๆ โดยเฉพาะเหตุการณ์ ธรณีพิบัติคลื่นสึนามิ เมื่อปี พ.ศ. 2546 ซึ่งมีผลทำให้ชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติ ถูกทำลายเสียหายเป็นจำนวนมาก ต้องใช้งบประมาณมหาศาลและระยะเวลาในการฟื้นฟู

2. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทั้งบนบก และใต้ทะเลเสื่อมโทรม

3. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาด้านความปลอดภัยและการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในบางพื้นที่ และมีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจการท่องเที่ยวในภาพรวม

4. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนและจิตสาธารณะในบางพื้นที่

5. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาขาดงบประมาณและเปิดโอกาสให้เอกชนลงทุนกิจการสาธารณะ

6. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาการพึ่งพิงแรงงานต่างด้าว

7. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาค่าครองชีพและการกระจายรายได้ไม่เป็นธรรม

8. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันประสบปัญหาโครงสร้าง อันได้แก่ขาดกลยุทธ์ องค์กร่วม ตลอดจนความร่วมมือทางกลยุทธ์ในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมมาตรฐานแรงงานให้ตรงตลาดงาน

ด้วยเหตุนี้การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันควรพิจารณาปัจจัยแวดล้อมทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ ที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจกรรมกีฬา กล่าวคือ จังหวัดภูเก็ตในฐานะที่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกก่อนจังหวัด พังงาและกระบี่ประกอบกับจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิประเทศแบบเกาะที่รายล้อมไปด้วยหาดทรายที่สวยงาม ตลอดจนเกาะเล็กเกาะน้อยจำนวนมากถึง 32 เกาะ บางเกาะถึงแม้จะเป็นเกาะเล็ก ๆ แต่ก็มีชุมชนอาศัยอยู่เป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติซึ่งมีท่าอากาศยานตั้งอยู่ไม่ห่างไกลจากตัวเมืองและแหล่งท่องเที่ยว การเดินทางสัญจรไปมาสะดวก จึงสมควรดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นสากลนิยมอันได้แก่กีฬาออล์ฟ นอกจากนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะภูมิประเทศที่รายล้อมไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยมากมาย ดังนั้นจึงเชื่อว่าหากดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาดำน้ำคงประสบความสำเร็จตามประสงค์ อย่างไรก็ตาม

ให้คำนึงถึงการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติบางเกาะที่เกือบหมดและดึงดูดใจนักดำน้ำซึ่งได้เสื่อมโทรมลงไปเช่นแนวปะการังตลอดจนระบบนิเวศใต้ทะเล ให้กลับสมบูรณ์ดังเดิมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ก็ฟ้าอีกประเภทหนึ่งซึ่งจังหวัดภูเก็ตควรให้ความสำคัญและส่งเสริมให้เป็นกีฬาเชิงท่องเที่ยวในระดับสากลคือ กีฬาวอลเลย์บอลและฟุตบอลชายหาด ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตประกอบด้วยชายหาดสวยงามมากมาย เช่นหาดป่าตอง หาดกะรน เป็นต้น อย่างไรก็ตามควรจะมีการอนุรักษ์ปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวและเจ้าบ้านให้รักษาความสะอาดของหาดทรายและอกระเบียบว่าด้วยการระบายน้ำเสียหรือน้ำทิ้งลงบริเวณชายหาดและทะเล

ส่วนจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าเขา และหมู่เกาะมีจำนวนทั้งสิ้น 118 เกาะ บางเกาะเป็นเกาะใหญ่มีชุมชนอาศัยอยู่อย่างแน่นหนา เช่นเกาะปันหยี เกาะพระทอง เป็นต้น และเนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตทางทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดภูเก็ตและจดกับทะเลอันดามันผืนเดียวกัน จึงทำให้การสัญจรไปมาระหว่างจังหวัดพังงากับภูเก็ตเป็นไปอย่างสะดวกและคล่องตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดพังงาได้ใช้ประโยชน์จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตในการรับส่งผู้โดยสารตลอดมาเป็นระยะเวลานาน จึงทำให้จังหวัดพังงามีพัฒนาการทางด้านการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วตามหลังจังหวัดภูเก็ตมาติด ๆ ดังนั้นกีฬาออลฟ์จึงเป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดพังงาควรให้การสนับสนุน และดำเนินการจัดและบริหารให้นักออลฟ์จากทั่วทุกมุมโลกเดินทางมาหาความสามรถ หมุนเวียนระหว่างสนามออลฟ์ภูเก็ตกับสนามออลฟ์พังงาจนเป็นวัฒนธรรมที่ถือปฏิบัติต่อ ๆ กันทั้งในปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีเกาะเล็กเกาะน้อยเรียงรายตลอดแนวชายฝั่งทะเลอันดามัน บางเกาะประกอบไปด้วยเขาหินปูนที่รอบล้อมไปด้วยป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางเกาะมีโพรงถ้ำซึ่งประกอบด้วยหินงอกหินย้อย ลากูน น้ำตกเล็ก ๆ สามารถเล่นเรือเข้าไปชมธรรมชาติภายในถ้ำได้เช่นเกาะพนัก เกาะห้อง เป็นต้น ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้มีการท่องเที่ยวเชิงกีฬาพายเรือแคนูบริเวณดังกล่าว กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ควรส่งเสริมและสนับสนุนอย่างจริงจังในฐานะที่เป็นจังหวัดที่รอบล้อมไปด้วยเกาะเล็กเกาะน้อยมากมายคือกีฬาดำน้ำโดยเฉพาะบริเวณหมู่เกาะสิมิลันซึ่งประกอบไปด้วยเกาะที่โดดเด่นมีลักษณะธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวถึง 9 เกาะ อย่างไรก็ตามก็คงจะเป็นไปไม่ในหลักการเดียวกับจังหวัดภูเก็ตคือบางเกาะอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมควรได้รับการฟื้นฟูอย่างเข้มแข็งจริงจัง และต่อเนื่อง นอกจากนี้บางท้องที่ของจังหวัดพังงายังมีเขาหินปูนที่มีความแข็งแกร่ง และรอบล้อมไปด้วยหาดทรายและทะเลที่สวยงาม จึงควรส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้ทำหาความสามรถโดยการปีนผาโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณเกาะปันหยีซึ่งมีเส้นทางปีนผาซึ่งนักปีนผาชาวไทยได้สำรวจไว้

แล้วหลายเส้นทาง เพียงแต่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ให้คนโดยเฉพาะคนไทยให้รู้จักกีฬาป็นผาที่สำคัญคือให้นำระบบนิเวศซึ่งจังหวัดพังงามีอยู่ค่อนข้างสมบูรณ์มาเสริมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ดังกล่าวให้โดดเด่นและมีลักษณะเฉพาะตัว

สำหรับจังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดพังงา ซึ่งอยู่บนผืนทะเลอันดามันเช่นเดียวกัน ลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับจังหวัดพังงา คือมีภูเขากระจายรอบบริเวณ ทางด้านตะวันตกประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ประมาณ 130 เกาะ และเป็นเกาะที่มีชุมชนอาศัยอยู่ถึง 13 เกาะ เช่นเกาะลันตา และเกาะพีพีเป็นต้น บางพื้นที่มีลักษณะเป็นอ่าวอยู่ในเขตอำเภอเมืองกระบี่ เช่นอ่าวนาง อ่าวท่าเลน อ่าวเสี้ยวเป็นต้น และเนื่องจากจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศดังกล่าวจึงเป็นที่เกิดของกีฬาเชิงท่องเที่ยวหลายประเภทพอ ๆ กับจังหวัดภูเก็ตและพังงา ประเภทแรกก็คือกีฬาป็นผาซึ่งถือว่าเป็นกีฬาที่กำเนิดขึ้นในจังหวัดกระบี่เป็นแห่งแรกของประเทศไทยเมื่อ ปี พ.ศ. 2529 เส้นทางป็นผาเส้นแรกอยู่บริเวณอ่าวลิง เกาะพีพี ปัจจุบันเส้นทางป็นผาเกิดขึ้นกระจายในจังหวัดกระบี่ เช่น บริเวณอ่าวนาง อ่าวไร่เลย์ และถ้ำพระนาง รวมทั้งสิ้นประมาณ 600 กว่าเส้นทาง ดังนั้นจังหวัดกระบี่จึงควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นแหล่งป็นผาระดับโลกและเข้าสู่มาตรฐานสากล กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นในจังหวัดกระบี่มานานอันเนื่องมาจากจังหวัดกระบี่มีลักษณะภูมิประเทศที่มีเกาะเรียงรายตลอดชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณหมู่เกาะพีพีซึ่งประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ถึง 6 เกาะ หมู่เกาะลันตาบริเวณเกาะรอก นอกจากนี้จังหวัดกระบี่ยังมีจุดดำน้ำคือชาร์คพอยท์ อเนมอนรีฟ และคิงครุสเซอร์ ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักดำน้ำทั่วโลกอีกด้วย ดังนั้นกีฬาดำน้ำจึงเป็นอีกกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดกระบี่ควรให้การสนับสนุน โดยการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมธรรมชาติควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างจริงจัง และเนื่องจากจังหวัดกระบี่ประกอบไปด้วยอ่าวเล็กอ่าวน้อย บางอ่าวแวดล้อมไปด้วยปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการพายเรือแคนู เช่นที่อ่าวท่าเลน บริเวณบ้านพรุ ตำบลเขาทอง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศที่ประกอบด้วยเทือกเขาหินปูนและป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้บริเวณอ่าวท่าเลนยังเป็นที่อาศัยของสัตว์ในระบบนิเวศมากมาย นักท่องเที่ยวนิยมพายเรือแคนูลัดเลาะไปตามเส้นทางป่าโกงกางเพื่อชมธรรมชาติบริเวณอ่าวท่าเลนได้ อีกแห่งหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนให้มีกิจกรรมการพายเรือแคนู คือที่ถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอด บริเวณบ้านบ่อท่อ ตำบลอ่าวลึกใต้ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ทั้งนี้เนื่องจากมีภูมิประเทศที่เอื้ออำนวยต่อการพายเรือแคนูหลายประการคือ ประกอบไปด้วยโพรงถ้ำมีลักษณะเป็นอุโมงค์ใต้เทือกเขาหินปูน ประดับด้วยหินงอกหินย้อยลดหลั่นกันเป็นชั้น ๆ อย่างสวยงาม บางส่วนมีลักษณะเป็นห้องโถงใหญ่แสงสว่างลอดไปถึง

บริเวณภายใน นอกจากนี้ในถ้ำผีหัวโตยังมีภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ ตลอดจนมีเปลือกหอยทับถมอยู่เป็นจำนวนมาก รอบ ๆ บริเวณเป็นป่าโกงกางสามารถพายเรือเข้าไปชมธรรมชาติและสัตว์ในระบบนิเวศได้

3.2 ศักยภาพของทรัพยากรกับการกำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

หลักการจัดและบริหารธุรกิจทางด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การกำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น เพราะจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องร่วมกันวางแผนศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะภูมิประเทศและทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตลอดจนโอกาสและอุปสรรคของการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวที่ผ่านแล้วกำหนดจุดเน้นทางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวซึ่งหมายรวมถึงกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวด้วย ดังนี้

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางด้านศักยภาพ ในฐานะของศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภาคใต้ควรเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดำน้ำ โดยเฉพาะกิจกรรมดำน้ำบริเวณเกาะเฮ เกาะราชาใหญ่ และเกาะไม้ท่อน นอกจากนี้ควรเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาออลฟ์แบบครบวงจร กล่าวคือเริ่มจากการสอน การฝึก บริการและอำนวยความสะดวก ตลอดจนการจัดการแข่งขันที่เข้าสู่มาตรฐานสากล

2. จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่พร้อมไปด้วยปัจจัยเกื้อหนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาหลากหลายประเภท อย่างไรก็ตามกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ควรเน้นก็คือการดำน้ำเช่นเดียวกับจังหวัดภูเก็ตโดยเฉพาะที่หมู่เกาะสิมิลันบริเวณเกาะแปดหรือเอ่าวเกือกและเกาะสี่หรือเกาะเมียง นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาออลฟ์ก็ควรได้รับการสนับสนุนเช่นกัน กีฬาอีกสองประเภทที่จังหวัดพังงาต้องส่งเสริมให้เข้าสู่ระดับมาตรฐานสากลคือ การพายเรือแคนูบริเวณเกาะห้องและเกาะพนัก และกีฬาปีนผาบริเวณเกาะปันหยี

3. จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่มีลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับจังหวัดพังงา และมีความหลากหลายทางด้านทรัพยากรธรรมชาติเช่นเดียวกัน ดังนั้นจุดเน้นทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาก็ควรเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือเน้นกีฬาดำน้ำที่บริเวณเกาะพีพี เกาะลันตาโดยเฉพาะที่เกาะรอก กีฬาพายเรือแคนูที่อ่าวท่าเลน และถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอด และกีฬาที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่งถึงแม้ว่าจะยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่คนไทยเท่าใดนักก็ตาม คือกีฬาปีนผาที่บริเวณเกาะพีพี อ่าวไถ่เลย์หรือ

อ่าวน้ำเมาตะวันออก ถ้าพระนาง และอ่าวนาง ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทนี้มีโอกาสที่จะเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นและพัฒนาสู่นานาชาติให้มีชื่อเสียงในระดับโลกได้

3.3 การกำหนดทิศทางการพัฒนาขีดความสามารถการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

แนวทางในการพัฒนาขีดความสามารถทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันคือ ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ซึ่งมีพื้นที่และอาณาเขตติดต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีทำเลที่ตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลเดียวกันควรจะใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เรียกว่า การสร้างความแตกต่าง เสริมจุดแข็ง และปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ดังนี้

การสร้างความแตกต่าง

ในภาพรวมการสร้างความแตกต่างในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ เป็นไปค่อนข้างยาก ทั้งนี้เนื่องจากความคล้ายคลึงกันทางด้านลักษณะภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว จะพบว่าจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่มีความแตกต่างในด้านต่าง ๆ พอสมควร ดังนั้นจึงสามารถหยิบยกความแตกต่างบางแง่มุมมาเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาขีดความสามารถการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเน้นความแตกต่างดังนี้

1. จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงติดอันดับโลก จึงเปรียบพร้อมไปด้วยความเจริญทางด้านวัตถุอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดพังงาและกระบี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ตส่วนหนึ่งจะเป็นชุมชนเมืองซึ่งมีประชากรอยู่อย่างหนาแน่น ดังนั้นควรจะเน้นการพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เป็นสากลเป็นที่รู้จักและนิยมทั้งในหมู่คนไทยและชาวต่างประเทศให้โดดเด่น อันได้แก่กีฬากอล์ฟ ซึ่งจังหวัดภูเก็ตมีสนามกอล์ฟที่เป็นมาตรฐานถึง 4 สนาม บางสนามมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักกอล์ฟทั่วไป เช่น สนามกอล์ฟ

บลูแคนยอนคันทรีคลับ ลา구나ภูเก็ตกอล์ฟคลับ ลีคปาล์มกอล์ฟคลับภูเก็ต และภูเก็ตคันทรีคลับ ทั้งนี้จังหวัดภูเก็ตจะต้องจัดทำโครงการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬากอล์ฟในเชิงรุกโดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้อาจจะมีการจัดตั้งสำนักงานการตลาด เพื่อจัดและดำเนินการเกี่ยวกับการตลาดที่เป็นระบบโดยมีอาชีพ การจัดการแข่งขันกอล์ฟระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวัฒนธรรม และที่ขาดเสียไม่ได้ก็คือ จังหวัดภูเก็ตจะต้องเสริมสร้างและพัฒนาตัวเมืองโดยการปรับผังเมืองใหม่ ให้เป็นสัดส่วน

สามารถสัญจรไปมาสะดวก ตลอดจนเตรียมความพร้อมทางด้านเครื่องอุปโภคและบริโภคไว้รองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่อีกด้วย

2. จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีลักษณะโดดเด่นทางด้านลักษณะภูมิประเทศ ที่ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่รายเรียงไปตามชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมู่เกาะสิมิลันและหมู่เกาะสุรินทร์ ซึ่งมีชื่อเสียงในฐานะที่เป็นแหล่งดำน้ำทั้งตื้นและลึกที่มีชื่อเสียงระดับโลก ดังนั้นจังหวัดพังงาจะต้องเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาดำน้ำให้โดดเด่นเป็นภาพลักษณ์เฉพาะตัว โดยการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้กลับสมบูรณ์ดังเดิมควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และเนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นเมืองที่มีศิลปวัฒนธรรมเหนียวแน่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องส่งเสริมและดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ตลอดจนการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมของคนในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและเป็นกุศโลบายในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

3. จังหวัดกระบี่เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีลักษณะโดดเด่นทางด้านลักษณะภูมิประเทศคล้ายกับจังหวัดพังงาในภาพรวม แต่ก็มี ความแตกต่างในความคล้ายคลึงในบางแง่มุม กล่าวคือจังหวัดกระบี่ประกอบไปด้วยเขาหินปูนกระจายอยู่ทั่วบริเวณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีนักปีนผาทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้สำรวจเส้นทางการปีนผาได้ถึง 58 จุด รวม 600 กว่าเส้นทาง และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ จังหวัดกระบี่เป็นแหล่งกำเนิดของกีฬาปีนผาในประเทศไทย โดยมีเส้นทางปีนผาเส้นทางแรกชื่ออิตาเลียน (Italian) โดยชาวอิตาเลียน จาร์กัวไว้บริเวณอ่าวลิง เกาะพีพี หลังจากนั้นประมาณปี พ.ศ. 2530 ก็มีเส้นทางปีนผาเส้นทางที่ 2 เกิดขึ้นบริเวณเกาะพีพีดอนโดยนักปีนผาชาวฝรั่งเศส และได้ให้ชื่อว่า “หัตถ์พระพุทธเจ้า” (La Main Buddha) ต่อจากนั้นเส้นทางปีนผาก็มีเพิ่มมากขึ้นอยู่กระจายไปทั่วจังหวัด เช่นบริเวณอ่าวน้ำเมาตะวันออก ถ้าพระนางและอ่าวนาง และใน ปี พ.ศ. 2531 ถือว่าเป็นยุคทองของกีฬาปีนผาไทย ทั้งนี้เพราะว่ามีเส้นทางปีนผาเกิดขึ้นคราวเดียวกันถึง 25 เส้นทางโดยชาวเนเธอร์แลนด์ ดังนั้นจังหวัดกระบี่ควร จะเน้นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาปีนผาให้โดดเด่น และมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก กีฬาอีกประเภทหนึ่งที่จังหวัดกระบี่จะต้องเสริมสร้างให้ปรากฏในภาพลักษณ์ของจังหวัดกระบี่ คือกีฬาพายเรือแคนูบริเวณอ่าวท่าเลน ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ อีกแห่งหนึ่งคือการพายเรือแคนูบริเวณถ้ำผีหัวโตและถ้ำลอดในท้องที่อำเภออ่าวลึก ทั้งนี้เพราะว่าบริเวณดังกล่าวนอกจากจะอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าชายเลนและสัตว์เล็กสัตว์น้อยในระบบนิเวศแล้ว บริเวณนี้ยังเป็นแหล่งอารยธรรม กล่าวคือมีภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ปรากฏอยู่ที่ผนังถ้ำผีหัวโต มีทั้งภาพสัตว์และคนตลอดจนภาพอวัยวะต่าง ๆ มากมาย ภาพเขียน

ต่าง ๆ เหล่านี้สร้างประทับใจแก่ผู้พบเห็น และดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ไปทำทหายความสามารถในการพายเรือครั้งแล้วครั้งเล่าจนปัจจุบัน

การเสริมจุดแข็ง

เมื่อนึกย้อนไปในอดีตจะเห็นว่าการดำเนินธุรกิจทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ถึงแม้ว่าจะประสบความสำเร็จด้วยดีในระดับหนึ่ง อันเนื่องมาจากจุดแข็งที่เอื้อต่อการบริหารจัดการธุรกิจดังกล่าวก็ตาม แต่ก็มีจุดอ่อนบางประการที่ทำให้โอกาสในการขยายตัวทางธุรกิจทั้งในแนวตั้งและแนวนาบลดลง นอกจากนี้การจัดและบริหารงานด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ยังต้องต่อสู้กับอุปสรรคนานัปการได้แก่ ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก มาตรการกีดกันการค้าบางประเทศ ความขัดแย้งระหว่างประเทศและการก่อการร้ายสากล โรคระบาดเช่นโรคซาร์ส ภูเขาไฟ ระเบิด ขอบบังคับที่ล้าสมัย ความสามารถในการเจรจาทางการค้า และการต่อสู้คดีระหว่างประเทศ ตลอดจนความลึกลับในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเป็นต้น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสริมจุดแข็งและในขณะเดียวกันก็ต้องขจัดจุดอ่อนและอุปสรรคต่าง ๆ ออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนี้

1. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องร่วมมือจัดทำแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันร่วมกันอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องระดมสรรพกำลังจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องศึกษาหาข้อมูลโดยใช้การวิจัยและนักวิจัยมืออาชีพที่มีประสบการณ์ออกแบบงานวิจัยพัฒนาที่ฟ้าเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ

2. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ตลอดจนเพิ่มสมรรถนะในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้หลากหลายและโดดเด่นมีชื่อเสียงในระดับโลก

3. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมของชุมชนในแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวและรองรับกระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องระดมสรรพกำลังในการพัฒนาและผลิตบุคลากร ตลอดจนจัดตั้งหน่วยฝึกอบรมปฏิบัติงานและศูนย์พัฒนามาตรฐานกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้ความร่วมมือเชิงกลยุทธ์กับสถาบันการอุดมศึกษาในท้องถิ่นคือสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต และมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยเน้นการพัฒนา

กีฬา 5 ประเภท ได้แก่ กีฬาดำน้ำ กีฬาปีนผา กีฬาเรือแคนู กีฬากอล์ฟ และกีฬาพื้นเมือง โดยเฉพาะกีฬามวยไทย

5. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องรณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีโอกาสในการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนได้รับการปลูกจิตสำนึกการเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้บริการช่วยเหลือนักท่องเที่ยวแบบผสมผสานวัฒนธรรมไทยและมาตรฐานสากล

6. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องเปิดโอกาสและส่งเสริมภาคเอกชนให้ลงทุนกิจการสาธารณะด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างหลากหลายโดยเน้นการวางรากฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งมั่นคงส่งผลให้ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐ

7. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดและบริหารงานด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องปลูกจิตสาธารณะในการสอดส่องดูแลความปลอดภัย และการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในฐานะเจ้าบ้านที่ดี

8. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนพึงพิงแรงงานต่างด้าวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก่อให้เกิดความเป็นธรรมและการเกื้อกูลระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง

9. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปลูกจิตสำนึกของประชาชนให้ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามรอยพระยุคลบาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดปัญหาค่าครองชีพ

10. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรมท้องถิ่น ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามและวิถีชีวิตดั้งเดิม

11. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องสรรหาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่อยู่ในบริเวณชุมชน ซึ่งนักท่องเที่ยวเดินทางไปมาง่ายและสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถเดินทางไปกลับได้ในวันเดียว

การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันให้เข้าสู่มาตรฐานสากลนั้น นอกจากจะเน้นที่ประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างความแตกต่างและการเสริม

จุดแข็งดังกล่าวแล้ว การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้มีคุณภาพสามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มสมรรถนะก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ดังนั้นกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องร่วมแรงร่วมใจพิจารณากำหนดนโยบายในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในลักษณะกิจการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในภาพรวม ดังนี้

1. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศโดยให้จังหวัดภูเก็ตซึ่งมีความพร้อมเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและเพิ่มศักยภาพในการจัดและบริหารงาน ตลอดจนให้บริการแก่นักท่องเที่ยวซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มระยะเวลาพำนักในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ให้ยาวนานขึ้นกว่าเดิม

2. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องพัฒนาด้านสาธารณสุขโดยการจัดตั้งศูนย์บริการสุขภาพเพื่อการท่องเที่ยว และขอความร่วมมือเชิงกลยุทธ์จากโรงพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนคลินิกทันตกรรมต่าง ๆ ให้เข้าร่วมโครงการ โดยเน้นบริการทางด้านการแพทย์ บริการด้านสุขภาพและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพที่มีคุณค่า ตลอดจนเร่งพัฒนาให้เป็นธุรกิจสุขภาพสู่มาตรฐานสากล

3. กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องพัฒนาด้านคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ตและท่าอากาศยานกระบี่เป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาค และที่สำคัญคือต้องปรับปรุงและขยายห้องผู้โดยสารขาออกระหว่างประเทศขยายลานจอดอากาศยาน ขยายความยาวทางวิ่งและทางขับให้สามารถรองรับอากาศยานขนาดใหญ่พิสัยไกล นอกจากนี้จะต้องมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกให้เป็นทางหลวง 4 ช่องจราจร โดยเฉพาะทางหลวงหมายเลข 4 จังหวัดพังงา อำเภอทับปุด ทางหลวงหมายเลข 4 อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ทางหลวงหมายเลข 4 อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ และทางหลวงหมายเลข 4 จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง เส้นทางคมนาคมทางเรือก็เป็นที่กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันจะต้องพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องสร้างและพัฒนาท่าเทียบเรือท่องเที่ยวในพื้นที่ให้ได้มาตรฐานรวม 9 แห่งด้วยกันคือท่าเทียบเรืออ่าวปอ และราไวย์ จังหวัดภูเก็ต ท่าเทียบเรือคุระบ้านทุ่งละออ ทับละมุ และอ่าวพังงา จังหวัดพังงา ท่าเทียบเรือบ้านแหลมหิน บ้านแหลมลึก และเกาะพีพี จังหวัดกระบี่

4. ปรับปรุงและพัฒนาผังเมือง โดยการจัดทำผังเมืองเฉพาะแหล่งชุมชนท่องเที่ยวให้สามารถประกาศบังคับใช้ตามกฎหมาย ได้แก่ ผังเมืองชุมชนป่าตอง เซิงทะเลและกมลา เมืองภูเก็ต ฉลองและราไวย์ ท่าเรืออ่าวลึกและวิชิต เกาะแก้ว รัชฎาและกะทู้ ไม้ขาวและสาครุ เทพกระษัตริ และชุมชนป่าครอกและศรีสุนทร จังหวัดภูเก็ต ชุมชนทับละมุ เขาหลัก ท้ายเหมือง เกาะยาว คลองเคียน และเกาะ

เขตอําจังหวัดพังงา ชุมชนเกาะลันตาใหญ่ อ่าวนาง หนองทะเล และชุมชนศรีบอยา จังหวัดกระบี่

4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันโดยแยกเป็นประเภทกีฬาและให้เน้นพัฒนากีฬาเพื่อปวงชน 3 ประเภทคือ วอลเลย์บอลชายหาด จักรยาน และวิ่งเหยียบชายหาด กีฬาที่ได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่ม 4 ประเภทคือ ดำน้ำ ปีนผา และเรือแคนูและคายัค กอล์ฟ และตกปลา และกีฬาพื้นเมือง 1 ประเภทคือมวยไทย

4.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวประเภทมวยไทย (Thai Boxing Tourism) ให้เป็นกีฬามุ่งหมาย (Destination) ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

4.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

บรรณานุกรม

- กฤษณา ชื่นบาน. (2533). **คู่มือจักรยานเพื่อสุขภาพ**. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน.
- . (2544). **คู่มือจักรยานเพื่อสุขภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน
- . (2544). **คู่มือวิ่งเพื่อสุขภาพระดับ 1**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน.
- กอปรเชษฐ ถนัดคานนท์. (2542). **ศาสตร์แห่งกอล์ฟของเบนโฮแกน**. กรุงเทพมหานคร : ท็อปปรินท์ พับบลิเคชัน.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต - พังงา - กระบี่. (2547). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน : ภูเก็ต - พังงา - กระบี่) พ.ศ. 2547-2550**.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2544). **ขนาดสนามและอุปกรณ์กีฬา**. กรุงเทพมหานคร : อาร์ตโปรดักส์.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). **ภูเก็ต : ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทองสองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม**.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2537). **การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาในประเทศไทย**.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). **เอกสารประกอบการสัมมนาพัฒนาการท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน**. วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2539 อาคารประชุมสหประชาชาติ กรุงเทพมหานคร.
- กุลธิดา สืบหล้า. (2545). “ล่องคายัค 30 กิโลเมตรเหนืออดีตแห่งลำน้ำปิง”. **วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม**. มิถุนายน : 71.
- กุศล เอี่ยมอรุณ และจตุพร มีสกุล. (2545). **เที่ยวทั่วไทยไปกับนายรอบรู้**. กรุงเทพมหานคร : สารคดี.
- จตุพงษ์ ตันอู๋ จันจิรา อนันตโชติ จาริยา เขตรัตน์ และจำลองลักษณ์ บุญประกอบ. (2549). **เรื่องนกเขา**. เอกสารอัดสำเนา.
- จรวย แก่นวงษ์คำ. (2546). **มวยไทย มวยสากล**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์
- จักริน กิตติสาร. (2545). “ไปเที่ยวเล่นกีฬากันเถอะ”. **วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม**. มีนาคม : 38.
- จังหวัดกระบี่. (2547). **กระบี่อันซีนไทยแลนด์**. กระบี่ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่.
- จังหวัดกระบี่. (2546). “131 ปีเมืองกระบี่ ศักยภาพการค้า อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว”. **ฐานเศรษฐกิจ**.

- จริยา เปรมศิลป์. (2543). การท่องเที่ยวและธุรกิจโรงแรมปี 2543 และแนวโน้ม. เอกสารอัดสำเนา.
- เจริญชัย ใจขาน. (2539). เทคนิคขั้นสูงเทนนิส. กรุงเทพมหานคร : สกายบุคส์.
- ดำรง กิจกุศล. (2532). คู่มือออกกำลังกาย. กรุงเทพมหานคร : หมอชาวบ้าน.
- ทรงชัย อังกาพิทย์. (2545). “ไปเที่ยวเล่นกีฬากันเถอะ”. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรม. มีนาคม : 40.
- ธีรวิฑูร ก๊กใหญ่ วัชรพล หมดจจด สนิท ศาสนโสภณ และสมจิต รื่นเรือง. (2549). กีฬาว่ายน้ำ.
เอกสารอัดสำเนา
- นิคม จารุมณี. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.
กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). “มารู้จักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกันเถอะ”. จุลสารการท่องเที่ยว.
มกราคม – มีนาคม, 18 (1) : 14-15.
- ปิยะฤทธิ์ ปิโยพิระพงศ์. (2543). “ปีนกำแพงผาพีพี.” เนเจอร์ เอ็กซ์พลอเรอร์. 3, มีนาคม : 83.
- พูนศักดิ์ ปรัชญารักษ์. (ม.ป.ป.). เอกสารการสอนดำเนินา. ม.ป.ท.
- มนัส สุวรรณ และคณะ. (2545). โครงการศึกษาและการจัดทำคู่มือการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
ประเภทผจญภัยที่อนุรักษ์ธรรมชาติ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มานิตย์ โกศลอินทรี. (2528). เทนนิส. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยศ สันตสมบัติ. (2544). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการ
จัดการทรัพยากร. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์
- ยูวดี เสตสุวรรณ. (2544). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :
พิศิษฐ์การพิมพ์.
- วรรณภา วงษ์วานิช. (2539). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันชัย แจ็งอัมพร. (ม.ป.ป.). คู่มือการตกปลาทะเล. กรุงเทพมหานคร : บี เค อินเตอร์พริ้นท์.
_____ (ม.ป.ป.). เทคนิคการตกปลาน้ำจืด. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส พรินท์ติ้งเฮาส์.
- วัลลภ วัชรกร. (ม.ป.ป.). คู่มือกอล์ฟ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- วินิจ รังผึ้ง. (2545). “บนภูเขาและเส้นเชือก”. วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลป
วัฒนธรรม. มิถุนายน : 45.
- ศรียุติศักดิ์ เลิศชัยเจริญศักดิ์. (ม.ป.ป.). คู่มือประกอบการเรียนดำน้ำระดับ Open water 1.
กรุงเทพมหานคร : มนุษย์กับไทย.
- ศิระ สุวรรณพานิช. (2544). การดำน้ำโดยใช้เครื่องช่วยหายใจ. กระบี่ : ฝ่ายเอกสารตำรา

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่.

_____ (2539). การดำเนินเบื้องต้น. กระบี่ : ฝ่ายเอกสารตำราวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด
กระบี่.

สกายบุ๊ค. คู่มือนักปีนผา. (2543). กรุงเทพมหานคร : สกายบุ๊คส์.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมยศ นาวิการ (2537). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

สาโรจน์ มีวงษ์สม. (2543). 4 กีฬาท้าทายคนรุ่นใหม่. กรุงเทพมหานคร : เอส. ที. พี. เวิลด์
มีเดียจำกัด.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. (2548). รายงานการวิจัยเรื่องศักยภาพของทรัพยากร
การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่ (ฉบับร่าง).

สุทิน ศรีบุญแก้ว. (2543). เอกสารประกอบการสอนวิชากอล์ฟ. กระบี่ : วิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดกระบี่.

สุมิตร สายนุ้ย ณีภูณิน ไชยชิต และ จิรมล สมศรี. (2549). กีฬาตกปลา. เอกสารอัดสำเนา.

สุเมธ แก้วแพรง. (2528). เทนนิส. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรจิต จามรมาน. (2545). “ปลายฝันวันท่องเที่ยวในอ่าวพังงา”. *เที่ยวไทยไปกับเชลล์*. 1,
มิถุนายน – กรกฎาคม : 68 - 69.

เสรี วงษ์มณฑา. (2540). *ครบเครื่องเรื่องการสื่อสารการตลาด*. กรุงเทพมหานคร : วิถีทัศน์พัฒนา.

ใหญ่ ลาดหญ้า. (2533). *ประวัติกีฬาเทนนิส : คำแนะนำในการเล่นเทนนิส*. กรุงเทพมหานคร :
เกษมการพิมพ์.

อดิเรก ตันติยะวงษ์. (2545). “ไปเที่ยวเล่นกีฬากันเถอะ”. *วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและ
อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม*. มีนาคม : 38.

อภิรักษ์ บัวหักดี. (2538). “บันทึกการสำรวจเส้นทางจักรยานเมืองเลย”. *วารสารเพื่อการ
ท่องเที่ยวและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม*. ตุลาคม : 110.

อภิรักษ์ บัวหักดี. (2546). “ไปเรียนดำน้ำลึกที่ชุมพร”. *วารสารเพื่อการท่องเที่ยวและอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรม*. 10, พฤษภาคม : 124.

อุดม เชยทิวังษ์ และคณะ. (2548). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
แสงดาว.

Bartram, S. A. (2001). “Serious Leisure Careers Among Whitewater Kayakers : a Feminist
Perspective”. *World Leisure Journal*. 43 (2), 4-11.

- Best, John W. (1978). **Research in Education**. Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice - Hall
- Boo, Elizabeth. (1991). **Tourism for Fun**. New York : McGraw – Hill.
- Bridges, Francis., J & Roquemore, Libby. L. (2000). **Management for Athletic/Sport Administration : Theory and Practice**. Georgia : ESM Book.
- Bucher, Charles. A ., & Wuest, Deborah. A. (1997). **Foundation of Physical Education and Sport**. St Louis : Times Mirror.
- Bourdeau Phillippe, Comeloup Jean., & Mau Pascal. (2002). “Adventure Sports and Tourism in the French Mountains : Dynamics of Chance and Challenges for sustainable Development”. **Peer-Reviewd Journal**. 5 : 22-32.
- Bull, C.D., Hoose, J., & Weed, M.E. (2003). **An Introduction to Leisure Study**. Harlow : Financial Times Prins Printic Hall.
- Cavallo, K., & Brienza, D. (2003). Emotional competence and Leadership Excellence at Johnson and Johnson : The Emotional Intelligence and Leadership Study. **Retrieved, 1**.
- Cegielski, michele., & Mules, Trevor. (2002). “Aspects of Residents’ Perceptions of the GMC 400 – Canberra’s V8 Supercar Race”. **Peer-Reviewd Journal**. 5: 54-70.
- D’Abaco, G. (1991). **Marketing Parks and Recreational Facilities as Tourism attraction – Experience from the Victoria Tourism Commission’s Melbourne Now**. Campaign. In Who Dares Wins-Parks, Recreation and Tourism. Conference Proceedings. Canberra : Royal Institute of Parks and Recreation.
- Doorne, S. (1998). Power, Participation and Perception : an Insider’s Perspective on the politics of the Wellington Waterfront Redevelopment . **Current Issues in Tourism**. 1(2), 129-166.
- Elson, M.A., Heaney, D., & Reynolds, G. (1995). **Planing and Management for sport and Active Recreation in the Countryside**. London : The sports Council and Countryside Commission.
- Evans, John (1989). “Health Relate Fitness : A Suitable Case for Treatment ?” . **The British Journal of Physical education**. 20 (4) : 189-190.
- Garrett, Henry E. & Woodworth, S.R. (1966). **Statistics in Psychology and Education**. New York: david Mckary Co., Inc.

- Glass, Gene V., & Julian O. Stanley. (1970). **Statistical Methods in Education and Psychology**. Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice – Hall
- Glyptis, S.A. (1982). **Sport and Tourism in Western Europe**. London : British Travel Education Trust.
- Gratton, C., Dobson, N., & Shible, S. (2000). “The e Economic Impacts of Major Sports Events : a Case-Study of Six Events”. **Managing Leisure**. 5 (1) : 17-28.
- Hall. (1992a). **Adventure, Sport and Health: In Special Interest Tourism**. London : Belhaven Press.
- Hall,Derek. (2004). “Rural Tourism Development in Southeastern Europe : Transition and Search for Sustainability”. **International Journal of Tourism Research**. 6(3) : 165-176.
- Hinch, D., & Higham, J. E. S. (2504). “Sport Tourism : A Fram work for Research”. **International Journal of TourismResearch**. 3(1) : 45-56.
- Jones, Calvin. (2001). “Mega – Event and Host – Region Impacts : Determining the True Worth of 1999 Rugby World Cup”. **International Journal of Tourism Research**. 3(3) : 241 – 251.
- Kasimati, Evangelia. (2003). “Economic Aspects and Summer Olympics : A Review of Reated Research”. **International Journal of Tourism Research**. 5(6) : 433 – 444.
- Kenneth F.D., Hughey, Jonet C., Ward, Kirsten, A., Crawford, Lesley. McConnell., Jeremy, C. Phillips., & Robyn, Washborurne. (2004). “A Classification Framework and Management Approach for the Sastainable Use of Natural Assets Used for Tourism”. **International Journal of Tourism Research**. 6(5) : 349-363.
- Keynote. (2001). **Market Review : UK travel and Tourism**. London : Keynote Market Information.
- Kirk, D., & Coquhoun, D. (1989). “Healthisum and Daily Physical Education”. **British Journal of Sociology of Education**. 10(4) : 417.
- Kotler. (1989). **Marketting Management**. 5th ed : 464.
- Krejice, R.V., & Morgan, V.D. (1970). Determining Sample Size for Research activities. **Educaional and Psychological Management**. 80 : 607-610.
- Levien. M. (1977). “Know Your Facility’s Drawing Radius”. **Sport Marketing Review**. Spring.

- McKoy, C.M. (1991). **The Role of Sport at Butlins**. Unpublished MSc Thesis. Loughborough University.
- Mark D. Needtham., Rick B. Rollins., & Colin J. B. Wood. (2004). "Site – Spacitic Encounter, Norms and Crowding of Summer Visitors at Alpine Ski Areas". **International Journal of Tourism Research**. 6(6) : 421-437.
- Mintel. (2003). **Leisure Intelligence : Golf**. London : Mintel.
- Mintel. (1998). **The Sports Market**. London : Mintel.
- Mullin, Beanaro. J., Haroy, Stephen., & Sutton, William. A. (2000). **Sport Marketing**. Champaign, IL : Human kinetics Publishers, Inc.
- Nogawa, Haruo., Mamiya, Toshio., & Yuda, Hideyuki. (2001). "Global Sporting Events and Sport Tourism". International Sports Science Conference. **Sport Psychology and Sport Management paper**. The School of Sports Science Chulalongkon University, August, 01(1) : 69.
- Professional Association of Diving Instructor. (1993). **The Encyclopedia of Recreational Diving**. Santa Ana.
- Puhalla, J., Krans, J., & Gatley, M. (1999). **Sports Fields : A manual for Design, Construction, and maintaince**. Ann Arbor, MI : Ann Arbor Press.
- Reeves, M.R. (2000). "Evidencing Sports-Tourism Interrelationship". **Unpublished PhD Thesis** : Loughborough University.
- Robert, Kreitner. (1993). **Management**. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Ryan, C. (1991). **Recreational Tourism : A Social Science Perspective**. London : Routledge.
- Smith, D., & Theberge, N. (1987). **Why People Recreate**. Champaign, IL : Human kinetics Publishers, Inc.
- Standeven, J., & De Knop, P. (1999). **Sport Tourism**. Champaign, IL : Human kinetics Publishers, Inc.
- Suebhait, S. (2004). **King climbers route Guide Book**. Phuket : Patong Offset Press Co., Ltd.
- Susan, Harte. (1992). "Total Quality " . **The Atlanta Journal/Constitution**. October (11).
- Swedlborg, Randy. B., & Lzso, Bill. (1994). "Active Living : Promoting Health Lifestyles". **Journal of Physical Education, Recreation, and Dance**. 65 (4) : 48.

- Thomas, Jerry. R., & Nelson, Jack. K. (1985). **Introduction to Research : In Health, Physical Education, Recreation, and Dance.** Champaign, IL : Human kinetics Publishers, Inc.
- Toohey, Kristine., Taylor, Tracy., & Lee, Choong-Ki. (2003). “The FIFA World Cup 2002 : The effects of Terrorism on sport tourists”. **Journal of Sport Tourism.** 8 February : 9-20.
- Tuppen, John. (2000). “The Restructing of Winter Sports Resorts in French : Alps Problems, Processes and Policies”. **International Journal of Tourism Research.** 2(5) : 327 – 344.
- Walker, M.L., & Stotlar, D.K. (1997). **Sport Facility Management.** Sudbury, MA : Jones and Bartlett Publishers.
- Walczak, L., & Forest, S. (1997). “Speed Sells”. **Business Week.** August ,11 : 86-90.
- Weed, M.D. (2001). **Developing a Sport Tourism Product.** Paper to the 1st International Conference of the Pan Hellenic Association of Sports Economists and Managers.The Economic Impact of Sport. February.
- Weed, M.D. (2003). **Sports Tourism Service : Understanding Provision Strategies.** Paper to the 11th European Association of Sport management Congress, Sport management in he Changing World, Stockholm, September.
- Wright, B. (2000). An Arm and a Leg : How Climbers’ and Mountaineers’ Money Can Benefit rural communities. **Climber:** 88-89.
- <http://www.baanjomyut.com>
- <http://www.bloggang.com>
- <http://www.com/TypePlaceAct.asp?itype=19>
- <http://www.divethaiplus.com/divesite.html>
- http://www.geocities.com/eldrick_tigerwoods/course.html
- http://www.golfasian.com/golftours/golf_at_blue_canyon.htm
- <http://www.intranet.m-culture.go.th/songkhla/local.html>
- <http://www.kangwal.com/tour/detail.htm>
- <http://www.lib.ru.ac.th/journal/cock.html>
- <http://www.navy.mi.th/nc/golf/allcourse.htm>

<http://www.nokkhao.com>

<http://www.plawan.com>

<http://rotbarn.com/autonews2/question.asp?QID=204>

<http://www.seabornventures.com>

http://www.siamsport.co.th/sportdata_beachvolleyball.data.thml

http://www.siamsport.co.th/sportdata_golf_suggest.thml

<http://www.siamturkij.com/440/tr440a.html>

<http://www.tungsong.com>

<http://www.tv5.co.th/scrnce/mod/heritage/nation/boxing/boxing/htm>

<http://www.whalesharkthai.com/divinginthai/krabi/krabi.html>

<http://www.whalesharkthai.com/divinginthai/pannga/pannga.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บทความเรื่อง กีฬามวยไทยเพื่อการท่องเที่ยว (Thai Boxing Tourism)

บทความ
มวยไทยเพื่อการท่องเที่ยว
(Thai Boxing Tourism)

ดร.วรวินท์ สุวัฒน์ ณ เขมรินทร์
สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่

บทนำ

“ มวยไทย ” เป็นคำที่พวกเราคนไทยรู้จักคุ้นเคยมานาน ในฐานะที่เป็นศิลปะการต่อสู้และกีฬาประจำชาติ นอกจากนี้มวยไทยยังเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่สร้างผลกำลังให้ร่างกายเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีส่วนในการพัฒนาจิตใจให้แข็งแกร่ง มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม มีน้ำใจ มีความกตัญญูต่อกัน และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ส่วนชาวต่างประเทศที่เข้ามาในประเทศไทยและได้มีโอกาสชมการแข่งขันมวยไทยต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า มวยไทยมีวิธีการชกที่มหัศจรรย์ที่สุดในโลก ทั้งนี้เพราะมวยไทยเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ตามแบบฉบับของคนไทยที่เรียกว่าครบเครื่อง คือสามารถใช้อวัยวะเกือบทุกส่วนของร่างกาย เช่น หมัด ศอก เขน เข่า เข้ม และเข่า ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าและสมบูรณ์ที่สุด

ศิลปะการต่อสู้แบบมวยไทยเกิดขึ้นในสมัยใดไม่มีหลักฐานปรากฏชัดเจน แต่พวกเราคนไทยเชื่อว่ามวยไทยได้เกิดขึ้นมานานแล้วพร้อม ๆ กับการสถาปนาชาติไทย และในยุคแรก ๆ มวยไทยได้นำไปใช้ในวงการทหารฐานะศิลปะการต่อสู้เพื่อเอาชนะข้าศึก เพราะในสมัยนั้นยังไม่มีปืนเพื่อใช้ในการทำสงครามจะมีก็แต่การใช้ ดาบ ง้าว หอก และทวน ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นการต่อสู้ที่เสี่ยงเนื่องจากต้องประชิดตัวจึงจะสามารถประหารและชนะคู่ต่อสู้ได้ ด้วยเหตุนี้คนไทยจึงได้พยายามที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว ทำยี่สิบศอกได้นำการเตะ การถีบ การลงศอก และการขึ้นเข่า ซึ่งอยู่ในสายเลือดนักรบไทยมาใช้ประสมประสานกับอาวุธที่มีอยู่จนสามารถเอาชนะเหนือศัตรูได้อย่างเด็ดขาด ต่อมาเมื่อเห็นคุณค่าของศิลปะดังกล่าวเกิดการตั้งสำนักเพื่อเรียนรู้และฝึกฝนโดยมีจุดมุ่งหมายของการฝึก 2 ประการ คือ ประการแรกฝึกเพื่อสู้รบกับข้าศึก และประการที่สองฝึกเพื่อการต่อสู้ป้องกันตัว และเมื่อว่างเว้นจากศึกสงครามก็มีการนำศิลปะมวยไทยมาใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการเพื่อความสนุกสนาน ต่อมาเมื่อการทำแข่งขันชกมวยไทยระหว่างหมู่บ้านซึ่งตอนนั้นเป็นการชกด้วยหมัดเปล่า จนกระทั่งในสมัยอยุธยาตอนต้นได้มีนักมวยที่มีชื่อเสียงเกิดขึ้นครั้งแรก คือนายขนมต้ม ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้ศิลปะมวยไทยต่อสู้เอาชนะพม่าเข้าศึกได้ถึง 10 คน และเป็นที่ประจักษ์ในหมู่ข้าศึกว่า คนไทยถึงแม้ไม่มีอาวุธอยู่ในมือแต่มีมือเปล่าก็ยังมีพิษสงรอบตัวจะประมาทมิได้ เมื่อล่วงเข้ามาถึงสมัยอยุธยาตอนปลายมวยไทยคาดเชือกเริ่มมีบทบาท

และได้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากการชกเพื่อความสนุกสนานมาเป็นการชกเอาแพ้ชนะห้าห้ากัน จนกว่าฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะแพ้หรือยอมเลิกไป มวยไทยได้พัฒนามาเป็นลำดับจนกระทั่งถึงสมัย รัตนโกสินทร์ได้เกิดมีเวทีมวยไทยเกิดขึ้นมากมายเช่นเวทีสวนเจ้าเชษฐ และเวทีสวนกุหลาบเป็น ต้น ต่อมาหลังประมาณปี พ.ศ. 2462 มวยไทยคาดเชือกเริ่มหมดความนิยมและการชกโดยการ ใช้หมวมได้เข้ามาแทนที่ แต่ศิลปะการต่อสู้แบบดั้งเดิมก็ยังคงมีอยู่ครบถ้วนและสมบูรณ์แบบดังที่ เห็นอยู่ในปัจจุบัน

มวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้ที่สง่างาม

ในการแข่งขันชกมวยไทยแต่ละครั้งนั้นนักมวยจะต้องไหว้ครูเพื่อระลึกถึงบุญคุณและขอพร บิตรมารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในสากลโลก ดลบันดาลให้การ ชกแข่งขันเป็นไปอย่างปลอดภัยและได้รับชัยชนะ หลังจากนั้นจึงรำรำไปรอบ ๆ เวที เข้ากับทำนอง ดนตรีบรรเลง มงคลปลุกเสกที่สวมศรีษะเสริมให้การแสดงดังกล่าวสง่างามและน่าประทับใจยิ่งนัก ก่อนชกแข่งขันหลังจากที่ถอดมงคลแล้วกรรมการจะให้ให้นักมวยจับมือกันเพื่อแสดงน้ำใจนักกีฬา และตักเตือนเกี่ยวกับกติกาสำคัญแล้วการชกจึงเริ่มขึ้นท่ามกลางเสียงดนตรีที่เร้าใจหนักหน่วง ไม้มวยไทยต่าง ๆ ถูกนำมาใช้อย่างครบถ้วนตามจังหวัดและโอกาส

ไม้มวยไทยเป็นท่าการใช้อาวุธในการชกมวยไทย ซึ่งมีท่าของการใช้ หมัด เท้า เข่า และศอก เช่นการใช้หมัดต่อสู้เรียกไม้หมัด ใช้เท้าเตะคู่ต่อสู้เรียกไม้เตะ ใช้เท้าถีบคู่ต่อสู้เรียกไม้ ถีบ ใช้ศอกก็เรียกไม้ศอก และถ้าใช้เข่าก็เรียกไม้เข่า นอกจากนี้ไม้มวยไทยยังแบ่งตามความสั้น ยาวของอาวุธ เช่น ใช้หมัดขว้างสั้น หมัดสอยดาว ศอกและเข่า เรียกไม้สั้น ในทำนองเดียวกันถ้า ใช้เท้าเตะและถีบเรียกว่าไม้ยาว บางครั้งก็มีการแบ่งตามความสำคัญมากน้อย ไม้ใหญ่ไม้เล็ก ไม้ ไม้ลูกไม้ โดยทั่วไปการ ต่อย เตะ ถีบ เข่า และศอก ถือเป็นทักษะพื้นฐานของการใช้อาวุธมวย ไทยและแตกลูกออกไปเป็น ต่อยหมัดตรง หมัดสอยดาว หมัดขว้างสั้น หมัดขว้างยาว เตะวัด เตะ เฉียง เตะตัด เตะกลับหลัง ถีบตรง ถีบข้าง ถีบหลัง เข่าตรง เข่าเฉียง เข่าตัด เข่าลอย ศอกตี ศอก ตัด ศอกงัด ศอกพุ่ง และศอกกลับหลัง เป็นต้น

สำหรับแม่ไม้มวยไทยเป็นท่าการออกอาวุธที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการชกมวยไทยซึ่งนักมวย จะต้องเรียนรู้และฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะก่อนการฝึกลูกไม้ แม่ไม้มวยไทยที่สำคัญมี 15 ท่าคือ สลับฟันปลา ปักขาแหวกกรัง ซวาซัดศอก อิเหนาแทงกริช ยอดเขาพระสุเมรุ ตาเถรค้ำฟัก มอญยันหลัก ฟักลูกทอย จระเข้ฟาดหาง หักงวงไอยรา นาคาบิดหาง วิรุฬหกกลับ ดับชวาลา ขุน ยักษ์จับลิง หักคอเอราวัณ และจากแม่ไม้นี้ก็จะแตกเป็นลูกไม้อีก 15 ท่า คือ เอราวัณเสงา บาทาลูบพักตร์ ขุนยักษ์พานาง พระรามนำวศร ไกรสรข้ามห้วย กวางเหลียวหลัง หิรัญยักษ์ม้วนแผ่นดิน

นาคมุดบาดาล หนุ่ฆานถววยแหวน ญวนทอดแห ทะแยค้ำเส้า หงษ์ปึกหัก สักพวงมาลัย
 เถรวาดลาน ผ่านลูกบวบ ศิลปะต่าง ๆ เหล่านี้เป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยที่คิดค้น สั่งสม
 และสืบทอดมาจนปัจจุบัน ซึ่งชาติอื่นใดในโลกนี้ไม่สามารถเลียนแบบให้เสมอเหมือนได้ นี่คือ
 ความศักดิ์สิทธิ์ สง่า และเสน่ห์ของ มวยไทย ถูกผู้ชายไทย และคนไทย

มวยไทยในสายตาของชาวต่างชาติ

ปัจจุบันการชมมวยไทยได้กลายเป็นกีฬาอาชีพอย่างสมบูรณ์แบบ และอาจกล่าวได้ว่ามวย
 ไทยเป็นกีฬาอาชีพแรกของประเทศไทยก็ได้ ทั้งนี้เพราะว่ามวยไทยเป็นกีฬาประจำชาติและ
 อยู่ในสายเลือดของคนไทยทุกคน นอกจากนี้มวยไทยยังเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องฝึกฝนเรียนรู้
 อย่างมีแบบแผน ตลอดจนอาศัย แรงจูงใจ (Motivation) และแรงเสริม (Reinforcement) ที่ดี
 จึงจะประสบความสำเร็จได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมวยไทยเป็นกีฬาต่อสู้ที่เร้าใจและใช้เวลาแข่งขันไม่
 นานนักก็สามารถตัดสินผลแพ้ชนะได้ ด้วยเหตุนี้กีฬามวยไทยจึงเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมไม่
 เสื่อมคลายและอยู่คู่ฟ้าเมืองไทยมาตราบเท่าทุกวันนี้ และถ้าหากพูดถึงกีฬามวยไทยในแง่ของธุรกิจ
 การท่องเที่ยวก็ถือว่า กีฬามวยไทยเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของ
 นักท่องเที่ยวและทำรายได้ให้กับประเทศไทยในภาพรวมอยู่ไม่น้อย สังเกตได้จากข้อมูลซึ่งเป็น
 ผลจากการวิจัยเรื่องการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่
 สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่ พบว่านักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย
 และชาวต่างประเทศพึงประสงค์ให้พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันดำเนินการ ฝึกสอน สาธิต และ
 จัดการแข่งขันกีฬาพื้นเมืองโดยเฉพาะกีฬามวยไทยอยู่ในระดับมากคือมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.71 จาก
 มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2549) ดังนั้นจึงเป็นที่
 ประจักษ์แล้วว่าปัจจุบันกีฬามวยไทยไม่ได้อยู่เฉพาะในหัวใจคนไทยเท่านั้น แต่ยังแผ่ขยายครอบครอง
 หัวใจของคนทั้งโลกอีกด้วย ที่สำคัญคือชาวต่างชาติที่ได้มีโอกาสมาเที่ยวที่เมืองไทยส่วนหนึ่งมักจะ
 หาโอกาสที่จะไปชมการแข่งขันมวยไทย บางคนถึงกับตัดสินใจเดินทางไปถึงสถาบันการพลศึกษาวิทยา
 เขตกระบี่เพื่อฝากตัวขอเป็นศิษย์ของโรงเรียนมวยไทยในสถาบัน

แนวทางในการจัดการมวยไทยเพื่อการท่องเที่ยว

ดังที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ต้นแล้วว่านักท่องเที่ยวที่เยือนแวะเข้ามาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน
 ส่วนหนึ่งพึงประสงค์มาเสาะแสวงและเพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะมวยไทย ไม่ว่าจะเป็น
 การฝึกฝนเรียนรู้ ชมการสาธิตไม้มวยไทย ตลอดจนการชมและเข้าร่วมแข่งขันกีฬามวยไทย
 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เองที่เป็นแรงบันดาลใจให้คนบางกลุ่มจัดตั้งค่ายมวยไทยเพื่อรองรับความต้องการ

ของนักท่องเที่ยวดังกล่าว อย่างไรก็ตามจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการบางท่านทราบว่า การดำเนินกิจการค่ายมวยไม่ได้ราบรื่นเหมือนดังที่ใคร ๆ คิด บางครั้งต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค นานัปการ เป็นเหตุให้บางค่ายต้องเลิกล้มกิจการกลางคันมีผลกระทบต่อมามากมาย ด้วยเหตุนี้ จึงใคร่เสนอแนวคิดในการดำเนินธุรกิจมวยไทยเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้ปัจจัยแวดล้อมและหลัก วิชาการที่เอื้ออำนวยให้เกิดความสำเร็จ ดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการจัดตั้งสถาบันหรือโรงเรียนมวยไทยหรือชื่ออื่นใดที่ชอบด้วยกฎหมายและ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอันมีการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยเป็นอาทิ

2. ดำเนินการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนให้ชัดเจนโดยใช้สหวิทยาการสาขาต่าง ๆ มาเป็นฐานในการคิด ที่สำคัญคือนำแนวคิดทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ด้าน กายวิภาค (Anatomy) สรีรวิทยา (Physiology) จิตวิทยา (Psychology) ชีวกลศาสตร์ (Biomechanics) เวชศาสตร์ (Medicine) โภชนศาสตร์ (Nutrition) วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี (Engineering and Technology) และวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (Computer Science) ซึ่งเชื่อกันว่าสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกและเล่นกีฬาให้มีประสิทธิภาพ สูงมาเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินใจเลือกและจัดระบบเนื้อหาสาระตลอดทั้งหลักสูตร

3. ดำเนินการวางแผนการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นการจัดการเรียนการสอนที่หล่อหลอมผู้เรียนให้ มีคุณสมบัติตามมาตรฐานหลักสูตร นั่นคือต้องตอบคำถามให้ได้ว่าผู้เรียนต้องรู้อะไร ทำอะไร และมีคุณภาพอย่างไร ซึ่งแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า “What student should know, be able to do and be like”

4. ดำเนินการวางแผนการประกอบธุรกิจโดยใช้หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำรงชีวิต โดยไม่มีผลกระทบต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตดั้งเดิม นอกจากนี้การพัฒนานั้น ต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม (Community Participation) และรับรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ได้รับผลประโยชน์อย่างทั่วถึง ที่สำคัญคือต้องเป็นการพัฒนาที่สร้างความพึงพอใจให้กับ นักท่องเที่ยวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

5. ดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด (Marketing Strategies) หมายความว่า ผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาปัจจัยทางการตลาดที่มีส่วนกำหนดความสำเร็จของการจัดการ การท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

5.1 ส่วนผสมทางการตลาด (The Five Ps in Marketing Mix) ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดราคา (Price) ที่เหมาะสมและคุ้มค่ากับสิ่งที่นักท่องเที่ยวควรได้รับ จัดสภาพแวดล้อมของสถานที่ (Place) ให้มีศักยภาพในการดึงดูดใจนักท่องเที่ยว จัดผลิตภัณฑ์ (Product) คือ กิจกรรมและบริการต่าง ๆ ให้มีคุณภาพและน่าสนใจ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ (Promotion) ไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายให้รับรู้และตัดสินใจ และการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน (Public Relation)

5.2 ความสะดวกในการใช้ผลิตภัณฑ์ (Three As) ซึ่งประกอบไปด้วยการสร้างและพัฒนาสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว (Attractions) ความสะดวกและความปลอดภัยในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) และการเตรียมพร้อมทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity)

5.3 ตัวปฏิบัติการร่วมทางการตลาด (Co-operative Marketing) ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนและเกื้อหนุนทางธุรกิจด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวระหว่างกิจกรรม (Activities) ที่จัดกับคุณภาพของอุปกรณ์ (Facilities) กล่าวคือกิจกรรมที่จัดต้องดีเป็นที่พึงพอใจของนักท่องเที่ยว และในขณะเดียวกันอุปกรณ์ที่ใช้ก็ต้องมีคุณภาพทั้งรูปลักษณ์และความสามารถในการใช้งาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้การทำตลาดทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวประสบความสำเร็จอย่างดียิ่ง

6. ดำเนินการควบคุมมาตรฐานคุณภาพของสินค้า หรือบริการให้ดีที่สุดและนานที่สุด สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่เกิดเหตุการณ์จัดการแข่งขันชกมวยไทยด้วยเล่ห์ ไม่จริงจัง ไม่สมศักดิ์ศรี หรือเป็นมวยสมยอมซึ่งพูดกันติดปากว่า “ล้มมวย” (Collusion) อย่างเด็ดขาด เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นหนทางนำไปสู่ความเสื่อมทางธุรกิจทั้งสิ้น

บทสรุป

การนำเสนอมวยไทยสู่สายตาชาวโลกถือเป็นมิติใหม่ของวงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการนำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้าสู่ระบบการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ที่สำคัญคือเป็นการจัดการที่นำเอาศาสตร์คือวิทยาศาสตร์การกีฬา กับศิลป์คือศิลปะการต่อสู้ในเชิงมวยไทยมาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ก่อเกิดประโยชน์ในลักษณะของการเกื้อกูลทางด้านธุรกิจบริการอย่างเป็นรูปธรรมที่ปฏิบัติได้

อย่างไรก็ตามความสำเร็จในการแจ้งเกิดของมวยไทยเพื่อการท่องเที่ยวจะมีโอกาสนาน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการอันมีงบประมาณที่เพียงพอ การวางแผนจัดการที่ดี การร่วมด้วยช่วยกันของบุคลากรเป็นอาทิ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาน

ประกอบการทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่จะต้องประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะชุมชนรอบ ๆ แหล่งท่องเที่ยวทั้งนี้เพื่อระดมสรรพกำลังที่มีอยู่ในการเพิ่มโอกาสแห่งความสำเร็จให้สูงขึ้น

การเริ่มต้นของมวยไทยเพื่อการท่องเที่ยวซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ ถือเป็นเกมส์ การแข่งขันที่ทำหายกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน ในการพิสูจน์ศักยภาพ ที่มีอยู่ให้เป็นที่ ประจักษ์ว่าจะสามารถนำเอาทรัพย์สินในดินแดนในน้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ให้ก่อเกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่ได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามความสำเร็จที่พึงเกิดขึ้นในครั้งนี้จะเป็นกุญแจดอกสำคัญในการเปิดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันออกสู่สายตาชาวโลกอีกครั้งหนึ่งภายหลังเหตุการณ์พิบัติภัยคลื่นสึนามิ และที่สำคัญที่สุดก็คือเราได้เพชรเก่าที่ล้ำค่ามาประดับวงการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอีกเม็ดหนึ่ง

ภาคผนวก ข

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลจากโครงการไปใช้ประโยชน์

กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนำผลจากโครงการไปใช้ประโยชน์

หลังจากที่ผลการวิจัยอย่างไม่เป็นทางการออกมาผู้วิจัยได้นำข้อค้นพบบางประการเสนอสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่ และสถาบันได้จัดทำโครงการเสนอจังหวัดโดยผ่านศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดกระบี่ ปรากฏว่าได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการอบรมผู้ฝึกสอนดำน้ำหลักสูตรระยะสั้นไดว์มาสเตอร์ 2 รุ่น และโครงการอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล 1 รุ่น โดยที่ทั้ง 2 โครงการนี้จะดำเนินการใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 โดยใช้งบประมาณเพื่อบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ซีอีโอ) นอกจากนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 สถาบันยังได้นำเสนอโครงการอีก 2 โครงการคือ การอบรมผู้ประกอบการธุรกิจบริการท่องเที่ยวทางน้ำอย่างยั่งยืน และการจัดตั้งศูนย์ศิลปะมว้ยไทยบริเวณหาดอ่าวนางเพื่อเป็นโครงการนำร่องสำหรับกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามที่ควรจะเป็น ขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงของการพิจารณาโครงการ

ภาคผนวก ค

สรุปประเด็นและแนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่
อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่
สัมมนา เรื่องเส้นทางสายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน
วันที่ 12 ตุลาคม 2548 ณ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่

**สรุปประเด็นและแนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่
อนุรักษ์**

**ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่
สัมมนา เรื่องเส้นทางสายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน
วันที่ 12 ตุลาคม 2548 ณ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่**

**1. ศึกษาประเด็นในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการในพื้นที่
สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนใน 6 ประเด็น ดังต่อไปนี้**

- ประเด็นที่ 1 ด้านองค์กร วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ประเด็นที่ 2 ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ประเด็นที่ 3 ด้านสถานที่ ระยะเวลา และฤดู ในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ประเด็นที่ 4 การบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ประเด็นที่ 5 กลยุทธ์หลักด้านการส่งเสริมการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ประเด็นที่ 6 กิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเสนอแนะสำหรับกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

**2. ศึกษาแนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์
ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนตามประเด็นดังต่อไปนี้**

- ประเด็นที่ 1 ด้านองค์กร วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน**
1. ให้มีองค์กรประสานงานกลางในลักษณะศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One - Stop - Service Center) ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกด้านข่าวสารและข้อมูลการท่องเที่ยว อันได้แก่แหล่งท่องเที่ยว การเดินทาง ที่พัก อาหาร ภูมิอากาศ การเตือนภัยธรรมชาติ คลื่นสึนามิ ตลอดจนดำเนินการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนเงินตรา ฝากและถอนเงินจากธนาคาร ต่อวีซ่าและประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่หน่วยงานทางด้านการตลาด (Marketing Unit) ของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันอีกด้วย
 2. ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ตเป็นองค์กรกลางและมีศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดภูเก็ต ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและ

นันทนาการจังหวัดพังงา และศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดกระบี่ เป็นองค์กรเครือข่ายในการติดต่อประสานงาน

3. ให้มีการบริหารองค์กรในรูปคณะกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ตเป็นประธานคณะกรรมการ ส่วนกรรมการและเลขานุการให้พิจารณาแต่งตั้งจากหัวหน้าศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวและผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการ จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ตามความเหมาะสม

4. ให้มีการกำหนดตัวบุคลากรผู้ดำเนินกิจกรรม หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร ที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ตลอดจนเว็บไซต์ขององค์กรประสานงานกลางและองค์กรเครือข่ายอย่างชัดเจนเพื่อความสะดวกในการประสานงาน

5. ให้มีการลงนามบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Understanding) ระหว่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 จังหวัดภูเก็ตในฐานะองค์กรประสานงานกลาง ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา ศูนย์ประสานงานการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดภูเก็ต ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดพังงาและศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดกระบี่ ในฐานะองค์กรเครือข่าย เพื่อความชัดเจนในการดำเนินงาน

6. ให้มีการประชุมคณะผู้บริหาร บุคลากรผู้ดำเนินกิจการ ในองค์กรกลาง และองค์กรเครือข่ายเพื่อรับทราบข้อตกลง บทบาทหน้าที่ ทิศทางในการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางปฏิบัติกิจกรรมขององค์กร

7. กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร คือมุ่งมั่นให้กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล โดยเชิดชูกีฬาทางน้ำ (Aquatic Sport) และกีฬาพื้นเมือง (Original Sport) เป็นภาพลักษณ์และจุดขายผลิตภัณฑ์

8. กำหนดเป้าประสงค์คือเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

ประเด็นที่ 2 ด้านประเภทของกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

1. ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาทางน้ำ อันได้แก่ กีฬาวายน้ำ ดำน้ำ สกีน้ำ วินเซิร์ฟ กระดานโต้คลื่น แล่นเรือใบ ตกปลา และพายเรือแคนูและคายัค เป็นต้น

2. ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาไทย อันได้แก่ กีฬามวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อและเซปักตะกร้อ ตลอดจนกีฬาพื้นบ้าน เป็นต้น

3. ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาชายหาดอันได้แก่ กีฬาวอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาด และเซปักตะกร้อชายหาด เป็นต้น

4. ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาเพื่อความบันเทิง อันได้แก่ กีฬาอล์ฟ และสนุกเกอร์ มอเตอร์ไบท์ และรถยนต์ เป็นต้น

5. ให้มีศูนย์การสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาผจญภัยอันได้แก่ การปีนผา เดินป่า และ จักรยาน เป็นต้น

6. ให้เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น กีฬาซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ และการแข่งขันกีฬาชิงแชมป์เอเชีย และชิงแชมป์โลกอื่น ๆ

7. ให้จัดการสอน ฝึก และแข่งขันกีฬาตามความโดดเด่น และศักยภาพของ ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน กล่าวคือจัดกีฬาดำน้ำ กอล์ฟ และการเล่นเรือใบที่จังหวัดภูเก็ต จัดกีฬาดำน้ำ พายแคนู และคายัค ที่จังหวัดพังงา และจัดกีฬาดำน้ำ ปีนผา และพาย เรือ แคนูและคายัคที่จังหวัดกระบี่

ประเด็นที่ 3 ด้าน สถานที่ ระยะเวลา และฤดู ในการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด สามเหลี่ยมอันดามัน

1. จัดกิจกรรมการสอนและฝึกกีฬาบริเวณที่มีปัจจัยดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอันได้แก่ทะเล (sea) แสงอาทิตย์ (sun) และหาดทราย (sand)

2. จัดกิจกรรมกีฬาในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์เช่น วันเสาร์และวันอาทิตย์

3. จัดกิจกรรมกีฬาในวันนักชดถุภษเช่นวันสงท่ายปีเก่าและวันขึ้นปีใหม่ วันคริสตมาส และวันตรุษจีน

4. จัดกิจกรรมกีฬาในวันเทศกาลประเพณีท้องถิ่น เช่นเทศกาลถือศีลกินผักที่ภูเก็ต เทศกาลกระบี่เบิกฟ้าอันดามัน และเทศกาลอนุรักษ์เต่าทะเลจังหวัดพังงา

5. จัดกิจกรรมกีฬาในฤดูกาลท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันคือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนเมษายนของปีถัดไป

ประเด็นที่ 4 ด้านการบริหารจัดการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

1. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

2. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ

ตลอดกระบวนการ

3. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์ตอบแทน
อย่าง

เป็นธรรมจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้ระเบียบและกฎหมายที่ชัดเจนและเป็น
รูปธรรมที่ปฏิบัติได้

5. ให้สถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นผลิตบุคลากรทางด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่
ได้

มาตรฐานแรงงานอุตสาหกรรมบริการเพื่อป้อนให้กับตลาดแรงงาน

6. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เปิดโอกาสให้ชุมชน ภาครัฐบาล
ภาคธุรกิจเอกชนในลักษณะของชมรมหรือสมาคม รัฐวิสาหกิจ ตลอดจนสถาบันอุดมศึกษา
ในท้องถิ่นบริหารจัดการร่วมกัน โดยแบ่งปันความรับผิดชอบแบบพหุภาคี (Shared Function)
ภายใต้การประสานงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

7. จัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในรูปแบบที่เรียกว่าธรรมาภิบาล (Good
Government) โดยให้มีความเห็นพร้อม โปร่งใส ซื่อตรง เป็นธรรม มีประสิทธิภาพและ คุณภาพ
ในการปฏิบัติงาน

8. จัดกิจกรรมฟื้นฟูและช่วยเหลือผู้ประกอบการธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิง
กีฬา ซึ่งได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัยคลื่นสึนามิ

9. จัดกิจกรรมกีฬาให้สอดคล้อง ต่อเนื่อง และเชื่อมโยง อย่างเหมาะสมทั้งสถานที่
กิจกรรม และฤดูกาล ทั้งนี้เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ใช้เวลาในกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

ประเด็นที่ 5 ด้านกลยุทธ์หลักด้านการส่งเสริมการตลาดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของ กลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

1. ฟื้นฟู พัฒนา และยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาเดิมที่ได้รับความ
เสียหายจากธรณีพิบัติคลื่นสึนามิและจัดหาแหล่งใหม่เพื่อทดแทนแหล่งเดิมที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้
ในระยะเวลาจำกัด

2 สร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยบริเวณแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา ทั้งใน
เรื่องธรณีพิบัติ โรคติดต่อ และการก่อการร้ายสากล

3 สร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันที่
ถูกต้องและยอมรับของตลาด โดยนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ที่เหมาะสม

4. กำหนดราคาค่าบริการด้านกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

5. ส่งเสริมการตลาดโดยการให้ราคา และสิทธิพิเศษซึ่งอาจจะออกมาในรูปของการสะสมคูปอง การชิงโชค ลุ้นรางวัล การมอบของกำนัล และการประกาศเกียรติคุณลูกค้าที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบจอล่องหน้าเป็นประจำต่อเนื่อง เป็นครอบครัวหรือกลุ่ม เป็นระยะเวลายาวนาน เป็นลูกค้าในช่วงเทศกาลกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและแสดงความสามารถทางกีฬาตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วแต่กรณี

6. ส่งเสริมการตลาดโดยการสร้างความแตกต่างกล่าวคือพัฒนากีฬาเพื่อการท่องเที่ยวแบบครบวงจรให้สอดคล้องกับศักยภาพของกลุ่มจังหวัด เช่นกีฬากอล์ฟ และเรือใบที่จังหวัดภูเก็ต กีฬาพายเรือแคนู และดำน้ำที่จังหวัดพังงา และกีฬาปีนผา พายเรือแคนูและคายัคที่จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

7. ส่งเสริมการตลาดโดยการเสริมจุดแข็งของกลุ่มในการร่วมทุนพัฒนามาตรฐานการบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

8. ส่งเสริมการตลาดโดยการเสริมจุดแข็งของกลุ่มโดยการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตลอดจนอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมแลประเพณีท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างยั่งยืน

9. ส่งเสริมการตลาดโดยการพัฒนาเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มประกอบด้วยถนน ท่าเทียบเรือ สนามบิน ไฟฟ้า และน้ำอุปโภคบริโภค เช่นการสร้างทางหลวง 4 ช่องจราจร พังงากระบี่ ปรับปรุงสนามบินนานาชาติภูเก็ตและกระบี่ ตลอดจนท่าเทียบเรือบริเวณยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเช่น ท่าเรือท่องเที่ยวอ่าวฉลอง และอ่าวปอจังหวัดภูเก็ต ท่าเรือท่องเที่ยวเกาะยาวน้อยจังหวัดพังงาและท่าเทียบเรืออ่าวท่าเลนจังหวัดกระบี่

10. ส่งเสริมการตลาดโดยการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกลุ่มจังหวัด

โดยผ่านสื่อมวลชนทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการจัดทำโรดโชว์ (road show) กับประเทศกลุ่มเป้าหมายหลัก

11. ส่งเสริมการตลาดโดยให้ความรู้ด้านภาษา การป้องกันอุบัติเหตุ และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ตลอดจนปลูกฝังเจ้าบ้านให้มีจิตสาธารณะช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

ประเด็นที่ 6 ด้านกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเสนอแนะสำหรับกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน

1. อันทามันแรลลี่ดำน้ำ คือ การแข่งขันดำน้ำเป็นทีม และเก็บขยะใต้ทะเลตามเป้าหมาย

ตัดสินผลการแข่งขันโดยใช้น้ำหนักของขยะและเวลาที่ทำได้

2. อันทามันมินิมาราธอนเลียบชายหาด คือ การวิ่งเลียบหาดทราย รวม 10

กิโลเมตร

3. อันทามันจักรยานข้ามทุ่งคือ การแข่งขันจักรยานเป็นทีมผ่านกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันทามันโดยเริ่มต้นแข่งขันที่บริเวณสะพานหินจังหวัดภูเก็ต พักรแรมและประกอบกิจกรรมที่สวนสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาจังหวัดพังงาและเข้าเส้นชัยที่บริเวณสวนสาธารณะธาราจังหวัดกระบี่ รวมเวลา 2 วัน กับ 1 คืน

4. เดินป่า ปีนผา ไรยตัว คือ การแข่งขันเดินป่าตามที่หมาย ปีนผา และไรยตัวเข้าเส้นชัย ระหว่างแข่งขันกำหนดให้มีการประกอบกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเช่นการศึกษาธรรมชาติ การวาดภาพ การถ่ายภาพ การเขียนกลอน และคำขวัญ เป็นต้น

5. อันทามันแรลลี่เรือใบคือ การแข่งขันเรือใบข้ามเกาะ โดยเริ่มต้นแข่งขันที่จังหวัดภูเก็ต พักรแรมคีนบนเรือและประกอบกิจกรรมที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงาและเข้าเส้นชัยที่จังหวัดกระบี่รวม เวลา 2 วันกับ 1 คืน

6. อันทามันแรลลี่เรือคายัค คือ การแข่งขันเรือคายัคข้ามข้ามเกาะ โดยเริ่มต้นแข่งขันที่จังหวัดภูเก็ตพักรแรมคีนและประกอบกิจกรรมที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงา และเข้าเส้นชัยที่จังหวัดกระบี่ รวมเวลา 2 วันกับ 1 คืน

7. อันทามันไตรกีฬามัจฉา คือ การแข่งขันกีฬาประเภททีมแบบประสมและต่อเนื่องโดยเริ่มแข่งขันวิ่งระยะทาง 10 กิโลเมตร ที่จังหวัดภูเก็ต หลังจากนั้นเล่นเรือใบหรือพายเรือคายัคไปขึ้นที่จังหวัดกระบี่ พักรแรมและประกอบกิจกรรมที่เกาะยาวน้อยจังหวัดพังงา 1 คืน รุ่งขึ้นเล่นเรือใบหรือพายเรือคายัคไปป็นผาไรยตัวเข้าเส้นชัยที่จังหวัดกระบี่ รวมเวลาเดินทาง 2 วันกับ 1 คืน

ภาคผนวก ข

สรุปประเด็นทิศทางและศักยภาพในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่
เวทีชุมชน เรื่อง “ทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน”
วันที่ 13-15 ธันวาคม 2548 ณ จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

**สรุปประเด็นทิศทางและศักยภาพในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่**
**เวทีชุมชน เรื่อง “ทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
กึ่งอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน”**
วันที่ 13-15 ธันวาคม 2548 ณ จังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่

**1. การวิพากษ์ผลการศึกษาทิศทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการ
ท่องเที่ยวกึ่งอนุรักษ์อย่างยั่งยืน**

เวทีชุมชนเห็นด้วยกับคณะผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดกรอบแนวคิดในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างประสมประสานหรือที่เรียกว่าอย่างบูรณาการ บนแนวคิดพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กล่าวคือสนับสนุนให้ทั้ง 3 จังหวัด อันได้แก่ภูเก็ต พังงา และกระบี่ช่วยเหลือเกื้อกูลตลอดจนวางแผนในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวตลอดจนทรัพยากรการท่องเที่ยว และโครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภูมิภาคร่วมกัน อย่างไรก็ตามเวทีชุมชนยังได้เสนอแนะว่า นอกจากจะจัดการเรื่องกีฬาที่เป็นสากลทั่วไปแล้ว ในฐานะที่เป็นประเทศไทย ควรจัดการกีฬา การละเล่น และกิจกรรมอื่นใดที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะ วิถีชีวิต ตลอดจนภาพลักษณ์ของความเป็นไทยด้วย เช่นการแสดงการแข่งขันกีฬาพื้นบ้าน อันได้แก่วิ่งกะลา วิ่งโลกเกก การชนวัว ชนไก่ ชนกว่าง และแข่งขันนกเขาขาวเสียง เป็นต้น

**2. การอภิปรายกลุ่มย่อย เรื่อง ศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและ
บริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน**

เวทีชุมชนเห็นว่าในการศึกษาศักยภาพของภาคีนั้นควรจะเน้นที่ภาคีหรือท้องที่ที่เป็นเป้าหมายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กล่าวคือมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ตรงตามเหมาะสม มีโครงสร้างและปัจจัยเกื้อหนุนที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ และเวทีชุมชนของแต่ละจังหวัดได้มีมติเป็นเอกฉันท์ในการกำหนดภาคีเป้าหมายทางการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวสรุปได้ดังนี้

จังหวัดภูเก็ต	จังหวัดพังงา	จังหวัดกระบี่
ตำบลราไวย์	ตำบลคลองเคียน	ตำบลอ่าวนาง
ตำบลป่าตอง	ตำบลเกาะพระทอง	ตำบลเขาทอง
ตำบลเชิงทะเล	ตำบลคึกคัก	ตำบลเขาคราม
ตำบลไม้ขาว	ตำบลเกาะยาวน้อย	ตำบลอ่าวลึกใต้
หาดกะตะ		

นอกจากนี้เวทีชุมชนยังได้ให้แนวทางในการศึกษาศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการ
รองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนเป็น
4 ประเด็น อันได้แก่ ศักยภาพด้านบุคลากร ศักยภาพด้านงบประมาณ ศักยภาพด้านโครงสร้าง
พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก และศักยภาพด้านการบริหารจัดการ

ภาคผนวก ง

สรุปประเด็นการสัมภาษณ์ชุมชนภาคีเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ
กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมมั่นคงอมตะอย่างยั่งยืน :

ภูเก็ต พังงา และกระบี่

โครงการ วิจัยเชิงปฏิบัติการนอกสถานที่เพื่อพบปะภาคีเป้าหมาย

วันที่ 9 – 26 มกราคม 2549

สรุปประเด็นการสัมภาษณ์ชุมชนภาคีเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ
กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน :

ภูเก็ต พังงา และกระบี่

โครงการ วิจัยเชิงปฏิบัติการนอกสถานที่เพื่อพบปะภาคีเป้าหมาย

วันที่ 9 – 26 มกราคม 2549

1. ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนใน 5 ประเด็น
ดังต่อไปนี้

- ประเด็นคำถามที่ 1 ในฐานะที่ท่านเป็นคนในพื้นที่ ท่านคิดว่าธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว
ประเภทและชนิดใดที่สามารถจัดและดำเนินการในชุมชนของท่านซึ่ง
เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามัน
- ประเด็นคำถามที่ 2 ในฐานะที่ท่านเป็นคนในพื้นที่ ท่านคิดว่าจะนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวในชุมชนสู่สายตาชาวโลกอย่างไร
- ประเด็นคำถามที่ 3 ในฐานะที่ท่านเป็นคนในพื้นที่ ท่านคิดว่าจะนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวในชุมชนสู่สายตาชาวโลกโดยใช้สถานที่ใด
- ประเด็นคำถามที่ 4 ในฐานะที่ท่านเป็นคนในพื้นที่ ท่านคิดว่าจะนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวในชุมชนสู่สายตาชาวโลกในช่วงเวลาใด
- ประเด็นคำถามที่ 5 ในฐานะที่ท่านเป็นคนในพื้นที่ท่านคิดว่าจะจัดและบริหารกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเชิงธุรกิจระหว่างจังหวัด
ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันคือจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ให้ได้
รับประโยชน์และประสบความสำเร็จสูงสุดอย่างไร

2. สรุปผลการสัมภาษณ์ชุมชนภาคีเป้าหมายเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการ
กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนตามประเด็น
ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ประเภทและชนิดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่สามารถจัดและดำเนินการใน
พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

1. จังหวัดภูเก็ต ควรจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว 11 ชนิด คือ ดำน้ำ วอลเลย์บอล ชายหาด ไตรกีฬา เรือใบ วินเซิร์ฟ บันจี้จัมพ์ วอเตอร์สกี กระดานโต้คลื่น เจตสกี กอล์ฟ โบว์ลิง เทนนิส มวยไทย ชนวัว และชนไก่
2. จังหวัดพังงา ควรจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว 8 ชนิด คือ ดำน้ำ พายเรือคายัคและแคนู กีฬา ชายหาด อันได้แก่ วอลเลย์บอล และฟุตบอล กีฬาพื้นเมืองอันได้แก่มวยไทยและตะกร้อ ปีนผาที่เกาะปันหยี และการเดินป่า
3. จังหวัดกระบี่ ควรจัดกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว 7 ชนิด คือ ดำน้ำ ปีนผา พายเรือแคนูและคายัค วอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาด เซปักตะกร้อชายหาด มวยไทย กระบี่กระบอง วินเซิร์ฟ วอเตอร์สกี แข่งเรือหัวโทง ชนวัว ชนไก่ ชนกว่าง และชนแพะ

ประเด็นที่ 2 ช่องทางการนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ควรนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันโดยการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว แข่งขันกีฬาพื้นบ้าน และจัดการแข่งขันกีฬาสากลระดับนานาชาติ นอกจากนี้ควรจัดศูนย์สันทนาการและฝึกกีฬา ตลอดจนทดสอบทักษะและความสามารถด้านกีฬาที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือจัดศูนย์แสดงและสาธิตกีฬาที่น่าสนใจและกีฬาพื้นบ้าน อย่างไรก็ตามควรจะประสานกับสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นเป็นแหล่งวิชาการ

ประเด็นที่ 3 สถานที่สำหรับนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ควรนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันบริเวณที่มีโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา คือ เป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ได้รับการปรับปรุงและดูแลเป็นอย่างดีจากหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน เดินทางไปมาสะดวก มีที่พักสำหรับผู้ที่ต้องการค้างคืน มีร้านอาหารที่มีคุณภาพ มีร้านค้าสะดวกซื้อตลอดจนร้านให้เช่าและซ่อมบำรุงอุปกรณ์กีฬา มีศูนย์บริการด้านการสื่อสาร อันได้แก่ที่ทำการไปรษณีย์ และร้านอินเทอร์เน็ต เป็นต้น นอกจากนี้ต้องมีศูนย์รักษาและเตือนภัยที่มีระบบ ตลอดจนมีสถานพยาบาลที่เปิดบริการทั้งกลางวันและกลางคืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ใช้ปัจจัยที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวอันได้แก่ ทะเล หาดทราย และแสงแดด เป็นแรงจูงใจให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ตัวอย่างเช่นจัดเป็นซุ้มสำหรับสอน ฝึกฝน แข่งขัน และสาธิตทักษะกีฬาบริเวณชายหาด หรือสถานที่ที่ไม่ไกลจากทะเลมากนักและเป็นที่ชุมนุมของนักท่องเที่ยว นอกจากนี้อาจจะใช้ร่มและเตียงผ้าใบสำหรับให้ครอบครัวและผู้ติดตามนั่งหรือนอนพักผ่อนขณะที่รอคนในครอบครัวเวียน ฝึกฝน แข่งขัน และชมการสาธิตทักษะกีฬา และ

เพื่อให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมที่ครบวงจรควรจัดกิจกรรมเช่นการนัดแผนไทยหรือสไปล์สำหรับบริการนักท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวอ่อนขณะรอคนในครอบครัวเรียนรู้และรับประสบการณ์ด้านกีฬา (ข้อมูลตัวอย่างได้จากการสัมภาษณ์ชุมชนภาคีเป้าหมายที่จังหวัดภูเก็ตและกระบี่)

ประเด็นที่ 4 ช่วงเวลาสำหรับนำเสนอกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

1. ควรนำเสนอกิจกรรมกีฬาในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว คือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมจนถึงเดือนเมษายนของทุกปี เพราะนักท่องเที่ยวในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะมาท่องเที่ยวตามฤดูกาลและจะมีการวางแผนและเตรียมตัวล่วงหน้าสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวโดยใช้ข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต เช่นที่พัก ตัวเครื่องบิน ประเทศที่จะไปท่องเที่ยว และกิจกรรมที่จะเข้าร่วม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจะใช้เวลาในการท่องเที่ยวอย่างประหยัดและคุ้มค่า กล่าวคือเมื่อตั้งเป้าหมายจะไปเที่ยวในภูมิภาคใดก็จะเดินทางเก็บเกี่ยวประสบการณ์และเข้าร่วมกิจกรรมที่ชื่นชอบและนำเสนอโดยประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนั้นอย่างครบวงจร แล้วบินกลับประเทศที่เป็นภูมิลำเนา

2. ควรจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวโดยอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนที่มีอยู่อย่างได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอยู่ เช่นจัดกิจกรรมแข่งแข่ง และฝึกฝนการเซดสิงโตและมังกรในเทศกาลกินผักของจังหวัดภูเก็ต แข่งขันเรือหัวโพงในเทศกาลเบิกฟ้าอันดามันที่จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

3. ควรจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่เหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม เช่นจัดกิจกรรมทางน้ำในช่วงที่น้ำหลาก จัดกิจกรรมปีนผาเดินป่าในช่วงที่มีแสงแดดและทัศนวิสัยดี และจัดกิจกรรมชายหาดในช่วงที่ลมสงบและน้ำลงเห็นหาดทรายเป็นลานกว้างสวยงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องจัดกิจกรรมดังกล่าวให้เป็นวัฒนธรรมและกลายเป็นเทศกาลประจำช่วงเวลาของกลุ่มพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ประเด็นที่ 5 การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในลักษณะช่วยเหลือเกื้อกูลกันในเชิงธุรกิจระหว่างจังหวัดในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

1. ควรมีการจัดตั้งชมรมหรือสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจบริการกิจกรรมทางด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างคล่องตัว

2. ควรมีการประชุมหารือเกี่ยวกับอัตราค่าบริการให้เป็นระบบเดียวกันทั้งหมดสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและยอมรับได้

3. ควรมีการสร้าง ความเข้าใจอันดีระหว่างบริษัทนำเที่ยวกับผู้ประกอบการด้านกีฬาเพื่อ

การทองเที่ยวให้สามารถทำงานร่วมกันโดยใช้หลักคุณธรรมและจรรยาบรรณของความเป็น
นักธุรกิจ

ภาคผนวก จ

สรุปประเด็นจากการสัมมนากลุ่มย่อยเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน :

ภูเก็ต พังงา และกระบี่

เรื่อง “การสร้างสรรอันดามันให้เป็นแดนสวรรค์ของนักกีฬา”

วันที่ 19 มิถุนายน 2549 ณ ห้องลำทับ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่

สรุปประเด็นจากการสัมมนากลุ่มย่อยเกี่ยวกับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อ
การท่องเที่ยวกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน :

ภูเก็ท พังงา และกระบี่

เรื่อง “การสร้างสรรอันดามันให้เป็นแดนสวรรค์ของนักกีฬา”

เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2549 ณ ห้องลำทับ สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่

1. แนวทางในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวกีฬาในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

ที่สัมมนามีความเห็นพร้อมต้องกันว่าในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องคำนึงถึงเหตุปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการ อันได้แก่ปัจจัยทางด้านธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมซึ่งยังคงเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวในรัศมีอันกว้างไกล นอกจากนี้ยังต้องดำเนินการเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่สะดวกและปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน ที่สำคัญที่สุดก็คือการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถเก็บเกี่ยวผลประโยชน์ได้นานบนพื้นฐานของความยั่งยืน ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ทางด้านธุรกิจและกระบวนการด้านการตลาดนั้นขอให้นักวิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติม และถ้าหากเป็นไปได้ควรจะสัมภาษณ์ผู้ที่มีความรอบรู้และประสบการณ์ตรงทางด้านธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวอีกครั้งเพื่อให้ได้รายละเอียดที่มีความถูกต้อง ชัดเจน และเป็นไปตามหลักวิชาการ

3. ประเภทและกิจกรรมกีฬาที่จะนำเสนอนักท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน

ที่สัมมนาได้เสนอแนะแนวทางในการเลือกประเภทกีฬาที่จะนำเสนอแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาสู่พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันว่าควรพิจารณาเป็น 2 ประเด็นคือ ประเด็นแรกต้องเป็นกีฬานิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ประเด็นที่ 2 คือ ต้องเป็นกีฬาที่สอดคล้องกับศักยภาพสามารถจัดได้ทั่วไปในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน และสิ่งที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษก็คือกีฬาพื้นบ้านซึ่งมีอยู่มากมายหลายประเภท ปรากฏว่าที่สัมมนามีมติให้ศึกษากีฬา 8 ประเภทคือ ดำน้ำ พายเรือแคนูและคายัค ปีนผา กอล์ฟ ตกปลา วอลเลย์บอลชายหาด จักรยาน และกีฬาพื้นเมืองประกอบด้วย มวยไทย วัวชน ไก่ชน และแข่งขันนกเขาชวาเสียง และควรจะเป็นการจัดกิจกรรมแบบครบวงจรคือทั้งสอน ฝึกหัด และจัดการแข่งขัน อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งที่ควรพิจารณา

ก็คือการนำสัตว์มาต่อสู้และแข่งขันกันนั้นจะเข้าข่ายทรมานสัตว์หรือไม่ และถ้าจะนำเสนอควรจะทำกักตบขบเขตอย่างไร

ภาคผนวก จ

ผลการดำเนินงานตามแผนการวิจัย

ผลการดำเนินงานตามแผนการวิจัย

เรื่อง การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน

กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
<p>1. จัดประชุมนักวิจัยและผู้ร่วมงานเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในภาพรวม และวัตถุประสงค์หลักคือ “เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน” เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2548 ที่สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่</p> <p>2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิดังนี้</p> <p>2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร</p> <p>2.2 สัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่น</p> <p>2.3 ศึกษาข้อมูลจากแหล่งตามข้อเสนอแนะของชุมชน</p> <p>3. จัดโครงการสัมมนาร่วมกับชุมชนประกอบไปด้วยผู้บริหาร ครูอาวูโสและผู้ทรงคุณวุฒิ จากทุก อบต. ของจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ภายได้หัวข้อเรื่อง “เส้นทางสายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2548</p> <p>4. นำแนวคิดจากการสัมมนาเป็นแนวทางในการศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยกระบวนการเดลฟายเทคนิค (Delphi Technic) ได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 2</p>	<p>1. นักวิจัยและผู้ร่วมงานเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในภาพรวม และวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยคือ “เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน”</p> <p>2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนเบื้องต้น</p> <p>3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนเบื้องต้น</p> <p>4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนจากผู้เชี่ยวชาญ</p>	<p>1. นักวิจัยเข้าใจวัตถุประสงค์ของการวิจัยในภาพรวมและวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย ตลอดจนได้ร่วมกันวางแผนงานเพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน</p> <p>2. ได้ข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลบางอย่างยังไม่ชัดเจน</p> <p>3. ได้ข้อมูลค่อนข้างชัดเจนและถูกต้องแต่ยังขาดรายละเอียดบางประการ</p> <p>4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่องกรณ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนจากผู้เชี่ยวชาญ</p>	<p>1 ไม่มีปัญหาและอุปสรรค</p> <p>2. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค</p> <p>3. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค</p> <p>4. มีอุปสรรคเล็กน้อยเนื่องจากผู้เชี่ยวชาญมีภาระกิจมากจึงทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลช้ากว่ากำหนดอีกประการหนึ่งสถิติที่ใช้คนไม่คุ้นเคยจึงไม่ค่อยมีผู้รับจ้างวิเคราะห์</p>

ธันวาคม 2548			
กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ

<p>5.จัดโครงการเวทีชุมชนภายใต้หัวข้อเรื่อง “ทิศทางและศักยภาพของกลุ่มจังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันในการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืน” เมื่อวันที่ 13-15 ธันวาคม 2548</p> <p>6.นำแนวคิดจากเวทีชุมชนจัดโครงการออกปฏิบัติการนอกสถานที่ภายใต้หัวข้อเรื่อง “วิจัยเชิงปฏิบัติการนอกสถานที่เพื่อพบปะภาคีเป้าหมาย” ทั้ง 3 จังหวัด เมื่อวันที่ 9-26 มกราคม 2549 และได้เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพของภาคีเป้าหมายแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2548</p> <p>7.นำข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักท่องเที่ยวในโอกาสที่ออกปฏิบัติการนอกสถานที่มาสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารกีฬา จากนั้นได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2549</p> <p>8. นำข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับเจ้าบ้านในโอกาสที่ออกปฏิบัติการนอกสถานที่ตลอดจนข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมา สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารกีฬา จากนั้นได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม</p>	<p>5.ได้เสนอและวิพากษ์ผลจากกระบวนการเดลฟายเทคนิค และได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของทั้ง 3 จังหวัดคือ ภูเก็ต พังงา และกระบี่</p> <p>6.ได้สัมภาษณ์คนในพื้นที่เพื่อทวนสอบเกี่ยวกับศักยภาพของภาคี และเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของภาคีในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจากผู้บริหารท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นครูอาวูโต และผู้ประกอบการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถาม</p> <p>7.ได้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวทั้ง 3 จังหวัด และวิเคราะห์ข้อมูลให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>8. ได้เก็บข้อมูลจากเจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัดและวิเคราะห์ข้อมูลให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>5.ได้เสนอและวิพากษ์ผลจากกระบวนการเดลฟายเทคนิค และได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับศักยภาพของภาคีเป้าหมายของทั้ง 3 จังหวัด</p> <p>6. ได้ข้อมูลศักยภาพของภาคีเป้าหมายในการรองรับการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ของทั้ง 3 จังหวัด ในการนี้ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 387 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.96 จากนั้นได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป</p> <p>7.ได้ข้อมูลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารกีฬา ในการนี้ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 765 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.50 จากนั้นได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป</p> <p>8.ได้ข้อมูลความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารกีฬา ในการนี้ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 383 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.11 จากนั้นได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป</p>	<p>5.ไม่มีปัญหาและอุปสรรคแต่ได้รับข้อเสนอแนะว่าควรใช้เวลาในการเสวนาให้มากขึ้น</p> <p>6. มีปัญหาเล็กน้อยคือวันที่ 26 มกราคม 2549 เป็นวันเก็บข้อมูลที่กระบี่เป็นวันสุดท้าย แต่ต้องปลีกตัวมาร่วมสัมมนาที่โรงแรมเมโทรโพล ภูเก็ตทำให้งานชื้อนงานเกิดความกังวล</p> <p>7. ผนตกในบางพื้นที่เป็นอุปสรรคในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้แบบสอบถามกลับคืนมาค่อนข้างน้อยแต่ก็อยู่ในระดับที่ยอมรับได้</p> <p>8. มีปัญหาเล็กน้อยเกี่ยวกับการเดินทางและที่พักคือบางห้องที่ไม่มีโรงแรมและเรือที่ใช้เดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวหายาก</p>
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

2549			
------	--	--	--

กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
9. จัดทำโครงการสัมมนากลุ่มย่อย เรื่อง “ สรรสร้างอันดามันให้เป็นแดนสวรรค์ของนักกีฬา ” เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2549 ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน	9. ได้จัดสัมมนากลุ่มย่อยและให้ได้แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน สำหรับสร้างแบบสัมภาษณ์	9. ได้แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน สำหรับสร้างแบบสัมภาษณ์	9. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
10. ดำเนินการสัมภาษณ์ (เชิงลึก) ผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน เมื่อวันที่ 24-29 กรกฎาคม 2549	10. ได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงการธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน	10. ได้แนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน 8 ชนิดกีฬา จากผู้ทรงคุณวุฒิ 59 คน	10. ผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระกิจรัดตัว ประกอบกับทำงานในระยะเวลากระชั้นชิดทำให้ผลการปฏิบัติงานออกมาเป็นที่น่าพอใจระดับหนึ่ง
11. นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป	11. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน	11. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน	11. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
12. จัดทำต้นฉบับรายงานวิจัยและพิสูจน์อักษรแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549	12. ได้ต้นฉบับรายงานการวิจัยที่ผ่านการตรวจสอบและพิสูจน์อักษรอย่างถูกต้อง	12. ได้ต้นฉบับรายงานการวิจัยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งทางด้านเนื้อหาและรูปแบบ	12. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
13. จัดทำร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	13. ได้ร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	13. ได้ร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ 4 ฉบับ	14. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
14. จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	14. ได้รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	14. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์จำนวน 10 ฉบับ	14. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค

ภาคผนวก ช
รายงานการเงิน

**นำส่งเอกสารรายงานความก้าวหน้าโครงการ
ชุดโครงการ การพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน
พื้นที่ ภูเก็ต พังงา กระบี่
กลุ่มงานวิจัยเพื่อวาระชาติ สกว.**

สัญญาเลขที่ RDG48O0045

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยม
อันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่

พร้อมกันนี้ได้ส่งเอกสารประกอบรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 2 ดังนี้

- สรุปรายงานความก้าวหน้าของโครงการในรอบ 6 เดือน (ดงแนบ)
- รายละเอียดผลการดำเนินงานเชิงเนื้อหา
- แผนการดำเนินงานระยะ 6 เดือนต่อไป
- รายงานสรุปผลการเงินของโครงการในรอบ 6 เดือนและประมาณการค่าใช้จ่ายในระยะต่อไป
พร้อมสำเนาสมุดบัญชีโครงการ และลงนามรับรองเอกสารโดยหัวหน้าโครงการ เจ้าหน้าที่
การเงินโครงการ (ถ้ามี)
- การเผยแพร่และใช้ประโยชน์จากงานวิจัย
- ผลงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โปรดระบุ.....

กรุณาลงนามและส่งพร้อมเอกสารอื่น ๆ ตามเวลาที่กำหนดตามสัญญา โดยส่งผู้ประสานงาน
ชุดโครงการเพื่อให้ความเห็นและนำส่ง สกว.

ลงนาม..... วันที่ 25 มกราคม 2550
(ดร.วรวินท์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ)
หัวหน้าโครงการ

ความเห็นผู้ประสานงาน

.....
.....
.....
.....

ลงนาม..... วันที่.....
()

ผู้ประสานงาน

RDG48O0045

สัญญาเลขที่ 1045

วรวินท์ สุวัฒน์ ณ เชมรัฐ

โครงการ “การจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยม
อันดามันอย่างยั่งยืน : ภูเก็ต พังงา และกระบี่”
สรุปรายงานความก้าวหน้าครั้งที่ 2

รายงานในช่วงตั้งแต่วันที่ : 1 มีนาคม 2549 ถึงวันที่ 31 สิงหาคม 2549

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน : ดร.วรวินท์ สุวัฒน์ ณ เชมรัฐ

หน่วยงาน : สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
2. เพื่อศึกษาศักยภาพของภาคีในการรองรับการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน
5. เพื่อศึกษาแนวทางในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวตามข้อคิดเห็นของนักธุรกิจ

รายละเอียดผลการดำเนินงานของโครงการตามแผนงานโดยสรุป (พอสังเขป)

กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
1. จัดประชุมนักวิจัยและผู้ร่วมงานเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในภาพรวม และวัตถุประสงค์หลัก คือ “เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน” เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2548 ที่สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตกระบี่	1. นักวิจัยและผู้ร่วมงานเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในภาพรวม และวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย คือ “เพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน”	1. นักวิจัยเข้าใจวัตถุประสงค์ของการวิจัยในภาพรวมและวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ตลอดจนได้ร่วมกันวางแผนงานเพื่อศึกษาทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน	1. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิดังนี้ 2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร 2.2 สัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่น	2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวเนื่องอนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืนเบื้องต้น	2. ได้ข้อมูลเบื้องต้นและข้อมูลบางอย่างยังไม่ชัดเจน	2. ไม่มีปัญหาและอุปสรรค

2.3 ศึกษาข้อมูลจากแหล่งตาม ข้อเสนอแนะของชุมชน			
กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
3. จัดโครงการสัมมนาร่วมกับชุมชน ประกอบไปด้วยผู้บริหาร ครูอาวุโส และ ผู้ทรงคุณวุฒิจากทุก อบต. ของจังหวัด ภูเก็ต พังงา และกระบี่ ภายใต้หัวข้อ เรื่อง “เส้นทางสายการท่องเที่ยวเชิง กีฬาในพื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2548	3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่าง ยั่งยืนอย่างละเอียดครบถ้วน และ ถูกต้อง	3. ได้ข้อมูลค่อนข้างชัดเจน และถูกต้องแต่ยังขาด รายละเอียดบางประการ	3. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค
4. นำแนวคิดจากการสัมมนาเป็น แนวทางในการศึกษาทิศทางการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน โดยกระบวนการเดลฟายเทคนิค (Delphi Technic) ได้รวบรวมและ วิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2548	4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการจัด และบริหารเชิงบูรณาการกีฬา เพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามันอย่าง ยั่งยืนจากผู้เชี่ยวชาญ	4. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทาง การจัดและบริหารเชิงบูรณา การกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ในพื้นที่สามเหลี่ยม อันดามันอย่างยั่งยืนจาก ผู้เชี่ยวชาญ	4. มีอุปสรรค เล็กน้อยเนื่องจาก ผู้เชี่ยวชาญมีภารกิจ มาก จึงทำให้การ เก็บรวบรวมข้อมูล ช้ากว่ากำหนด อีก ประการหนึ่งสถิติที่ ใช้คนไม่คุ้นเคยจึง ไม่ค่อยมีผู้รับจ้าง วิเคราะห์
5. จัดโครงการเวทีชุมชนภายใต้หัวข้อ เรื่อง “ทิศทางและศักยภาพของกลุ่ม จังหวัดสามเหลี่ยมอันดามันในการ จัดและบริหารเชิงบูรณาการกีฬาเพื่อ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน” เมื่อวันที่ 13-15 ธันวาคม 2548	5. ได้เสนอและวิพากษ์ผลจาก กระบวนการเดลฟายเทคนิค และ ได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ ศักยภาพของภาคีเป้าหมายของ ทั้ง 3 จังหวัดคือ ภูเก็ต พังงา และกระบี่	5. ได้เสนอและวิพากษ์ผลจาก กระบวนการเดลฟายเทคนิค และได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ ศักยภาพของภาคีเป้าหมาย ของทั้ง 3 จังหวัด	5. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค แต่ได้รับ ข้อเสนอแนะว่าควร จะใช้เวลาในการ เสวนาให้มากขึ้น
6. นำแนวคิดจากเวทีชุมชนจัด โครงการออกปฏิบัติการนอกสถานที่ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “วิจัยเชิง ปฏิบัติการนอกสถานที่เพื่อพบปะ ภาคีเป้าหมาย” ทั้ง 3 จังหวัด เมื่อ วันที่ 9-26 มกราคม 2549 และได้ เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	6. ได้สัมภาษณ์คนในพื้นที่เพื่อ ทวนสอบเกี่ยวกับศักยภาพของ ภาคี และเก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับศักยภาพของภาคีในการ รองรับการจัดและบริหารเชิง บูรณาการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว จากผู้บริหารท้องถิ่น ภูมิภาค	6. ได้ข้อมูลศักยภาพของภาคี เป้าหมายในการรองรับการ จัดและบริหารกีฬาเพื่อการ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของทั้ง 3 จังหวัด นอกจากนี้ยังได้ข้อมูล เบื้องต้นจากนักท่องเที่ยวและ เจ้าบ้าน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทาง	6. มีปัญหาเล็กน้อย คือวันที่ 26 มกราคม 2549 เป็น วันเก็บข้อมูลที่ กระบี่เป็นวัน สุดท้าย แต่ต้องปลีก ตัวมาร่วมสัมมนาที่

<p>ศักยภาพของภาคีเป้าหมายแล้ว เสร็จ เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2549</p>	<p>ท้องถิ่นครูอาวุโส และผู้ประกอบการ ธุรกิจกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้แบบสอบถาม</p>	<p>ในการจัดทำแบบสอบถาม สำรวจความพึงพอใจต่อไป</p>	<p>โรงแรมเมโทรโพล ภูเก็ตทำให้งานชิ้น งานเกิดความกังวล</p>
กิจกรรม (ตามแผน)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ (ตามแผน)	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
<p>7. นำข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุย กับนักท่องเที่ยวในโอกาสที่ออก ปฏิบัติการนอกสถานที่มาสร้าง แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึง พอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทาง ในการจัดและบริหารกีฬา จากนั้น ได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ ข้อมูลแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2549</p>	<p>7. ได้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ทั้ง 3 จังหวัด และวิเคราะห์ข้อมูล ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ กำหนด</p>	<p>7. ได้ข้อมูลความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวที่มีต่อทิศทางใน การจัดและบริหารกีฬา ใน การนี้ได้แบบสอบถาม กลับคืนมา 765 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 76.50 จากนั้นได้นำ ข้อมูลไปวิเคราะห์หาค่าทาง สถิติต่อไป</p>	<p>7. ฝนตกในบาง พื้นที่เป็นอุปสรรค ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ด้วยเหตุนี้จึง ทำให้แบบสอบถาม กลับคืนมาก่อนข้าง น้อยแต่ก็อยู่ใน ระดับที่ยอมรับได้</p>
<p>8. . นำข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุย กับเจ้าบ้านในโอกาสที่ออก ปฏิบัติการนอกสถานที่ตลอดจน ข้อมูลความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวมา สร้างแบบสอบถาม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของเจ้า บ้านที่มีต่อทิศทาง ในการจัดและบริหารกีฬา จากนั้น ได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ ข้อมูลแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2549</p>	<p>8. ได้เก็บข้อมูลจากเจ้าบ้านทั้ง 3 จังหวัด และวิเคราะห์ข้อมูลให้ แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ กำหนด</p>	<p>8. ได้ข้อมูลความพึงพอใจของ เจ้าบ้านที่มีต่อทิศทางในการ จัดและบริหารกีฬา ในการนี้ ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 383 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 85.11 จากนั้นได้นำข้อมูลไป วิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป</p>	<p>8. มีปัญหาเล็กน้อย เกี่ยวกับการ เดินทางและที่พัก คือบางท้องที่ไม่มี โรงแรมและเรือที่ใช้ เดินทางไปแหล่ง ท่องเที่ยวหายาก</p>
<p>9. จัดทำโครงการสัมมนากลุ่มย่อย เรื่อง “สรรค์สร้างอันดามันให้เป็น แดนสวรรค์ของนักกีฬา” เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2549 ทั้งนี้เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปสร้างแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางในการจัดและ บริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน</p>	<p>9. ได้จัดสัมมนากลุ่มย่อยและให้ ได้แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับ แนวทางในการจัดและบริหาร กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ สามเหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน สำหรับสร้างแบบสัมภาษณ์</p>	<p>9. ได้แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับ แนวทางในการจัดและบริหาร กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวใน พื้นที่สามเหลี่ยมอันดามัน อย่างยั่งยืนสำหรับสร้างแบบ สัมภาษณ์</p>	<p>9. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค</p>
<p>10. ดำเนินการสัมภาษณ์ (เชิงลึก) ผู้ทรงคุณวุฒิที่อยู่ในวงการธุรกิจกีฬา</p>	<p>10. ได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ อยู่ในวงการธุรกิจกีฬาเพื่อการ ท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอัน ดามัน</p>	<p>10. ได้แนวทางในการจัดและ บริหารกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ที่ได้รับความนิยมในพื้นที่</p>	<p>10. ผู้ทรงคุณวุฒิมี ภาระกิจรัดตัว ประกอบกับทำงาน ในระยะเวลากระชั้น</p>

เพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยม อันดามัน เมื่อวันที่ 24-29 กรกฎาคม 2549		สามเหลี่ยมอันดามัน 8 ชนิด กีฬา จากผู้ทรงคุณวุฒิ 59 คน	จัดทำผลการ ปฏิบัติงานออกมา เป็นที่น่าพอใจใน ระดับหนึ่ง
กิจกรรม	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผลการดำเนินงาน	หมายเหตุ
11. นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์และ วิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป	11. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวคิดใน การจัดและบริหารกีฬาเพื่อการ ท่องเที่ยวในพื้นที่สามเหลี่ยมอัน ดามันอย่างยั่งยืน	11. ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวคิด ในการจัดและบริหารกีฬาเพื่อ การท่องเที่ยวในพื้นที่สาม เหลี่ยมอันดามันอย่างยั่งยืน	11. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค
12. จัดทำต้นฉบับรายงานวิจัยและ พิสูจน์อักษรแล้วเสร็จเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549	12. ได้ต้นฉบับรายงานการวิจัยที่ ผ่านการตรวจสอบและพิสูจน์ อักษรอย่างถูกต้อง	12. ได้ต้นฉบับรายงานการ วิจัยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้ง ทางด้านเนื้อหาและรูปแบบ	12. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค
13. จัดทำร่างรายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์	13. ได้ร่างรายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์	13. ได้ร่างรายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์ จำนวน 4 ฉบับ	13. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค
14. จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	14. ได้รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	14. ได้รายงานวิจัยฉบับ สมบูรณ์ 10 ฉบับ	13. ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค

หมายเหตุ

กิจกรรม	หมายถึง งานที่จะดำเนินการในช่วงเวลาดังกล่าว ตามที่ระบุไว้ในแผน
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หมายถึง ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินการ ในช่วงเวลาดังกล่าว ตามที่ระบุไว้ในแผน
ผลการดำเนินงาน	หมายถึง งานที่ดำเนินการไปในช่วงเวลานั้นมีผลเกิดขึ้นอย่างไรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประสงค์ของงานหรือไม่อย่างไร
หมายเหตุ*	หมายถึง มีอุปสรรคในแผนงานดังกล่าวอย่างไร

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ต่อ สกว.

.....

.....

.....

- นอกเหนือจากนี้ให้รายงานวิธีการ ตารางผล ผลการทดลองและวิจารณ์ สรุปผลตลอดจนเอกสารอ้างอิง ให้
แนบมาพร้อมกับสรุปรายงานนี้
- ในกรณีรายงานฉบับสมบูรณ์ให้เขียนแบบฟอร์มสรุปรายงานฉบับสมบูรณ์แยกจากรายงานฉบับสมบูรณ์ 1 ชุด